

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๒๘ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

5

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๒๗ คน

10

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ วันนี้มีสมาชิกยื่นความประสงค์
ขอปรึกษาหารือไว้ ดังมีรายชื่อที่ผมจะขานรายชื่อตามลำดับไป จำนวน ๑๐ ท่าน
ซึ่งแต่ละท่านจะใช้เวลาไม่เกิน ๒ นาที แล้วขอให้รักษาเวลาตามที่ตกลงกันไว้ด้วย
เพื่อไม่ให้กระทบเวลาของสมาชิกท่านอื่น เชิญท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

15

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตหารือท่านประธาน
เกี่ยวกับเรื่องการขยายความสำเร็จของ เด็กชายหม่อง ทองดี นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๔
ที่ได้มีโอกาสไปแข่งขันร่อนเครื่องบินกระดาษที่ประเทศญี่ปุ่น แล้วก็ชนะได้รางวัลที่ ๓
มาในประเภทบุคคล และรางวัลที่ ๑ ประเภททีม ขณะนี้ก็ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์ว่า
ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะพิจารณาแต่งตั้งให้เป็นอุปทูต
ประจำกระทรวงน่าจะมีการให้ทุนการศึกษา ข้อเท็จจริงจะเป็นอย่างไรไม่ทราบนะครับ
คราวนี้สิ่งที่กระผมจะหารือท่านประธานก็คือว่า เราน่าจะขยายผลให้เป็นรูปธรรมในทาง
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดย

25

๑. ขอให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ประสานงานกับสถาบันการศึกษาที่มี
คอมพิวเตอร์โปรแกรมและมีอู่โมเดลมณะครับ เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชา
วิศวกรรมการบินและอวกาศของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นำเครื่องบินที่เด็กชายทองดี
พับไปคำนวณหาแรงยกแรงต้านทาน จุดศูนย์กลางแรงยก จุดศูนย์กลางแรงต้านทาน แล้วก็
ให้คำแนะนำในการที่จะพับเครื่องบินกระดาษให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

๒. ขอให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประสานงาน

ไปยังคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดลให้นำเด็กชายหม่อง ทองดี

- 5 มาตรฐานวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ แล้วก็เชิญโค้ช (Coach) เกี่ยวกับเรื่องการพุ่งแหลน หรือว่าขว้างจักรมาวิเคราะห์วิธีการทุ่มของเด็กชายหม่องว่ามีส่วนประกอบในการที่ทำให้เขาชนะอย่างไรนะครับ ในข้อ ๑ ข้อ ๒ นี้นำมาทำเป็นคำแนะนำเพื่อให้เด็กนักเรียนที่จะไปแข่งขันปีหน้ามีโอกาสที่จะพับเครื่องบินได้เก่ง แล้วก็พุ่งเครื่องบินได้ดี เพื่อว่าเราจะได้ทำชื่อเสียงให้ประเทศไทย

- 10 ๓. ถ้าเพื่อเป็นไปได้อาจจะให้จดลิขสิทธิ์ทางปัญญา หรือว่าทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อนำผลประโยชน์ที่ได้มาแบ่งให้เป็นทุนการศึกษาแก่เด็กชายหม่อง ทองดี ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเชิญท่านสิงห์ชัยครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมาชิก

- 15 วุฒิสภา (ส.ว.) จากจังหวัดอุทัยธานี สิงห์ชัย ทุ่งทอง ครับ ท่านประธานครับ วันนี้สิ่งที่ผมจะขอปรึกษาหารือนั้นเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้วประมาณ ๒ อาทิตย์ คือ ในกรณีเขาพระวิหาร ซึ่งมีคนไทย ๒ กลุ่มเผชิญหน้า พูด่าง ๆ ว่าจะฆ่ากันนะครับ ในกรณีนี้ดูเหมือนเรื่องเล็กแต่จริง ๆ แล้วคือเรื่องใหญ่ เท่าที่ผ่านมา ๑ ปี กรณีเขาพระวิหารนี้ทำให้คนไทยมีความแตกแยกกัน -----

- แม้แต่สมาชิกวุฒิสภาเราอยู่ ณ ที่นี้ ผมก็เชื่อว่าไม่มีใครรู้ว่าคืออะไรแน่ ปัญหาคือ
 ปัญหาแบบนี้คนไทยต้องร่วมกันช่วยแก้ปัญหา แต่รัฐกลับปล่อยปละละเลย ผมขอ
 5 เสนอต่อรัฐว่า ถึงวันนี้แล้วท่านจะต้องอธิบายความให้ประชาชนโดยทั่วไปได้เข้าใจว่า
 ความเป็นมาของปัญหานั้นคืออย่างไร แล้วท่านจะมีแนวทางการแก้ปัญหาอย่างไร
 บอกกล่าวในที่นี้หมายถึง ประชาสัมพันธ์นะครับ ประชาสัมพันธ์ในวงกว้างให้เข้าใจ
 อย่างละเอียด ไม่ต้องมาอ้างว่าเพื่อความมั่นคง เพราะมีฉะนั้นแล้วในกรณีนี้จะเป็นกรณี
 สร้างความขัดแย้งของคนในชาติ แล้วยังเป็นเครื่องมือทางการเมืองตลอดต่อไป
 10 ผมถึงอยากให้รัฐออกมาชี้แจงและนำเสนอด้วยครับ ไม่ใช่ออกมาเพียงแต่บอกว่า
 จะใช้กฎหมายบังคับใช้กับคนที่มีปัญหา ขอให้สร้างความเข้าใจในกรณีนี้ต่อประชาชน
 โดยกว้าง โดยรวม แล้วอย่างถูกต้องด้วยครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประสงค์ครับ

- นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม ประสงค์
 15 นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ เนื่องในโอกาสที่ผมได้
 เดินทางไปที่ประเทศสหรัฐอเมริกาพร้อมกับคณะกรรมการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก
 เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสของวุฒิสภา เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
 คือผมได้เดินทางผ่านเมืองลอสแอนเจลิส (Los Angeles) และผมได้เดินทางร่วมกับ
 ท่านสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) สนธยา แสงภา ด้วยในขณะนั้น ซึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.)
 20 สนธยาได้ใช้ทุนส่วนตัวในการเดินทาง ส่วนกระผมนั้นไปในทุนของวุฒิสภา
 ผมขอสรรเสริญท่านสนธยา แสงภา เป็นอย่างมากได้ใช้ทุนส่วนตัวเดินทางไป แล้วก็
 ร่วมปฏิบัติการกิจในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา ผมถือว่าท่านสนธยาได้แสดงการกระทำ
 ที่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคมอย่างมาก คือใช้ภาระ เวลาและเงินส่วนตัวไปเพื่อทำประโยชน์
 ให้กับสังคมครับ และหลังจากนั้นผมได้เดินทางต่อไปที่เมืองแองเคอเรจ (Anchorage)
 25 รัฐอลาสกา (Alaska) ตามคำเชิญของเจ้าหน้าที่รัฐอลาสกา (Alaska) ในงานของ
 คณะกรรมการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและ
 ผู้ด้อยโอกาสร่วม ณ ที่นั้นผมได้ไปพบกับคนไทยประมาณ ๓๐ คน ๓ คนใน ๓๐ คนนั้น
 ได้มีการร้องเรียนอย่างเป็นทางการ ด้วยสีหน้าสีแดงว่าเขาเดินทางมาที่ประเทศไทย ๒ ครั้ง

- ๒ หน ถูกขโมยของในกระเป๋าสนามบินสุวรรณภูมิ แล้วก็เป็นการยืนยันอย่างชัดเจนว่า
เป็นการกระทำอย่างต่อเนื่อง แล้วก็มีการเกิดเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ
- 5 ผมเดินทางกลับมาที่สนามบินสุวรรณภูมิเมื่อวานนี้ ผมได้ถามเจ้าหน้าที่ของการบินไทย
ที่อยู่สนามบิน เขาบอกว่าเป็นเรื่องที่จริง เขาเคยเจอปรากฏการณ์อย่างนี้มาก่อน
และเดี๋ยวนี้ผู้หญิงยังไม่กล้าลงไปข้างล่างเลยครับ ที่สนามบินสุวรรณภูมิมีความเป็น
อันตรายมาก ๆ เลย และผมคิดว่าข้อเสียหายที่ตามมาอีกประการหนึ่งคือ คนลาว
และคนเขมร ซึ่งเคยเดินทางผ่านประเทศไทย เดี่ยวนี้เขามักจะเดินทางผ่านไปประเทศ
10 เวียดนามและประเทศสิงคโปร์ ทำให้ประเทศไทยเราสูญเสียนักท่องเที่ยวไปส่วนหนึ่งครับ
ผมหวังว่าทางท่านประธานจะได้มีโอกาสขอร้องหรือว่าชี้แจง หรือติดต่อไปทางรัฐบาล
นะครับ ให้ดูแลการทำอากาศยานที่สุวรรณภูมิให้ดีหน่อยครับ อย่าให้มีปัญหาอย่างนี้
เกิดขึ้นเลย จะเป็นการเสียหาย หรือจะเป็นการสูญเสียอย่างมหาศาลตามมาในอนาคต
ผมหวังว่าปัญหาอย่างนี้เราทำได้ครับ ประเทศไทยทำให้ดีกว่านี้ได้ถ้าช่วยกันทำครับ
- 15 ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประสารครับ

- นายประสาร มฤคพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เรื่องที่อยู่ในกระแสดังกล่าวเวลานี้หนีไม่พ้นเรื่อง
๖ ประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ สิ่งที่จะพูดนี้ไม่ใช่อคติ ไม่ใช่ไม่ร่วมมือ
20 ไม่ใช่ความคิดที่ว่า รัฐธรรมนูญเข้าใครอย่าแตะ แต่เป็นความเห็นที่ต้องการจะชี้ว่า
มาตรา ๒๓๗ ก็คือมาตราที่ต้องการให้พรรคการเมืองพ้นไปจากความรับผิดชอบต่อการ
ซื้อสิทธิขายเสียง ก็คือ การลอยตัวอยู่เหนือความรับผิดชอบในการทำผิดของลูกพรรค
หรือกรรมการของตนเอง มาตรา ๒๖๕ ก็คือมาตราที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)
ออกหักจากการเป็นรัฐมนตรี เสียโอกาสที่จะไปทำมาหากินหรือไปใหญ่คับกระทรวง
25 หรือไปเป็นเลขานุการหรือที่ปรึกษารัฐมนตรี และมาตราอื่น ๆ ก็คงเดี๋ยวนั้นนะครับ
ประธานครับ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เป็นยาแรงที่กำลังออกฤทธิ์ที่สกัดกั้นไม่ให้
นักการเมืองชั่วทำชั่วอีกต่อไป ออกฤทธิ์ที่จะไม่ให้นักการเมืองชั่วทำมาหากินยกขึ้นบนตำแหน่งที่เขาได้อยู่
ง่ายตาย ออกฤทธิ์ที่จะทำให้นักการเมืองชั่วทำมาหากินยากขึ้นบนตำแหน่งที่เขาได้อยู่

- ท่านประธานครับ ๖ ประเด็นในการแก้ไขที่นำเสนอออกมานั้น ด้วยความเคารพ
เป็นประโยชน์ของนักการเมืองทั้งสิ้น ไม่มีประโยชน์ของประชาชนแม้แต่ประเด็นเดียว
- 5 ผู้รับเหมาไม่ควรแก้สเปก (Spec) ให้กับตนเองฉันใด การแก้ไขรัฐธรรมนูญควรให้
เป็นเรื่องของประชาชน ขอบคุณครับ

- ๓/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนฤมลครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ ค่ะ

5 ต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ได้จัดให้มีวาระยามเช้าอย่างนี้ ให้พวกเราได้อ่านข้อมูล
เอาเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้ไปพบเห็น ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนมานำสู่ท่านประธาน
เพื่อผ่านไปยังรัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง ดิฉันมีเรื่องอยู่ ๒ เรื่อง

เรื่องแรก ก็คือ เรื่องที่ได้มีโอกาสเดินทางไปร่วมสัมมนากับคณะกรรมการ
วิสามัญกิจการวุฒิสภาที่จังหวัดเพชรบุรี ดิฉันเห็นสิ่งหนึ่งที่ไม่อยากเห็นคะ ในเรื่อง

10 เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้นบนเส้นทางของการเดินทาง คือป้ายบอกทางคะ ป้ายบอกทางที่เป็น
ตัวขาวบนพื้นเขียวคะ ที่บอกกำหนดการจราจรนี้คะ ภาคภาษาไทยก็ดีคะ

ถูกต้อง แต่ภาคภาษาอังกฤษคะท่านประธาน เช่น คำว่า ยูเทิร์น (U-turn) เขาเขียนว่า ยูทรัน
(U-turn) ซึ่งเป็นถึง ๒ จุด บนถนนเส้นนี้ เทิร์น เลฟต์ (Turn left) เป็นเทิร์น ลิฟต์ (Turn left)

15 ท่านประธาน เอ็นทรานซ์ (Entrance) เป็นเอ็นทรันซ์ (Entrance) ค่ะ ดิฉันไม่เข้าใจว่า
กรมทางหลวงได้มีวิธีการตรวจสอบงานของตัวเองอย่างไร แล้วปล่อยให้ภาพอย่างนี้
ปรากฏบนท้องถนนหลวง ซึ่งเป็นเส้นหลักเลย ผู้หลักผู้ใหญ่ของเรา นานาชาติ
ที่เดินทางผ่านไปเส้นนั้น ไม่ว่าจะลงไปหัวหิน ไม่ว่าจะลงไปภาคใต้คะ ปล่อยให้ภาพ
20 อย่างนั้น งานอย่างนั้นผ่านการตรวจสอบได้อย่างไร อันนี้เป็นเรื่องที่ ๑ ค่ะ
เป็นเรื่องที่น่าอาย

20 เรื่องที่ ๒ ก็คือ เรื่องของความเดือดร้อนของประชาชน ผู้ประกอบการ
รายย่อยต่าง ๆ บนท้องถนนคะ รัฐบาลบอกว่าเศรษฐกิจดีขึ้น ๆ แต่ผู้คนเหล่านั้น
เขารู้สึกว่าเขาเดือดร้อนและกำลังจะทนไม่ไหว กรณีการฆ่าตัวตายต่าง ๆ
ผู้ประกอบการรายย่อยที่กำลังจะทนไม่ได้ รัฐบาลต้องหามาตรการที่จะช่วยเขา
25 ขอขอบคุณคะ

25 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านศิริวัฒน์ครับ

นายศิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม

นายศิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมมีเรื่องหารือกับ
ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๒ วันที่ผ่านมา ท่านประธานและที่ผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย

- คงจะให้เห็นตรงกันกับผมว่า มีสื่อไทยและสื่อเทศได้รายงานตรงกัน เรื่องที่รัฐบาล
 ประเทศสหรัฐอเมริกาท่านได้ให้เงินสนับสนุนยูเอสเอจ (Usage) หรือสำนักงานความร่วมมือ
 5 เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของประเทศสหรัฐอเมริกา มาช่วยส่งเสริมหรือฟื้นฟู
 ประชาธิปไตยในประเทศไทย ก็เป็นข่าวที่ผมอาจจะงงงวยสงสัยครับ ก็เลยอยากจะฝาก
 ถามรัฐบาลผ่านท่านประธานไปว่า ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรครับ แล้วก็ในเนื้อหาข้างได้
 ระบุว่า ๑๕ ปีที่ผ่านมา นั้นยังไม่เคยเกิดขึ้น นั่นก็แปลว่า ก่อนหน้า ๑๕ ปี จะต้องเคยเกิดขึ้น
 ผมคำนวณเวลานับจากปี ๒๕๕๒ ไป ท่านครับ ก็คือปี ๒๕๓๗ ขึ้นไป ก็แปลว่า เคยเกิดขึ้น
 10 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เคยส่งเสริมประชาธิปไตยหรือเคยให้เงินในลักษณะเช่นนี้
 หรือไม่ ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่คนไทยอยากรู้ เพราะอย่างน้อยเราก็ได้รู้
 ได้ประเมินดูว่าประเทศสหรัฐอเมริกาแท้ที่จริงระหว่างดูแลผลประโยชน์ของตัวเอง
 ในประเทศไทยซึ่งมีมาก กับดูแลประชาธิปไตย อันไหนมากกว่ากัน หรือมากพอ ๆ กัน
 หรือจริง ๆ อาจจะเป็นอย่างไร นั่นเป็นประเด็นข้อเท็จจริงที่ผมอยากจะกราบเรียนถาม
 15 ท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลครับ แล้วก็ในประเด็นเดียวกัน ท่านประธานครับ
 ในเมื่อขนาดต่างประเทศเขาคิดยังอยากจะฟื้นฟูประชาธิปไตยของไทย คำถามผมก็คือว่า
 รัฐบาลไทยนั้นได้มีโครงการ ได้มีกิจกรรมอะไรในการที่จะส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย
 ทั้งในทางหลักการประชาธิปไตย หรือส่งเสริมวัฒนธรรมและวิถีชีวิตประชาธิปไตย
 ทั้งในด้านการศึกษา หรือผ่านสื่อ หรือในแง่ของการยอมรับต่าง ๆ
 20 จึงอยากจะฝากถามท่านประธานไปยังรัฐบาล ขอบพระคุณครับ
 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอนันต์ครับ
 นายอนันต์ วรชิตพงศ์ : ขอบคุณครับ ท่านประธาน กราบเรียน
 ท่านประธานวุฒิสภา ผม อนันต์ วรชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา วันนี้ขออนุญาตหารือ
 ท่านประธาน ๑ เรื่อง ก็คือ ขอให้รัฐบาลพิจารณาให้ความช่วยเหลือธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs)
 25 โดยด่วน คือผมได้รับข้อร้องเรียนจากธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs) ขณะนี้ ท่านประธานครับ
 คือนอกจากจะขาดสภาพคล่อง เนื่องจากสภาพปัญหาเศรษฐกิจที่ถดถอยในขณะนี้แล้ว ----

มีธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs) ประมาณเกือบ ๑๐๐ ราย ที่อาจจะต้องถูกฟ้องจากกองทุนวัน
 5 ที่ให้ซื้อหุ้นคืน คือก่อนหน้านี้ธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs) จำนวนหนึ่งไปร่วมทุนกับกองทุนวัน
 โดยมีข้อสัญญาว่า จะต้องซื้อหุ้นคืนตามจำนวนที่กองทุนวัน ได้มาลงทุนในธุรกิจเอสเอ็มอี
 (SMEs) ไม่ว่าจะเป็ ๑ ล้านบาท ๒ ล้านบาท ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท แล้วแต่กรณีข้อตกลง
 ในสัญญา แล้วมาถึงวันนี้ก็ประมาณ ๓ - ๖ เดือนข้างหน้า ธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs)
 ประมาณเกือบ ๑๐๐ ราย จะต้องถูกบังคับให้ซื้อหุ้นคืนจากกองทุนวัน ไป อันนี้คือการธุรกิจ
 10 ร่วมลงทุนนะครับ แต่ร่วมลงทุนกับกองทุนวัน ปกติว่ากองทุนวันไม่มีโอกาสรับรู้
 การขาดทุนใด ๆ ทั้งสิ้น ถึงเวลาเมื่อครบสัญญา ธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs) ก็ต้องซื้อหุ้นคืน
 จากกองทุนวันไป เขาซื้อหุ้นคืนไม่ได้ครับ ในขณะนี้เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจถดถอย
 จึงจะขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าขอให้ยึดอายุการซื้อหุ้นคืนของธุรกิจ
 เอสเอ็มอี (SMEs) จากกองทุนวันไปประมาณ ๕ ปี เพื่อให้ธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs)
 เหล่านี้ฟื้นกลับมาตามโครงการรัฐบาลที่กำหนดไว้เป็นไทยเข้มแข็ง เมื่อไทยเข้มแข็ง
 15 ธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs) เข้มแข็งแล้ว เขามีเงินแล้ว ก็ให้เขาไปซื้อหุ้นคืนจากกองทุนวัน
 ต่อไป จึงขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวรวิทย์ครับ

นายวรวิทย์ บารุ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วรวิทย์ บารุ สมาชิก
 20 วุฒิสภาจังหวัดปัตตานีครับ ท่านประธานครับ พื้นที่ความขัดแย้งระหว่างภาครัฐกับ
 ประชาชนความยุติธรรมเป็นสิ่งสำคัญ แม้กระทรวงยุติธรรมจะได้มีการปรับยุทธศาสตร์การ
 พัฒนาความยุติธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่มีหลายส่วนนะครับ ในพื้นที่อย่างนี้
 25 องค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับความยุติธรรมที่เกิดขึ้นจากภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นสภาพนายความ หรือ
 ว่าองค์กรอื่น ๆ มักจะได้รับความสนใจจากประชาชน และได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชน
 เพราะฉะนั้นมีองค์กรที่เกิดขึ้นโดยสภาพนายความก็ดี โดยภาคประชาชนก็ดี ไม่ว่าจะเป็
 ศูนย์ทนายความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ วันนี้ประสบปัญหาในเรื่องของ
 แหล่งเงินสนับสนุน เพราะว่าคนเหล่านี้ต้องช่วยเหลือประชาชนที่ยากไร้โดยตรงที่ถูกคดี
 ต่าง ๆ ทราบว่าคิดค่างที่จะต้องขึ้นสู่ศาลประมาณไม่น้อยกว่า ๕๐๐ คดี ในปัจจุบัน
 ที่อยู่ในองค์กรหนึ่ง ซึ่งเป็นของภาคประชาชนศูนย์ทนายความมุสลิม เพราะฉะนั้นผมว่า

แม้ว่ากระทรวงยุติธรรมจะปรับ จะพัฒนากระบวนการยุติธรรมโดยให้มีภาคประชาชน
เข้ามา สิ่งที่รัฐจะละเลยไม่ได้ก็คือ การให้ความช่วยเหลือ อาจจะเป็นทาง

- 5 กระทรวงยุติธรรม หรือผ่านทางสภาพทนายความก็ได้ แต่สิ่งที่สำคัญจะต้อง
แสดงให้เห็นว่า รัฐจะผลดงไว้ซึ่งความยุติธรรมให้ได้ เพราะความยุติธรรมนั้น ถ้าหาก
เนิ่นนาน แน่นนอนเหลือเกินว่าจะถูกแทรกด้วยความไม่ยุติธรรมในทันที เพราะฉะนั้น
สิ่งเหล่านี้การที่คิดความต่าง ๆ ค้างอยู่ที่ศาลเป็นระยะเวลายาวนานบ่งชี้บางสิ่งบางอย่าง
ที่จะแทรกเข้ามา ทำให้สถานการณ์ต่าง ๆ ในทางจังหวัดชายแดนภาคใต้เลวร้ายมากยิ่งขึ้น
10 เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนผ่านท่านประธาน ไปยังผู้รับผิดชอบ
ได้เอาส่วนนี้เป็นสิ่งสำคัญด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิลวรรณครับ

นางนิลวรรณ เพชรบูรณ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
นิลวรรณ เพชรบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา สรรหาภาคเอกชน ดิฉันขอหารือดังนี้ค่ะ

- 15 ข้อที่ ๑ เราแจกคอมพิวเตอร์ให้กับสมาชิกวุฒิสภาทุกคน แต่เรา
แทบไม่ได้ใช้เลยในการประชุม และการประชุมแต่ละครั้งจะใช้เอกสารที่เป็นกระดาษ
จำนวนมาก อุตสาหกรรมกระดาษถือเป็นอุตสาหกรรมที่ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์
(Carbon dioxide) เข้าสู่บรรยากาศมากที่สุดค่ะ

- 20 ข้อที่ ๒ ห้องประชุมของเราเปิดแอร์ (Air) เย็นมาก ทำให้ต้องใช้พลังงาน
ไฟฟ้าจำนวนมาก และยังไม่เปิดโอกาสให้สมาชิกวุฒิสภาได้แต่งกายโดยใช้ผ้าที่ทำจาก
เส้นใยของคนไทยนะคะ

- 25 ภัยพิบัติที่กำลังเกิดในประเทศฟิลิปปินส์ขณะนี้ ตลอดจนฝุ่นเหลือง
ที่กำลังเกิดในประเทศออสเตรเลีย ได้รับการพิสูจน์จากนักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกแล้วว่า
เกิดจากฝีมือของมนุษย์ในการปล่อยแก๊สเรือนกระจกเข้าสู่ชั้นบรรยากาศ ในฐานะของ
สมาชิกวุฒิสภา เราควรจะเป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคมนะคะ ดิฉันจึงขอเรียนมาเพื่อพิจารณา
ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุชาติ ท่านสนธยา เชิญครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงภา : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม

- 5 พันตำรวจเอก สนธยา แสงภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคเอกชน ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องประทานอภัยที่เอ่ยชื่อท่านประสงค์ เนื่องจากว่า ระหว่างที่นั่งรถมาประชุมครับ ท่านประสงค์ได้พาดพิงกระผมหลายเรื่อง แต่ฟังแล้ว ในเชิงสร้างสรรค์ ก็ไม่คิดใจ ท่านประธาน กอปรกับที่กระผมได้ขออนุญาต ลาประชุม ๑ วัน เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมาเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น กราบเรียน
- 10 ผ่านท่านประธานไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องกรุณาทราบว่า บทบาทหน้าที่ของวุฒิสภาตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญนั้น ก็คือเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย กระผมและท่านประสงค์ได้ทำหน้าที่นั้น ก่อนข้างจะครบถ้วนที่ต่างแดน ก็ได้ไปสอบถามประชาชน ขออนุญาตชื่ออำนวยการ ที่ฮอลลีวูด (Hollywood) ว่าเมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ผ่านมานั้นท่านได้ไปใช้สิทธิหรือไม่ เขาตอบว่าใช้ได้ไป แต่จำนวนคนไปใช้สิทธิ้อยมาก
- 15 ดังนั้นก็ขอผ่านไปยังรัฐบาล คราวหน้าก็ขอให้มีการประชาสัมพันธ์โดยใกล้ชิด
- ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ประชาชนคนไทยที่เดินทางไปต่างแดน ไม่ว่าจะเดินทางไปประเทศไหนก็ตามจะมีสถานกงสุลหรือสถานเอกอัครราชทูต ได้มี กฎกติกาครับ ให้ไปรายงานตนที่สถานกงสุลหรือที่สถานเอกอัครราชทูตนั้น ๆ เมื่อประสบ อุบัติเหตุหรือจะขอความร่วมมือจะได้ติดต่อได้ครับ
- 20 ประการที่ ๓ กระผมคิดว่าหลายท่านที่ไปแล้วนะครับ ละเลย เมื่อมีเหตุ ขอความช่วยเหลือก็เป็นการเน้นซ้ำที่จะขออนะครับ ก็ขอฝากไปยังผู้เกี่ยวข้องผ่าน ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบเรื่องการปรึกษาหารือครับ

ท่านสมาชิกครับ บัดนี้มีสมาชิกมาประชุม ๕๖ ท่าน กรบองคับประชุมแล้ว

- 25 ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

- รับทราบประกาศวุฒิสภา เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการอัยการ

ประธานวุฒิสภา : ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
นายจุลสิงห์ วสันตสิงห์ รองอัยการสูงสุด สำนักงานอัยการสูงสุด ให้ดำรงตำแหน่งอัยการ
5 สูงสุด สำนักงานอัยการสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

๑.๑ รับทราบรายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑

10

15

20

25

๑๒

ว. ๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

สรยุทธ ๕/๑

ประธานวุฒิสภา : ด้วยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่าคณะรัฐมนตรี ได้ลงมติเห็นชอบรายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามที่

5 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เสนอ และมีมติให้เสนอวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไป (ตามมาตรา ๗๑/๑๐ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕) ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดให้สมาชิกทุกท่านแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ท่านอนันต์มีอะไรครับ

10 นายอนันต์ วรชิตพงศ์ : ขออนุญาตหารือเรื่องรายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ครับ ไม่ทราบมีทางเจ้าหน้าที่

ประธานวุฒิสภา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้เตรียมผู้ชี้แจงไว้ เชิญผู้แทนครับ มีท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านวีระชัย วีระเมธีกุล กับคณะ เชิญครับ

15 นายอนันต์ วรชิตพงศ์ : ท่านประธานจะอนุญาตให้ผมถามได้ก่อนไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอนันต์เชิญเลยครับ

20 นายอนันต์ วรชิตพงศ์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม อนันต์ วรชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา ได้มีโอกาสศึกษาในรายงานพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีประเด็นที่ผมสงสัยและอยากจะสอบถามอยู่ประมาณ ๔ ประเด็นนะครับ -----

- ๖/๑

25

- อันนี้ก็เพื่อความกระจำงของทางผมเอง แล้วก็เพื่อความชัดเจนของพี่น้องประชาชนที่อยู่
 ทางบ้านจะได้เข้าใจประเด็นต่าง ๆ ในรายงานการพัฒนาระบบราชการไทย โดยภาพรวมนี้
 5 นะครับ การพัฒนาระบบราชการไทยนี้ ผมถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ
 เพราะประเทศจะพัฒนาไปได้ระบบราชการจะต้องเป็นสิ่งที่ดี มีความแข็งแกร่ง
 มีความมั่นคงและนโยบายที่ชัดเจนประเทศถึงจะพัฒนาไปได้ มี ๒ ส่วน ส่วนเอกชน
 และส่วนราชการ ในส่วนของการพัฒนาระบบราชการไทยนี้ก็เพื่อจะสนองตอบการพัฒนา
 ประเทศ แล้วก็พัฒนาการทำงานของภาคเอกชน ในรายงานนี้นะครับ ในหน้า ๓๒ – ๓๓
 10 ความเป็นประเทศที่เอื้อต่อการลงทุนในการประกอบธุรกิจ ในหน้า ๓๑ นะครับ เราก็บอกว่า
 ภาพรวมนี้เราสูงขึ้น อันนี้จากเวิลด์ แบงก์ (World Bank) ครับ ลองดูในหน้า ๓๑ ภาพรวมเรา
 จะสูงขึ้น ในลำดับจะเห็นว่าในปี ๒๕๐๕ เราลำดับที่ ๒๐ ปี ๒๕๐๘ ลำดับที่ ๑๕
 แต่ว่าปี ๒๕๐๙ ลำดับที่ ๑๓ นี่เป็นสิ่งที่ดีนะครับ สูงขึ้น แต่ลองไปดูที่หน้า ๓๒ – ๓๓ ครับ
 พอมานเปรียบเทียบลำดับประเทศจำแนกตามรายงานองค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินแล้วนี้
 15 ผมสงสัยครับ เพราะว่าเมื่อภาพรวมสูงขึ้น แต่มาเปรียบเทียบตามองค์ประกอบแยกนี้ต่ำลง
 เลยไม่เข้าใจว่าสูงขึ้นได้อย่างไร ยกตัวอย่างเช่น เริ่มตั้งแต่หน้า ๓๒ การเริ่มต้นธุรกิจ
 ปี ๒๕๕๑ ลำดับที่ ๓๖ ปี ๒๕๕๐ ลำดับที่ ๒๗ ต่ำลงไป ๙ ลำดับ ไปดูที่การขออนุญาต
 ต่ำลงไป ๑ ลำดับ ผมข้ามไปเลยนะครับ การได้รับสินเชื่อต่ำลงไป ๔ ลำดับ มีสูงขึ้น ก็คือ
 การค้าระหว่างประเทศสูงขึ้นเป็น ๕๘ ลำดับ เพราะฉะนั้นดูในหน้า ๓๑ บอกว่าภาพรวมเรา
 20 ลำดับสูงขึ้น แต่พอมาดูองค์ประกอบแยกแล้วนี้ต่ำลง ก็เลยสงสัยว่าตกลงต่ำลงหรือสูงขึ้น
 หรือคิดอย่างไร อันนี้ประเด็นที่ ๑ นะครับ

- ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าดัชนีสภาวะธรรมาภิบาลไทยนี้ตามเกณฑ์ธนาคาร โลก
 หน้า ๓๔ นี้ะครับ อินดิเคเตอร์ (Indicator) ท่านสมาชิกดูตามไปด้วยเลยนะครับว่า ดัชนี
 สภาวะนี้บอกว่าในกัฟเวรินเมนต์ อินเด็กซ์ (Government Index) จาก ๒๑๒ ประเทศนี้
 25 ของไทยนี้ลดต่ำลงทั้ง ๖ มิติ นะครับ ไม่ว่าจะเป็นมิติเสถียรภาพทางการเมือง มิติที่มีสิทธิ
 มีเสียงและความโปร่งใส มิติการควบคุมปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 มิติของสิทธิภาครัฐ มิติคุณภาพการควบคุม และมิตินิติธรรมนะครับ ก็จะเห็นว่าอันนี้แยกลง
 เมื่อมิติเหล่านี้แยกลงแล้วนี้ภาพรวมดีขึ้นอย่างไร ก็เป็นความเกี่ยวเนื่องกันนะครับ ในส่วน

- ที่สูงขึ้นก็มีนะครับ จะเห็นว่าในหน้า ๓๕ นี้จะบอกว่า ลำดับความสามารถในการแข่งขัน
 ของประเทศในปี ๒๕๕๑ นี้จากอินสทิติว ออฟ แมเนจเม้นต์ ดีเวลอปเม้นต์ "ไอเอ็มดี
 5 (Institute of Management Development : IMD) สูงขึ้นนะครับ แต่ว่าถ้าท่านกลับไปดู
 ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ครับ คือปี ๒๕๔๕ ลำดับที่ ๒๕ ปี ๒๕๕๐ ลำดับที่ ๓๓ ปี ๒๕๕๑
 ลำดับที่ ๒๗ แต่กลับไปดูปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ลำดับเท่าไรนะครับ ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘
 ลำดับจะดีกว่าในปี ๒๕๕๑ นะครับ สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๐ จริง แต่ยังไม่เท่ากับ
 ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ นะครับ -----

- ที่พุดมา ๔ – ๕ ประเด็นนี้จะให้เห็นว่าระบบราชการเป็นอย่างไรนะครับ เพราะผมเห็นเป็นความสำคัญนะครับ พอไปเรื่องของการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic)
- 5 ในหน้า ๓๖ ครับ ก็บอกว่าจากยูเอ็นเด็ค เนชั่น อีก็ฟเวิร์นเมนต์ เซอร์เวย์ (United Nations e-Government Survey) ในปี ๒๕๕๑ ก็ฟเวิร์นเมนต์ (Government) ของเราอยู่ลำดับที่ ๖๔ ของประเทศเกาหลีใต้ ลำดับที่ ๖ ประเทศญี่ปุ่น ลำดับที่ ๑๑ ประเทศสิงคโปร์ ลำดับที่ ๒๓ ประเทศมาเลเซีย ลำดับที่ ๓๔ ประเทศไทย ลำดับที่ ๖๔ ประเทศจีน ลำดับที่ ๖๕ เราดูแล้วลำดับต่ำลงนะครับ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๘ และปี ๒๕๕๐ ต่ำลงนะครับ ความสามารถ
- 10 ในการแข่งขันทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) นี่นะครับ ทั้ง ๆ ที่เราใช้เงินในเรื่องของการลงทุนเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวนมาก แต่ว่าลำดับของเราต่ำลงในเรื่องของอีก็ฟเวิร์นเมนต์ (e-Government) ในส่วนนี้นะครับ เราก็บอกว่าเมื่อ ๒ – ๓ อาทิตย์ที่ผ่านมาได้มีการประกาศมาว่าในเรื่องของการบริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) ของประเทศไทยอยู่ลำดับที่ ๓ ในเอเชีย (Asia) ก็อาจจะเป็นอันสงส์มาจากรัฐบาลก่อน ๆ
- 15 ที่มีการลงทุนด้านอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) ไว้ แต่ว่าผลมาเห็นชัดในตอนนี้ แต่ว่าก็ยังไม่ดีเท่าที่ควรในสายตาของผมนะครับ เพราะว่าการเชื่อมต่อกันระหว่างรัฐบาลหรือในหน่วยงานของรัฐบาลนี้ยังไม่ดีพอ เป็นคำถาม ๔ – ๕ คำถาม ขอดถามอย่างนี้ไว้ก่อนนะครับ ขอความชัดเจน แล้วสุดท้ายผมอาจจะมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ขอบพระคุณครับ
- ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสิริวัฒน์ครับ
- 20 นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมได้เอารายงานเล่มนี้ไปอ่านนานพอสมควร ท่านครับ แต่ว่าที่จริงเกิดประเด็น เกิดคำถาม และมีข้อสังเกตเยอะแยะไปหมด แต่ว่าด้วยความที่ผมเกรงใจเวลา ผมจึงพยายามไม่เอารายละเอียดมาพูด ผมจึงพูดเฉพาะในประเด็นที่คิดว่าเป็นยุทธศาสตร์ เหตุเพราะว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
- 25 เองท่านก็ได้ระบุภารกิจของท่านชัดเจน โดยเฉพาะภารกิจสำคัญก็คือว่า ท่านได้เสนอแผนยุทธศาสตร์ให้กับรัฐบาลหรือให้กับคณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่อจะได้มีมติเป็นแผนของชาติด้านกำลังพล กำลังคน ผมอยากกราบเรียนสอบถามทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาเรา กระทั่งผู้คนที่ในสังคมไทยคงจะได้
 รับทราบร่วมกันและมีความตระหนักรู้ว่า เรื่องของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนี้ เดี่ยวผมจะ
 5 โยงให้ท่านเห็นคร่าวๆ เกี่ยวข้องกันอย่างไร คือเราดูงบประมาณรายจ่ายประจำปีของไทยเรา
 หลายปีที่ผ่านมา กระทั่งปีนี้ครับ เพิ่งผ่านการพิจารณาจากรัฐสภาเสร็จไปเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่า
 งบประมาณรายจ่ายประจำปีเพิ่มขึ้นในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ถึง ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์
 นั่นก็แปลว่า เรามีงบลงทุนเพียงแค่ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ถ้าผมจำไม่ผิด ๑๒ เปอร์เซ็นต์กว่า
 งบประมาณนั้น ๘๐ เปอร์เซ็นต์กว่านี้จาก ๑.๗๗ ล้านล้านบาท ท่านคงจะเห็นได้ว่า
 10 เป็นภาระหนักมาก ผมได้บอกกับที่ประชุมแห่งนี้ว่าสังคมไทยเหมือนกับเป็นคนหัวโต
 พุงโร ก้นปอด ทีนี้ในงบประจำ ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์นั้น ท่านคงทราบว่าเป็นงบที่ใช้สำหรับ
 เงินเดือนข้าราชการมาก แปลว่า รัฐเรานี้มีข้าราชการสูงมาก ท่านก็คงจะมีตัวเลขอยู่แล้ว
 ในการเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ในโลก แล้วผมก็คิดว่าท่านก็คงจะมีเจตนาเหมือนกัน
 ก็คือต้องการที่จะลดรัฐให้เล็กลง แล้วก็ไปเพิ่มให้สังคมเข้มแข็งขึ้น ผมคิดว่าทิศทางอันนี้
 15 เป็นทิศทางที่ผมไม่แปลกใจและเป็นทิศทางที่เราเห็นตรงกัน ประเด็นของผมก็คือว่า
 ท่านตอบให้ชื่นใจหน่อยได้ไหมครับ เพราะคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เอง
 ก็มีบทบาทมาหลายปีเช่นกัน แต่ว่าทำไปทำไมทำไมงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่จ่าย
 กับข้าราชการก็ยิ่งสูงขึ้นทุกปี อันนี้เป็นประเด็นที่ผมหวังไว้ว่า ถ้าถัดจากนี้ไปอีก ๓ ปี ๕ ปี
 ๑๐ ปีนี้ ถึงที่สุดแล้วเราจะเหลือเงินสำหรับการพัฒนาหรือเปล่า มีเงินสำหรับการลงทุน
 20 หรือเปล่า หรือเราจะมีเงินสำหรับการใช้จ่ายประจำทั้งหมดนะครับ หรือเกือบทั้งหมด
 อันนี้เป็นคำถามใหญ่ในข้อที่ ๑ ครับ

ข้อที่ ๒ เรื่องของกำลังคนหรือบุคลากรในส่วนของราชการ ผมอยาก

ทราบเรียนท่านว่า จริงอยู่ว่าโดยทิศทางหลักของยุทธศาสตร์นั้นท่านจะต้องลด คือท่าน

5 ช่วยกำหนดยุทธศาสตร์ให้รัฐบาลในการที่จะลด นั้นเป็นทิศทางที่ถูกต้องแน่นอน แต่มี

ข้อเท็จจริงสำหรับบางกระทรวงนะครับ เช่น อย่างน้อย ๒ กระทรวงที่เวลาคนพูดถึงปัญหานี้

กลับพูดถึงเรื่องของการขาดกำลังคน เช่น กระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงสาธารณสุข

ซึ่งอันนี้ก็ต้องยอมรับว่าถ้าพูดถึงปัญหาว่า ๒ กระทรวงนั้นมีปัญหาจากเรื่องสุขภาพก็ตาม

มีปัญหาจากเรื่องของการศึกษาก็ตาม โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการเรื่องของการขาดแคลน

10 ครูนั้น คือถ้ามองอย่างเรียกว่าไม่ได้เข้าไปมองแบบเชื่อมโยงกับมิติอื่น ผมคิดว่าขาดแน่ครับ

ถ้าหากว่าเราดูจากปัญหาหรือข้อร้องเรียนนี้ ครูนี้เราขาดแน่นอน แต่ผมห่วงใยครับว่า

ถ้าหากว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้มองจากความจำเป็นหรือมองจาก

ปัญหาในลักษณะที่มีมิติเดียว ผมห่วงครับ ผมห่วงว่าถ้าหากเราจะไปเพิ่มกำลังครู

แต่เพียงอย่างเดียวโดยลืมนองถึงเรื่องของการที่จะให้ไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่น ๆ นี้

15 ผมคิดว่าถึงที่สุดเราเพิ่มเท่าไรก็ไม่พอครับ อย่างนี้ครับ ที่ผมอยากจะทราบเรียนท่าน

ถือว่าเป็นข้อสังเกต ผมไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มีบทบาท

อย่างไรว่าล้วงลูกเลยนะครับ แต่ผมคิดว่าเป็นบทบาทที่จะต้องคิดและทำให้ครบทุกมิติ

ก็คือว่าในกรณีที่สมมติว่าขาดครูนี้ท่านได้ไปดูหรือเปล่าว่า ๑. การเฉลี่ยถูกต้องหรือไม่

๒. ก็คือว่าผลพวงจากการที่เกิดโรงเรียนขนาดเล็กนะครับ หมายความว่า เด็กผู้ปกครอง

20 เขาเอาเข้าสู่โรงเรียนในเมือง โรงเรียนยอดนิยมกันเป็นหลัก แล้วถึงที่สุดเหลือนักเรียน

ในโรงเรียนบางโรงเรียนแค่ ๘ คน แค่ ๑๕ คน แค่ ๓๐ คน แต่ครูอาจจะมีอยู่ ๓ คน ซึ่งแน่นอน

ถามว่าขาดไหม ก็ไม่ครบชั้นนะครับ ท่านประธานครับ ป. ๖ ก็ควรจะต้องมี ๖ คน

ใช่ไหมครับ แต่ว่าเด็ก ๑๔ คนนี้มีครู ๓ คน หรือมีครู ๒ คนนี้ พอไปเฉลี่ยแล้วก็ปรากฏว่า

ครู ๑ คนต่อเด็กแค่ ๕ คนเท่านั้นเองครับ ไปเปรียบเทียบกับระหว่างประเทศเราก็ดูเหมือนกัน

25 มีครูมากใช่ไหมครับ ในแง่การเปรียบเทียบเฉลี่ยแบบนี้เหมือนกับมีครูมาก แต่ว่าเมื่อไปดู

ความจำเป็นกลับมีครูน้อย มิติที่ผมกล่าวผมจึงคิดว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(ก.พ.ร.) ได้เข้าไปเช็คว่าหรือไม่ เพราะแน่นอนจะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องของผลพวงจาก

ระบบการวัดผลการศึกษา ระบบการสอบแข่งขันแบบแพ้คัดออก ระบบแบบนี้ที่มุ่งแต่วิชา

- 5 อย่างนี้ถึงที่สุดแล้วไม่ว่ารัฐบาลจะมีระบบในการที่จะจัดการอย่างไรก็ตาม แต่ฝั่งผู้ปกครอง
 ไม่ได้ ผู้ปกครองก็อยากให้ลูกมีฐานะทางสังคมก็เลยต้องเปลี่ยนให้ลูกจากเรียนในท้องถิ่นนี้
 ก็กลับมาเรียนในเมืองหรือเรียนในกรุงเทพมหานครนะครับ แล้วรัฐเอง
 ก็อุดหนุนโรงเรียนที่เข้มแข็งหรือสถาบันการศึกษาที่เข้มแข็ง อันนี้ก็กลายเป็นสร้างปัญหา
 ซ้ำเข้าไปอีกนะครับ มิติอย่างนี้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มองหรือเปล่า
 ครับ มองหรือได้เข้าไปจัดลำดับความสำคัญอะไรหรือเปล่าครับ เพราะว่าเป็นไปไม่ได้
 นะครับ ถ้าหากว่าไม่มองนี้ แล้วท่านจะไปลดกำลังครูนี้เป็นไปไม่ได้ เหตุเพราะว่า
 10 ผมเรียนแล้วว่ากำลังครูในชนบทหรือในต่างจังหวัดนี้ขาด ดังนั้นผมอยากจะตั้งข้อสังเกต
 ของท่านเพิ่มเติมว่า เช่น วันนี้มีคนเสนอว่าในการเรียนระดับประถมนี้ หรือในการเรียน
 ระดับมัธยมต้นอย่างนี้ควรที่จะลดวิชาลง แล้วไปเพิ่มเรื่องจิตสาธารณะหรือไปเพิ่มเรื่องของ
 การคิดดี ทำดี แล้วก็เพิ่มเรื่องปัญญา หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เรียนคิดเป็น ทำเป็น
 ซึ่งการเรียนแบบนี้เรียนแบบบูรณาการ เรียนแบบอาจจะดึงเอาภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามี
 15 ส่วนร่วม เช่น จากท้องถิ่น จากเอกชน จากปราชญ์ชาวบ้านอะไรต่าง ๆ ประเด็นของผมก็คือ
 จะลดครู แต่ถ้าหากว่ายังเรียนแบบมุ่งวิชา ๆ อย่างนี้นะครับ วัตถุประสงค์เรื่องวิชา ๆ ทุกภาคส่วน
 นะครับ โดยเฉพาะผู้ปกครองจะต้องส่งลูกหลานให้มุ่งมาเรียนแต่วิชา แล้วกวัดกันเข้าไป
 แล้วก็สอบแข่งขันกันไป เพื่อจะเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยดัง แล้วรัฐบาลนี้ก็ไปส่งเสริม
 มหาวิทยาลัยดังนะครับ ที่จะให้บวญญะเยอะเยอะไปหมดนี้เป็นหมื่นล้านบาท ก็ให้เฉพาะ
 20 มหาวิทยาลัยดังแล้วไม่กระจายด้วย มีแต่กระจุก ๆ อย่างนี้ครับ ท่านได้เข้าไปดูเชื่อมโยง
 ในมิติเหล่านี้หรือไม่ อันนี้เป็นประเด็นที่ผมถามท่านนะครับ เพราะผมแน่ใจว่าถ้าท่านไม่ดูนี้
 ท่านแก้ไม่ได้ครับ ตีบตันแน่นอน จะสวนกันว่าขาดคนหรือคนเกินกันแน่นอนครับ หัวโต
 หรือว่าหัวลีบกันแน่อะไรอย่างนี้ อันนี้เป็นประเด็นที่ ๒ ครับ

- แล้วประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากถามท่าน ที่จริงอยู่ในยุทธศาสตร์ ๔ ประการ
 ของท่านนะครับ ผมอยากถามท่าน ท่านพูดถึงเรื่องของยุทธศาสตร์ที่ ๒ ท่านพูดถึง
 5 เรื่องของบูรณาการหน่วยงานของรัฐหรือบูรณาการราชการนะครับ ท่านพูดถึงขนาดว่า
 จะบูรณาการกับประชาชนด้วย อันนี้ดีครับ ผมสนับสนุน นโยบายนี้ ยุทธศาสตร์นี้ของท่าน
 อย่างเต็มที่ ท่านเขียนประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ว่าปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะ
 เชิงบูรณาการ เกิดการแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้
 ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม หลักการนี้ดีมากครับ ประเด็นผมก็คือทำอย่างไรจะให้หลักการ
 10 หรือยุทธศาสตร์อันนี้เป็นจริง เหตุเพราะข้อเท็จจริงเท่าที่ทางพวกกระผมได้ศึกษา
 ไม่ว่าจะผ่านกรมการหลายกรมการนะครับ ยกตัวอย่างก็ได้ครับ คณะกรรมการ
 วิสามัญติดตามการแก้ไขปัญหาพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา อันนี้ ๑ ใน ๒๕ ลุ่มน้ำ
 ที่เราตั้งใจว่าจะศึกษาเพื่อที่จะให้ ๒๕ ลุ่มน้ำทั่วประเทศอาจจะเอาเป็น โมเดล (Model)
 หรือเป็นตัวอย่างก็ได้ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานผ่าน ไปยัง
 15 คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ว่าลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ๑ จังหวัดนะครับ
 จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุงและจังหวัดสงขลา เราพบความไม่บูรณาการชัดเจน
 ขนาดเป็นลุ่มน้ำที่เรียกว่าถูกเรียกร้องหรือถูกให้ความสำคัญมากในฐานะที่เป็นลุ่มน้ำที่ใหญ่
 ที่สุดแล้วก็ตาม แต่ไม่บูรณาการเลยครับ ไม่บูรณาการระหว่างใครครับ ราชการกับราชการ
 ก็ไม่บูรณาการกัน หน่วยงานก็กรม ก็กระทรวงก็แล้วแต่ต่างคนต่างทำ ดังนั้นแทบไม่พูดถึง
 20 การบูรณาการกับประชาชน ตั้งแต่ลุ่มน้ำทะเลสาบนี้ ผมขอยกตัวอย่างอีกไม่นาน
 ท่านประธานครับ เป็นเรื่องของตั้งแต่ต้นน้ำ ก็คือป่าเขาที่เป็นแหล่งต้นน้ำ และกลางน้ำ
 ซึ่งเป็นแม่น้ำ ลำธาร และชุมชนอยู่ อุตสาหกรรมอยู่ และปลายน้ำก็คือตัวทะเลสาบ ผมอยาก
 กราบเรียนนะครับ ไม่มีบูรณาการกันเลย ประชาชนเวลาเขาจะรักษาป่าเขารักษาป่าตามลำพัง
 อย่าพูดถึงเรื่องของการบูรณาการกับราชการ ราชการกับอะไรครับ กลับปรากฏว่าปล่อยให้
 25 มีการทำลายป่าในที่ใกล้ ๆ กับเจ้าหน้าที่รัฐบาลซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาป่าอยู่ ๑ กิโลเมตร
 ก็คุณภาพถ่ายภาพดาวเทียม ทางกูเกิล (Google) ดูแล้วว่าทำลายป่า อันนี้ไม่บูรณาการเลยครับ
 มีกลุ่มประชาชนที่ป่าผาด่านะครับ เขาอนุรักษ์ป่า เขายอมทุ่มเทเสียสละทุกอย่าง ปรากฏว่า
 ไม่มีการบูรณาการจากภาครัฐหรือที่อำเภอตะโหมดและที่จังหวัดนครศรีธรรมราชก็ไม่เกิด

การบูรณาการ คำถามของผมนั้นก็คือว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มีตัวอย่างใหม่ครับ ที่สะท้อนให้เห็นว่ายุทธศาสตร์ข้อที่ ๒ ของท่านนี้เดินไปได้ มีตัวอย่าง 5 ที่ให้เราเชื่อใจใหม่ครับว่า มีการบูรณาการระหว่างราชการกับราชการเอง หน่วยงาน กระทรวง ทบวง กรม เอาปัญหาประชาชนเป็นตัวตั้ง แก้ปัญหาจุดจุด หรือการบูรณาการ ระหว่างท่านกับประชาชนมีไหมครับ ถ้ามีท่านยกตัวอย่างให้เห็นหน่อย แล้วจะพัฒนา กลายเป็นโมเดล (Model) ในการที่จะมาขยายให้เกิดขึ้นเต็มแผ่นดินเราได้หรือไม่ อย่างไร ขอบพระคุณครับ

10 ประชานวุฒิสภา : เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา อินทาลา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา อินทาลา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนม ก่อนอื่นก็ดีใจนะครับ ที่มาได้อ่านรายงาน การพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วก็ขอชื่นชมคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการ (ก.พ.ร.) ที่มีการพัฒนาระบบราชการไทยให้ดีขึ้น แต่ถ้าท่านพัฒนาหลาย ๆ ระบบอย่างที่ผมจะกล่าวนี้อาจจะดีขึ้นมากกว่านี้นะครับ จากรายงานหน้า ๓๒ ตารางที่ ๑.๖ 15 การเปรียบเทียบอันดับความสะดวกในการประกอบธุรกิจของคนไทย จากการทำแรงกิ้ง (Ranking) ของธนาคารโลกประจำปี ๒๕๕๑ กับปี ๒๕๕๐ นี้เปรียบเทียบกันจะเห็นได้ว่า ปัญหาส่วนใหญ่ในเรื่องของการประกอบธุรกิจความยากง่ายนี้ ส่วนใหญ่ ก็คืออยู่ในกระทรวงการคลัง เช่น กรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต เป็นหัวใจ 20 หลักในการที่ประกอบธุรกิจ เพราะว่ามีส่วนได้ ส่วนเสียของราชการและของเอกชน ถ้าเรามีการพัฒนาตรงนี้นะครับ ๑. เราจะแก้เรื่องคอร์รัปชั่น (Corruption) ๒. อันดับ ของประเทศไทยก็จะเพิ่มขึ้นนะครับ -----

๒๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณ ๑๐/๒

แห่งชาติ แล้วที่สำคัญที่สุดในหน้า ๔๕ เรื่องของยาเสพติดจังหวัดที่มีคะแนนไม่ถึง ๔.๕๐๐
มีอยู่ ๕ จังหวัด มีจังหวัดระยอง จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดนครพนม จังหวัดภูเก็ต และจังหวัด
5 นราธิวาส ท่านบอกว่าเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง เช่น จังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว
ที่สำคัญ หรือมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นแหล่งผลิตยาเสพติดเป็นพื้นที่
แพร่ระบาด หรือนายาเสพติด เป็นต้น อันนี้อยากจะฝากคำถามว่าท่านจะแก้ปัญหาอย่างไร
แล้วเมื่อไร ปัญหายาเสพติดทั้ง ๕ จังหวัดนี้จะดีขึ้น ผมหวังว่าปีหน้าในการสรุปผล
รายงานผลของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในงบประมาณรายจ่าย
10 ปี ๒๕๕๒ ข้อมูล ๕ จังหวัดตรงนี้ต้องดีขึ้น ผมหวังว่าต้องดีขึ้นนะครับ -----

- ๑๑/๑

- แล้วก็หน้า ๕๐ ตารางที่ ๒.๘ ผมเห็นแล้วผมตกใจครับ ระดับความสำเร็จในการป้องกัน
และปราบปรามการเกิดอาชญากรรมไม่เกิน ๓.๐๐ มีตั้ง ๑๕ จังหวัดเลยครับ เทียบเป็น
5 ๒๕ เปอร์เซนต์ เกือบ ๑ ใน ๔ ของทั้งประเทศ ปัญหาสังคมผมจะถามว่าความปลอดภัย
ของชีวิตและทรัพย์สินตอนนี้ของคนไทย ๑ ใน ๔ ไม่มีความปลอดภัยเลย สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จะพัฒนาอย่างไรบ้างในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตรงนี้ ต่อไปหน้า ๑๑๖ ผมอ่านมาหลาย ๆ เทียวผมสับสน คำว่า “องค์กร” กับ “องค์กร”
สลับไปสลับมา ผมไม่ทราบที่ท่านต้องการสื่อในตรงนี้คืออะไร อะไรคือองค์กร
10 อะไรคือองค์กร ความหมายต่างกันอย่างไรช่วยอธิบายด้วยครับ สุดท้ายอยากจะตั้งข้อสังเกต
ที่ผมพูดมานี้ ให้อ่านฟังส่วนใหญ่ก็คือการพัฒนาคน ซึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๐) ก็คือการเน้นที่การพัฒนาคนใช้ใหม่ครับ อยากจะถาม
ท่านว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ท่านจะพัฒนาระบบราชการนำไปสู่
การพัฒนาคนและการเปลี่ยนแปลงของคนให้ดีขึ้นเมื่อไร อย่างไร สิ่งสำคัญที่สุดพัฒนา
15 แล้วต้องเปลี่ยนแปลงนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ มีท่านสมาชิกอีกหลายท่านที่จะซักถาม
แล้วก็ก็มีกฎหมายอีก ๒ ฉบับ ฉะนั้นขอความกรุณากระชับ ๆ นิดหนึ่ง เชิญท่านดวงครับ

- นายดวง อันตะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ดวง
อันตะไชย สมาชิกวุฒิสภาครับ ผมมีประเด็น ๓ ประเด็นที่ผมคิดว่าคงจะตั้งข้อสังเกต
20 แล้วก็ต่อยอดสิ่งที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้ทำ ท่านรัฐมนตรีและ
ท่านเลขาธิการ เก่งอยู่แล้วครับ ประเด็น ๓ ประเด็นที่ผมคิดว่าน่าจะต้องทบทวนก็คือ
บทบาทของรัฐในอนาคตข้างหน้าในการบริการกับประชาชนครับ

- ประการที่ ๑ ผมคิดว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่พวกเราเผชิญร่วมกัน ท่านประธาน
จำได้ไหมครับ ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ เรามีพระราชบัญญัติองค์กรมหาชน เราก็มี
25 คำถามทุกปีตอนตั้งงบประมาณว่า ต่อภารกิจ แล้วก็สิ่งที่รัฐบาลได้มีเจตนาตั้งองค์กรมหาชน
ขึ้นมาขึ้นมานั้นคุ้มค่างบประมาณที่ได้ลงทุนหรือไม่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
(ก.พ.ร.) ได้มีการประเมินเพื่อรายงานชี้แจงหรือไม่ เพราะมีบางตำแหน่ง เช่น ตำแหน่ง

ผู้อำนวยการหรือคณะกรรมการ ท่านสมาชิกทราบไหมครับว่า เงินเดือนของผู้อำนวยการมากกว่าท่าน ๓ - ๔ เท่า ผลตอบแทนที่เกิดขึ้นกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีองค์กรมหาชนเกิดขึ้นนั้น ได้มีการประเมินผลว่า จะต้องทบทวนหรือไม่กับการกิจที่เกิดขึ้น กับสิ่งที่รัฐ

5 ได้รับกับงบประมาณที่ทุ่มลงไปอย่างมากมายมหาศาล

ประการที่ ๒ ถ้าได้มีการที่จะต้องผลักดันเท่าที่ดู ท่านพยายามผลักดันในการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่า ได้มีการผลักดันไปแล้วถึงไหนอย่างไร มีประเด็นสำคัญไปแล้วที่แก้ไขปัญหาขององค์กรอิสระมหาชนที่พูดถึงนั้นที่บางฝ่ายก็เสนอให้ยุบ บางฝ่ายก็เสนอให้เพิ่มเติมใหม่นั้นเป็นอย่างไร

10 บ้างนะครับ

ประการที่ ๓ ผมคิดว่าสิ่งสำคัญที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้เสนอต่อที่ประชุมวันนี้ แล้วผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่อยากจะทำท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีก็คือว่า วันนี้เราพูดถึงการมีส่วนร่วมเป็นเพียงนามธรรมครับ คำถามผมก็คือว่า

15 ในอนาคตข้างหน้าระบบราชการไทยไม่อาจที่จะบริการประชาชนโดยตัวของระบบราชการเอง มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยกลไกเครือข่ายของประชาชนเข้ามาช่วยในการพัฒนา

ในการวัดผลประเมินผล ท่านได้กำหนดบทบาทของภาคประชาสังคมที่มาจากความแตกต่างหลากหลายเข้าไปช่วยพัฒนาอย่างไร โดยเฉพาะเครือข่ายของภาคประชาชนที่มีอยู่ ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาจากรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ ฉบับนี้ การเข้าไปมีส่วนร่วมกับการให้ความร่วมมือ

20 นั้นแตกต่างกันนะครับ แต่ระบบราชการไทยก็พยายามบอกว่า ส่วนใหญ่ให้ประชาชนให้ความร่วมมือเท่านั้นเอง ผมกราบเรียนท่านประธานว่าแล้วถ้าลองเล่าให้สภาพังว่าวันนี้

ได้กำหนดทิศทางว่าประชาชน ภาคประชาสังคมจะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการไทยอย่างไร

ประการสุดท้าย ผมคิดว่าคงเป็นเรื่องจำเป็นที่สภาแห่งนี้จะต้องกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี แล้วก็ท่านเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบ
5 ราชการ (ก.พ.ร.) ก็คือว่าท่านได้กำหนดเป้าหมายสเปก (Spec) ของข้าราชการในอนาคต
ข้างหน้าของท่านเอาไว้ในหน้า ๑๑๓ ผมคิดว่าอาจจะขาดตกหรือเปล่า หรือมีคำอธิบาย
มากกว่านี้ ท่านบอกว่าข้าราชการของรัฐที่จะต้องเก่ง ดี มีส่วนร่วม และตอบสนองทันต่อ
การเปลี่ยนแปลงได้ คำถามของผมก็คือว่าท่านได้กำหนดเอาไว้เช่นนั้นได้สอดคล้อง
10 กับปัญหาที่ระบบราชการไทยได้เผชิญอยู่หรือไม่ เช่น ราชการไทยกำลังเผชิญอยู่กับระบบ
สังคมที่สลับซับซ้อน ซึ่งบางอย่างไม่สามารถเข้าไปช่วยประชาชนได้เลย ราชการไทย
กำลังเผชิญกับระบบการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) ที่เป็นระบบคอมเพล็กซ์ซิติ
(Complexity) มากยิ่งขึ้น ไม่สามารถที่จะทำได้เลย ท่านอธิบายได้หรือไม่ว่า คำว่า “ดี”
ของท่านนั้นครอบคลุมไปถึงการมีคุณธรรม การมีจริยธรรม หรือการที่จะต้องมีการบรรณ
ของข้าราชการที่จะต้องกำหนดในตัวชี้วัดอย่างชัดเจนในอุดมคติของท่านได้หรือไม่

15 ประการสุดท้ายเป็นคำถามครับ นับตั้งแต่เราเปลี่ยนระบบราชการจากซี
มาเป็นระบบแท่ง ผมเป็นข้าราชการเก่าครับ คำถามผมก็คือว่าพอเราเปลี่ยนเป็นระบบซี
จากระบบซีมาเป็นแท่ง ณ วันนี้คณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ
(คปร.) ได้มีการประเมินหรือไม่ว่า ราชการได้ประโยชน์อะไร ประชาชนได้ประโยชน์อะไร
จากระบบซีเป็นระบบแท่ง ได้เปลี่ยนมิติของการปฏิบัติราชการเพื่อรับใช้ประชาชนหรือไม่
20 หรือเป็นเพียงเปลี่ยนเฉพาะ โครงข้างนอกแต่ข้างในเหมือนเดิม คล้ายกับเปลี่ยนเหล่าเก่าที่อยู่
ในขวดใหม่ใช้หรือไม่อย่างไร ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการพัฒนา
ระบบราชการ (ก.พ.ร.) ต้องให้ข้อสังเกตต่อที่ประชุมแห่งนี้เพื่อที่จะต่อยอดในอนาคต
ข้างหน้าครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประสงค์ครับ

25 นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสงค์ นุรักษ์
สมาชิกวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ ผมเองวันนี้ก็กลายเป็น
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ไปด้วยผู้หนึ่งครับ คือกระผมเพิ่งได้รับรายงาน
เล่มนี้เมื่อเช้านี้ แล้วเป็นการยากมากสำหรับพวกเราทุกคนที่จะได้มีโอกาสศึกษา

- ข้อละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ที่จะได้มีโอกาสซักถามจากเจ้าหน้าที่ที่มาให้คำชี้แจงในวันนี้ แต่
 5 5 ก้าวหน้าของการพัฒนาระบบราชการไทย ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูด
 เกริ่นไว้แล้วส่วนหนึ่ง คือสิ่งที่มีผลกระทบต่อชีวิตผม ตั้งแต่ผมมีความรู้สึก
 รับผิดชอบต่อสังคมที่ว่า ข้าราชการของเรานี้จำนวนมากครับ ยังลุ่มหลงอยู่กับการกระทำ
 10 สิ่งที่ไม่ชอบ คือการใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่ไม่ถูกต้องหน้าที่ของคณะกรรมการ
 พัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ผมคิดว่าจะเป็นหน้าที่หลัก แล้วเป็นหน้าที่หนักมากในการ
 ที่จะปรับเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเช่นนี้ของข้าราชการต่าง ๆ ท่านครับ การกระทำหลาย ๆ
 อย่างซึ่งเป็นเรื่องของการรบกวนเงินงบประมาณแผ่นดินเป็นอย่างมาก เช่น ระบบการเก็บ
 ค่าหัวคิว หรือการหักหัวคิวในการงบประมาณ โครงการต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมพูดมา
 15 ครั้งแล้วครั้งเล่า ได้มีการกระทำครั้งแล้วครั้งเล่าโดยไม่สามารถที่จะลบล้างสิ่งนี้ได้ มีการ
 พุดกันอยู่เสมอในทุกวงการถึงพฤติกรรมเช่นนี้ ระบบตามน้ำของทางราชการ ผมไม่ทราบว่า
 ระบบตามน้ำเป็นระบบที่ถูกใช้ถูกต้องตามกฎหมายมาจากลักษณะไหน ผมได้ค้นคว้า
 20 ศึกษากฎหมายต่าง ๆ มาไม่เคยมีเขียนไว้สักตัวหนึ่งว่า การได้รับประโยชน์ตามที่เรียกว่า
 ตามน้ำนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมายและได้มีการกระทำตลอดมา ท่านครับ ระบบ
 การเล่นพวกฟ้องบางที่เราใช้การเล่นพวกในระบบข้าราชการจนสามารถทำให้
 สิ่งที่ดีกลายเป็นสิ่งที่ถูกไปได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ส่วนที่ ๒ ของรัฐธรรมนูญ
 25 แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน ผมขออ่านนะครับ
 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ในเมื่อมี
 การเล่นพวกเกิดขึ้นอย่างนี้แล้ว ซึ่งมีอยู่เป็นประจำ ความเสมอภาคของบุคคลจะมีได้
 30 50 อย่างไรครับ บุคคลผู้ซึ่งถูกการเอารัดเอาเปรียบจากข้าราชการจำนวนมากในการเล่นพวกนั้น
 กลายเป็นผู้ซึ่งด้อยโอกาสไปเสีย กลายเป็นคน ๖๗ ล้านคน ๖๐ ล้านคน ก็จะกลายเป็น
 25 ผู้ด้อยโอกาสไปในขณะที่มีการเล่นพวกเกิดขึ้น ผมว่าน่าจะมีการแก้ไขระบบราชการ
 ส่วนนี้ให้ชัดเจนได้อย่างมีรูปธรรมนะครับ ท่านประธานครับ สิ่งต่าง ๆ ที่ผมพูดมานี้
 เป็นแต่เพียงส่วนย่อยเท่านั้นครับ การกระทำลงโทษข้าราชการในการย้ายจากจุด ก ไปสู่

๒๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศกิมมา ๑๒/๓

จุด ข มีประโยชน์อะไรครับ ถ้าหากทำความผิด ทำความชั่วร้ายที่อำเภอนี้ จังหวัดนี้และย้ายไปอยู่ที่อื่นนั้น ผมว่าไม่สามารถที่จะทำให้ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติตัวให้ดีขึ้นได้เลย -----

5

- ๑๓/๑

เพราะเป็นสัณดานของบุคคลผู้นั้นในการที่จะปฏิบัติภารกิจที่ผิดกฎหมายและไม่ถูกต้อง
ผมว่าทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) น่าจะมีมาตรการที่ดีกว่านี้

- 5 ในการที่จะให้ราชการของประเทศชาติได้ปฏิบัติภารกิจที่สมที่เป็นข้าราชการ
ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครับ ก็คือการให้บริการกับประชาชน หน้าที่ของ
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) นั้น ผมว่าเป็นหน้าที่ที่หนักมากและผม
เชื่อมั่นว่า บุคลากรต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบหน่วยงานนี้มีความสามารถ มีความรู้สูง
มีประสบการณ์ที่ดี แต่ยังไม่ได้พิสูจน์ตัวเองเลยครับว่า งานที่ควรจะทำตามภารกิจนั้น
10 ได้รับความสำเร็จแล้ว ผมคิดว่าท่านจะให้คำตอบกับพวกเราในวันนี้ได้ครับว่า หลังจาก
วันนี้ต่อไปท่านจะมีการปฏิบัติภารกิจในการปรับปรุงการทำงาน การปฏิบัติงานของ
ข้าราชการให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนได้อย่างไรบ้างครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีคณะนักศึกษ

ภาควิชาศิลปศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จังหวัดปทุมธานี เข้าฟัง

- 15 การประชุมวุฒิสภา ต่อไปเชิญท่านเรื่องไกรครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผม นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา รายงานก็พออ่านแล้วก็มีคำถามบ้าง ก่อนอื่น
ขอเรียนถามคณะกรรมการที่มาชี้แจง ในหน้า ๒ ผมไม่เข้าใจว่า คณะกรรมการมี ๒ ท่าน
ที่เขียนว่า ปฏิบัติงานเต็มเวลา แล้วที่เหลือไม่ต้องทำเต็มเวลาจะไปจะมาก็ได้อาจนั้น

- 20 หรือครับ อันนี้ฝากเรียนถามไม่เคยเห็นอย่างนี้ ประธานน่าจะเป็นท่านรองนายกรัฐมนตรี
กอร์ปศักดิ์ ท่านรัฐมนตรีวิระชัยอีกท่านหนึ่ง ก็ฝากท่านไปดูด้วย คำว่า “เต็มเวลา” กับ

“ไม่เต็มเวลา” ต่างกันอย่างไร เพราะไม่เห็นบันทึกการประชุมของคณะกรรมการจำนวนครึ่ง
เหมือนกับรายงานของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ก็ฝากเป็นข้อสังเกต หรือเพียงแต่ว่าได้เป็น
กรรมการแล้วก็ได้ศึกษา ที่นี้ลองมาดูหน้า ๑๑๕ จำนวนบุคลากรมี ๒๐๓ ท่าน ปริญญาเอก

- 25 ๔ ท่าน ปริญญาโท ๑๔๓ ท่าน ปริญญาตรี ๔๘ ท่าน จำนวนข้าราชการที่อยู่ในคณะกรรมการ
พัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ก็เรียกว่ามีคุณวุฒิ คุณสมบัติเรียกว่า “ดี” นะครับ เพราะว่า
เป็นระดับปริญญาโทเป็นจำนวนมาก น่าจะร่วม ๆ ๗๐ เปอร์เซนต์ แต่ในหน้าเดียวกัน
ผมแปลกใจงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา

๒๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

จุติรัตน์ ๑๓/๒

- ระบบราชการ (ก.พ.ร.) มีงบรายจ่ายอื่นอยู่ด้วย เช่น งบจ้างผู้เชี่ยวชาญศึกษาวิจัย ก็คุณวุฒิ
ข้าราชการท่านมี ๑๔๓ ท่าน เป็นปริญญาโทท่านไปใช้งบรายจ่ายอื่น ๒๕๕ ล้านบาท
5 ทำไมสูงขนาดนี้ล่ะครับ เพื่อนสมาชิกหลายท่านอาจจะไม่สังเกตหน้านี้ ผมเป็นนักบัญชี
ผมก็มองแล้วผมสงสัย ก็อยากจะเรียนถามว่าคำว่า เช่น งบจ้างผู้เชี่ยวชาญศึกษาวิจัย
ชื่อท่าน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ หน่วยงานของท่านต้องเป็นผู้ชำนาญการ
อยู่แล้ว แต่ท่านไปจ้างคนอื่นทำไม แล้วเงินไม่ใช่น้อย ๆ ลองมาดูสัดส่วนของเงินที่จ้าง
ประมาณเท่าไรนะครับ หน้า ๑๒๗ งบรายได้และค่าใช้จ่าย ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ท่านได้
10 งบประมาณมาประมาณ ๕๑๐ ล้านบาท ท่านมีค่าวัสดุและค่าใช้จ่ายนี้ ๔๘๕ ล้านบาท คือ
อะไร แล้วยังมีค่าใช้จ่ายอื่นอีก ๑๕ ล้านบาท ๒ อันนี้รวมกันเกินกว่ารายได้จากงบประมาณ
ไปแล้ว แต่ก็มีรายได้อื่นจากหมายเหตุ ๑๑ อีก ๑๔๓ ล้านบาท ผมสงสัยว่าอาจจะต้องมี
หน่วยงานมาตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
ประสิทธิภาพของท่านในการใช้งบประมาณใช้อะไรเป็นอย่างไหนครับ ท่านรัฐมนตรี
15 ก็นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านดูการเงิน การคลัง ท่านดูตัวเลขพวกนี้ที่ท่านกำกับดูแลหรือไม่ครับ ----

- ๑๔/๑

นี่คือคำถามที่ ๒ ท่านคงจะตอบให้ทราบในที่ประชุมวุฒิสภานี้ ที่นี้มาดูหน้า ๑๓๑ ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เอง ซึ่งไปกำกับดูแลส่วน

5 ราชการหน่วยงานที่อยู่ในส่วนของฝ่ายบริหารมี ๓ - ๔ ประเภท หมายเหตุที่ ๘ เข้านี้ระยะสั้น มีตัวเงินไม่สำคัญเท่าไร ๖ แสนกว่าบาท แต่ชื่อเขียนบอกว่า ค่ารับสินค้าไปสำคัญข้างรับในระบบ จีเอฟเอ็มไอเอส GFMIS ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ ประสิทธิภาพของท่าน เข้านี้เขาไม่ตามหรือครับ ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ ینگปี ๒๕๕๑ แล้ว ณ วันที่ที่พูดคุยกำลังจะสิ้นปีงบประมาณ ปี ๒๕๕๒ ระบบ GFMIS ที่ท่านบอกว่ากำลังจะเอาไปใช้ในโครงการไทย

10 เข้มแข็งด้วย ทำเป็น อีบัคเจตติ้ง (e - Budgeting) อีก หมวด เอสพี (SP) ท่านลองไปดูทำไมหน่วยงานของท่านเอง แล้วท่านจะไปประเมินคุณภาพหน่วยงานที่ท่านกำกับดูแล แล้วก็แจ้งเหตุผลออกมาทำได้อย่างไรนะครับ คอนโทรลเซลฟ์แอสเซสเมนต์ (Control Self - Assessment) ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษย่อว่า ซีเอสเอ (CSA) มีอยู่ในคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เองหรือไม่ อันนี้ท่านต้องไปดูนะครับ เพราะคุณวุฒิของท่าน ๑๔๐ กว่าคน ปริญญา

15 โท แล้วก็จ้างผู้เชี่ยวชาญอีกตั้ง ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาทนะครับ ทำไมเรื่องอย่างนี้ถึงเกิดอยู่ในรายงาน ไปดูต่อหน้า ๑๓๓ ینگหน้าสงสัยใหญ่เลย หมายเหตุ ๑๓ ค่าวัสดุ และค่าใช้จ่าย ๔๔๕ ล้านบาท ที่ผมเพิ่งกล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ ไม่เคยเห็นนะครับ ที่การเขียนรายละเอียดอย่างนี้ หมายเหตุ ๑๓ มีแยกไว้ ๔ รายการ ค่าวัสดุ ๓ ล้าน ๒ แสนกว่าบาท ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา ๒ ล้าน ๓ แสนบาท ค่าจ้างเหมาบริการ ๔๑ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายอื่น ๔๓๘ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายอื่นอย่าง

20 นี้ควรจะแสดงรายละเอียดนะครับ ๔๓๘ ล้านบาท ๘๐ เปอร์เซนต์ของงบประมาณรายจ่ายที่ท่านได้รับไปจากงบประมาณแผ่นดินก็ไปเป็นรายรับของท่าน ๕๐๐ กว่าล้านบาท แล้วท่านมาเขียนอยู่แค่นี้ว่าค่าใช้จ่ายอื่นอยู่ ๔๓๘ ล้านบาท อะไรครับ อย่างน้อย ๆ ผมพออนุมานได้ว่าคงจะเป็นส่วนของงบจ้างผู้เชี่ยวชาญศึกษาวิจัย ๒๕๕ ล้านบาท แล้วอีกเกือบ ๒๐๐ ล้านบาท นั่นคืออะไร ท่านเอาเงินไปทำอะไร แล้วทำไมไม่ชี้แจงต่อสภานะครับ อย่างมาบอกว่าอันนี้คือรายงานของผู้สอบ

25 บัญชี แต่รายงานประจำปีรายการอย่างนี้เรียกว่า มีนัยสำคัญ เมทที่เรียลลิตี้ (Materiality) สูงมาก ๘๐ เปอร์เซนต์ ของรายรับแล้วไม่แจ้ง อันนี้ผมต้องขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตแบบตึงเลย ไม่สมควร ควรจะมีรายละเอียดให้ชัด เพราะเราเป็นหน่วยไปดูแลกำกับคนอื่นเขามีอีกตัวหนึ่งรายได้ส่วนที่ท่านเขียนไว้ว่าได้มาจากรายได้อื่น

๓๑

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จรรยา ๑๔/๒

๑๑๓ ล้านบาทนะครับ นอกจากได้รับงบประมาณแล้วท่านมีรายได้อื่นในลักษณะอย่างนี้
ควรจะมีใจให้ชัดว่าเป็นการโอนงบประมาณตามหมายเหตุเป็นอะไรกันแน่นอยู่

- 5 ๒ – ๓ รายการ เอาให้ชัด จะได้ว่าเวลาของงบประมาณไปแล้วถึงเวลาวิธีการที่ไปเอา
งบประมาณจากส่วนอื่นมาใช้ได้อีกอย่างนั้นหรือ หรือเพียงเพราะว่าท่านเป็นหน่วยงาน
ที่ดูแล แล้วก็สามารถที่จะใช้เงิน เพราะเงิน ๑๐๐ กว่าล้านบาทนะครับ ไม่มาก แต่ถ้าเทียบกับ
รายได้รวมทั้งหมด ๕๐๐ ล้านบาท อันนี้ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เลยนะครับ ก็ฝากไว้ ซึ่งวันนี้
10 คณะกรรมการซึ่งเป็นรองประธานเป็นคณะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังนั่งอยู่
ณ ที่นี้ก็ฝากไว้อย่างชัดแจ้งตรงนี้ว่าท่านควรกลับไปดู แล้วก็คำถามถ้าท่านตอบได้ก็ขอให้
ตอบ ณ ที่ประชุมแห่งนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะอ่านรายชื่อที่จดลำดับไว้แล้วนะครับ ท่านเจริญ
ท่านมณฑิธร ท่านจตุรงค์ ท่านกฤษ ท่านนฤมล ท่านสุรจิต ท่านพรพันธุ์
เจริญท่านเจริญครับ

- 15 นายเจริญ ภัคดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม เจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาพัทลุง กระผมคงจะนำเรียนท่านประธานแบบกระชับ --

- ๑๕/๑

20

ผมคิดว่ารูปแบบที่ ๕ จังหวัด ไม่ว่า จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม หรือจังหวัด
 5 ฉะเชิงเทรา จังหวัดสมุทรปราการก็ดี ที่เขาได้ผลสำเร็จแล้วนี้ ผมไม่แน่ใจว่าจะสรุปแยก
 ออกมาหรือไม่ เพราะการสรุปแยกออกมานั้นนำไปสู่ให้จังหวัดอื่นได้ดูเป็นตัวอย่าง หรือ
 นำไปสู่การที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบาย เพราะถ้าแก้ปัญหาความยากจนเขาให้เอารูปแบบ
 จากจังหวัดนครปฐมหรือที่อื่น ทีนี้ถ้าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สามารถ
 แยกได้จะเป็นประโยชน์ยิ่ง

ประเด็นที่ ๑ เวลาโครงการรัฐบาลใหญ่ ๆ อย่างเช่น โครงการกู้เงิน ๘ แสน
 10 ล้านบาท คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ก็นำข้อมูลเหล่านี้เสนอรัฐบาล เพื่อ
 นำไปสู่รูปแบบในการแก้ปัญหาความยากจนจะได้เชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกันได้ อันนี้ก็จะ
 เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผมไม่แน่ใจผมลองดูโครงการไทยเข้มแข็ง ๘ แสนล้านบาทก็ตาม
 ข้อมูลเหล่านี้ผมเข้าใจรัฐบาลคงไม่ได้ใช้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าต่อไปถ้าเพื่อทางคณะ
 กรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้สรุปแยกมาจะเกิดประโยชน์ยิ่ง มาดูอีกเรื่องหนึ่ง
 15 ท่านประธาน เรื่องยาเสพติด ก็บอกว่าจังหวัดที่เขาสามารถลดได้ ๔๖ จังหวัด ผมก็ไม่แน่ใจ
 อีกว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) วางประมาณเวลาเขาตั้งมาปีละ ๔๐,๐๐๐
 กว่าล้านบาท จังหวัดที่เขาลดไม่ได้มีปัญหาอะไร แล้วจะวิเคราะห์ต่ออีกนิดหนึ่ง อย่างเช่น
 อาจจะมีประมาณน้อยหรือกำลังยังไม่เข้มแข็งพอที่งานไม่ดีพออะไรก็ตาม ผมก็อยากจะ
 ฝาก ๒ เรื่องนี้ให้ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้สรุปแยกจังหวัดที่เขา
 20 ทำได้สำเร็จรูปแบบต่าง ๆ เป็นตัวอย่าง ให้จังหวัดอื่นหรือเป็นแนวทางให้รัฐบาล

ประเด็นที่ ๒ จังหวัดที่ค่อนข้างด้าอยู่ ๒ - ๓ ปีนี้ประเมินแล้วยังต่ำ ๆ
 ผมคิดว่าเป็นหน้าที่และความจำเป็นที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ที่จะ
 ต้องรายงานให้ทางรัฐบาล เพื่อเข้าไปดูแลอย่างใกล้ชิดจนครบ แม้เราประเมินก็เป็นการ
 ประเมินแล้วก็ทิ้งไป ประเมินแล้วผลก็วางไว้ประเมินแล้วให้คำตอบแทนออกไปก็เสร็จ แต่
 25 ถ้าประเมินแล้วสามารถไปกระตุ้นได้ด้วย ผมคิดว่าจะจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งนะครับ
 เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่มีผลกระทบต่อคนทั้งประเทศ เราบอกคนจนมี
 ประมาณเกือบ ๗ ล้านคน แต่พอเช็ค (Check) เปรียบเทียบแบบนี้ ๖๐ กว่าจังหวัดค่อนข้าง
 แก้ปัญหาได้เรียบร้อย

แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ตามลักษณะการประเมินผมเข้าใจว่าการใช้งบประมาณของ
 5 รัฐบาลที่ดี หรือการแก้ปัญหารัฐบาลที่ดีไม่ได้ใช้ข้อมูลส่วนนี้ ก็กราบเรียนท่านประธาน
 เพื่อเป็นข้อมูลให้ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ถ้าเป็นไปได้ควนก็คือ
 ท่านช่วยสรุป หรือยกเอาตัวอย่างแยกให้รัฐบาลเป็นข้อมูลประกอบในการกำหนดนโยบาย
 กำหนดในแผนปฏิบัติการหรือในการจัดตั้งงบประมาณก็ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมณเฑียรครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร

10 บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา จริง ๆ แล้วประเด็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จัดทำมาเป็น
 รายงานนี้ ผมคิดว่าหลายท่านก็ได้พูดไปแล้วนะครับ แต่ว่าผมมีคำถามและข้อสังเกต
 สักเล็กน้อย กระผมไม่ทราบว่าจนถึงทุกวันนี้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
 ได้มีการวิเคราะห์ถึงผลการเปลี่ยนแปลงในการปฏิรูประบบราชการเมื่อ ๖ – ๗ ปี
 15 ที่ผ่านมานี้ว่าได้ผลมากน้อยประการใด ตัวอย่างที่ผมอยากจะหยิบยกขึ้นมาเรียนถามก็คือ
 20 กรณีของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพราะดูเหมือนว่ามีความ
 พยายามที่จะเปลี่ยนทิศทางการดำเนินงานจากการที่ฝ่ายข้าราชการในกระทรวงนั้น
 เป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งแทบจะเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าปัญหาสังคม ปัญหากลุ่มเป้าหมาย
 ที่อยู่ในความรับผิดชอบนั้นมีมากมายเหลือเกิน แล้วขนาดของกระทรวงนี้ ขนาดของ
 25 กำลังคนข้าราชการในกระทรวงนี้ก็น้อยมาก ซึ่งไม่มีทางที่จะสามารถตอบ โจทย์แก้ปัญหา
 เหล่านี้ได้เลย เพราะฉะนั้นก็จะพยายามผันมาเป็นกระทรวงที่กำกับดูแลเชิงนโยบาย
 สนับสนุนในองค์กรภาคประชาชนที่ดี หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีเข้ามาช่วย
 ทำงานในลักษณะเครือข่าย แต่กาลเวลาผ่านไป ๔ ปี ๕ ปี ๖ ปี กระผมก็ยังเห็นว่าความเคยชิน
 วิธีปฏิบัติของหน่วยงานราชการ อันนี้เอาเฉพาะตัวอย่างในกระทรวงก็ยังคุ้นเคยกับการ
 ทำงานในเชิงปฏิบัติเหมือนเดิม เมื่อยังคุ้นเคยกับการทำงานในเชิงปฏิบัตินั้นก็จึงไม่เป็นไป
 30 ตามเจตนารมณ์ที่อยากจะให้หน่วยงานในระดับกระทรวง ในส่วนกลางนั้นหันมาเป็น
 ผู้กำกับเชิงนโยบายสนับสนุนด้านวิชาการ เพราะฉะนั้นปัญหาก็ยิ่งเหมือนกับการเอาน้ำน้อย
 ไปดับไฟ เพราะว่าเมื่อข้าราชการไม่สามารถจะเปลี่ยนบทบาทไปสู่บทบาทใหม่ได้ก็ยังคงทำ
 หน้าที่ในเชิงปฏิบัติ แต่ว่ากำลังคนก็น้อย จำนวนเงินงบประมาณก็น้อย การแก้ปัญหาที่

๓๔

ว. 9 (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐ์นิติยัรตี ๑๕/๓

หมักหมมมีความหลากหลายมากขึ้นทุกที มีความซับซ้อนมากขึ้นทุกทีก็ไม่สามารถ
ทำได้ น่าจะได้มีการวิเคราะห์ถึงปัญหาเหล่านี้แล้วก็หาทางแก้ปัญหาคต่อไป ผมเชื่อว่า
5 ในกระทรวงอื่นก็น่าจะมีปัญหาในลักษณะเดียวกันนะครับ -----

- ๑๖/๑

อันต่อมาก็คือจากการที่เคยได้รับราชการมาก่อน แล้วก็ได้เห็นปัญหา แล้วก็เห็นคนหนึ่ง
 ที่มีการต่อสู้เพื่อผลักดันให้การกำหนดกรอบอัตราค่าจ้างนั้นเป็นไปตามความขาดแคลน
 5 ที่แท้จริงของผู้มีความรู้ในสาขาวิชาบางประการนี้ กระผมสังเกตได้ว่าในระบบราชการไทย
 เรานั้นจะพิจารณาจัดสรรอัตราค่าจ้างคนที่สัมพันธ์กับอัตราค่าจ้างที่เคยได้รับมากกว่าเป็นการ
 จัดสรรตามความต้องการจำเป็นหรือตามการขาดแคลน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าอัตราค่าจ้าง
 ที่จะไปทำงานเกี่ยวข้องกับผู้ด้อยโอกาสก็ดี คนพิการก็ดี เมื่อจุดกำเนิดต่อการจัดสรรเพิ่มเติม
 ก็จะเป็นอัตราส่วนที่เทียบได้กับจุดกำเนิดที่ต่ำอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ได้มีความสอดคล้อง
 10 กับความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือปัญหาที่แท้จริง เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองในภาพรวม
 อาจจะได้เห็นว่าอัตราค่าจ้างในระบบราชการมีมากเงินทองก็ใช้ไปมากต้องการจะลดค่าจ้าง
 ระบบราชการ เพราะฉะนั้นหน่วยงานเหล่านี้ซึ่งมีจุดกำเนิดที่เล็กก็พลอยได้รับผลกระทบ
 ในการปรับลดระบบราชการไปด้วย ในขณะที่หน่วยงานที่มีขนาดใหญ่แต่เดิมก็ได้รับ
 ผลกระทบ แต่ว่าการเกลี่ยระบบราชการให้เกิดความเป็นธรรมให้สามารถตอบสนอง
 15 ความต้องการในการขับเคลื่อนสังคมนั้นกลับไม่ได้รับการวิเคราะห์ในเชิงลึกว่า ส่วนใด
 ที่ขาดแคลนเป็นความจำเป็นก็ควรจะได้รับเพิ่ม ไม่ใช่ไปเพิ่มโดยใช้อัตราส่วนทั่วไป
 ในการวิเคราะห์ในการที่จะนำมาตั้งเป็น โจทย์ ผมคิดว่าเรื่องนี้ระบบราชการเองก็คงจะ
 ปวดหัวพอสมควร เพราะว่าถ้าทำอย่างนั้นก็จะถูกหาว่าไม่เป็นธรรมกับหน่วยงาน
 ที่มีขนาดใหญ่ก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าเป็นภาระหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนา
 20 ระบบราชการ (ก.พ.ร.) ซึ่งจะต้องอธิบายต่อคนในวงราชการ แล้วก็จะต้องสามารถอธิบาย
 กับสังคมได้ว่า อันไหนที่มีน้อยเกินไปและมีความต้องการสูงมีความจำเป็นก็ต้องปรับเพิ่ม
 อันไหนที่มีมากแล้วเหลือเพื่อก็ปรับลด ไม่ใช่เป็นการปรับลดในภาพรวมเป็นอัตราส่วน
 เป็นเปอร์เซ็นต์ธรรมดาทั่วไปโดยไม่ได้มีการวิเคราะห์เจาะลึกถึงเนื้อหา อันนี้ผมก็อยากจะ
 ขอฝากไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

25 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านจตุรงค์ครับ

นายจตุรงค์ ชีระกนก : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

ผม นายแพทย์จตุรงค์ ชีระกนก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมคงจะใช้เวลานับ ๑

โดยสรุปเลยว่า

LIRT

๓๖

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เขาวเรศ ๑๖/๒

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าเราคงทราบดีปัญหาของกระทรวงสาธารณสุข
ปัญหาที่หนักขณะนี้ก็คืออัตรากำลัง จริง ๆ แล้วงานในกระทรวงสาธารณสุขถือเป็น
5 งานบริการที่ต้องอาศัย
วิชาชีพเฉพาะในแต่ละส่วน ๆ เรามีมาตรฐานอัตรากำลังคนต่อประชากรที่เราต้อง
ดูแลอยู่ ซึ่งในขณะนี้ผมเชื่อว่าในหลายวิชาชีพในกระทรวงสาธารณสุขยังมีอัตรากำลัง
ที่ยังไม่ถึงมาตรฐานต่อประชากรที่เขาต้องดูแลในแต่ละพื้นที่ ประเด็นปัญหาตามมาคือ
10 การโอเวอร์ โหลด (Over load) ของงาน เมื่อมีการโอเวอร์ โหลด (Over load) ของงาน
ประกอบกับว่าเป็นงานบริการที่ต้องให้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง เมื่อโอเวอร์ โหลด
(Over load) งาน แน่นอนเหลือเกินครับ คุณภาพของงานที่ท่านต้องการย่อมไม่เกิด
นั่นก็คงเป็นประเด็นที่ ๑ คิดว่าทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
ก็คงมีแนวทางในการที่จะดำเนินการอย่างไรให้ได้มาตรฐาน อัตรากำลังต่อประชากร
ที่เขาดูแลอยู่อย่างน้อยที่สุดนั่นคงเป็นประเด็นที่ ๑

15 ประเด็นที่ ๒ เมื่อมีปัญหาเรื่องของโอเวอร์ โหลด (Over load) เมื่อมีปัญหา
ในเรื่องของการที่จะต้องพัฒนาเรื่องของคุณภาพการบริการให้ดีขึ้น สถานบริการเอง
มีความจำเป็นต้องช่วยเหลือตนเองในขณะนี้ ก็คือใช้เงินนอกงบประมาณหรือเงินบำรุง
ของเขาในการจ้างบุคลากรเข้ามาเพิ่มเติม ซึ่งประเด็นตรงนี้จะเกิดปัญหาตามมาก็คือว่า
20 ในขณะนี้หน่วยงานในกระทรวงสาธารณสุขรับเงินเป็นรายหัวตามโครงการหลักประกัน
สุขภาพแห่งชาติ เพราะฉะนั้นก็ต้องมีถูกดึงเงินส่วนหนึ่งออกมาเป็นเรื่องของการจ้าง
แน่นอนเหลือเกินครับ เงินก้อนนั้นเป็นเงินที่จะต้องให้ดูแลเรื่องการรักษาพยาบาลต้องถูก
ออกมาเป็นค่าจ้างตรงจุดนี้ โดยเฉพาะในสถานบริการเล็ก ๆ ที่อยู่ห่างไกล ซึ่งมีอัตรากำลัง
ค่อนข้างจะน้อยอยู่แล้วก็ถูกผลกระทบนี้ก็ต้องดึงเงิน เงินที่ได้ค่าหัวต่อประชากรที่คุณดูแลอยู่
น้อยอยู่แล้วก็ต้องมาใช้ในมาตรฐานตรงนี้อีกก็คงมีปัญหาตามมา ก็คงเป็นส่วนหนึ่ง

25

- ๑๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประเด็นที่ ๓ คงอยากจะเรียนถามว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เองมีระบบหรือมีแนวทางอย่างไรที่จะเมนเทนแนนซ์ (Maintenance) คนที่อยู่
5 ในระบบตรงนี้ให้อยู่ได้ พุดโดยสรุปง่าย ๆ ก็คือมีระบบสวัสดิการอย่างไรที่จะมี แรงจูงใจให้เขาสามารถที่จะปฏิบัติงานในพื้นที่ตรงนั้น ได้อย่างดี ปัญหาที่โอเวอร์ โหลด (Over load) ที่ผมพุดนำมาตรงนั้นของกระทรวงสาธารณสุขเองก็เป็นปัญหาอันหนึ่ง ที่ทำให้คนไหลออกนอกระบบ ออกจากระบบไป

เรื่องสุดท้ายคงเป็นเรื่องที่ฝากมา บังเอิญออกไปพบกับเจ้าหน้าที่ของ
10 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยเฉพาะระบบการจัดใหม่ของ คณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการ (ก.พ.ร.) เท่าที่ได้ทราบจะประกาศใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคมนี้ ในส่วนของ การบริหารส่วนภูมิภาคจะมีหลายจังหวัด ประมาณ ๔๔ จังหวัดที่จะถูกจัดเป็นคลัสเตอร์ (Cluster) ๓ กลุ่ม ๆ ถ้าผมจำไม่ผิด ๔๔ จังหวัด ถูกจัดรวมเป็นคลัสเตอร์ (Cluster) แล้วจังหวัดที่ไม่ได้เป็นหัวหน้าคลัสเตอร์ (Cluster) จะต้องไปขออำนาจ หมายความว่า
15 จะขออนุมัติใด ๆ ต้องไปหาจังหวัดที่เป็นคลัสเตอร์ (Cluster) เพราะฉะนั้นทำให้ฐานะ ของเขาที่อยู่ในจังหวัดนั้น ไม่ใช่เป็นหัวหน้าจังหวัด ไม่ใช่เป็นหัวหน้าศูนย์ของจังหวัดนั้น ๆ เพราะฉะนั้นการดำเนินงานก็คงไม่เป็นไร ก็คงฝากกราบเรียนไว้ว่าเป็นเรื่องที่เขาฝากให้ผม มาในรายละเอียดผมคิดว่าท่านคงรู้ เพราะว่าเขาบอกว่าทางคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการ (ก.พ.ร.) เป็นคนกำหนดระบบส่วนภูมิภาคตรงนี้ให้เขาเอง ก็คงกราบขอบคุณ
20 ไว้เพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกฤษครับ

นายกฤษ อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กฤษ อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วผมอ่านไม่ได้ครบที่ทาง
25 คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้มีเอกสารมานี้ ผมก็จะพยายามพุดในสิ่งที่ ผมคิดว่าไม่มีในนี้ แต่ถ้าหากว่าซ้ำกันก็ต้องกราบขออภัย ก่อนอื่นผมเรียนท่านประธาน ไปยังคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ว่าผมเป็นข้าราชการเก่าอดีตเคยเป็น ผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อเกษียณอายุราชการ ผมได้บัตรประจำตัวของข้าราชการบำนาญ มา ๑ ใบ ในบัตรประจำตัวของผมก็เขียนอย่างนี้ว่า นายกฤษ อาทิตย์แก้ว ผู้ว่าราชการจังหวัด

๓๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิทธิพินัย ๑๓/๒

5 คำแพงเพชร บัตรข้าราชการบำนาญเป็นบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้รับบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการพลเรือนสามัญ เลขที่ ๓๖/๒๕๔๗ ก็แปลว่า ผมเกษียณเมื่อปี ๒๕๔๗
ท่านประธานครับ ผมรับราชการ ๓๐ ปีเศษ ๆ ๓๐ ปีเศษ ๆ ที่ผมรับราชการนั้น เพราะผม
อยากเป็นข้าราชการ มีตำแหน่งเยอะเยอะที่เขาเรียกว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งผมไม่ไปสมัคร
รัฐวิสาหกิจอยากจะให้ผมทำงานเยอะเยอะในสมัยเมื่อ ๓๐ ปีเศษ ๆ ที่แล้ว ผมไม่ไปสมัคร
ครับ หรือผมไปสมัครแล้ว ผมก็ไม่เอา เพราะผมอยากเป็นข้าราชการ แต่พอผมเกษียณ
ก็บอกว่าผมเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครับ ผมกลายเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมเชื่อว่าท่านประธาน
10 ก็เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเช่นเดียวกัน -----

- ๑๘/๑

15

เมื่อเริ่มรับราชการเราเป็นข้าราชการ ข้าราชการ แปลว่า ผู้ที่จะต้องปฏิบัติงานให้กับ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้าผมไม่อยากเป็นข้าราชการ ผมอยากจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 5 ผมก็ไปทำงานอื่นเงินเดือนมากกว่าในสมัยนั้น ผมฝากคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
 (ก.พ.ร.) ด้วย ทำอย่างไรก็ได้ที่จะเปลี่ยนกลับคืนมาเป็นข้าราชการ ผมไม่ได้อยากเป็น
 เจ้าหน้าที่ของรัฐนะครับ แล้วเดี๋ยวนี้ก็ไม่อยากเป็น แล้วก็มึนงง ๆ หลายคนที่กำลัง
 รับราชการอยู่ไม่อยากเป็นครับ เราทนเงินเดือนน้อย ๓๐ กว่าปี เราอยากเป็นข้าราชการ
 เราอยากจะทำใช้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่ผมต้องกลายเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 10 ซึ่งผมไม่อยากเป็น เรื่องแรกครับ

เรื่องที่ ๒ ผมอยากจะทำกราบเรียนอย่างนี้ครับ ขวัญกำลังใจของข้าราชการ
 ณ วันนี้ ผมอยากให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ช่วยตรวจดูด้วย
 ว่าเหลือเท่าไร เหลืออยู่ที่เปอร์เซ็นต์ตั้งแต่เขาเริ่มรับราชการมาจนกระทั่งถึงวันนี้
 ของแต่ละคนแต่ละกลุ่ม ผมมั่นใจครับว่าข้าราชการนั้นถูกทำลายครับ ถูกทำลาย
 15 โดยคนกลุ่มหนึ่ง แล้วก็ทำลายข้าราชการลงไปทุกวัน ๆ เมื่อข้าราชการไม่มีขวัญ ไม่มี
 กำลังใจพระราชบัญญัติจะเขียนเอาไว้อย่างไรก็ตามที่จะสร้างความสุขให้กับประชาชน
 ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินจะเขียนไว้อย่างไรก็ตามข้าราชการทำด้วยความไม่เต็มใจ
 เพราะฉะนั้นความสุขที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนไม่มีหรือมีก็น้อย เพราะคนที่ส่งงานลงไป
 จากข้างบนนี้ไม่เคยเป็นข้าราชการหรอกครับ แล้วไม่รู้ด้วยว่าข้าราชการคิดอย่างไร หลายคน
 20 บอกว่าข้าราชการคอร์รัปชัน (Corruption) พวกข้าราชการต้องคอร์รัปชัน (Corruption)
 ต้องฉ้อราษฎร์บังหลวง ต้องเรียกเก็บเปอร์เซ็นต์ ณ วันนี้ข้าราชการเป็นแพะอยู่เยอะ
 มากมาย คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ต้องช่วยเรื่องนี้ ท่านต้องช่วยดูแล
 เรื่องนี้ ทำอย่างไรจะให้ศักดิ์ศรีของข้าราชการกลับคืนเข้ามา ขวัญกำลังใจต้องมาก่อน
 ศักดิ์ศรีจึงจะตามมาทีหลัง แล้วขณะนี้ผมอยากจะทำกราบเรียนอย่างนี้ว่า ผมมาจากภูมิภาค
 25 ผมเคยรับราชการภูมิภาคยาวนาน แล้วก็รับราชการในกระทรวงมหาดไทยนี้แหละ
 แล้วในขณะที่ผมรับราชการอยู่ภูมิภาคท่านประธานครับ อยากจะเรียนผ่านไปยัง
 คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เลยว่ามีราชการส่วนหนึ่งที่เข้าไปมั่วอยู่ใน
 ภูมิภาค เรียกว่า “ราชการส่วนกลาง” ครับ จะเป็นเขต เป็นศูนย์ เป็นแขวง เป็นอะไร

- ต่ออะไรอีกมากมาย ซึ่งผมจำชื่อไม่ได้ก็ยกตัวอย่างให้เห็นว่าเยอะแยะไปหมด แล้วพวก
เยอะแยะนี้แหละครับ เขาบอกเขาสังกัดส่วนกลางแต่เขามาอยู่ที่บ้านผมนะครับ เขาไป
- 5 ทำอะไรผมก็ไม่รู้ ชาวบ้านก็ไม่รู้วันดีคืนดีเขาจะทำอะไรตรงโน้น วันดีคืนดีเขาจะทำ
อะไรตรงนี้ ผมไม่เรียกว่า วันดีคืนดี หรือครับ ผมเรียกว่า วันร้ายคืนร้าย นายอำเภอไม่รู้
ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่รู้ กำนันไม่รู้ ผู้ใหญ่บ้านไม่รู้ เพราะว่าพวกนี้เข้าไปตั้งพื้นที่อยู่นั้น
บอกมีความจำเป็นจะต้องเข้าไปดูแล ก็นำเรียนให้ทราบว่า ณ วันนี้ปัญหาเกิดขึ้นในเรื่องนี้
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ต้องรับไปพิจารณาแก้ไขและผมกราบเรียน
- 10 สมัยผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ผมมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่ ๕๐ กว่าหน่วย ที่เป็นภูมิภาค
แต่ที่อยู่ข้างนอกกับผมนี้ ๖๐ กว่าหน่วยครับ ในจังหวัดของผม เพราะฉะนั้น
ก็มีปัญหาเอกภาพในการบังคับบัญชา กราบเรียนว่าต้องพิจารณารับ ให้คูดี คูเหมาะสม
ไม่ใช่ใครอยากจะทำภาค ตั้งเขต ตั้งแขวงก็ตั้งตั้งกันลงไปทั้งนั้นเต็มไปหมด การทำงาน
มีปัญหา เมื่อสักครู่ที่ผมดูในหน้า ๒๖ ท่านได้แยกอัตรากำลังไว้ให้ดู ก็ดีครับ แต่ท่านเขียน
- 15 ไว้ในส่วนกลาง คือในแบบของท่านรวมทั้งหมดเท่าไร แล้วก็มีการส่วนกลาง
ราชการส่วนภูมิภาค แล้วก็ราชการส่วนท้องถิ่น ท่านไม่ได้แยกว่า ราชการส่วนกลาง
มีเท่าไร และราชการส่วนภูมิภาคมีเท่าไรอัตรานี้ ซึ่งอัตรานี้เป็นเรื่องสำคัญ อัตราระหว่าง
ราชการส่วนกลางกับราชการส่วนภูมิภาค ปกติแล้วราชการส่วนกลางเป็นสมอง เมื่อเป็น
สมองใช้อัตราไม่มากหรือครับ คนฉลาดนั่งอยู่ตรงไหนเขาก็ทำงานได้ แต่ส่วนพวกผมนี้
- 20 อยู่ราชการส่วนภูมิภาคครับ เขาเรียกว่า “คนโง่” คนโง่เขาส่งไปอยู่ราชการส่วนภูมิภาคครับ
คนฉลาดน้อยกว่าอยู่ราชการส่วนภูมิภาคครับ คนฉลาดมากกว่านี้เขาเอาไปอยู่ข้างใน -----

- แต่ปรากฏว่าบัดนี้ ผมไม่แน่ใจว่าในส่วนของการสำรวจภาคกับสำรวจภาคกลาง
- ใครจะมีจำนวนอัตรามากกว่ากัน การสำรวจภาคมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ
- 5 ให้ราษฎร ไม่ว่าจะหน่วยงานใดก็ตามตั้งแต่ครูสอนหนังสือ ตั้งแต่ปลัดอำเภอทำงาน
- ดูแลเรื่องทะเบียนราษฎรอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น พวกเหล่านี้ถ้าท่านไปตรวจดูอะครึบ
- มีน้อยท่านประธานครับ มีน้อยครับ แต่ในราชการส่วนกลางท่านดูครับ แก้อ้อไม่มีนั้ง ถามว่า
- อัตราทำไมเกิดที่ราชการส่วนกลางมากและราชการส่วนภูมิกาน้อย ผมไม่ทราบต้องถาม
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) นอกจากนั้นยังไม่พอครับท่านประธาน
- 10 ยังขอตัวลูกน้องที่เก่ง ๆ ที่ฉลาดเขาเลือกแล้วนะครับ คนไหนฉลาดมองเห็นเลขขอตัวไป
- ช่วยราชการครับ นั่งหน้าห้องคนโน้น นั่งหน้าห้องคนนี่ นั่งกันให้เต็มไปหมด นี่คือปัญหา
- ในการทำงานของข้าราชการ แล้วก็มาบังคับขู่เข็ญข้าราชการส่วนภูมิกาน่าคุณจะต้อง
- ทำให้ดี คุณจะต้องบริการประชาชน คุณต้องขีมนะ จะขีมอย่างไรเหนื่อยจะตาย นั่งวันหนึ่ง
- ทะเบียนมาเป็นพันเป็นร้อยคน แล้วบอกเจ้าหน้าที่ทะเบียนต้องขีม อำเภอย่อม ก็มีวาดหน้า
- 15 คนขีมไว้ แต่เจ้าหน้าที่ขีมไม่ออก เพราะว่าไปยุ่งอยู่กับพี่น้องประชาชนทั้งวันทั้งคืน
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ต้องช่วยนะครับเรื่องนี้ ผมไม่ทราบว่า
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จะทำได้อย่างไร แต่ผมคิดว่าต้องช่วย
- เรื่องต่อไปที่สำคัญมาก ผাগท่านประธานไปถึงคณะกรรมการพัฒนาระบบ
- ราชการ (ก.พ.ร.) ด้วยว่า ณ วันนี้ข้าราชการล่าหลัง โดยเฉพาะข้าราชการส่วนภูมิกาน
- 20 ล่าหลังสุด ๆ ขาดการอบรม ขาดการฝึก ขาดการสัมมนา ในหลายหน่วยงานผมเคยถาม
- สมัยรับราชการบอกกรมคุณเคยเรียกพวกคุณ ไปอบรมระหว่างปฏิบัติราชการบ้างหรือเปล่า
- เพิ่มพูนความรู้บ้างหรือเปล่า ไม่เคยเลย ผมไม่อยากจะเอ่ยว่ากรมไหน กระทรวงไหน
- แต่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ไปเช็ค (Check) ดูอะครึบ ไม่อบรม
- เลยครับ แล้วก็ทำงานตั้งแต่เป็นเจ้าหน้าที่ระดับ ๓ จนกระทั่งถึงเจ้าหน้าที่ระดับ ๗ ระดับ ๘
- 25 กรมไม่เคยเรียกเข้าไปอบรมว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องพัฒนา ก็ทราบเรียนว่าควรจะ
- ต้องกลับไปตรวจตราเรื่องนี้ให้ชัด ผมเรียนอีกอันหนึ่งที่เป็นปัญหาในการทำงานก็คือว่า
- เอกภาพในการบังคับบัญชา พูดในฐานะที่เคยเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด การมอบอำนาจให้
- ผู้ว่าราชการจังหวัด ผมอยากจะเรียกว่ากระโดดกระเดก กระโดดกระเดกเพราะอะไรครับ

๔๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติร์ณ์ ๑๕/๒

- เพราะว่ารัฐบาลก็สั่งไปเถอะครับ บอกว่ากรรมนั้น กระทรวงนี้ต้องมอบอำนาจให้
ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อจะได้เกิดเอกภาพในการบังคับบัญชา เอกภาพในการทำงาน
5 แต่เอาเข้าจริง ๆ เรื่องที่ไม่อยากทำมอบครับ เรื่องที่อยากทำไม่มอบหรอก แล้วแต่ละกรม
แต่ละกระทรวงมอบไปคนละเรื่องคนละราว มอบไปคนละเรื่องไม่เป็นทำนองเดียวกัน
มอบไปแล้วก็ยังไม่ค่อยรับผิดชอบอีก ผมอยากจะเล่าความจริงให้ฟังนิดหน่อย เพื่อที่
ท่านสมาชิกวุฒิสภาจะได้เข้าใจ ครั้งหนึ่งผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ๆ หนึ่งมีกรม ๆ หนึ่ง
10 แจ้งไปบอกว่ามอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดฟ้อง ฟ้องนะครับ หัวหน้าส่วนราชการ
ประจำจังหวัดคนหนึ่งแทนอธิบดี ให้ผมฟ้องลูกน้องผมเอง คือเขาอยู่คนละส่วนราชการ
ให้ผมมอบอำนาจ ผมฟ้องลูกน้องผม ซึ่งอยู่อีกกรมหนึ่งต่างกระทรวงกัน ผมเขียนไป
ว่าอย่างไรท่านประธานครับ ผมบอกว่า ไม่รับมอบอำนาจ อยากฟ้องฟ้องเอาเอง นี่ครับ
คือเรื่องที่เกิดขึ้น ณ วันนี้ ผมก็คิดว่าสิ่งเหล่านี้ยังเกิดขึ้นอยู่ ก็ฝากคณะกรรมการพัฒนา
ระบบราชการ (ก.พ.ร.) เป็นปัญหานะครับ ผมไม่ทราบจะช่วยอย่างไร ผมเป็นข้าราชการเก่า
15 และสิ่งที่ผมห่วงมากก็คือศักดิ์ศรีของข้าราชการ ผมไม่อยากจะฟังใครพูดว่าข้าราชการ
โกงกิน ข้าราชการชั่ว ข้าราชการเป็นอย่างนั้นอย่างนี้แม้ว่าบางคนเลวตามนั้น คงจะมีเรื่อง
นำเรียนท่านนี้ ขอบคุณครับท่านประธาน

- ประธานวุฒิสภา : ลำดับการอภิปรายต่อไปคือท่านนฤมล ท่านสุรจิต
ท่านพรพันธุ์ ท่านประสาร ท่านรสนา ท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ขอความกรุณากระชับ ๆ
20 ด้วยครับ

- ๒๐/๑

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิตถ์ ท่านประธานคะ ได้อ่านรายงานการพัฒนา

- 5 ระบบราชการไทย ประจำปี ๒๕๕๑ ก็เข้าใจได้ว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) คือหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ผลักดัน แล้วก็ส่งเสริมหรือพัฒนาระบบราชการไทย ซึ่งน่าจะหมายถึงทั้งระบบการทำงานและบุคลากร เพราะฉะนั้นสมาชิกของเราหลายคน ได้อภิปรายถึงการทำงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในระบบของเรา
- 10 ภายในประเทศไปแล้ว ซึ่งก็มีสาระที่สำคัญน่าสนใจหลาย ๆ ประเด็น ดิฉันอยากจะ มีความเห็น แล้วก็อยากที่จะฝากท่านประธานไปถึงคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในฐานะที่ทำหน้าที่พัฒนาข้าราชการไทย ดิฉันคิดว่าระบบของท่านที่ทำมา ก็ถือว่าก้าวหน้า
- 15 ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะยังไม่สมควร ยังไม่ลงตัวไม่ว่าจะเป็นเรื่องของตำแหน่ง ในเรื่องของเส้นสาย การบังคับบัญชา ก็คงจะต้องปรับปรุงกันไป แต่ส่วนของดิฉันที่จะพูดในวันนี้ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ถ้าทำหน้าที่เต็มที่แล้วจะมีผล ต่อการพัฒนาประเทศด้วยพวกเราทราบกันดีว่าภายใน ๕ - ๖ ปีนี้ ประเทศไทยก็จะเป็น ประเทศหนึ่ง ซึ่งจะเข้าไปอยู่ในประชาคมอาเซียน (ASEAN) ไซ้ไหมคะ วันนี้ก็เป็นแล้ว
- 20 แต่จะเป็นเต็มรูปแบบ ๖ ปีของเรา วันนี้ดิฉันอยากจะฝากท่านประธานถึงคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ท่านต้องเตรียมข้าราชการ ต้องเตรียมเจ้าหน้าที่เตรียมบุคลากร ของเราที่จะทำหน้าที่ให้สอดคล้องกับมติของอาเซียน (ASEAN) ด้วย วันนี้ถ้ายังไม่เตรียมเรา ยังมีเวลาอีกประมาณ ๕ ปี ท่านต้องเตรียมผู้คนที่เขาสามารถที่จะ ๑. เข้าใจในวัฒนธรรมของ
- 25 ของรัฐบาลได้อย่างเต็มที่ ปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาษา เรื่องของวัฒนธรรมในการทำงาน เรื่องของธรรมเนียมปฏิบัติ ท่านต้องทำให้เป็นมาตรฐาน เพราะการที่เราสามารถ ยกระดับมาตรฐานตรงนั้นจะทำให้เกิดสะท้อนภาพของเราในเวทีระดับโลกขึ้นไป อันนี้ท่านนายกรัฐมนตรี ได้เดินทางไปและกลับมาแล้ว ในฐานะที่เป็นผู้นำของอาเซียน

- (ASEAN) เห็นไหมคะว่า เขาให้ความสำคัญกับอาเซียน (ASEAN) แล้วพวกเราในประเทศนี้
 5 จะต้องให้ความสำคัญด้วย การพัฒนาข้าราชการไม่เฉพาะเพียงแค่ตอบสนองให้เกิดความพึง
 พอใจกับประชาชนในประเทศ แต่ต้องให้เกิดความพึงพอใจและเป็นมาตรฐานในระบบ
 นานาชาติด้วย นั่นคือสิ่งที่บอกว่าผู้คนจากต่างประเทศ ผู้คนจากทั่วโลกเขาอยากจะมาลงทุน
 ในประเทศไทย ทำให้มีสภาพเศรษฐกิจดีขึ้น ไม่อยู่ในภาวะที่เขาเรียกว่า ชะงักงันอย่างวันนี้
 นะคะ ท่านต้องช่วยและท่านช่วยได้ด้วยการเตรียมข้าราชการเตรียมความพร้อมของเขาใน
 ทุกด้าน นอกเหนือจากที่ดิฉันได้บอกท่านกรุณาทำในส่วนนั้น ส่วนที่ดิฉันเห็น
 10 อีกส่วนหนึ่งที่ยังอยากจะเรียนถาม ผ่านท่านประธานไปถึงท่านก็คือ ระบบการทำงานที่เรียกว่า
 เวอร์ชวล ออฟฟิศ (Virtual office) นี่นะคะ อยากจะทราบรายละเอียดเพิ่มเติมว่าเวอร์ชวล
 ออฟฟิศ (Virtual office) ของท่านจะมีขอบเขตให้กับผู้คนที่เป็นข้าราชการระดับไหนอย่างไร
 ดิฉันคิดว่าถ้าเรามี เวอร์ชวล ออฟฟิศ (Virtual office) ให้กับคนในระบบราชการ
 ที่ถูกกับงานจะช่วยประชาชนได้ ก็ขอฝากไว้ ๒ อย่าง ก็คือ
 15 ๑. เรื่องของการเตรียมพร้อมข้าราชการเพื่อจะรับกับอาเซียน (ASEAN)
 ๒. เรื่องของขอบเขต แล้วก็เงื่อนไขรายละเอียดของเวอร์ชวล ออฟฟิศ
 (Virtual office) ของท่าน เพราะถ้าไม่รอบคอบธรรมดาภิบาลก็จะไม่เกิด ก็ขออนุญาต
 ฝากเรียนท่านไว้โดยย่อเท่านี้ ขอบพระคุณค่ะ
 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุรจิตครับ
 20 นายสุรจิต ชिरเวทย์ : ขอบคุณท่านประธาน กระผม สุรจิต ชिरเวทย์
 สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ในรายงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
 (ก.พ.ร.) ว่าหน่วยงานรัฐมี ๔ ประเภทที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลก็คือ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
 องค์การมหาชน แล้วก็หน่วยงานรัฐรูปแบบใหม่ ผมก็อยากจะแสดงความคิดเห็นในเรื่อง
 25 ที่จะดำเินทำเราอยู่นี้ ไม่ได้พูดประเด็นหรือหุหุอะไรนะครับ ก็คือทุกวันนี้ระบบราชการเรานี้
 ป่วยสุด ๆ แล้วนะครับ -----

คนคืออยู่ยาก แล้วหน่วยงานทั้งหมดนี้ก็คิดอะไรเองไม่ได้แล้ว จะทำอะไรสักอย่างก็ต้องไป
 5 จ้างบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งบริษัทที่ปรึกษานี้ก็ไม่ใช่ใครอื่นก็คือข้าราชการนั่นแหละที่อยู่ไม่ไหว
 หรือว่าเกษียณไปแล้วก็ออกไปทำบริษัทที่ปรึกษา การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง
 การเมืองล้วงลูกได้หมดในชีวิตจริงใช่ไหมครับ ซึ่งโดยระบบกลไกราชการแท้ ๆ แล้ว
 การเมืองควรจะแตะได้เฉพาะปลัดกระทรวงเท่านั้น แต่ทุกวันนี้แตะลงไปจนถึงระดับภูมิภาค
 ระดับหัวหน้าส่วนเล็ก ๆ เกิดอะไรขึ้นกับสิ่งนี้ ก็คงจะมีหลายเหตุหลายปัจจัย อย่างเช่น
 10 ในเรื่องเงินเดือนหรือค่าตอบแทน ปลัดกระทรวง เงินเดือน ๓๐,๐๐๐ กว่าบาทใช่ไหม แต่ว่า
 ที่เรายอมนักการเมืองก็คงมีหลายเหตุผล เพราะว่าถ้าเป็นปลัดกระทรวงแล้วก็ไปนั่งบอร์ด
 (Board) รัฐวิสาหกิจ รายได้ก็จะกลายเป็นหลายล้านบาทขึ้นมา ก็ยอมให้การเมืองลงไป
 ล้วงลูก ไปเป็นหุ่นเชิดเขา บางกระทรวงไปนั่งอย่างบอร์ด (Board) การปิโตรเลียม
 แห่งประเทศไทย (ปตท.) บอร์ด (Board) ไฟฟ้าอะไรเหล่านี้ใช่ไหม ท่านก็ทราบว่ารายนได้
 กลายเป็นหลายล้านบาทขึ้นมาทันที เบี้ยประชุมครั้งละ ๔๐,๐๐๐ บาท มีโบนัส มีอะไร
 15 ต่ออะไร และการทับซ้อนของผลประโยชน์เหล่านี้เราจะทำอะไร ส.ส. ส.ว. เบี้ยประชุม
 ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท ที่ผมพูดนี้ไม่ได้ไปอะไรนะครับ เพราะเราพอเพียงอยู่แล้ว คือให้เป็นผู้
 อยู่ง่าย เลี้ยงง่าย ก็พอเพียงอยู่แล้ว แต่ว่าท่านที่ไปนั่งตามบอร์ด (Board) รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ
 เบี้ยประชุมครั้งละ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท เมื่อก่อนผมทำงานธนาคาร จบปริญญาตรี
 20 เงินเดือนต้น ๘๐,๐๐๐ บาท เงินเดือนต่างกันประมาณ ๔๐ เท่า ๓๐ เท่า ตอนผมออก
 พนักงานจบปริญญาตรีเงินเดือน ๘,๐๐๐ บาท ผู้จัดการใหญ่เงินเดือน ๑.๒ ล้านบาท
 เบี้ยประชุมครั้งละ ๔๐,๐๐๐ บาท อันนี้อะไรกันประเทศนี้จะมีใครรับผิดชอบต่อ
 ราชการแผ่นดิน แผ่นทรายใหญ่กว่านายกรัฐมนตรี ประธานศาลสูง ประธานรัฐสภา
 ซึ่งท่านเหล่านี้รวมเงินประจำตำแหน่งก็แสนกว่าบาท แต่ไปคุมคนซึ่งไปนั่งใน
 25 องค์การมหาชน ในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรับค่าตอบแทนเป็นล้าน ๆ บาท เป็นหลายล้านบาท
 อันนี้ไม่มีเหตุผล ทุกวันนี้หมอเรียนกว่าจะจบ เสร็จแล้วก็อยู่ในระบบไม่ได้มองไหล
 ผู้ว่าราชการจังหวัด เงินเดือนเริ่มต้น ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท อยู่นานหน่อยก็
 ๖๐,๐๐๐ กว่าบาท แต่รับผิดชอบมหาศาล เงินเดือนน้อยกว่าอัยการ เงินเดือนน้อยกว่า

- หัวหน้าศาลเป็นไปได้อย่างไร ไปเป็นตัวแทนรับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมต่าง ๆ ลงไป
อีกอย่างที่ท่านกฤษฎาคมเมื่อสักครู่นี้เป็นอย่างไร ทำไมเงินเดือนไม่เป็นไปตาม
- 5 ความรับผิดชอบ ประเทศนี้เป็นไปได้อย่างไร ไหนที่ว่าไปนั่งที่ไหนเบี้ยประชุมไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท
จะไปอยู่ไหนก็แล้วแต่จะได้อยู่จะรักษาประโยชน์ใคร คือความเป็นธรรมตรงนี้ต้องเกิดก่อน
ใช้ใหม่ รัฐบาลประเทศเยอรมนีหลังสงครามโลกก็เป็นรัฐบาลผสมแบบเรามาตลอด
แต่ข้าราชการประจำเป็นแกนกลางได้ ก็เพราะการเมืองถือว่าย้ายได้แค่ปลัดกระทรวง
ผู้สนองนโยบายเท่านั้น ล้วงลูกกลิ้งไปกว่านั้นไม่ได้ ผมว่าอันนี้เป็นกลไก
- 10 ซึ่งแปลกประหลาดมากกว่า อำนาจทั้ง ๓ คือนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการควบคุมคนเยอะเยอะ
แต่คนเหล่านั้นที่มาชี้แจงต่อเรา ผลประโยชน์ทับซ้อนอะไรเยอะเยอะ รายได้มหาศาล
นี้เราไม่ได้ไปพิจารณาอะไรเขา เพียงแต่ว่ากลไกแบบนี้เกิดอะไรขึ้น นายอำเภอ ซี. ๘
รถประจำตำแหน่งไม่มี ต้องยืมหัวหน้าส่วนใช้ อย่างกระทรวงแรงงานหรือกระทรวงต่าง ๆ
ที่อยู่ มีรถตู้มีอะไร กระทรวงวัฒนธรรมมีรถตู้ใช้ นายอำเภอต้องดูแลพื้นที่ทั้งอำเภอ ไม่มีรถ
15 ใช้หรือรถ ต้องไปขอยืมส่วนงานเกษตรหรืออะไรในสังกัดมาใช้ อย่างนี้จะทำงานได้อย่างไร
แต่ถ้าไปดูรัฐวิสาหกิจแล้วก็อย่างที่ว่าไปกันคนละโลกเลย แล้วแทนที่จะเหลือรายได้
ส่งให้กับรัฐมาก ๆ ก็กลับไปดูแลในกิจการของตัวเอง แล้วข้าราชการระดับยอดก็ไปนั่งอยู่
ในบอร์ด (Board) เหล่านั้น ข้าราชการที่ไปนั่งตรงนั้นจริง ๆ -----

แล้วก็ควรรับแต่คำตอบแทนเบี่ยงประมุข โบนัสไม่ควรจะได้ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ควร
 แสวงหากำไรแบบนั้น รัฐวิสาหกิจอย่างไรก็ต้องรับผิดชอบต่อรัฐ ต่อประชาชนอยู่ วิธีคิด
 5 แบบนี้หายไปเสียที่ไหน ที่นี้มาถึงครู ครูลำบากที่สุดตอนนี้ ครู ตำรวจ หมอลำบากที่สุด
 ไซ้ใหม่ครับ พอออกก่อนเกษียณเออร์ลี่ (Early) ออกมาหรือเกษียณแล้ว อัตราถูกตัด ที่นี้
 วิธีคิดของระบบโรงเรียนก็คือ ใหญ่พิเศษ ใหญ่ กลาง เล็ก ทุกคนก็ไปติดอยู่กับขนาด
 โรงเรียนในฝัน โรงเรียนประจำจังหวัด โรงเรียนที่เป็นอดีตโรงเรียนประจำจังหวัดชาย
 หรือหญิงจะเป็นโรงเรียนใหญ่ที่สุดในจังหวัดนั้นเสมอ แล้วก็ไปติดอยู่ที่ขนาด เพราะเราใช้
 10 ขนาดเป็นตัววัด เราไม่ได้ใช้คุณภาพเป็นตัววัด ถ้าเด็กมันต่ำกว่า ๒,๑๐๐ คน เดี่ยวมันจะ
 กลายเป็นโรงเรียนขนาดจากใหญ่พิเศษมาเป็นใหญ่เฉย ๆ หรือจากใหญ่กลายเป็นกลาง
 ก็ไปติดยึดอยู่กับขนาด เสร็จแล้วโรงเรียนในฝัน โรงเรียนประจำจังหวัดทำอย่างไรครับ
 รับเด็กเข้าไปห้องหนึ่ง ๕๐ กว่าคน คุณภาพชีวิตของทั้งครูทั้งเด็กหายเกลี้ยง แต่เพื่อจะรักษา
 ขนาดของโรงเรียนไว้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอาจจะกำหนดไว้ว่า รับได้อย่างมากที่สุด
 15 ห้องหนึ่งไม่เกิน ๔๐ คน แต่ในชีวิตจริงไม่เป็นอย่างนั้น จำนวนเด็กที่ฟ้องอยู่ไซ้หรือไม่ครับ
 แต่ที่นี้พอเวลาประเมินคุณภาพโรงเรียนก็จะเป็นบริษัท เป็นอะไรพวกนี้เหมือนกัน
 ไปประเมินนั้ดกรรมการสถานศึกษา นั่งประเมินกันห้องติดกับห้องผู้อำนวยการ อะไร
 อย่างนี้ ถ้าจะประเมินกันจริง ๆ นั้ดไปคุยกันข้างนอกไซ้ใหม่ครับ เหมือนกันประเมินผล
 ปฏิบัติราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออะไรก็เหมือนกัน ไปนั่งให้ภาคเอกชนไปประเมิน
 20 ที่ห้องหัวหน้าสำนักงานจังหวัดอยู่ติดกับห้องผู้ว่าราชการจังหวัด กลไกเหล่านี้จะทำงาน
 ได้อย่างไร ตัวชี้วัด ตัวประเมินเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าสงสัยมาก ครูจะทำอาจารย์ ๓ ระดับ ๘
 ท่านอาจจะมีญาติพี่น้องเป็นครูท่านไปถามเถอะ ถ้าท่านสอนเด็กห้องหนึ่ง ๕๐ กว่าคน
 สารพันปัญหา เด็กเด็ยนี้บอกได้เลยว่าถ้าห้องหนึ่งจะมีพ่อแม่แยกกันสัก ๔ - ๕ คน
 พอห้อง ๒ ก็เป็น ๑๐ คน ห้อง ๓ ก็เป็น ๒๐ คน ๓๐ คน แบบนี้ ความซับซ้อนของปัญหา
 25 ครูประจำชั้นก็รับหนักกว่า เสร็จแล้วก็ไม่มีเวลาที่จะไปทำผลงาน ผลที่สุดก็ลาออกดีกว่า
 ถ้าอยู่สอนพิเศษเด็กก็ละอายใจไซ้ใหม่ครับ ลาออกดีกว่ารับบำนาญแล้วก็มาสอนพิเศษ
 เอาข้างนอก แต่ถ้าเป็นชีวิตครูในราชการอยู่ก็ไม่กล้าทำสิ่งนั้น ผลที่สุดแล้วคนคืออยู่ไม่ได้

โรงเรียนก็ต้องไปวิ่งหาครูอัตราจ้างมา จ้างมาแล้วก็ปีต่อปีไม่มีอนาคต ไม่มีหลักประกันอะไร เพราะฉะนั้นการศึกษาของเรานี้ก็ล้มเหลวถึงสุด ๆ แล้วนะครับ ผมว่าเรามองภาพรวมตรงนี้

5 เรื่องเพิ่มศักยภาพการแข่งขันอะไรสำนวนหุรหุร่าอย่างนี้ในชีวิตจริงไม่ใช่ครับ ผมก็ฝากท่านไว้ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีนักศึกษาภาคสมทบ ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ การปกครอง มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เข้าฟังการประชุมวุฒิสภา ต่อไปเชิญท่านพรพันธุ์ครับ

10 นางพรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์ : ขอบคุณค่ะท่านประธาน เรียนท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉัน พรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาควิชาชีพ ดิฉันคิดว่า รายงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ชุดนี้ เป็นรายงานที่น่าสนใจ เป็นอย่างยิ่งทีเดียว จากการวิเคราะห์โดยจะเป็นใครก็ตามที่คิดว่าได้ใช้วิธีวิเคราะห์

15 ที่น่าเชื่อถือก็สะท้อนให้เห็นภาพปัญหาของประเทศไทย ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าถอยหลังลงไป ในเกณฑ์ตัวชี้วัดที่สำคัญ ๆ อันนี้สะท้อนให้เห็นถึงระบบราชการ ซึ่งดิฉันคิดว่า อันนี้คือ ความรับผิดชอบของระบบราชการทั้งหมด ซึ่งมีปัญหา แล้วก็อยากจะเรียกว่าล้มเหลว เช่น ในเรื่องของสภาวะธรรมาภิบาล ตามเกณฑ์ของธนาคารโลกตามเกณฑ์ที่วัดมิตติความโปร่งใส

20 ก็แย่ง การควบคุมปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบก็ต่ำลงความสามารถในการแข่งขัน ต่ำ จิตความสามารถต่าง ๆ เช่น การแข่งขันทางเศรษฐกิจก็ต่ำลงความสามารถของหน่วยงาน ที่สำคัญ ซึ่งดิฉันคิดว่ามีความสำคัญมากในการพัฒนาคน -----

-

ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศนั้น ก็คือกระทรวงการพัฒนากำลังคน
และความมั่นคงของมนุษย์ ก็เป็นกระทรวงซึ่งได้เรตติ้ง (Rating) ที่ต่ำที่สุด

- 5 แล้วในขณะนี้เราก็อธิบายกันว่าปัญหาของคุณภาพของประชาชนของประเทศไทยนั้น
กำลังน่าวิตก ไม่ว่าจะเป็นทางกายภาพหรือในด้านทางคุณธรรม เรามีเด็กที่น้ำหนักน้อย
ซึ่งจะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่สุขภาพอ่อนแอมากขึ้นทุกวัน ๆ นอกจากนั้นจริยธรรม
คุณธรรมทั้งหลายก็มีสถานะที่ต่ำลง เพราะฉะนั้นการที่จะมีเมืองไทยเข้มแข็งในด้าน
โครงสร้างพื้นฐานอาจจะไม่มีประโยชน์ ถ้าหากว่าคนใช้นั้นคือคุณภาพ เพราะฉะนั้น
- 10 จากข้อมูลทั้งหมดนี้ ก็อยากจะเรียนถามท่านคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ว่า
ท่านจะมีวิธีการอย่างไรในการที่จะแก้ไข ถึงแม้ว่าไม่ใช่หน้าที่โดยตรง แต่อยากจะเรียนถาม
ถึงกลไกในการที่ท่านจะประสานกับรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะทำให้เกิดการ
แก้ไขที่เป็นรูปธรรม เป็นต้นว่า ดิฉันมองเห็นว่ายุทธศาสตร์ที่ท่านอ้างทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์
ที่จะทำตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๕ นี้ ทั้ง ๔ ข้อนี้ ถึงแม้ว่าจะทำสำเร็จก็ไม่สามารถ
- 15 ที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของประเทศของเราหรือปัญหาของประเทศของเราได้ นอกจากว่า
ท่านจะต้องมีเกณฑ์ที่จะพัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูงอย่างต่อเนื่อง แล้วก็มีความ
ความสำเร็จเฉพาะหน่วยงานที่ชัดเจนและเชื่อมโยงกับการพัฒนาจุดที่บกพร่องของระบบ
ราชการที่ท่านได้กำหนดไว้ ไม่อย่างนั้นไม่ว่าประชาชนจะมีส่วนร่วม ประชาชนพึงพอใจ
ในระบบราชการทั้งหมด ถ้าเพื่อเกิดขึ้นก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศได้
- 20 ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประสารครับ

นายประสาร มฤคพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ครับ

- ประสาร มฤคพิทักษ์ ท่านประธานครับ การพัฒนาระบบราชการต้องยอมรับว่าก้าวหน้า
ไปมาก แต่ว่าจะเป็นบางมิติหรือไม่ ดูจากทั่วไปเราจะได้ยินคำว่า “วิสัยทัศน์” คำว่า
- 25 “พันธกิจ” คำว่า “ดัชนีชี้วัด” คำว่า “บริการจุดเดียวจบ” หรือที่เรียกว่าวัน สโตป เซอร์วิส
(One Stop Service) ตรงนี้ยอมรับความเป็นจริงว่า บางแห่งทำได้ดีนะครับ แต่ก่อน
ทำบัตรประชาชนได้บัตรเหลืองมาใช้เวลา ๖ เดือน แล้วก็ไปได้บัตรประชาชนขาวคำออกมา
หน้าตาครึ่งฝึครึ่งคน แต่ตอนนี้ ๑๐ นาทีได้ ต้องยอมรับความเป็นจริงอีกหลายเรื่อง

- ไม่ว่าระบบภาษีของกรมสรรพากร ระบบศุลกากร คือความก้าวหน้าทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) อันนี้เป็นที่ยอมรับ แต่ในด้านอื่น ๆ นั้นต้องตั้งคำถามว่าความเป็นจริง
- 5 เป็นอย่างไร ดูจากรายงานนี้หน่วยราชการที่ไปรับรางวัลหรือผ่านการพิจารณาประเมินผล ก็มีบางหน่วยเท่านั้นไม่เกิน ๒๐ หน่วยงาน หรือโรงพยาบาลโสธรได้รับรางวัล สหประชาชาติในเรื่องการบริการ อันนี้ก็เป็นแควงจำกัด มีหน่วยงานราชการเป็นพัน ๆ ผมไม่ทราบจำนวนเท่าไรก็ตาม แต่ว่าที่ทำได้ดีก็จะมีอยู่จำกัด ทัว ๆ ไปเป็นอย่างไร บังเอิญเมื่อสัปดาห์ที่แล้วผมได้ไปร่วมเวทีรับฟังความเห็นของไทยทีวี ก็มี ๑ ในผู้เสวนา
- 10 เขาบัญญัติหรือเขาเขียนตัวหนังสือแล้วเขาก็บอกออกมาซึ่งเป็นถ้อยคำที่โดนใจมาก เขาบอกว่า ระบบราชการนั้นเดินตามช่อง มองแค่ที่เห็น เน้นตัวชีวิต วิสัยทัศน์มีไว้ท่องจำ งานที่ไม่มีความหมายอะไร ก็เป็นถ้อยคำซึ่ง โดนใจ ทุกคนก็ฮือฮากัน เดินตามช่อง มองแค่ที่เห็น ก็แปลว่า การสร้างสรรค์ยังมีน้อยใช้ไหม เน้นตัวชีวิต ตรงนี้อยากจะเรียน
- 15 เอกสารกันโดยไปเน้นที่เอกสาร แล้วงานที่ทำจริงก็ไม่ค่อยได้ทำ วิสัยทัศน์มีไว้ท่องจำ ก็แปลว่า ท่อง แต่ไม่ได้ทำใช้หรือไม่ งานที่ไม่มีความหมายอะไร ก็แปลว่ายังเข้าขาม เย็นขามอยู่หรือไม่ -----

ผมคิดว่าตรงนี้เป็นแง่คิดมุมมองที่น่าพิจารณาอย่างยิ่ง เพราะความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นนั้น ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) ยอมรับว่าเป็นจริง แต่ด้านอื่น ๆ ก็คงจะต้องพิจารณา
 5 นะครับว่า ทำอย่างไรถึงจะทำให้เกิดการพัฒนาทั่วทั้งระบบและเป็นการพัฒนาอย่างทั่วไป จริง ๆ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรสนาครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน รสนา
 โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร คือดิฉันเองก็ให้ความสนใจกับเอกสาร
 10 ของทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ดิฉันคิดว่าสิ่งหนึ่งที่ดิฉันเองก็อยากจะ
 พูดเหมือนกับท่าน ส.ว. สุรจิต ที่ได้พูดถึงก่อนหน้านี้นะคะ คือเรื่องของการทับซ้อน
 ในเรื่องของผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวม การขัดแย้งกันในส่วนนี้ ซึ่งทาง
 คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เอง ดิฉันคิดว่าคงจะต้องพยายามปรับปรุง
 ในเรื่องเหล่านี้ให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ข้าราชการไปดำรงตำแหน่ง
 15 ในองค์กรรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเวลานี้อาจจะมีการพยายามปรับปรุงว่า ไม่ให้ข้าราชการนั้น
 ไปดำรงตำแหน่งเกิน ๓ แห่ง แต่ถึงกระนั้นก็ตามในองค์กรใหญ่ ๆ รัฐวิสาหกิจทั้งที่เป็น
 รัฐวิสาหกิจกึ่งเอกชนทั้งหลายที่มีข้าราชการไปดำรงตำแหน่งอยู่นั้น ก็ได้ผลประโยชน์
 ค่อนข้างสูงมาก ซึ่งอันนี้ทางดิฉันเองคิดว่าข้าราชการเหล่านั้น ได้ใช้เวลาราชการไปทำหน้าที่
 เพราะฉะนั้นการที่ให้ผลประโยชน์ทั้งในเรื่องของเบี้ยประชุมที่สูงมาก พร้อมกับโบนัส
 20 ในแต่ละปี ดิฉันคิดว่าข้าราชการแต่ละรายเมื่อไปนั่งในบอร์ด (Board) รัฐวิสาหกิจเหล่านั้น
 สัก ๓ แห่ง ปีหนึ่งจะมีผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท แล้วก็ก็ต้องคิดว่าข้าราชการ
 เหล่านั้น เมื่อเข้าไปนั่งในบอร์ด (Board) ก็มีอำนาจในส่วนของตัวเองในฐานะที่เป็น
 ข้าราชการด้วย เมื่อเข้าไปนั่งอยู่ตรงจุดนั้นรับผลประโยชน์แล้วอาจจะทำให้ปฏิบัติ
 หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่ตัวเองมีอำนาจตรงนั้นอยู่ด้วยก็ได้ ซึ่งจุดนี้
 25 ดิฉันคิดว่า การขัดกันของผลประโยชน์ระหว่างส่วนตัวกับส่วนรวมนั้น เราอาจจะ
 ไม่คิดว่าเป็นเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) แต่ดิฉันคิดว่าต้องตั้งคำถามถึง
 ความมีธรรมาภิบาล เนื่องจากว่าลักษณะเช่นนี้ต้องเรียกว่าเป็นลักษณะที่ยังเป็นพื้นที่สีเทา
 ซึ่งมีโอกาสที่ง่ายมากในการที่จะหลุดไปสู่การทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) ได้ ดิฉันเอง

๕๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อุรารวรรณ ๒๔/๒

5
10
15
20
25

อยากจะให้ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ลองนำไปพิจารณาในเรื่องนี้
นะคะว่า จะเป็นไปได้หรือไม่ ถ้าหากเราคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้ข้าราชการนั้น
ไปดำรงตำแหน่ง เพื่อที่จะทำหน้าที่แทนหน่วยงานของรัฐ เพราะฉะนั้นเมื่อไปทำหน้าที่
แทนตรงจุดนี้ใช้เวลาของหลวงก็แล้วทุกอย่าง ผลประโยชน์เหล่านั้นควรจะคืนให้กับหลวง
ซึ่งถ้าเป็นในลักษณะแบบนี้ได้นะคะ คิดันคิดวาก็จะหมดจากการถูกครหาหรือจะนำไปสู่
จากสีเทาเคลื่อนไปสู่สีดำได้ เพราะว่าแม้แต่ในวุฒิสภาเราหรือในสภาผู้แทนราษฎร
ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาเมื่อเราไปเยี่ยมชมต่างประเทศได้รับของขวัญอะไรมา
ก็ไม่สามารถจะเก็บไว้ได้เองจะต้องคืนให้กับหลวงทั้งสิ้น ซึ่งคิดันคิดว่าในกรณีแบบนี้
ถ้าหากว่ามีการทำให้ชัดเจนก็จะไม่สามารถที่จะทำให้เกิดคำครหา หรือนำไปสู่การที่จะไป
แสวงหาประโยชน์ตรงนี้ได้ อันนี้ก็เป็นวิธีการหนึ่งนะคะ แต่คิดันคิดว่ายังมีอีกอันหนึ่งก็คือ
แม้ว่าข้าราชการจะถูกจำกัดว่าเป็นข้าราชการในบอร์ด (Board) รัฐวิสาหกิจได้ เป็นบอร์ด
(Board) รัฐวิสาหกิจได้ไม่เกิน ๓ แห่งในเวลานี้นะคะ แต่ยังมีบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจ
เหล่านั้น ซึ่งอาจจะไม่ถือว่าเป็นรัฐวิสาหกิจ เพราะว่รับถือหุ้นไม่เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์
ก็จะสามารถที่จะดึงเอาข้าราชการไปนั่งในตำแหน่งบอร์ด (Board) ได้ด้วย โดยที่หน่วยงาน
ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ก็ตาม หรือของรัฐวิสาหกิจ
ไม่สามารถไปห้ามปรามได้เลย คืออาศัยว่าบริษัทนั้นต้องการข้าราชการคนไหนไปนั่ง
เป็นบอร์ด (Board) ก็จะดึงมา เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้คิดันคิดว่าจะมีปัญหาในเรื่องของ
ในภาคปฏิบัติค่อนข้างมากยกตัวอย่าง กรณีเรื่องของอัยการสูงสุดนะคะ ซึ่งทางวุฒิสภา
เราเองเพิ่งให้ความเห็นชอบไป ก็มีการตั้งคำถามในเรื่องนี้มากกว่าอัยการสูงสุดนั้นที่จริงแล้ว
ในรัฐธรรมนูญก็ไม่อยากให้ไปอยู่ในบอร์ด (Board) รัฐวิสาหกิจ แต่ก็ไปเปิดช่องไว้ว่า
ถ้าสำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) เห็นด้วยก็สามารถไปเป็นได้ ซึ่งตรง
จุดนี้คิดันคิดวาก็เป็นสิ่งที่ถูกครหาได้ -----

- ๒๕/๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

๕๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรณิตย ๒๕/๑

เนื่องจากว่าอัยการสูงสุดนั้นอยู่ในตำแหน่งที่เป็นนายของแผ่นดิน ถึงแม้จะอ้างว่าการไป
นั่งในบอร์ด (Board) เหล่านั้นก็เป็นการช่วยงานราชการ แต่ถ้าในกรณีที่หน่วยราชการนั้น
5 หรือหน่วยงานนั้น องค์กรนั้นมีการทุจริตเกิดขึ้น อัยการสูงสุดก็อาจจะโดนด้วย แล้วก็นำ
ไปสู่ความรู้สึกอิหลักอิเหลื่อในแง่ที่ว่าก็ไม่ฟ้องคดี เหมือนอย่างกรณีเรื่องซีทีเอ็กซ์ (CTX)
ต่าง ๆ ก็ถูกครหา กัน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ดิฉันคิดว่า ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการ (ก.พ.ร.) น่าจะลองไปคิดในเรื่องนี้ให้จริงจังขึ้น เพราะว่าหลักการของท่านก็เน้น
ในเรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การมีธรรมาภิบาล ซึ่งดิฉันเองคิดว่าการมีบอร์ด
10 (Board) รัฐวิสาหกิจซึ่งมาจากข้าราชการต่าง ๆ เข้าไปเป็นนั่น เป็นพื้นที่ที่เกิดคำถาม
ในเรื่องของธรรมาภิบาล เป็นพื้นที่สีเทาที่จะนำไปสู่พื้นที่สีดำ หรือการทุจริตคอร์รัปชัน
(Corruption) ได้สิ่งเหล่านี้อยากให้ท่านได้ช่วยคิดในเรื่องนี้เพิ่มเติมขึ้นด้วย อีกประการหนึ่ง
เกี่ยวกับเรื่องค่านิยมของข้าราชการนั้น เดียวนี้เรายังเห็นอยู่ ค่านิยมที่ว่า ไซ่รับพี ดีครับ
เหมาะสมครับท่าน สิ่งเหล่านี้เราจะสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร ที่จะ
15 ไม่ใช่ข้าราชการนั้น ในที่สุดแล้วก็ต้องยอมสยบยอมกับนักการเมืองโดยที่ไม่ได้ทำหน้าที่
ในฐานะที่เป็นข้าราชการอย่างแท้จริง ดิฉันคิดว่าท่านคงต้องไปคิดรูปแบบต่าง ๆ ให้ดีขึ้น
กว่านี้ ในการที่จะทำให้ทัศนคติเหล่านี้ลดลงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดิฉันก็คงไม่ใช้เวลา
มากไปกว่านี้ เพราะว่่าก็คงจะมีอีกหลายท่านที่อยากจะพูด ก็ขอบคุณนะคะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา
20 ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ยังมีอีกหลายท่าน ขอความกรุณากระชั้นชิดหน่อย
ต่อไปท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ เชิญครับ

25 พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา สั้น ๆ นะครับ คำถามของพ่อก็เกี่ยวกับ
สถานภาพกำลังพลของภาครัฐ ในหน้า ๒๕ ที่ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
(ก.พ.ร.) เสนอว่าขณะนี้สัดส่วนกำลังคนของภาครัฐต่อประชากรก็คือประมาณ ๑ ต่อ ๓๔

คำถามก็คือว่าขนาดที่เหมาะสมนี้ก็ควรจะเป็นประมาณ ๑ ต่อเท่าไร ต่อเนื่องจากคำถามนี้ก็คือประเภทของกำลังพลของภาครัฐเมื่อสมัยผมรับราชการใหม่ ๆ ก็มีเฉพาะลูกจ้างประจำ 5 ลูกจ้างชั่วคราว และข้าราชการ ต่อมาเรามีปัญหาทางด้านงบประมาณ มีปัญหาทางด้านความจำเป็นในเรื่องการลดกำลังพลของภาครัฐ ก็เลยมีการกำเนิดกำลังพล ประเภทพนักงานราชการและพนักงานจ้าง คำถามก็คือว่า แต่เดิมผมได้รับคำสั่งว่าจะลดข้าราชการลงแล้วก็ให้มีพนักงานราชการนี้มากขึ้น เพราะว่าจะได้ให้ออกง่ายขึ้น ไม่ต้องเสียสิทธิกำลังพลอะไรมาก ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ก็ขอเรียนถามว่า แนวคิดที่จะให้พนักงาน 10 ราชการมาแทนข้าราชการยังคงมีอยู่หรือไม่ แล้วก็ท่านจัดสรรสิทธิประโยชน์ ให้ความเป็นธรรมต่อประเภทของข้าราชการและพนักงานราชการนี้อย่างไร

คำถามข้อที่ ๓ ก็จะเกี่ยวกับเรื่องบริการใหม่ เกี่ยวกับบริการหน้าต่างเดียว อันนี้ผมก็ไม่ทราบว่าแตกต่างจากซิงเกิล สโตป เซอร์วิส (Single stop service) อย่างไร อีกอันหนึ่ง ก็เวอร์ชวล ออฟฟิศ (Virtual office) ที่เมื่อสักครู่นี้มีเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา 15 ถามแล้วว่า เราก็มองภาพไม่ออกว่า สิ่งใหม่ที่ท่านนำมาเสนอจะทำให้วินัยของข้าราชการ หรือผู้ที่ต้องไปปฏิบัติงานจะลดน้อยถอยไปหรือเปล่า

คำถามข้อสุดท้าย อันนี้ผมขอกราบเรียนถามด้วยความไม่สบายใจจริง ๆ คือมีข่าวลือมาตลอดว่าระดับบางกระทรวง ทบวง กรม ซี. ๘ ซี. ๙ ต้องมีการวิ่งเต้นซื้อขายตำแหน่ง คำถามของผมก็คือว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้เบาะแส 20 เรื่องนี้บ้างไหม เกี่ยวกับเรื่องการซื้อขายตำแหน่งนะครับ ถ้าสมมุติได้รับเบาะแสในเรื่องนี้ ไม่ทราบว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้มีมาตรการหรือวิธีการอย่างไร เพื่อจะขจัดสิ่งที่เป็นอุปมกคลสิ่งนี้ออกไปจากระบบราชการ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน 25 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะอนุญาตให้อภิปรายอีก ๔ ท่านนะครับ แล้วจะให้ท่านรัฐมนตรี กับท่านเลขาธิการทศพรได้ชี้แจง ต่อไปเชิญท่านชรินทร์ หาญสืบสาย ครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก แล้วก็คือคิดข้าราชการ ซี. ๑๐

จากกระทรวงพาณิชย์นะครับ ก่อนอื่นต้องขอชื่นชมยินดีกับทางคณะกรรมการพัฒนา
ระบบราชการ (ก.พ.ร.) ที่ทำเสนอรายงานที่คิดว่าค่อนข้างจะดีมาก แล้วเราต้องยอมรับเลย
5 นะครับว่า -----

- ๒๖/๑

- ความเจริญก้าวหน้าของระบบราชการไทยในรอบ ๖ – ๗ ปีที่ผ่านมา นั้น คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มีบทบาทอย่างสำคัญที่สุดในการที่จะกำหนดแผนงาน
- 5 กำหนดเป้าหมายการทำงาน แล้วก็การติดตามการทำงานของข้าราชการอย่างดียิ่ง อย่างประจักษ์พยานที่ผมจะขอยกตัวอย่างก็เช่น จากรายงานเร็ว ๆ นี้ของเวิลด์ แบงก์ (World Bank) หรือธนาคาร โลกก็ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า ขณะนี้ข้าราชการไทยสามารถ
- 10 ให้ความสะดวกความสบายกับนักลงทุนจากต่างประเทศได้อย่างรวดเร็วเป็นลำดับต้น ๆ ของโลกเลยนะครับ เมื่อก่อนนั้นเวลานักลงทุนเขาจะมาลงทุนในประเทศไทยต้องติดต่อกัน
- ๑๖ – ๑๗ หน่วยงาน แล้วก็จะสำเร็จลงได้ใช้เวลาหลายเดือน แต่การผลักดันของ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ผมทราบว่าบทบาทสำคัญก็ทำให้
- การติดต่อกันดังกล่าวนี้รวดเร็วมากขึ้น จนเรียกว่าเท่าเทียมกับในหลายประเทศ
- 15 ที่พัฒนาแล้ว และเรื่องประจักษ์พยานในเรื่องต่าง ๆ ในการติดต่อกับราชการไทย ของประชาชนทั่วไป ไม่ว่าจะเรื่องทำบัตรประชาชน หรือว่าการขอย้ายสำมะโนประชากร ย้ายที่อยู่ต่าง ๆ ก็รวดเร็วสะดวกสบายเป็นอันมาก อันนี้ก็คงปฏิเสธไม่ได้เช่นเดียวกันว่า
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้มีบทบาทสำคัญในการช่วยผลักดัน
- แต่อย่างไรก็ตามผมก็มีเรื่องที่จะเรียนท่านประธาน แล้วก็ฝากไปทางคณะกรรมการ
- พัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ให้พิจารณาดำเนินการหรือว่าตอบคำถามผมด้วย
- 20 ตอนท้ายสัก ๒ ประเด็นนะครับ
- ประเด็นแรก ก็คือ ขนาดของข้าราชการไทยถึงแม้ดูเหมือนว่าจะไม่สูงมาก
- แต่ข้อเท็จจริงก็คือ มีความพยายามกว่า ๑๐ ปีแล้วครับ จากรัฐบาลหลาย ๆ ชุดที่ผ่านมา
- ที่เราต้องการให้ข้าราชการนั้นมีระบบขนาดเล็กกลง ซึ่งเหตุผลมีมากมายที่เดิยวนะครับ
- โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่า ค่าใช้จ่ายงบประมาณต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นมานั้น จะได้นำมาพัฒนา
- บ้านเมืองในสิ่งที่เป็นประโยชน์มากขึ้น ไม่ใช่เป็นงบประมาณสำหรับเป็นรายจ่ายประจำ
- 25 ให้สำหรับข้าราชการเท่านั้น เพราะถ้าหากว่าข้าราชการมีจำนวนน้อย เงินก็จะเหลือไป
- พัฒนาประเทศด้านอื่น รวมทั้งอาจจะมาเพิ่มเงินเดือนให้กับข้าราชการด้วย ซึ่งเรื่องนี้เอง
- ดูเหมือนว่า เราจะพูด แต่ว่าไม่ปฏิบัติตาม เพราะตัวเลขแสดงให้เห็นชัดเจนแล้วครับว่า
- หลายปีที่ผ่านมา มีการตั้งกรม กอง ต่าง ๆ ใหม่ ๆ ขึ้นมาตลอดเวลา อันนี้ก็อยากจะฝาก

ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) นะครับว่า ทางคณะกรรมการพัฒนา
 ระบบราชการ (ก.พ.ร.) เอง ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพิจารณาว่าควรจะให้ตั้งตำแหน่งใหม่
 5 หรือเปล่า ควรจะกำหนดตั้งกรม กองใหม่หรือเปล่า แล้วจะมีตำแหน่งเท่าไร คือถ้าหากว่า
 ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มีความเห็นในทางเชิงบวกว่าให้ตั้ง แล้วก็
 เพิ่มให้ตำแหน่งต่าง ๆ มากมาย ทางสภาเอง โดยเฉพาะวุฒิสภาเราก็ยากที่จะมีความเห็น
 เป็นอย่างอื่น เพราะท่านอาจจะยกตัวอย่างต่าง ๆ ขึ้นมาสนับสนุน เพราะฉะนั้นอยากจะให้
 ท่านเป็นด่านแรกในการกลั่นกรอง ถ้าไม่จำเป็นก็อย่าตั้งเลยนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องใช้
 10 วิชาชีพของท่านอย่างตรงไปตรงมา ไม่ใช่เห็นกับองค์กรใดองค์กรหนึ่ง หรือกับสถาบันใด
 สถาบันหนึ่ง ก็จะต้องใช้วิชาชีพของท่านอย่างตรงไปตรงมา แต่ถ้ามีความจำเป็นจะต้องตั้ง
 ก็ขอให้เลิกจริง ๆ นะครับ ผมเองในฐานะข้าราชการเก่าก็มีความรู้สึกตลอดเวลา หลาย ๆ ปี
 ว่าในหน่วยงาน ๆ หนึ่งของข้าราชการต่าง ๆ นั้น คนที่ทำงานจริง ๆ มิได้ถึงครึ่งหรือครึ่ง
 เป็นไปตามทฤษฎี ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ คือคนที่ทำงานมีบทบาทสำคัญ
 15 ต่อความสำเร็จของงานนั้น มิได้ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๘๐ เปอร์เซ็นต์นั้น มีบทบาท
 ลดหลั่นลงไป เพราะฉะนั้นนโยบายที่ข้าราชการเกษียณออกไปแล้วไม่บรรจุนั้น แต่ว่า
 บรรจุเท่าที่จำเป็น อันนี้เป็นนโยบายที่ถูกต้องอยากจะให้เคร่งครัด คือผมอยากจะเห็น
 ข้าราชการไทยมีเงินเดือนที่สูงกว่าปัจจุบัน โดยเฉพาะตำรวจ หรือว่าข้าราชการที่มีหน้าที่
 ให้ความดีความชอบให้ผลประโยชน์กับเอกชน ประชาชนต่าง ๆ ต้องไปติดต่อกัน เพราะถ้าหาก
 20 เงินเดือนน้อยโอกาสที่จะทำทุจริตประพฤติมิชอบเมื่อไรก็เกิดขึ้นทันที เพราะฉะนั้นอยากจะ
 ให้ความสำคัญอย่างประเทศสิงคโปร์ ข้าราชการเขาได้เงินเดือนสูงมาก รับราชการ
 เริ่มพร้อมกันกับเอกชน สูงกว่าเอกชนด้วยซ้ำไป แต่เมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เอกชนก็จะตาม
 ไล่ทัน จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อข้าราชการเรามีจำนวนน้อย ก็ขอให้สมอล บัท บิวตีฟูล แอนด์
 เอฟฟิเชียน (Small but beautiful and efficient) ด้วยนะครับ

25

ประเด็นที่ ๒ ที่จะขอฝากและเรียนถามด้วยก็คือ ผมทราบว่าทาง
 คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เอง ก็มีบทบาทสำคัญรับผิดชอบในการ
 5 จัดตั้งองค์การมหาชนต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เงินของรัฐสนับสนุนในการจัดตั้ง วัตถุประสงค์
 ก็คือต้องการให้องค์การมหาชนทั้งหลายสามารถยืนบนขาตัวเองได้ แล้วต่อไปก็ดำเนินการ
 ด้วยตัวเอง แต่อยากจะเรียนถามจริง ๆ นะครับว่า ในความเป็นจริงนั้น ท่านทำได้อย่างนั้น
 หรือเปล่า แล้วในการประเมินความสามารถการดำเนินงานขององค์การมหาชนต่าง ๆ
 เหล่านั้น ผมก็เคยได้ยินได้ฟังว่า บางหน่วยงานท่านประเมินว่าสมควรจะยุบเลิกไป
 10 แต่องค์การนั้นก็ยังอยู่ตลอดมา เสนอเข้าคณะรัฐมนตรี (กรม.) ไปแล้ว คณะรัฐมนตรี
 (กรม.) ก็ไม่เห็นด้วยกับท่าน อันนี้ก็มี ๒ อย่างนะครับ ๑. ท่านวิเคราะห์ไม่ค่อยดีเท่าไร
 คณะรัฐมนตรี (กรม.) ถึงไม่เห็นด้วยกับท่าน เพราะฉะนั้นก็ให้โอกาสต่อไป แต่ถ้าหากว่า
 เป็นอย่างนี้จริง ซึ่งผมไม่ค่อยเชื่อหรอกครับ ผมคิดว่าท่านวิเคราะห์ถูกต้องแล้ว แต่ท่านควร
 จะมีวิธีการอย่างไรที่จะให้องค์กรเหล่านั้นเพิ่ม ปรับปรุงขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน
 15 ของเขาให้ดีขึ้น เมื่อให้โอกาสเขาแล้ว เมื่อมีการประเมินครั้งที่ ๒ ยังเหมือนเดิมอีก ผมว่า
 ถึงตรงนี้ท่านไม่ควรจะให้โอกาสต่อไปอีกแล้ว ก็อยากจะฝากตรงนี้ว่าที่ผ่านมานั้นมีกรณี
 เช่นนี้เกิดขึ้นหรือไม่ แล้วหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
 (ก.พ.ร.) สิ้นสุดลงแล้วใช่ไหมครับ เป็นเรื่องของคณะรัฐมนตรี (กรม.) ไม่เกี่ยวกับท่านแล้ว
 ขอบพระคุณมากครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านพีระ มานะทัศน์ เชิญครับ

นายพีระ มานะทัศน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พีระ
 มานะทัศน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนว่า
 เคยร่วมทำงานกับทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มาหลายปี
 25 ตั้งแต่ที่ทางรัฐบาลได้เลือกให้ผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ
 เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ ช่วงนั้น แล้วก็ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ได้มีการ
 ทดลองนำร่อง เสร็จแล้วนำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขระบบต่าง ๆ ในราชการ
 โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องบทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหาร

๕๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรบรรณ ๒๓/๒

ราชการในส่วนภูมิภาค ซึ่งถือว่าเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของการบริการประชาชนในพื้นที่
กระผมอยากจะเรียนว่าในช่วงที่ผ่านมาจากรายงานเล่มนี้ที่ทางคณะกรรมการพัฒนา
5 ระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้จัดทำมา โดยเฉพาะผลงานเมื่อปี ๒๕๕๑ นั้น มองเห็นการ
เปลี่ยนแปลงของการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะบทบาทของคณะกรรมการพัฒนา
ระบบราชการ (ก.พ.ร.) แต่กระผมมีข้อสงสัยก็คือว่า จากปี ๒๕๕๑ ถึงข้างหน้าในอนาคต
ปี ๒๕๕๒ – ๒๕๕๓ ซึ่งทุกท่านคงทราบกันดีว่า ประเทศไทยไม่ใช่อยู่ในภาวะปกติ อยู่ใน
ภาวะวิกฤติ ตรงนี้ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จะปรับยุทธศาสตร์
10 ในการทำงานอย่างไร โดยเฉพาะโจทย์ที่สำคัญ ๆ ก็คือ ปัญหาของประชาชนที่ท่านบอกว่า
เป้าประสงค์ ๑ ใน ๔ ก็คือ เรื่องของการที่จะให้เกิดประโยชน์สุขกับพี่น้องประชาชน นั่นก็
หมายความว่า ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางและเป็นตัวตั้ง แต่ในสถานการณ์เช่นนี้และดูแล้ว
บทบาทของรัฐบาลในการที่จะขับเคลื่อน โดยอาศัยทางราชการ ผมมองดูแล้วสวนทางกับที่
ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ทำอยู่ ที่ว่าสวนทางก็คือว่า คณะกรรมการ
15 พัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มุ่งที่จะกระจายอำนาจลงสู่ในพื้นที่ให้มาก โดยเฉพาะ
เรื่องงบประมาณ เรื่องกำลังคน เรื่องยุทธศาสตร์ ซึ่งพยายามที่จะบูรณาการกันในพื้นที่
ให้มาก แต่ขณะเดียวกันเมื่อหันมาดูงบประมาณ ปี ๒๕๕๓ แล้วถึงเงินกู้ ๘ แสนล้านบาท
ที่รัฐบาลจะลงไปทำ ถ้าหากวิเคราะห์ให้ดีจะเห็นได้ว่า งบประมาณที่จะลงนั้นส่วนใหญ่
ลงไปตามฟังก์ชัน (Function) ลงไปตามบทบาทของกระทรวงให้กระทรวงศึกษาธิการ
20 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงต่าง ๆ คือลงตามกระทรวง
เป็นหลัก ถ้ามองว่าในพื้นที่จะทำอย่างไร ขออนุญาตเอ่ย ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดกฤษได้พูด
ไปแล้วว่า ในพื้นที่ไม่ใช่มีเฉพาะราชการส่วนภูมิภาคกับราชการส่วนท้องถิ่น ยังมีหน่วยงาน
ส่วนกลางไปตั้งอยู่ -----

25

- ๒๘/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แล้วก็ขอเรียนว่างบประมาณส่วนใหญ่ตั้งไว้ส่วนกลางเกือบทั้งหมด ส่วนภูมิภาคมีไม่เกิน
 ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นตั้งไว้ส่วนกลางทั้งหมด ซึ่งตรงนี้เองจะเป็นปัญหาในเชิง
 5 บริหารที่เราอาจจะไม่สามารถตอบโจทย์ของชาวบ้านในขณะนี้ได้ โดยเฉพาะเรื่องของ
 ปัญหา ๑. ความยากจน แล้วยอมรับว่าขณะนี้ยังมีอยู่ แล้วประชาชนยิ่งเดือดร้อนมาก
 ในขณะนี้ หลังจากที่เกิดภาวะวิกฤติแล้วนี่นะครับ ประชาชนทุกหย่อมหญ้า ผมอยากให้
 คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ลองประเมินดูซิว่า ประชาชนรู้สึกอย่างไร
 ความพึงพอใจที่เราต้องการวัดผลสุดท้ายของแผนยุทธศาสตร์ที่เราวางไว้ว่า ชาวบ้านก็รู้สึก
 10 ท้อแท้ แล้วก็ผิดหวัง ผมอยากจะให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ลองไป
 ประเมินดูเรื่องเศรษฐกิจขณะนี้ ๒. เรื่องของยาเสพติดผมพูดมาหลายครั้งว่า ขณะนี้
 ระบาดทั่วไปหมด แม้แต่ข้าราชการบางคนก็หันเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์ตรงนี้
 บางคนถึงกับลงมือค้าเอง อันนี้เป็นอันตรายที่จะต้องไปทบทวนดูว่า นโยบายของรัฐบาล
 ที่ต้องอาศัยคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในการขับเคลื่อนข้าราชการ
 15 ทั้งประเทศ นโยบายไปแก้ปัญหามาได้จริงหรือเปล่า นโยบาย ๕ รั้ว ผมอยากจะเรียนว่า
 ขณะนี้รั้วผูกกันเกือบหมด ตั้งแต่รั้วชายแดนถึงรั้วชั้นในที่จังหวัดลำปางเป็นแหล่งพักยาใหญ่
 ขณะนี้ การลำเลียงยาเสพติดมาได้หลายทางมาก ขณะนี้ได้อาศัยชนเผ่าต่าง ๆ ที่อยู่ตาม
 แนวตะเข็บบนภูเขา โดยเฉพาะชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ เป็นเส้นทางลำเลียงที่สำคัญ ซึ่งสามารถ
 หลบเลี่ยงรั้วต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้วางไว้ ซึ่งซอกแซกเข้าไป แล้วก็ซึมเข้าไปในพื้นที่
 20 อย่างรวดเร็ว และน่าเป็นห่วงอย่างมากก็คือว่า ขณะนี้ได้เข้าไปสู่เด็กและเยาวชนของชาติ
 แล้วก็ถามว่าอนาคตเราจะไปแข่งกับใคร ถึงแม้ว่าจะมีโครงสร้างระบบบริหารราชการที่ดี
 มียุทธศาสตร์ที่ดีก็ตาม แต่ถ้าหากว่าคุณภาพของคนไม่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศชาติ
 การแข่งขันระหว่างประเทศที่ได้มีการประเมินในที่นี้ ผมอ่านในรายงานนี้เป็นรายงาน
 ที่ดีมาก แต่ว่าก็มีข้อห่วงใยก็คือ เรื่องที่รัฐบาลและคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
 25 (ก.พ.ร.) สวนทางกัน เรื่องกระจายอำนาจก็ไม่ได้กระจาย มากกระจุกอำนาจไว้ส่วนกลาง
 แล้วก็ก็เป็นช่องทางที่ทำให้ไม่เกิดธรรมาภิบาลขึ้น คือความไม่โปร่งใสย่อมเกิดขึ้นแน่นอน
 เพราะว่าจะมีระบบวังเต้นจากข้างล่าง จะเอาโครงการไปไหนอย่างไรไปลงในพื้นที่ก็ต้อง
 มาวังเต้นส่วนกลาง ยกตัวอย่างเช่น เชิญชุมชนพอเพียงเป็นตัวอย่างที่ดีชัดเจนมาก ที่จริงแล้ว

- เป็นเรื่องของประชาชน ควรจะต้องกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นข้างล่าง เขาจะได้
 บูรณาการกัน ระบบบูรณาการหายไปไหนขณะนี้ รัฐบาลไม่พูดถึงเลย ผมก็เป็นห่วง
- 5 นะครับว่า เงิน ๘ แสนล้านบาทก็ดี งบประมาณอีกเป็นล้าน ๆ บาท จะลงถึงมือประชาชน
 สักเท่าไร ถ้าระบบยังเป็นแบบนี้อยู่ เพราะว่าความสำเร็จนั้นจะต้องบูรณาการเพื่อลดความ
 ซ้ำซ้อน ท่านคงทราบดีว่า เรามีหน่วยงานเป็นร้อย ๆ หน่วย แล้วต่างคนต่างทำ เงินก็ไม่ถึง
 มือประชาชน เพราะว่าไปตกอยู่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เพราะวาบริหารบ้านเราซ้ำซ้อน
 กันมาก ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างมีหน้าที่ทำ ไม่ได้ประสานกันตั้งแต่เริ่มต้น การวางแผน
- 10 ยุทธศาสตร์ก็ขาดเป้าหมายร่วมกัน ขาดระบบข้อมูล ตัวชี้วัดที่จะต้องร่วมกัน ขณะนี้ต้องฝาก
 เป็นการบ้านนะครับว่า ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. 2ค.) ก็ดี ข้อมูลความจำเป็น
 พื้นฐาน (จปฐ.) ก็ดี แต่ละจังหวัดที่มีอยู่ ขอให้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ
 โดยเฉพาะระบบข้อมูลที่เรียกว่า เอ็มไอเอส (MIS) ขออนุญาตนะครับ ระบบแมนเนจเมนต์
 อินฟอร์เมชัน ซิสเต็ม (Management information system) คุณต้องแปลงเป็นระบบจีไอเอส
- 15 (GIS) จีโอกราฟฟิก อินฟอร์เมชัน ซิสเต็ม (Geographic information system) ระบบข้อมูล
 สารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ซึ่งจะทำได้มองเห็นภาพของปัญหาในพื้นที่ แล้วจะลด
 ความซ้ำซ้อนได้ แล้วก็ประหยัดงบประมาณของชาติได้ เพราะฉะนั้นผมขอฝากไว้ว่า
 สิ่งทีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จะต้องทำก็คือว่า ทำอย่างไรถึงจะให้
 รัฐบาลได้หันกลับมามองดูถึงกลไกของรัฐที่จะขับเคลื่อนการใช้เงินที่ดี ใช้คนที่ดี -----

20

- ๒๕/๑

โดยเฉพาะเรื่องบุคลากรขณะนี้ครับ ผมคิดว่าข้าราชการขวัญกำลังใจต่ำมาก เช่น
 การแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผ่านมานี้ไม่ได้มาตรฐาน อย่างนี้คณะกรรมการพัฒนา
 5 ระบบราชการ (ก.พ.ร.) จะทำอะไร ถึงจะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอย่างนี้ขึ้น เพราะว่า
 ทำลายความรู้สึกของชาวบ้านที่เขาจับไม่ได้ บางจังหวัดย้ายผู้ว่าราชการจังหวัด ๓ คน
 ผู้ว่าราชการจังหวัดบางคนถูกย้ายปีหนึ่ง ๓ ครั้ง อย่างนี้จะไปบริหารบ้านเมืองได้อย่างไร
 เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมขอฝากทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ว่าจะมี
 วิธีการหลักเกณฑ์อย่างไร นี่ไม่ใช่เฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างเดียวครับ ยังรวมถึง
 10 หน่วยราชการอื่นอีก ที่มีข่าวว่ามีการเรียกร้อยเงินทองอะไรต่าง ๆ ผมไม่อยากจะเชื่อ
 แต่ก็อาจจะเชื่อได้ เพราะว่าขาดความเป็นจริงอย่างมาก บางคนเป็นรองผู้ว่าราชการจังหวัด
 ๒ ปี ๓ ปี แต่คนหนึ่ง ๖ ปี ๗ ปี ไม่ได้ ถ้า ๖ ปี ๗ ปี ไม่ได้ ท่านต้องลงไปโทษเขาว่าเขาคิด
 15 อย่างไร อันนี้ผมขอฝากไว้ด้วยว่า ตรงนี้สะท้อนไปถึงระบบบริหารทุกอย่างที่ท่านวางไว้
 จะไม่สัมฤทธิ์ผล เพราะว่าขวัญกำลังใจของคนที่เป็นข้าราชการนี่ไม่มีกำลังใจ
 เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ขอฝากเป็นข้อสังเกต เป็นข้อห่วงใยกับทางคณะกรรมการพัฒนา
 ระบบราชการ (ก.พ.ร.) ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปท่านพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา เชิญครับ

นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 20 ที่เคารพ พรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานคะ
 ขออนุญาตกราบเรียนผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีและคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
 (ก.พ.ร.) ในฐานะที่ดิฉันเองเคยเป็นอดีตข้าราชการ เคยรับราชการในสถาบันอุดมศึกษา
 ซึ่งโชคดีสถาบันอุดมศึกษานั้นจะมีตัวชี้วัดในเชิงคุณภาพที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับรายงาน
 ของท่านในหน้า ๔๒ ที่ยอมรับว่า การทำงานของข้าราชการนั้น ในสถาบันอุดมศึกษานั้น
 25 ตัวชี้วัดในเชิงคุณภาพชัดเจน แล้วก็มากกว่าการทำงานของข้าราชการในส่วนจังหวัด
 และส่วนภูมิภาค ซึ่งจะวัดกันในเชิงปริมาณ สิ่งหนึ่งที่ดิฉันอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ก็คือว่า
 ในสถาบันอุดมศึกษา จะทราบว่าในการทำงาน ไม่ว่าจะระดับหัวหน้างานหรือระดับ

ผู้ได้บังคับบัญชา เมื่อเวลาสั่งงานจะมีคำถามเกิดขึ้นมาเสมอในเรื่องความมีเหตุผล
 ในการสั่งงาน ความเป็นไปได้ในการสั่งงาน เพราะฉะนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ข้าราชการ
 5 ที่ทำงานในสถาบันอุดมศึกษานั้นจะทำงานในเชิงคุณภาพได้ดี อย่างไรก็ตามสิ่งนั้น
 จะสะท้อนให้เห็นว่า ในรายงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
 ในหน้า ๔๓ ถึงหน้า ๔๕ สิ่งหนึ่งที่ได้เห็นก็คือเรื่องของความยากจน อย่างที่ทราบนะคะว่า
 ประเทศไทยมีปัญหาเรื่องความยากจน ความแตกต่างทางด้านรายได้ระหว่างคนรวย
 กับคนจนสูงมาก ดิฉันแปลกใจว่าดัชนีชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ๒๓,๐๐๐ บาท
 10 ในปี ๒๕๕๑ เป็นตัวชี้วัดของความยากจนน้อยมากของท่านประธาน ดิฉันไม่ทราบว่า
 สิ่งเหล่านี้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ให้กับข้าราชการประเมินในส่วนนี้
 ได้อย่างไร ถ้าหากว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในการที่จะประเมิน
 และเป็นประเมินที่เป็นไปได้ ดิฉันว่าจะสร้างประโยชน์ให้กับประชาชนและประเทศชาติ
 อย่างมากมาย ครั้วเรือนหนึ่งนะคะท่านประธาน ๒๓,๐๐๐ บาท รายได้ ๒๓,๐๐๐ บาท
 15 ต่อครัวเรือนต่อปี ถ้าครัวเรือนนั้นมีคน ๑ คน รายได้ประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ บาทต่อปี
 แต่ถ้าครัวเรือนนั้นมีคน ๓ คน รายได้คนละ ๗๐๐ บาทต่อคนต่อเดือนเท่านั้นเองนะคะ
 ท่านประธาน ในการประเมินลักษณะแบบนี้ ดิฉันคิดว่าอยากจะให้คณะกรรมการ
 พัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้สร้างจิตสำนึกในการทำงานสำหรับข้าราชการระดับล่าง
 และข้าราชการระดับบนว่า สำหรับข้าราชการระดับล่างจะต้องมีคำถามในเรื่องของเหตุผล
 20 และความเป็นไปได้ในการทำงาน คือในลักษณะการสร้างจิตสำนึกแบบนี้ ดิฉันอยาก
 กราบเรียนฝากท่านประธานว่า เราจะสร้างจิตสำนึกเหล่านี้ให้กับข้าราชการทั่วไป
 ได้อย่างไรว่า เราจะต้องให้เขามีเหตุผลและความเป็นไปได้ในการทำงาน แล้วก็ต้อง
 สร้างจิตสำนึกให้กับผู้บังคับบัญชาด้วยว่า เกณฑ์อะไรก็ตามที่ประเมินไปแล้ว ต้องสร้าง
 ความมีเหตุผลและต้องเป็นไปได้อย่าง ๒๓,๐๐๐ บาท น้อยมาก และท่านบอกว่า ๕ จังหวัด
 25 ที่รอดพ้นจากความยากจนไป ได้แก่ จังหวัดนนทบุรีอะไรนี่นะคะ ซึ่งรอดพ้นจาก
 ๒๓,๐๐๐ บาท ไปนี่นะคะท่าน อันนี้ปริมณฑลนะคะ ไม่ทราบมีความเป็นอยู่ได้อย่างไร
 เพราะฉะนั้นสิ่งนี้คือความเจริญของประเทศชาติ

ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่าควรจะต้องสร้างจิตสำนึกเหล่านี้ให้กับข้าราชการอย่ายอมรับ
แต่คำสั่ง ต้องมีเหตุผลในการทำงานด้วย ขอขอบคุณค่ะ

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : หลังจากท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช อภิปรายแล้วจะเชิญทาง
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้ตอบชี้แจง เชิญท่านเลิศรัตน์ครับ
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภาครับ จะขอเรียนถึงคณะกรรมการพัฒนา
10 ระบบราชการ (ก.พ.ร.) ๑ เรื่อง คือเรื่องของการพัฒนาบุคลากร ซึ่งผมคิดว่าน่าจะเป็น
คำตอบให้กับท่านสมาชิกวุฒิสภาหลาย ๆ ท่านที่เป็นห่วงเรื่องการพัฒนาบุคลากรของ
กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้ดำเนินการ
อะไรบ้าง ซึ่งหนึ่งในโครงการที่กระผมได้มีโอกาสเกี่ยวข้องและรับรู้ที่คณะกรรมการ
พัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ดำเนินการอยู่ คือ โครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลง
15 รุ่นใหม่ ซึ่งก็พยายามดูในเอกสารที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) แจก
ก็ไม่ปรากฏที่เป็นเนื้อหาสาระไปซ่อนอยู่ในรายงานที่เป็นกิจกรรมประจำปีอยู่ประมาณ
๒ แห่ง ทั้ง ๆ ที่โครงการนี้ตอนเปิดตัวก็ค่อนข้างจะฟูฟ่าเป็นที่รับรู้กันอย่างดีเยี่ยม แต่ไม่ทราบ
ว่าคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ไม่ค่อยสนใจโครงการนี้ หรือว่าไม่ยอม
พูดถึงโครงการนี้ จึงไม่ได้มีการกล่าวถึง ยกเว้นแต่ว่ามีรายงานเป็นกิจกรรมที่ดำเนินงานอยู่
20 ก็อยากจะเรียนสั้น ๆ เพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบถึงตัวโครงการว่า โครงการนี้ก็เป็น
โครงการฟาสต์ แทรค (Fast track) หรือเป็นโครงการดาวรุ่ง ดาวฤกษ์อะไรก็แล้วแต่
ที่มุ่งหวังที่จะให้ส่งคนเข้าไปเป็นข้าราชการประเภทหัวไวบรท์ (Bright) แล้วก็ให้เจริญ
เติบโตอย่างรวดเร็วแซงซ้ายแซงขวาโดยไม่ต้องจ่ายเงิน เพื่อที่จะขึ้นไปบริหารราชการ
ของแผ่นดินไทยให้ทัดเทียมกับประเทศต่าง ๆ สมัยนั้นก็พูดถึงประเทศเวียดนาม
25 พูดถึงอะไรต่าง ๆ ซึ่งมีอะไรคล้าย ๆ กัน ก็เริ่มต้นในโครงการถ้าจำไม่ผิดก็ประมาณ
ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๘ ผมได้รับเด็กของโครงการมา ๑ คน มาทำงานกับผม ตอนผมเป็น
เสนาธิการทหารอยู่ ๓ เดือน หรือ ๖ เดือน ก็ไม่แน่ใจนะครับ ซึ่งโครงการนี้ก็ส่งไปอยู่
ต่างประเทศกับทูต ๕ - ๖ เดือน ไปอยู่กับผู้ว่าราชการจังหวัด ๕ - ๖ เดือน ไปอยู่กับ

- ข้าราชการระดับสูง อีก ๕ - ๖ เดือน แล้วก็ผ่านการอบรมต่าง ๆ แต่สิ่งที่ผมอยากจะถาม
 5 คือว่าในเป้าหมายของโครงการนี้ เราไปเอาเด็กซึ่งเขามีอนาคต บางคนลาออกจาก
 บริษัทที่เป็นดาวเด่นของเขา แต่เราก็มีสัญญากับเขาไว้เยอะแยะว่าจบจากโครงการนี้แล้ว
 จะส่งไปบรรจุที่นั่น ตั้งแต่ ซี. ๔ ถึงซี. ๘ เสร็จแล้วก็จะให้ท่านฟาสต์ แทรค (Fast track)
 10 ขึ้นไปอายุสัก ๔๐ กว่าปีเป็นปลัดกระทรวงเลยอะไรประมาณอย่างนั้น นั่นคือแนวคิดของ
 โครงการจริง ๆ ครับ มิฉะนั้นคงไม่ลงทุนเป็นล้าน ๆ บาทให้กับคนปีละ ๖๐ คน ๗๐ คน
 ก็เลยอยากจะเรียนถามว่าท่านทำได้ตามนั้นไหม ผมคิดตั้งแต่ต้นแล้ว ผมไม่เชื่อว่ากระทรวง
 ทบวง กรม ในบ้านเราจะยอมให้ใครมาแข่งใครในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แล้วก็
 กฎระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ก็มีอยู่ในการบรรจุคน
 ก็จึงอยากถามว่าที่ท่านทำเสร็จไปแล้ว อาจจะมี ๑ รุ่น หรือ ๒ รุ่นนั้น ท่านทำให้เด็กเหล่านั้น
 เขาสมความมุ่งหวังไหม ที่เขาเข้าร่วมโครงการกับท่าน
 15 ประการที่ ๒ โครงการนี้ยังดำเนินต่อไปในรูปแบบเดิมหรือเปล่า
 แล้วก็ เป็นโครงการที่จะเป็นความหวังของการพัฒนาระบบราชการไทยได้หรือเปล่า
 ขอบพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 20 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวนะครับ ยังมีอาจารย์วรวิทย์ บารู ครับ ท่านสุดท้ายนะครับ
 เพราะเรื่องนี้หลายชั่วโมงแล้ว
 นายวรวิทย์ บารู : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรวิทย์ บารู
 จากจังหวัดปัตตานี มีอย่างเดียวเท่านั้นสั้น ๆ ก็คือ ในระบบของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะ
 ในทางใต้มีปัญหาอยู่อย่างหนึ่ง พนักงานมหาวิทยาลัยกับข้าราชการนั้นในความรู้สึก
 ของคนที่เข้าไปทำงานในภาวะที่เสี่ยงอย่างนั้น กับเงินค่าจ้างของพนักงานราชการ
 25 ก็ไม่สูงมากไปกว่าข้าราชการเท่าใดนัก ทำให้เกิดสภาพการหาคนที่ดีไปเป็นอาจารย์
 ไม่ได้ในสาขาวิชาที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศชาติ เพราะฉะนั้นส่วนนี้คือ
 ส่วนสำคัญที่อยากจะเรียนถามทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ว่า
 ปัญหาในลักษณะนี้เราจะแก้ปัญหากันอย่างไร ในเมื่อเราหาคนไม่ได้ ผมคิดว่า

5 ในแนวทางหลาย ๆ แนวทางที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการอยู่ขณะที่ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ก็คือ การเพิ่มค่าจ้างจากส่วนเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยในการหาบุคคลเข้าไปอยู่ แต่ก็ยังยากอยู่ โดยเฉพาะในสาขาที่ขาดแคลน ทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สาขาภาษา เป็นต้น -----

แม้กระทั่งบุคคลภายนอกที่เป็นอาจารย์จ้างชาวต่างประเทศก็ยังคงหาคนไปลงในตำแหน่ง
ซึ่งค่าจ้างในขณะนั้นเขาก็ไม่ไปกัน เพราะสถานะสถานการณ์เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
5 ในส่วนอย่างนี้ถ้าหากว่าสถานการณ์อย่างนี้ดำรงต่อไปนะครับ สาขาวิชาที่เป็นการพัฒนา
ประเทศ ยกตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีบางอย่างอะไรอย่างนี้จะหาคนที่ไปอยู่ไม่ได้ ทำให้การพัฒนา
ประเทศแย่ลง รวมทั้งการพัฒนาทางด้านภาษาต่าง ๆ ด้วย ขอกราบเรียนผ่านท่านประธาน
ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
10 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เชิญท่านรัฐมนตรี
ครับ เชิญครับ

นายวิระชัย วีระเมธีกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายวิระชัย
วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะรองประธานคณะกรรมการพัฒนา
15 ระบบราชการ ก่อนอื่นเลยต้องขอขอบคุณสำหรับทุกความคิดเห็นของท่านสมาชิกที่มีต่อ
เรื่องการพัฒนาบบราชการไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของข้อเสนอแนะที่จะให้
ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงสำหรับข้าราชการ หลายท่านได้อภิปรายถึงว่า
เราจะทำอะไรที่ทำให้คนอยู่ในระบบได้มีขวัญ มีกำลังใจ มีศักดิ์ศรี มีเงินเดือนที่เหมาะสม
มีหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ต้องฉ้อราษฎร์บังหลวง เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ อยู่ในการ
20 ทำงานของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ครับ และนอกเหนือไปจากนี้
ก็ต้องขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับข้อเสนอแนะที่พูดถึงเรื่องกรอบอัตราคน คือว่าเราจะ
ทำอะไรที่จะปรับอัตรากำลังของราชการให้มีความเหมาะสมสำหรับความเป็นจริง
ของประเทศ หลายท่านได้พูดถึงกระทรวงสาธารณสุข หลายท่านได้พูดถึงเรื่องของ
กระทรวงศึกษาธิการ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เหล่านี้ ผมจะรับไปครับ ท่านประธานครับ
25 ก่อนอื่นเลยต้องยอมรับว่าระบบราชการของไทยมีปัญหาจริง มีข้อเท็จจริงครับ จริงตามที่
สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายถึง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการที่เป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์
(Electronics) ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการบูรณาการทำงานกับภาครัฐ ภาคเอกชน
ภาคประชาสังคม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยอมรับว่ามีปัญหา แต่อย่างไรก็ตามเราก็มีการ

๖๕

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ที่พรัตัน ๓๑/๓

ราชการ (ก.พ.ร.) ขึ้นอยู่ในเว็บไซต์ (Website) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ (Website) ที่มีเพื่อน ๆ
ข้าราชการได้ให้ความสนใจเข้าไปตรวจสอบดูเป็นจำนวนมาก -----

5

- ๓๒/๑

รวมถึงเรื่องเมื่อสักครู่นี้ ท่าน พลเอก เดิศจันทร์ พุดถึงเรื่องโครงการนักเปลี่ยนแปลง
ผู้บริหาร ซึ่งอันนี้เรายังทำต่อ จริง ๆ แล้วเมื่อตอนต้นปีนี่ผมเองก็เป็นคนไปเปิดรุ่นที่ ๓

5 ขอบพระคุณครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมรับทราบรายงานพัฒนาระบบราชการไทยนะครับ ก็ต้อง
ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขอขอบคุณท่านเลขาธิการ

10 คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการทั้งหมดนะครับ ขอบพระคุณมากครับ

๑.๒ รับทราบรายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนสำหรับ
ปีบัญชี ๒๕๕๑ ก็คือระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๑
ของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

15

20

25

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ด้วยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่าคณะรัฐมนตรีได้ลงมติ
5 รับทราบรายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนสำหรับปีบัญชี ๒๕๕๑
ของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

ตามที่กระทรวงการคลังเสนอและให้นำเสนอวุฒิสภาเพื่อทราบ
ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐
ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ได้จัดส่งให้สมาชิกได้รับทราบแล้ว จึงแจ้งให้ที่ประชุม
10 ทราบรับ เชิญท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีชัย
พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเรียนถามว่ามีผู้มาชี้แจง
หรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วันนี้ได้เตรียมให้ผู้มาชี้แจงเป็นรองกรรมการผู้จัดการ ขอเชิญทาง
รองกรรมการผู้จัดการพริภา หาชัยภูมิ แล้วก็ทางผู้ที่เกี่ยวข้อง ใครจะถามก่อนครับ
15 ท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีชัยครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะคณะกรรมการการเงิน
20 การคลัง และสถาบันการเงิน ของวุฒิสภา กระผมได้ศึกษารายงานกิจการประจำปี ๒๕๕๑
ของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย มีคำถามดังต่อไปนี้ ในภาพรวมบรรษัท
ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้รายงานว่า สินทรัพย์โดยรวมลดลงจากปี ๒๕๕๐
ประมาณ ๔๘๐ ล้านบาท หนี้สินลดลง ๕๐๒ ล้านบาท รายจ่ายรวมลดลง ๓๘๐ ล้านบาท
ผลประกอบการมีกำไรสุทธิ ๒๑.๘ ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับผลประกอบการของปี
25 ๒๕๕๐ จะมีการขาดทุนมากถึง ๓๒๕ ล้านบาท คำถามของผมนี้นี้ก็เพื่อให้ผู้ที่มาชี้แจง
ได้ยืนยันต่อวุฒิสภาว่าไม่ได้มีการแต่งตัวเลขทำบัญชี ขอให้ดูตารางในหน้าแรกของ
หนังสือ ส่วนที่สุดของกระทรวงการคลัง วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ในช่องรายได้
รวมปีบัญชี ๒๕๕๐ นี้คือ ๑๘๕ ล้านบาท ปีบัญชี ๒๕๕๑ คือ ๑๕๖ ล้านบาท ลดลง

๓๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธนพงษ์ ๓๒/๓

๒๕ ล้านบาท คราวนี้เมื่อไปดูตัวเลขข้อมูลทางการเงินที่สำคัญในหน้า ๑๓ ของรายงานประจำปี ๒๕๕๑ จะพบว่ารายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยในปี ๒๕๕๐ คือลบ ๓๑๖.๔ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๕๑ เพิ่มเป็นบวก ๒.๗ ล้านบาท คำถามของกระผมก็คือว่า รายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยนี้มาจากที่ไหน

ต่อไปในหน้า ๓ ของหนังสือด่วนที่สุด ของกระทรวงการคลัง ข้อ ๔ แผนการดำเนินงานปี ๒๕๕๒ บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้กำหนดเป้าหมายมุ่งเน้นส่งเสริมการพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ผมได้พบว่าเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้พยายามขยายตลาด โดยให้กรมส่งเสริมสหกรณ์ มีหนังสือด่วนที่สุด ถึงสำนักงานกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยขอให้กรมส่งเสริมสหกรณ์ออกประกาศ เพื่อกำหนดให้สหกรณ์ออมทรัพย์ ดำเนินธุรกรรมขายสินเชื่อที่อยู่อาศัยของสมาชิก ซึ่งเป็นลูกหนี้อยู่กับสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยสหกรณ์ออมทรัพย์จะเป็นตัวแทนเรียกเก็บเงินและรับชำระหนี้จากสมาชิกให้แก่ บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๓ ได้พิจารณาข้อหาหรือแล้ว และได้ตอบ โดยสรุปว่า สหกรณ์ออมทรัพย์ไม่มีอำนาจขายสินเชื่อที่อยู่อาศัยให้แก่ บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย เพราะขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายสหกรณ์ -----

- ๓๓/๑

๓๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อัจฉรา ๓๓/๑

คือคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ต้องตีความไปตามกฎหมาย ถ้าเพื่อตรงนั้นไม่ได้แก่ อันนี้
ผมเข้าใจนะครับ ความเห็นส่วนตัวของผมเห็นว่า สหกรณ์ออมทรัพย์เป็นสถาบันการเงิน
5 ซึ่งใหญ่มีทั้งกองทุนและสมาชิกจำนวนมาก ถ้าสมมุติว่าขายสินเชื่อที่อยู่อาศัยให้แก่
ตลาดรอง ตลาดรองก็จะขยายตลาดตรงนี้ได้ เพราะฉะนั้นก็จะขอเรียนถามว่าถึงแม้จะมี
การตอบข้อหารือชัดเจนแล้ว อยากถามว่าทางบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยนี้ยังมี
ความพยายามหรือมีความสนใจที่จะดำเนินการเรื่องนี้ต่อไปไหม ซึ่งหมายความว่าคงจะต้อง
ให้ขอแก้กฎหมายสหกรณ์ มีเอกสารวิจัยของสถาบันการศึกษาหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
10 ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อ
ที่อยู่อาศัย แล้วก็ยังมีข้อเสนอแนะมากมาย ยกตัวอย่างเช่น ให้บรรษัทตลาดรองสินเชื่อ
ที่อยู่อาศัยเปลี่ยนรูปแบบการซื้อสินเชื่อที่อยู่อาศัยแบบคละกันไป ทั้งนี้ดี หนี้เสีย ไม่ใช่ว่า
ต้องการที่เฉพาะเอาแต่หนี้ดีไปบริหารอย่างเดียว หรือว่าให้มีการจัดตั้งสถาบันบรรษัท
สินเชื่อเพื่อการเคหะ เพื่อขยายในเรื่องนี้ ผมคิดว่าที่ผมพูดท่านคงทราบที่ผมหมายความว่า
15 อะไร คำถามก็คือว่าทางบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้ไปของงานวิจัยต่าง ๆ พวกนี้
มาศึกษา แล้วก็ประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวจะเปิดโอกาสให้อีก ๓ ท่าน สอบถามนะครับ เชิญท่านอนุรักษ
นิยมเวช ท่านเรืองไกร ลีกิจวัฒน์นะ แล้วต่อด้วยท่านสุรชัยนะครับ

20 นายอนุรักษ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายอนุรักษ
นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในเรื่องเกี่ยวกับงบรายงานประจำปีของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อ
ที่อยู่อาศัยนี้ นะครับ ก็คือในหลักการแล้วผมเห็นด้วยกับองค์กรนี้ เพราะว่าองค์กรนี้
เป็นองค์กรที่สนับสนุนในเรื่องของการเสริมสภาพคล่องเป็นระบบสถาบันการเงิน
โดยเป็นตลาดรอง โดยเฉพาะธุรกิจหลักของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.)
25 ก็คือว่าการรับซื้อสินเชื่อที่อยู่อาศัยเพื่อการลงทุน ก็คือซื้อพอร์ต (Port) สินเชื่อของธุรกิจ
ที่อยู่ในสถาบันการเงิน ตัวอย่างเช่น ธนาคารอาคารสงเคราะห์หรือธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ
ที่มีพอร์ต (Port) สินเชื่อ

LIRT

- อีกประการหนึ่ง คือการทำธุรกรรมแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ (Securitization) คือการซื้อสินเชื่อของพอร์ต (Port) ต่าง ๆ เหล่านั้น แล้วก็มาระดมทุน
- 5 โดยการออกตราสาร แล้วก็มีหลักทรัพย์ของพอร์ต (Port) นั้นเป็นหลักประกัน ซึ่งโดยสภาพแล้วถ้าเราในมาตรฐานของการปล่อยสินเชื่อทั่ว ๆ ไปและบรรษัท ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยก็นำรูปแบบของต่างประเทศเอามาใช้ โดยลักษณะแล้วก็ถือเป็นการเสริมสภาพคล่อง แล้วในขณะที่เดียวกันเป็นการช่วยเหลือประชาชนในระยะยาว สมมุติว่า ถ้าประชาชนสามารถที่จะได้รับประโยชน์ในแง่ที่จะได้รับอัตราดอกเบี้ย
- 10 ในระยะยาวเพื่อการลงทุนและลดความเสี่ยงในเรื่องของอัตราดอกเบี้ยลอยตัว โดยหลักการแล้วผมเห็นด้วย แต่อย่างไรก็ตามผมมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ ผมมองว่า ณ ปัจจุบันนี้ สภาพของธุรกิจวันนี้ก็ถือว่าเป็น โอกาสเปิดของเอสเอส (SS) บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) หรือว่าเอสเอ็มซี (SMC) ก็คือเนื่องจากว่าถ้าคุณแล้วไม่ว่าจะเป็นธนาคารอาคารสงเคราะห์หรือสถาบันการเงินวันนี้ ในการที่จะเอาพอร์ต (Port) ต่าง ๆ เอาไปขายที่
- 15 ต่างประเทศก็คงยากลำบาก เพราะว่าตลาดต่างประเทศก็ยังไม่เกิด เพราะว่าเกิดจากปัญหาของซับไพรม์ (Sub-prime) เพราะฉะนั้นคุณแล้วก็ถือว่าเป็น โอกาสอันดีของเอสเอ็มซี (SMC) ในการที่จะมีความสามารถที่จะใช้เงิน โดยเฉพาะเพียงจะได้รับเงินเพิ่มทุนมาใหม่ ในการที่จะระดมทุนในการซื้อพอร์ต (Port) ซึ่งผมเห็นมีความคืบหน้าในการที่จะดำเนินการซื้อพอร์ต (Port) สินเชื่อกับกลุ่มธนาคารอาคารสงเคราะห์หรือธนาคารพาณิชย์ที่มีลักษณะ
- 20 ของพอร์ต (Port) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย แล้วก็อาจจะเป็นประโยชน์กับประชาชน ในระยะยาวในการดำเนินการดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามผมมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง ในงบของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ก็คือในปีนี้มีงบประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท -----

อยู่ในหมายเหตุที่ ๔.๒ เป็นเรื่องของตัวเงินให้สินเชื่อแก่สถาบันการเงิน ประมาณ ๒๒๐ ล้านบาท คราวนี้ในเงินดังกล่าวผมไม่แน่ใจว่าเป็นเงินที่มีอยู่ของบรรษัทตลาดรอง

5 สินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) หรือเอสเอ็มซี (SMC) คือเอาเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ในแง่ของ การให้สินเชื่อ เพื่อไปซื้อก็คือ ไปให้สินเชื่อแก่สถาบันการเงิน เท่าที่ดูหมายเหตุของงบ ก็คือ เอาเงินไปซื้อตราสารหนี้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยอายุไม่เกิน ๑ เดือน ในระหว่างปี

10 ได้รับดอกเบี้ยแค่ ๒.๒๕ - ๓ ซึ่งผมมองว่าถ้าบริษัทมีเงินน่าจะมุ่งเน้นไปกับการที่จะต้อง ไปหาสินเชื่อในพอร์ต (Port) ที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นอสังหาริมทรัพย์เน้นเป็นการทำธุรกิจ ประเภทที่เป็นธุรกิจหลัก โดยเปลี่ยนรูปแบบ คือแทนที่จะมีเงินอยู่ไปซื้อตราสารหนี้เอาเงิน

ดังกล่าวไปเน้นในเรื่องของการไปลงประเภทเป็นเงินลงทุนไปซื้อพอร์ต (Port) ซึ่งจะได้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนระยะยาว

อีกประการหนึ่ง ผมก็เข้าใจบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ถ้าดู จากสภาพของสินทรัพย์เอง ก็ไม่ได้ใหญ่โตมาก ก็ต้องค่อย ๆ ทำงานไป เพราะว่า

15 ในอดีตเกิดสภาพหนี้เสียค่อนข้างจะมากก็ค่อย ๆ ใช้ระยะเวลาในแง่ของการที่จะฟื้นตัว แต่ผมก็อยากจะให้มุ่งเน้นในธุรกิจหลักของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในระยะยาวที่จะได้อัตราดอกเบี้ยถูก ฝากเป็นข้อสังเกต กราบขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน

20 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเรื่องไกร ลีกิจวัطنนะ เชิญครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัطنนะ : ขอบคุณครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม เรื่องไกร ลีกิจวัطنนะ สมาชิกวุฒิสภา จากการศึกษา

รายละเอียดรายงานประจำปี ๒๕๕๑ ของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย หรือเอสเอ็มซี

(SMC) มีสิ่งที่อ่านแล้วไม่เข้าใจ หน้า ๓ สารกรรมกรและผู้จัดการของดอกเตอร์ดวงพร

25 ในวรรคแรกตอนท้าย บอกว่าบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) หรือเอสเอ็มซี (SMC) มีกำไรจากการดำเนินงาน ๔๕.๔ ล้านบาท และกำไรสุทธิ ๒๑.๘ ล้านบาท

๒๑.๘ ล้านบาท ผมเห็นตัวเลขในงบ ผมก็มองกลับไปก็เห็นสอดคล้องต้องกัน ซึ่งอยู่ใน หน้า ๒๔ ก็คือ ๒๑,๗๗๗,๐๐๐ บาทเศษ แต่กำไรจากการดำเนินงาน ๔๕.๔ ล้านบาท

- ผมพยายามบวกลบตัวเลขในหน้า ๒๔ แล้ว ไม่รู้มาอย่างไร กระทบยอดแล้วไม่เข้าใจ ก็ฝากช่วยชี้แจงให้ฟังนิดหนึ่ง เพราะว่ารายละเอียดตัวนี้ไปถูกระบุไว้ในกราฟ (Graph)
- 5 หน้า ๑๔ ภาพรวมการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานก็บอกว่า บรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) มีกำไรจากการดำเนินงานในปี ๒๕๕๑ จำนวน ๔๕.๔ ล้านบาท ซึ่งตรงกัน แต่ในงบที่แสดงมาต่อท้ายรายงานของผู้สอบบัญชีที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจนั้น ในหน้า ๒๔ ผมไม่รู้ตัวเลขตัวไหน อันนี้ช่วยอธิบายด้วย ไม่ทราบท่านพอจะอธิบายได้หรือไม่ แต่คิดว่าตัวเลขนี้น่าจะผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
- 10 ซึ่งมีหลายท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งนั้น เช่น ศาสตราจารย์ดอกเตอร์สมบัติ ชำรงชัญวงศ์ แต่คุณประวัติการศึกษาท่านไม่ใช่นักบัญชี แต่มีหลายท่านที่จบบัญชีมาด้วยเช่นเดียวกับผม เช่น นายวิชาญ อมรโรจนาวงศ์ นายสมศักดิ์ อัสวโกศล นายอดิศร ธนันทน์ทรพูล ตัวเลขนี้ก็เลยคิดว่าคงจะทำให้รายงานสอดคล้องกับงบการเงิน ผมอาจจะบวกลบเลขตกไป หรือเปล่าไม่ทราบ แต่พยายามดูแล้วไม่เห็นตรงกันกับงบกำไรขาดทุน ที่นี้มาดูในหน้า ๘
- 15 อำนาจหน้าที่ของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่อะไร อำนาจดีมากเลย คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะข้อ ๑ จนถึงข้อ ๑๐ อนุมัติกั้นกรอง อนุมัติโครงการอนุมัติการระดมทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาว -----

- ลงทุนในตลาดตราสารหนี้และตลาดเงิน อนุมัติโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ ๑ - ๑๐ แต่ละช่วงเงินไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท ทั้งสิ้น แล้วก็พันธกิจ
- 5 ในหน้า ๑๒ ก็บอกว่าจะส่งเสริมมาร์เก็ต ซีเคียวริตี้ (Market security) หรือเอ็มบีเอส (MBS) ต่าง ๆ ดูแล้วโครงการจัดตั้งน่าจะดี แต่พอมาดูฐานะการเงินสินทรัพย์ ผมก็รู้สึกเป็นห่วงว่า ความดำรงอยู่ของกิจการของเอสเอ็มซี (SMC) จะไปได้มากน้อยแค่ไหน ทุนจัดตั้ง
- 10 ทุนประเดิม ๑,๐๐๐ ล้านบาท ณ วันนี้ส่วนของกองทุนเหลือ ๖๐๕ ล้านบาท ในหน้า ๒๓ บคุดบอกรมมีเงินสดหรือเงินฝากสถาบันการเงินอยู่ ๑๖ ล้านบาท สูงกว่าปี ๒๕๕๐
- 15 อยู่ ๒ ล้านบาท ปี ๒๕๕๐ มี ๑๔ ล้านบาท รายได้ที่ท่วมถึงไปเมื่อสักครู่นี้ก็อยู่ในลักษณะที่มี อยู่ประมาณร้อยกว่าล้านบาท ตอนนี้อำนาจหน้าที่ที่ท่วมที่ยกขึ้นมาพูดเมื่อสักครู่นี้ก็บอกว่า มีอำนาจของคณะกรรมการบริหารตั้งหลัก ๕๐๐ ล้านบาท ผมดูเครื่องไม้เครื่องมือที่จะทำให้
- 20 พันธกิจหรือยุทธศาสตร์ในการบริหารเอสเอ็มซี (SMC) นั้นเดินหน้าไม่มี สินทรัพย์ท่านก็อยู่ แค่นี้ สินทรัพย์สุทธิหรือส่วนของเงินกองทุนเหลืออยู่ ๖๐๕ ล้านบาท สูงกว่า ๕๐๐ ล้านบาท
- 25 อยู่เพียงข้อเดียว อำนาจหน้าที่ท่านมีตั้ง ๑๐ ข้อ อย่างน้อย ๆ ที่อนุมัติได้ ท่านประธานเข้าใจ นะครับ ที่ผมอธิบายท่านทำหน้างาน ๆ ตัวเลขทางบัญชี ที่นี้ปัญหาก็คือว่าเมื่อท่านมีฐานะ การเงินมีเงินสดอยู่เพียง ๑๖ ล้านบาท ท่านจะไปบริหารให้กิจการเจริญเติบโตได้อย่างไร อันนี้เป็นข้อสังเกต ถึงแม้ว่าในหน้าสุดท้าย หน้า ๓๖ ข้อ ๔.๑๐ จะไปบอกว่าวันที่ ๒
- กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ บริษัทได้รับเงินเพิ่มทุนจากกระทรวงการคลัง จำนวน ๑๐๐ ล้านบาท
- ๑๐๐ ล้านบาท เอาไปทำอะไรครับ ไม่น่าจะทำอะไรได้ นอกจากเป็นค่าใช้จ่ายพวกเงินคาวน (Down) เงินเดือนให้พวกท่านอยู่ได้อีกสัก ๒ - ๓ ปี แล้วพนักงานก็มีวันฟ้องกับตัวบริษัท
- ตามหมายเหตุที่ระบุ อันนี้เป็นห่วงจริง ๆ เป็นห่วงว่าองค์กรเอสเอ็มซี (SMC) จะเป็น ลักษณะเหมือนกับหน่วยงานที่คอยไปซื้อหนี้ในบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย เหมือนกับตอนที่ประธานพูดไว้ในหน้าแรกว่าเหมือนกับธุรกิจซับไพรม์ (Sub-prime)
- 25 ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจจะมีผลกระทบเกิดขึ้นด้วยหรือไม่ แล้วก็การที่ตั้งเอสเอ็มซี (SMC) ขึ้นมานี้ ตั้งมาแล้วผลประกอบการทุนประเดิม ๑,๐๐๐ ล้านบาท จนวันนี้ดูจะสาละวัน
- เตี้ยลง แล้วทุนที่จะอินเจก (Inject) เข้ามาหรือเพิ่มเข้ามา เพื่อให้สถานะหรือสิ่งที่ต้องการ

๓๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศรีอนงค์ ๑๕/๒

- จะบริหารให้เจริญเติบโตไป คุณค่าทางจะไม่ใช้ แล้วก็ที่สำคัญผมจำไม่ได้ว่าการตั้ง เอสเอ็มซี (SMC) เป็นยุคสมัยใคร ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ผมไม่รู้ว่าคุณกรท่านตั้งอยู่ใน
- 5 สมัยนายกรัฐมนตรีท่านใด แต่คงจะก่อนนายกรัฐมนตรีทักษิณ จะเป็นนายกรัฐมนตรีชวน หรือเปลา ผมก็ไม่แน่ใจ แต่พอมาแล้วประมาณ ๑๒ ปี ณ วันนี้ฉันไม่ฉันนี้จะแตกกิ่งก้าน สาขาได้หรือไม่ ถ้าแตกได้ยุทธศาสตร์หรือสแตททิจิ (Strategy) ในการบริหารงาน ซึ่งกรรมการแต่ละคนก็ควมมีคุณสมบัติ จะบอกไว้อย่างไร ในเมื่ออ่านรายงานแล้วไม่เห็น
- 10 ทางเดินที่จะก้าวต่อไป ท่านจะไปอยู่มีส่วนไหนที่จะได้มาจากโครงการของนายกรัฐมนตรี คนปัจจุบันที่เรียกว่าไทยเข้มแข็ง เอาส่วนหนึ่งของท่าน ๆ จะเข้มแข็งหรือเปลา เพราะว่า ไทยเข้มแข็งมีเงินเพิ่มให้สถาบันการเงินอยู่ ถ้าจำไม่ผิดประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท
- มีส่วนของท่านด้วยหรือไม่ ถ้าไม่มี ถ้าเงิน ๑๐๐ ล้านบาท ผมก็คิดว่าแค่เมนเทน (Maintain) ให้บริษัทเอสเอ็มซี (SMC) บริษัทนี้อยู่ได้ -----

15

- ๓๖/๑

โดยลักษณะรูปที่พวกท่านถ่ายเข้ามาในเล่มไม่ค่อยชัดขึ้นบอกตรง ๆ แล้วก็การที่จะเพิ่มทุน หรือจะเอาทุนประเดิมมาจากกองทุนของเบงกัซชาติอีกหรือไม่ ทำได้หรือเปล่า บังเอิญทาง

5 คณะรัฐบาลก็ไม่อยู่ที่ดูแลกำกับเกี่ยวกับเรื่องสถาบันการเงิน ถ้าอยู่ก็จะได้ฝากคำถามว่า ยุทธศาสตร์อย่างนี้สมควรที่จะทำอะไรหรือไม่ หรือว่าจะปล่อยเหมือนหลาย ๆ หน่วย

รัฐวิสาหกิจบางแห่งที่ดูสภาพแล้วไม่สดชื่น ก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตไว้ เป็นห่วง

พวกท่าน ถ้าคิดว่าไปไม่ได้ ก็ต้องเตรียมดูว่าจะทำอย่างไร จะเอาไปผนึกรวม จะกลับไป

อยู่กับเบงกัซชาติ หรือจะไปอะไร อย่างไรให้มีความชัดเจน ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวปีหน้า

10 ถ้าเกิดผมยังไม่มื่ออันเป็นไปต้องจากสถานี่ไป คิดว่าคงยังอยู่ฟื้นคืนมาแล้ว ก็คงจะต้อง

ซักถามเรื่องอย่างนี้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน

วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางเอสเอ็มซี (SMC) จดคำถามไว้หมดนะครับ เดี่ยวผมจะให้

ท่านสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย อภิปรายอีกท่านหนึ่ง แล้วก็ให้ท่านชี้แจงนะครับ

15 เจริญท่านสุรัชย์ครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรัชย์

เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นขอชื่นชมทางเอสเอ็มซี (SMC) ที่ปรับปรุง

การบริหารงานในปี ๒๕๕๑ ได้ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๐ ซึ่งผลการดำเนินงาน

ขาดทุนอยู่ที่ ๓๒๕.๔๗ ล้านบาท เปลี่ยนมาเป็นกำไรได้ ๒๑.๗๗ ล้านบาท แต่มีคำถาม

20 และข้อสังเกตที่จะเรียนผ่านท่านประธานไปยังผู้ชี้แจงดังนี้ครับ

ประการที่ ๑ ก็คือผมดูในงบดุลของสิ้นสุดปี ๒๕๕๑ แล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับ

ปี ๒๕๕๐ แล้ว มีคำถามว่าเหตุใดสินทรัพย์ของเอสเอ็มซี (SMC) จึงลดลง ในปี ๒๕๕๐

รายงานว่ามีสินทรัพย์รวมทั้งสิ้น ๒,๔๔๘.๕๔ ล้านบาท ขณะที่สิ้นปี ๒๕๕๑ ตามรายงาน

ปรากฏว่ามีสินทรัพย์ลดลงเหลือ ๑,๕๖๘.๗๑ ล้านบาท ขอให้ช่วยชี้แจงเพิ่มเติมว่าเหตุใด

25 สินทรัพย์จึงลดลง

ประการที่ ๒ เป็นข้อสังเกตก็คือผมดูในหมายเหตุท้ายงบการเงิน หน้า ๓๖

รายงานเกี่ยวกับหมายเหตุคิดความต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในท้ายงบการเงิน ก็ปรากฏว่า

มีคิดความต่าง ๆ ที่ปรากฏในหน้า ๓๕ ว่า ทางเอสเอ็มซี (SMC) มีคดีที่ฟ้องร้องกันอยู่

ทั้งเป็นโจทก์ ทั้งเป็นจำเลย เฉพาะในส่วนที่เป็นจำเลยถูกฟ้องอยู่มีมูลค่าทุนทรัพย์ รวมถึง
 ๑,๐๐๖ ล้านบาท อันนี้เป็นข้อสังเกตที่ฝากเป็นความห่วงใยว่า เกินทุนประเดิมของ
 5 เอสเอ็มซี (SMC) ไปแล้ว แค่ว่าคดีที่ถูกฟ้องถ้าแพ้มด หมดทุนเลย ท่านมีทุนประเดิมอยู่ ๑,
 ๐๐๐ ล้านบาท ถูกฟ้องอยู่ ๑,๐๐๖ ล้านบาท นั่นเป็นข้อสังเกตประการที่ ๑

ข้อสังเกตประการที่ ๒ ปรากฏคำอธิบายอยู่ในรายงานหน้า ๓๖ บอกว่า
 มีคดีแรงงาน ซึ่งถูกพนักงานของตัวเองฟ้องอยู่ ๖ คดี เป็นคดีอยู่ในศาลชั้นต้น ๒ คดี
 แล้วก็อยู่ในชั้นพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ๔ คดี เป็นเงินทุนทรัพย์ ๗๐.๔๔ ล้านบาท
 10 ผมกราบเรียนผ่านท่านประธานอย่างนี้ครับว่า คดีแรงงานไม่มีศาลอุทธรณ์ มีแต่ศาล
 แรงงานชั้นต้น แล้วก็ไปศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานเลย ไม่มีศาลอุทธรณ์ เพราะฉะนั้น
 ในรายงานฉบับนี้ที่บอกว่า อยู่ในชั้นพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ๔ คดีนั้น น่าจะเป็น
 ข้อผิดพลาด ฝากให้ทางเอสเอ็มซี (SMC) ปรับปรุงแก้ไขรายงานในหน้า ๓๖ ด้วย
 เมื่อรายงานในหน้า ๓๖ มีข้อผิดพลาดอย่างนี้แล้วก็จะกระทบกับรายงานในหน้า ๓๕
 15 ด้วยครับ รายงานในหน้า ๓๕ ท่านรายงานไว้ในส่วนของคดีแพ่ง คดีอาญา ท่านแยกออกมา
 ให้เห็นชัดเจนเลยครับว่า เป็นศาลชั้นต้นก็คดี ศาลอุทธรณ์ก็คดี อันนี้ถูกต้อง แต่พอมาเป็น
 ศาลแรงงานแล้ว ท่านไม่ได้แยกออกมาเป็นประเภทว่า เป็นศาลแรงงานชั้นต้นเท่าไร ชั้นฎีกา
 เท่าไร ก็ฝากไปปรับปรุงในส่วนนี้ด้วย อันนี้ก็จะเป็นข้อสังเกตที่อยากจะฝากกราบเรียนผ่าน
 ประธานไปยังเอสเอ็มซี (SMC) ครับ

20

- ๓๓/๑

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพรนิภา รองกรรมการผู้จัดการเอสเอ็มซี (SMC) เชิญรับ
- 5 นางพรนิภา หาชัยภูมิ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา เรียนสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน ดิฉัน นางพรนิภา หาชัยภูมิ รองกรรมการผู้จัดการบริษัท ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ก่อนอื่นก็ต้องขอกราบขอบพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อเสนอแนะ และข้อห่วงใยกับอนาคตขององค์กร แล้วก็จะขออนุญาตตอบประเด็นข้อซักถามต่าง ๆ
- สำหรับในเรื่องของอนาคตของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.)
- 10 จะเป็นเรื่องที่ใหญ่ที่สุดที่ทุกท่านได้เสนอแนะมาในประเด็นนี้กระทรวงการคลังก็ได้มีโอกาส ก็เป็นความห่วงใยของกระทรวงการคลังเหมือนกัน ได้ให้เอดีบี (ADB) ธนาคาร เพื่อการพัฒนาแห่งเอเชียเข้ามาศึกษา ถึงความเป็นไปได้ของความอยู่รอด แล้วก็ความจำเป็น ที่จะต้องมีตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยในประเทศไทย รวมถึงตัวบริษัทตลาดรองสินเชื่อ
- 15 ที่อยู่อาศัย (บตท.) เองก็ได้มีการศึกษาในบทวิจัยที่ท่านบอกว่า มีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศึกษาเยอะเยอะ ทางเราก็ได้ศึกษาด้วย แล้วก็ได้ศึกษาองค์กรของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่
- อยู่อาศัยของต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศเกาหลีใต้ ประเทศมาเลเซีย หรือว่าประเทศ
- ฮ่องกง ซึ่งก็ค่อนข้างจะประสบความสำเร็จแตกต่างจากบ้านเราพอสมควร เพราะฉะนั้นก็จะ
- 20 ได้ความคิด ได้โมเดล (Model) อะไรที่ค่อนข้างจะเป็นประโยชน์ แล้วก็ให้นำมาปรับปรุง ก็จะเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการที่เราจะปรับปรุงองค์กรเพื่อที่จะให้บรรลุพันธกิจของเราได้
- ก็อยากจะเรียนว่า เอดีบี (ADB) ได้ทำการศึกษามาเรียบร้อยแล้ว ก็บอกว่าในประเทศไทย
- ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีการตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย เพราะว่าในสภาพปัจจุบัน
- สินเชื่อที่อยู่อาศัยจะพึ่งพาเฉพาะระบบเงินฝาก แต่ว่าระบบเงินฝากมีการโยกย้ายฐานเงินฝาก
- ค่อนข้างง่าย แล้วก็พฤติกรรมของคนในอนาคตอาจจะถอนเงินฝากไปซื้อพันธบัตรหรือว่า
- 25 ไปลงทุน เพราะฉะนั้นถ้าธนาคารยังพึ่งพาเฉพาะเงินฝากก็จะเป็นปัญหาในอนาคต
- ในระยะยาวว่าจะไม่มีแหล่งเงินจะให้คนที่ขอกู้บ้าน ซื้อบ้าน เพราะฉะนั้นบริษัทตลาดรอง
- สินเชื่อที่อยู่อาศัย ก็จะเหมือนเป็นกลไกหนึ่งที่เชื่อมระหว่างตลาดทุนนอกเหนือจากตลาด
- ระบบเงินฝากเข้ามายังตลาดสินเชื่อบ้าน เพื่อรักษาระดับเงินของตลาดสินเชื่อบ้านให้คงอยู่
- ต่อไปในระยะยาว ซึ่งตอนนี้อาจจะดูเหมือนว่าจะไม่ค่อยจำเป็น แต่ว่าหลาย ๆ แนวไม่ว่า

การมีสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ซึ่งต่อไปนี้ผู้ฝากเงินจะไม่ได้รับการคุ้มครองทั้งหมด เพราะฉะนั้นอาจจะมีโอกาสโยกย้ายเงินฝากในอนาคต อันนี้ก็ถือเป็นพันธกิจที่เรายืนยันว่าจะต้องทำ แล้วเออดีบี (ADB) ก็ได้สนับสนุน กระทรวงการคลังก็ให้เห็นสอดคล้องว่า ประเทศไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารจัดการสินเชื่อที่อยู่อาศัย แล้วก็เสนอข้อแนะนำมาหลายประการที่จะทำให้บริหารจัดการสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีความคงอยู่ในระยะยาวได้ในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ในกรอบหนึ่งที่เราจะทำก็คงอาจจะเป็นเรื่องการแก้ไขกฎหมาย หรือกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้อง แล้วก็ส่งเสริมการดำเนินงานของบริหารจัดการสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บคท.) ได้

สำหรับข้อสอบถามเรื่องเกี่ยวกับงบการเงินก็มีคำถามมากมาย ก็ขอเริ่มต้นด้วยการยืนยันก่อนว่า งบรายงานของผู้สอบบัญชีและงบการเงินนี้ถูกต้อง ไม่ได้มีการแต่งงบ อันนี้จะเป็นข้อแรกที่จะตอบ แล้วก็เรื่องอื่น ๆ จะมีเรื่องของท่านที่ถามมาว่า ถ้าไรจากการดำเนินงานกระทบยอดแล้วไม่ได้ อันนี้ก็ถือว่าเราจะเอาถ้าไรสุทธิบวกด้วยหนี้สงสัยจะสูญ แล้วก็ตัวขาดทุนจากการขายเงินลงทุนในลูกหนี้ เนื่องจากท่านจะเห็นได้ว่า ในหน้า ๑๔ ท่านจะเห็นว่าตัวที่เป็นขาดทุนจะค่อนข้างขาดทุนเยอะ แต่ส่วนใหญ่จะขาดทุนจากการที่เรามีลูกหนี้ด้อยคุณภาพอยู่ในงบเป็นจำนวนมาก เนื่องจากว่าเราได้รับซื้อสินเชื่อที่คุณภาพอ่อนในช่วงที่ผ่านมา แต่ว่าถ้าหากผลกระทบจากการลงทุนในลูกหนี้สินเชื่อบ้านที่ด้อยคุณภาพ ก็จะเห็นว่าจริง ๆ แล้วเราจะมีกำไรจากการดำเนินงานสม่ำเสมอ เพราะฉะนั้น ตัวนี้เราก็ได้จากนำกำไรขาดทุนสุทธิบวกด้วยหนี้สงสัยจะสูญ -----

- แล้วก็กำไรขาดทุนจากการขายเงินลงทุนในลูกหนี้ เพื่อสะท้อนให้เห็นว่า ถ้าไม่รวม
ผลกระทบจากการที่เราไปลงทุนในลูกหนี้ด้วยคุณภาพ จริง ๆ แล้วผลประกอบการของเรา
5 ยังมีกำไรอยู่ และในคำถามอาจจะไม่ค่อยเรียงเท่าไร ในคำถามก็จะถามว่าทำไมสินทรัพย์
ลดลง ในปี ๒๕๕๐ สินทรัพย์ ๒,๔๔๘ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๑ สินทรัพย์ประมาณ
๑,๕๖๘ ล้านบาท หรือลดลงประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท อันนี้เป็นผลเนื่องจากว่าในปี ๒๕๕๑
ก็จะเป็นการที่บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยเริ่มการดำเนินงานกิจการใหม่โดยการเสริม
ทีมผู้บริหารเข้ามา แล้วก็ได้เคลียร์ (Clear) ได้จัดการกับปัญหานี้สูญในอนาคตรวมทั้ง
10 จัดทีมงานและวางระบบงาน ทำให้ในปี ๒๕๕๑ ยังไม่มีการจัดซื้อสินเชื่อที่อยู่อาศัยเพิ่มเติม
เพราะฉะนั้นโดยธรรมชาติถ้าเราไม่ได้ซื้อเงินลงทุนในลูกหนี้เพิ่มจะทำให้ลูกหนี้ในพอร์ต
(Port) เดิมค่อย ๆ ลดลงโดยตามธรรมชาติเนื่องจากการผ่อนชำระ แล้วก็รวมถึงลูกหนี้ที่มา
ปิดบัญชี นอกจากนั้นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สินทรัพย์ลดลง เนื่องจากว่าเดิมเราเคยมีสินทรัพย์
สภาพคล่องคงเหลือในปี ๒๕๕๐ ๔๕๐ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๕๑ จะเหลือสินทรัพย์
15 สภาพคล่องที่เราคงไว้ในเงินให้สินเชื่อแก่สถาบันการเงินสุทธิ ๒๒๐ ล้านบาท หรือลดลง
ประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท เนื่องจากเราปรับสภาพคล่องให้เหมาะสมกับปริมาณ
ธุรกรรมเรา เพราะฉะนั้นสินทรัพย์ที่ลดลงก็ตอบได้ว่า เนื่องจากเราไม่ได้ซื้อสินเชื่อเพิ่ม
สินเชื่อพอร์ต (Port) เก่าก็จะลดลงตามธรรมชาติ แล้วเราก็ลดระดับของสภาพคล่องที่เรามีอยู่
ให้เหมาะสมกับสินทรัพย์ของเรา เพราะฉะนั้นสินทรัพย์รวมก็จะลดลง แต่ว่าในปี ๒๕๕๒
20 ก็จะเริ่มมีการกลับเข้ามาซื้อสินเชื่อที่อยู่อาศัย

- อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือว่าทำไมบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยจะต้อง
ไปให้สินเชื่อแก่สถาบันการเงิน ทำไมไม่เอาไปลงทุนในธุรกรรมหลักของเรา อันนี้ก็ต้อง
เรียนว่า เนื่องจากว่าเราเป็นสถาบันการเงิน เราจะต้องดำรงสภาพคล่องไว้ส่วนหนึ่ง สำหรับ
ที่จะคืนเงินกับผู้ฝากเงินกับเรา ที่เขาฝากเป็นตัวสัญญาใช้เงิน เพราะฉะนั้นเราจะต้องมีเงิน
25 คงไว้ก่อนหนึ่งสำหรับหมุน อย่างในปี ๒๕๕๐ เราเอาสภาพคล่องไปฝากไว้ในตลาดซื้อคืน
ของธนาคารแห่งประเทศไทย ๔๕๐ ล้านบาท แต่หลังจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย
ได้ปิดตลาดซื้อคืน ก็เลยกลายเป็นรูปที่ว่าเราไปซื้อตลาดซื้อคืน ไปซื้อพันธบัตร โดยมีสัญญา
ขายคืนกับสถาบันการเงินแทนเป็นผลสืบเนื่องมาจากการปิดตลาดอาร์พี (RP) ของแบงก์ชาติ

อันนั้นก็คือการดำรงสภาพคล่องตามปกติ คงจะเป็นการเสี่ยงถ้าเกิดเราจะถือไว้พอดี
หรือว่าไปลงทุนไว้เฉพาะเงินลงทุนในลูกหนี้ ซึ่งจะทำให้บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย
5 (บตท.) อาจจะมีปัญหาสภาพคล่องได้

สำหรับเรื่องเงินกองทุน ที่ว่าทำไมลดลงที่ลดลงตลอดในอดีต เนื่องจากว่า
เรามีปัญหา เราไปจัดซื้อสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพขึ้นมา แล้วก็มีปัญหาเรื่องเอ็นพีแอล (NPL)
ซึ่งในปี ๒๕๕๐ ทางคณะกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ก็ได้ตัดสินใจ
ขายเอ็นพีแอล (NPL) ทิ้ง ทำให้เกิดขาดทุนจากการขายเงินลงทุนในลูกหนี้เป็นจำนวนสูง
10 ถึง ๓๑๘ ล้านบาท อันนี้อาจจะได้ตอบคำถามของบางท่านว่า ทำไมรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ย
ถึงติดลบ ติดลบเนื่องจากการขายเงินลงทุนที่เป็นเอ็นพีแอล (NPL) แล้วขาดทุน
๓๑๘ ล้านบาท ซึ่งในลักษณะนี้เราจะมีขาดทุนต่อเนื่องมาก่อนการขายสัก ๒ – ๓ ปี
เพราะฉะนั้นก็จะไปกินเงินกองทุนลงไปเรื่อย ๆ แต่ว่าในปี ๒๕๕๑ ท่านก็จะเห็นว่า
พอเราเริ่มกลับมาเป็นกำไร ตัวที่เราเคยลดลงเรื่อย ๆ อย่างเงินกองทุน ซึ่งปี ๒๕๕๐
15 ๕๘๗ ล้านบาท ก็จะเพิ่มขึ้นมาเป็น ๖๐๕ ล้านบาท ซึ่งก็เป็นไชน์ (Sign) ที่ดีว่าเริ่มลอส (Loss)
ที่เคยขาดทุนมาตลอด ๓ – ๔ ปีข้างหน้านั้นได้กลับมาเป็นบวกแล้วนะคะ

ประเด็นที่ว่าทำไมต้องเพิ่มทุน แล้วเพิ่มทุนทำไม ๑๐๐ ล้านบาท ก็คือว่า
อันนี้ในลักษณะที่เงินกองทุนของเราเล็กลงมาก การที่เราจะไปทำธุรกรรม ไม่ว่าจะจัดซื้อ
สินเชื่อก่อนใหญ่ ๆ หรือว่าการไประดมเงินในตลาดทุนเยอะ ๆ ถ้าเกิดเขาเห็นฐานกองทุน
20 ของเราเล็ก นักลงทุนก็จะขาดความเชื่อมั่น เพราะฉะนั้นเดิมที่เราขอเพิ่มทุนให้กลับมา
อยู่ในระดับเดิม คือ ๑,๐๐๐ ล้านบาท -----

แต่เนื่องจากว่าปริมาณธุรกรรมของเราไม่มากพอ รัฐบาลก็เลยจัดสรรมาให้ ๑๐๐ ล้านบาท ก็คือทำให้เราได้บวกขึ้นมา ก็คือ

5   ๑. เอาไปรองรับในการจัดซื้อสินเชื่อที่เรากำลังจะจัดซื้อเพิ่ม

                  ๒. เพิ่มความเชื่อมั่นให้กับตลาดทุนว่า เรามีกองทุนที่เข้มแข็งขึ้น

นอกจากนั้นก็ยังเป็น ไชน์ (Sign) ว่ารัฐบาลสนับสนุนให้บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) คงอยู่ จึงได้เพิ่มทุนเข้าไป อันนี้ก็จะตอบปัญหาข้อข้องใจของนักลงทุนได้พอสมควร ว่า รัฐบาลส่ง ไชน์ (Sign) ค่อนข้างชัดเจนว่ามีการเพิ่มทุนให้ รวมทั้งเงินเพิ่มทุนตัวนี้ก็ได้

10   เอามาใช้ในการลงทุนในระบบไอพี (IP) ซึ่งตอนนี้เราก็จะพัฒนาระบบไอพี (IP) ให้เป็น เหมือนกับเป็นระบบที่เชื่อมโยงถึงกันได้หมดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานค่ะ

                  สำหรับคดีความ ซึ่งอันนี้ก็จะประเด็นที่สำคัญ คดีที่เราถูกฟ้อง แล้วก็ เป็นทุนทรัพย์ถึง ๕๑๖ ล้านบาท จะเป็นของไทย เครดิต (Thai credit) เพื่อรายย่อยที่เขา ฟ้องเราในคดีหมิ่นประมาท อันนี้ศาลชั้นต้นได้พิพากษายกฟ้องแล้ว แล้วก็ทางบริษัท

15   ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ค่อนข้างมั่นใจว่าเราจะชนะ ก็ลองถามคู่ที่เหมือนอันนี้ เป็นการอุทธรณ์ไปตามขั้นตอน อันนี้ก็คือคดีที่เกิดขึ้นเนื่องจากว่าไทย เครดิต (Thai credit) เพื่อรายย่อยได้วิเคราะห์สินเชื่อให้เราตอนที่เรจัดซื้อในล็อต (Lot) ใหญ่เหมือนได้มีเกณฑ์ ในการพิจารณาสินเชื่อหละหลวม แล้วก็บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ได้มี ออกข่าวไป แล้วทำให้ไทย เครดิต (Thai credit) ฟ้องเรา เนื่องจากว่าบริษัทตลาดรองสินเชื่อ

20   ที่อยู่อาศัย (บตท.) ไปทำให้เสียหาย แล้วก็ทำให้การพิจารณาที่จะได้ใบอนุญาตธนาคาร พาณิชย์เพื่อรายย่อยถูกชะลอไป อันนั้นก็ประเด็นเหตุที่เขาฟ้องบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่ อาศัย (บตท.) ซึ่งทางบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ค่อนข้างมั่นใจว่าจะชนะ เพราะว่าศาลชั้นต้นก็ได้ยกฟ้องเรียบร้อยแล้วค่ะ เงินทุนที่มีน้อยจะซื้อสินเชื่อได้อย่างไร ก็คือว่า ณ ปัจจุบันนี้ยังพอที่จะรองรับการซื้อสินเชื่อได้ประมาณถึง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

25   ตอนนี้บีไอเอส เรโซ (BIS ratio) เราอยู่ที่ประมาณเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของเรา อยู่ที่ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเราซื้อมาเยอะ ๆ บีไอเอส เรโซ (BIS ratio) ก็ค่อย ๆ ลดลง ซึ่งเรามีลิมิต (Limit) ต่ำสุดอยู่ที่ ๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าทางองค์กรก็จะขอยื่นไว้ ที่ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ตอนนี้ในสถานการณ์ปัจจุบันมีเงินกองทุนถึง

๘๐ เปอร์เซนต์ ต่อสินทรัพย์เสี่ยง ซึ่งถือว่าสูงมาก ก็ยังรองรับการซื้อสินเชื่อได้อยู่
ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าจะซื้อ เนื่องจากว่าสินเชื่อบ้านจะถือว่าเป็นพอร์ต (Port)

5 ที่มีความเสี่ยงต่ำ เพราะฉะนั้นก็สามารถซื้อเข้ามาได้เยอะ น่าจะตอบคำถามได้ครบถ้วนค่ะ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครบถ้วนครับ ท่านเรื่องไกร มีอะไรจะแนะนำ เชิญครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒนะ : ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม เรื่องไกร
ลีกิจวัฒนะ ผมก็อ่านบวก แต่ว่าสิ่งที่ผู้ชี้แจงตอบก็เทียบไม่ได้กับปี ๒๕๕๑ เพราะถ้า

10 ปี ๒๕๕๑ เอารายการหนี้สงสัยจะสูญบวก ในปี ๒๕๕๑ ผลการดำเนินงานก็ต้องเอาผล
ขาดทุน ๓๐๐ กว่าล้านบาท กลับมาบวก เวลาท่านเปรียบเทียบงบหรือคอมแพร์ (Compare)
งบท่านบอกปี ๒๕๕๑ แต่ไม่บอกปี ๒๕๕๐ อันนี้ก็จะเกิดคนอื่นอาจจะฟังแล้วไม่เข้าใจ
แต่ผมดูท่านตอบไม่น่าจะใช่ในหลักนี้ ก็ฝากไว้ด้วยเป็นข้อสังเกตว่าเวลาทำรายงานเสนอ
ให้คอมแพร์ (Compare) กันได้ เพราะว่าผลการขาดทุนจากการซื้อหนี้ นี้คือหน้าที่หลัก

15 ของเอสเอ็มซี (SMC) แน่นอน จะไปบอกว่าเป็นอัครเธอร์ อินคัม (Other income) หรืออะไร
ตอบไม่ได้ แล้วที่การเอาสำรองหนี้สงสัยจะสูญหรืออะไรเข้ามา หมายเหตุท่านเอง
ก็ไปบอกว่าเว้นการใช้ไอเอเอส ๓๕ (IAS39) ซึ่งไม่น่าจะสอดคล้องกับสำนักงาน
การตรวจเงินแผ่นดิน ก็ฝากเป็นข้อสังเกต แล้วก็ถ้าปีหน้าจะอธิบายให้ชัดเจนครับ

20 ส่วนอีกเรื่องหนึ่ง ที่ท่านบอกว่าเอดีบี (ADB) ได้ศึกษา แล้วท่านพูดตอนท้าย
ว่า จะต้องซื้อตลาดรองสินเชื่อบ้านอสังหาริมทรัพย์ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้
ที่อยากได้ยินว่า นี่คือนิยาม (Mission) หรือวิชั่น (Vision) ที่ควรจะต้อง -----

เพราะฉะนั้น ๑๐๐ ล้านบาท ทำอะไรไม่ได้ แต่ถ้ามองแค่ผิว ผลการศึกษาของเอดีบี (ADB) ที่บอกว่าไปศึกษาแล้วสมควรจะมีบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ทำก่อนเกิดวิกฤติ

5 ในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือหลังคู่ผลกระทบตัวนั้นแล้วหรือยัง ถ้าดูแล้วรอบคอบ ก็ฟังได้ว่าเอดีบี (ADB) วิเคราะห์ถูก เพราะว่าท่านไม่ได้บอกว่าช่วงเวลาที่จะไปศึกษาเมื่อไร ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก่อนจะตอบคำถาม ท่านสุรศักดิ์มีข้อเสนอแนะอะไร เชิญครับ

10 พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ผมถามเกี่ยวกับเรื่องความสนใจของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ว่าจะไปดูเรื่องการซื้อสินเชื่อที่อยู่อาศัยจากสหกรณ์ ออมทรัพย์หรือไม่ ในอดีตเมื่อปี ๒๕๔๔ ท่านคงทราบข้อมูลตรงนี้ ผมเข้าใจว่า

15 ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบแล้วว่า ทำไม่ได้ชัดเจนกฎหมายสหกรณ์ คราวนี้ ตรงสหกรณ์ออมทรัพย์กองทุนเขาก็ใหญ่ แล้วก็สมาชิกก็เยอะ แล้วทางธนาคารหรือสถาบันการเงินทุกคนก็ทราบดีว่า สินเชื่อที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นเอ็นพีแอล (NPL) เหมือน

20 สินเชื่อประเภทอื่น คือของบ้านเราไม่เหมือนต่างประเทศ ต่างประเทศสถาบันการเงิน ธนาคารเขาจะไม่ค่อยมาแย่งพวกสินเชื่อที่อยู่อาศัยมากเหมือนของเรา อันนี้ท่านทราบดีเป็น ปัญหาข้อขัดข้องตั้งแต่เริ่มตั้ง ท่านช่วยกรุณาตอบความเห็นหนึ่งว่า ท่านสนใจตรงนี้ไหม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองกรรมการผู้จัดการพรนิภา เชิญตอบอีกครั้งหนึ่งครับ

นางพรนิภา หาชัยภูมิ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธาน แล้วก็ท่านสมาชิกวุฒิสภา ในความสนใจเกี่ยวกับสหกรณ์ ความจริงเราก็ยังสนใจอยู่ แล้วก็ยังมีสหกรณ์

25 เครดิต ยูเนียน (Credit union) ที่เข้ามาติดต่อเรา แต่เราก็ติดขัดเรื่องประเด็นที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความไว้ ซึ่งอันนี้ก็ยังคงศึกษาอยู่ แต่ยังไม่ได้ลุยไปทางนั้นเสียทีเดียว เนื่องจากว่าไปติดขัดตรงนั้น

อีกประเด็นหนึ่ง ที่เรื่องมาสเกต คอมพานี (Masket company) ที่ท่านเรส (Raise) ขึ้นมา อันนั้นก็คือกำลังศึกษาอยู่มาสเกต คอมพานี (Masket company) เป็นช่อง 5 ที่เปิดขึ้นมาใหม่ ที่สถาบันการเงินถ้าเกิดไม่รับฝากจากประชาชน บริษัทจำกัดทั่วไป ถ้าไม่รับฝากเงินสามารถให้กู้สินเชื่อก่อนที่อยู่อาศัยได้แล้ว เนื่องจากว่าไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติ ธุรกิจสถาบันการเงิน ลักษณะบริษัทดังกล่าวก็จะคล้าย ๆ อีออน (AEON) หรืออีซี่บาย (Easy buy) เพราะฉะนั้นก็จะเป็น โอกาสให้มีคนให้สินเชื่อบ้านในตลาด โดยที่ไม่รับฝากเงิน มากขึ้น อันนี้ก็จะ เป็น โอกาสที่จะทำให้บรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) สามารถ 10 รับซื้อได้ แต่ว่าก็จะติดขัดเรื่องว่าพระราชกำหนด (พ.ร.ก.) ของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อ ที่อยู่อาศัยค่อนข้างจำกัดว่า รับซื้อสินเชื่อได้เฉพาะจากสถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ ยังไม่รวมถึงบริษัทรับจ้างเอง อันนี้ก็เลยมีการแก้ไข พระราชกำหนด (พ.ร.ก.) ของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยเองให้สามารถครอบคลุมธุรกิจใหม่ที่กำลัง 15 เกิดขึ้นตามเป็นผลพวงมาจากพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน แล้วในตัวสหกรณ์ จริง ๆ ก็ได้ทำงานต่อในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ไม่ได้ทำเรื่องอย่างเป็นทางการอีกครั้ง ก็ยังมีความสนใจอยู่ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน 20 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตอบของท่านเรื่องไกรเป็นข้อสังเกตก็แล้วกัน ท่านอนุรักษมีอะไร จะแนะนำอีกครับ

นายอนุรักษ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ 25 ผม นายอนุรักษ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ผมฝากข้อสังเกตนิดหนึ่ง ก็คือเรื่องของคุณภาพ ของสินเชื่อที่ซื้อเข้ามา คือถ้าไม่ยอมให้เกิดปัญหาเหมือนซับไพรม์ (Sub-prime) ก็คือ ๑. คุณภาพที่ซื้อเข้ามาควรจะต้องมีตัวเรตติ้ง (Rating) ก็คือเรตติ้ง (Rating) ทั้งของบริษัทที่เป็นคนขายหลักทรัพย์ให้มา รวมทั้งเรตติ้ง (Rating) ของหลักทรัพย์เองที่คุณภาพของ 25 ตัวหลักทรัพย์เองที่จะนำมาเพื่อที่จะระดมทุนกับประชาชน เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ก็เกิดปัญหาซับไพรม์ (Sub-prime) ก็คือว่าบริษัทเหมือนเอสเอ็มซี (SMC) ชื่อหลักทรัพย์ต่าง ๆ เหล่านั้นมา แล้วในขณะที่เดียวกันไประดมทุนกับประชาชน

ขาดการเรตติ้ง (Rating) เพราะไม่ได้ไปกำหนดไว้ในคุณสมบัติของสำนักงาน
คณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ในประเทศสหรัฐอเมริกาไว้
5 เพราะฉะนั้นสิ่งหนึ่งเพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองในแง่ของการที่จะเอสเอ็มซี
(SMC) ในวันนี้ถ้าจะระดมทุนควรจะต้องมีการเรตติ้ง (Rating) ของตัวหลักทรัพย์
ในเหล่านี้นด้วย เพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครอง กราบขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางผู้บริหารเอสเอ็มซี (SMC) ก็นำข้อสังเกตของท่านสมาชิก

10 ไปปฏิบัติ ถือว่าที่ประชุมได้รับทราบรายงานกิจกรรมประจำปีของบริษัทตลาดรองสินเชื่อ
ที่อยู่อาศัย ต้องขอขอบคุณทางรองกรรมการผู้จัดการพริภา แล้วก็ทางผู้บริหารที่มาชี้แจง
ในวันนี้ ขอขอบคุณมากครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ นอกจากนี้ยังมีเรื่องแจ้งเพื่อทราบที่ไม่ปรากฏ

5 ในระเบียบวาระการประชุมอีก ๒ เรื่องนะครับ

เรื่องที่ ๑ ก็คือรับทราบเหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทู้ตามเข้าระเบียบวาระการประชุมได้ภายในกำหนดระยะเวลา ๑๕ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๖๕ วรรคสาม จำนวน ๑๒ กระทู้ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ได้แจกให้สมาชิกทุกท่านแล้วนะครับ จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ

10 (ที่ประชุมรับทราบ)

เรื่องที่ ๒ ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้วเสร็จ ซึ่งในวันนี้ทางวุฒิสภาของเราก็มีการบรรจุเรื่องนี้เข้าพิจารณาเช่นเดียวกัน จึงแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบนะครับ

15 (ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม เป็นการรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจ ณ ห้องรับรองสมาชิก ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๒๗ จะมีสมาชิกท่านใดขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมดังกล่าวแล้วนะครับ ต่อไปเป็นเรื่องด่วนครับ

๕๑

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

พจนีย์ ๔๑/๒

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

5

10

15

20

25

๕๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พจนีย์ ๔๑/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ด้วยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
5 ผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว และได้เสนอมายังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๔๖
ของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน
ซึ่งก็จะครบกำหนดในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ขณะนี้ก็เหลือเวลาอีกเพียง ๕ วันเท่านั้น
สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการ
10 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คือท่านรัฐมนตรีอิสสระ สมชัย
มาร่วมประชุมชี้แจงด้วย แล้วต่อไปเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านบันทึกหลักการ
และเหตุผลครับ เชิญครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

15

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

20

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังต่อไปนี้

- 25 แห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ (๕))
- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการผู้สูงอายุ
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของผู้สูงอายุ (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๑ (๑๑))

LIRT

๕๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พจนีย์ ๕๑/๔

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร
กองทุน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (๒))

5

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๑ กำหนดให้บุคคล
ซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ
10 สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสม
จากรัฐ

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว สมควรแก้ไข
เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ สิทธิเรื่อง
เบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุ เพื่อให้
15 ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมจากรัฐ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ

20 นายอิสสระ สมชัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายอิสสระ สมชัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับมอบหมายจาก
นายกรัฐมนตรีให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งได้ผ่าน
การพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓ วาระแล้ว เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา
25 ตามหลักการและเหตุผล ซึ่งท่านเลขาธิการวุฒิสภาได้กราบเรียนต่อที่ประชุมแล้วครับ

LIRT

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ
- 5 รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ผมได้มอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเป็นผู้พิจารณาว่าควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภา คณะใดเป็นผู้พิจารณา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ -----

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาก็ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ
การพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

- 5 กับคณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินเป็นผู้พิจารณา
ศึกษาเรื่องนี้

บัดนี้ คณะกรรมการทั้ง ๒ คณะได้พิจารณาศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้
เสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งรายละเอียดปรากฏตาม
เอกสารที่ได้จัดส่งให้ท่านสมาชิกทุกท่านแนบมา ทางคณะกรรมการจะมีอะไรชี้แจง
10 เพิ่มเติมไหมครับ เชิญท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ในฐานะประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการการเงิน
การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา ขอรายงานต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจาก
คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการเงิน การคลัง
15 การธนาคารและสถาบันการเงิน และคณะกรรมการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก
เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบ
การพิจารณาเมื่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภานั้น ในการนี้
คณะกรรมการทั้ง ๒ คณะได้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษา
20 บัดนี้คณะกรรมการทั้ง ๒ คณะได้จัดทำรายงานการพิจารณาเสร็จแล้ว โดยสรุป
ผลการศึกษาดังนี้ คณะกรรมการทั้ง ๒ มีความเห็นว่าการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว
มีความเหมาะสมและสมควรสนับสนุนให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป เนื่องจาก

ข้อ ๑ การแก้ไขของผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติในมาตรา ๔ ซึ่งยกเลิกความ
ในมาตรา ๑๑ (๑๑) จากความเดิมว่า “การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง
25 และเป็นธรรม” เป็น “การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม”
เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุทุกรายได้รับสิทธิในเบี้ยยังชีพและเพื่อเป็นการรองรับ
ให้หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบได้ออกระเบียบในการจ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุได้ทุกราย

ข้อ ๒ ทั้งนี้คณะกรรมการทั้ง ๒ เห็นชอบกับถ้อยคำที่คณะกรรมการ
 วิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขในมาตรา ๓ และมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติ
 5 ผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่นายจตุ ไรกรฤกษ์ และคณะเป็นผู้เสนอ โดยมีความเห็นดังนี้
 มาตรา ๓ เนื่องจากมาตรา ๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖
 เป็นการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินของกองทุนผู้สูงอายุ ซึ่งหาก
 มีการเพิ่มข้อความให้คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดระเบียบ
 เกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติจ่ายเบี้ยยังชีพจะเป็นการขัดต่อวัตถุประสงค์ของการใช้เงิน
 10 กองทุน และการจ่ายเบี้ยยังชีพเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบและใช้
 งบประมาณของหน่วยงาน คือกระทรวงมหาดไทย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ (๑๑)
 ของพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
 เรื่องกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ
 พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงต้องมีการแก้ไขข้อความให้ถูกต้อง ซึ่งเห็นควรตัดคำว่า “อนุมัติการจ่าย
 15 เบี้ยยังชีพเป็นรายเดือน” และให้ใช้คำว่า “การจัดสวัสดิการ” แทน เนื่องจากการจัดสวัสดิการ
 สามารถดำเนินการได้โดยใช้เงินจากกองทุนผู้สูงอายุ ไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ การให้
 คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณา
 อนุมัติการจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุไม่เป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนกับมาตรา ๑๑ ของ
 พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดให้หน่วยงานจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ
 20 เนื่องจากการจัดสวัสดิการสามารถทำได้หลากหลาย โดยเป็นการดำเนินงานนอกเหนือ
 จากที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดให้กับผู้สูงอายุ

มาตรา ๕ เนื่องจากคณะกรรมการบริหารกองทุน มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ
 ตามระเบียบที่คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติกำหนด ความในมาตรา ๒๐ (๒)
 แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงต้องสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ
 25 คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติในมาตรา ๕ (๒) การแก้ไขข้อความจึงต้องเป็นไป
 ในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้รายละเอียดได้จัดทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ สำหรับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในชั้นนี้
5 จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๑ นะครับ ซึ่งจะพิจารณาว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไว้พิจารณาหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะพิจารณา
ก็ขอเชิญท่านสมาชิกที่ประสงค์จะอภิปรายนะครับ ผมเรียงตามลำดับนะครับ เชิญ
ท่านสุพจน์ โพธิ์ทองคำ ก่อนครับ

นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ : ขออนุญาตนะครับ จะอภิปรายกฎหมาย
10 ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไซ้ครับ

นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ : ผมไม่ได้เสนอไว้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
15 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ได้เสนอนะครับ ถ้าอย่างนั้นท่านอาจารย์เจริญ ภัคดีวานิช ครับ
เชิญครับ

นายเจริญ ภัคดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
เจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุงครับ ถ้าท่านประธานจำได้ กระผมเอง
เคยยื่นกระทู้ถามรัฐบาลเรื่องผู้สูงอายุ ๒ ครั้งนะครับ ในช่วงที่กระผมได้มาเป็นสมาชิก
20 วุฒิสภา ก่อนอื่นกระผมก็ต้องขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่า
อะไรท่านประธานครับ ขณะนี้ในประเทศไทยเรามีคนจนอยู่ประมาณ ๗ ล้านคน
ใน ๗ ล้านคนนั้นเป็นผู้สูงอายุประมาณ ๑,๑๔๐,๐๐๐ คน แล้วก็ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว
ประมาณ ๔๕๖,๐๐๐ กว่าคนนะครับ เพราะฉะนั้นการที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โดยเฉพาะ (๑๑) ในมาตรา ๔ การจ่ายเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
25 อันนี้จะช่วยให้ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวก็ดีหรือที่ยากจนประมาณ ๑,๑๓๐,๐๐๐ กว่าคนนั้น
ได้มีโอกาสจ่ายเบี้ยรายเดือนได้ ท่านประธานครับ ที่จริงถ้ากระทรวงมหาดไทยตอนที่
ออกระเบียบปี ๒๕๔๘ ไม่ยกเว้นไว้ในวรรคสุดท้ายนี้ว่า สำหรับผู้สูงอายุนั้นยกเว้นการจ่าย
ผู้สูงอายุ ๖ เดือนก็ได้ คือ ๒ ครั้งต่อปีก็ได้ แล้วถ้าไม่มีระเบียบนี้ก็สามารถจ่ายได้ทุกเดือน

- ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าอันนี้ก็ต้องขึ้นชมทางรัฐบาลนะครับ ตอนที่กระผมยื่น
 กระฎุมภ์เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ท่านประธานกรุณาได้บรรจุกระฎุมภ์นี้ในการประชุม
 5 วุฒิสภา กระผมถามว่ารัฐบาลมีแผนที่จะให้ผู้สูงอายุ ๕ ล้านคนเมื่อไร ก็หลังจากนั้นอีก
 ๖ - ๗ เดือน ท่านประธานครับ ซึ่งในขณะที่กระผมได้ถามกระฎุมภ์ต่อรัฐบาลนั้น มีคนผู้สูงอายุ
 ได้รับสิทธิในการช่วยเหลือเบี้ยยังชีพประมาณ ๑ ล้าน ๗ แสนคนครับ ณ วันนี้รัฐบาลได้ช่วย
 ประมาณ ๕ ล้าน ๔ แสนกว่าคน ซึ่งอันนี้ก็ขอชื่นชมทางรัฐบาล ท่านประธานครับ การที่
 ผู้สูงอายุอยู่คนเดียว แล้วก็ได้รับรายได้ ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านได้จ่ายทุกเดือน เดือนละ
 10 ๕๐๐ บาทนั้น ก็จะช่วยให้ได้นำเงินนี้ไปซื้อเครื่องยังชีพประจำเดือนนะครับ ณ วันนี้ใคร
 ที่จน ก็คือผู้ที่รายได้ต่ำกว่า ๑,๕๘๑ บาท เพราะฉะนั้นการที่เขาได้ไป ๕๐๐ บาท อย่างน้อย
 ก็ ๑ ใน ๓ ของคนจนนะครับ ก็ดีกว่า อย่างน้อยก็ได้มีเงินส่วนหนึ่งในการช่วยให้สามารถไป
 ซื้อข้าวสาร ใช้ชีวิตประจำวันได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ซึ่งจะทำให้คนผู้สูงอายุได้มีโอกาสมีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น ก็กราบขอบคุณท่านประธานครับ
 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ
 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อนุรักษ์
 นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภานะครับ ผมมีข้อสังเกตในร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุดังต่อไปนี้
 20 ก็คือในส่วนของสิทธิผู้สูงอายุในเรื่องของเบี้ยยังชีพ ในมาตรา ๑๑ (๑๑) ก็คือว่า
 ได้มีการเปลี่ยนถ้อยคำเป็น “การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม”
 เท่าที่ผมอ่านจากรายงานของคณะกรรมการที่ศึกษาเรื่องนี้ แล้วดูจากรายงานต่าง ๆ
 ของสมาชิกผู้แทนราษฎรและข้อสังเกตของกรรมการนี้ ก็คือว่าเป็นเหมือนจะแก้
 หลักการว่า เป็นการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม คือจ่ายแก่
 ผู้สูงอายุนี้ทุกคน ทุกประเภทนะครับ ไม่ใช่เลือกเฉพาะคนจน คนไร้อาชีพ คนไม่มี
 25 ความสามารถเท่าที่ผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ ก็คือจ่ายเสมอกัน -----

รวมทั้งคนที่เป็คนรวยด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นปัญหาก็คือว่าถ้าเป็นอย่างนั้นก็จะมปัญหา
ในเรื่องของการผูกพันงบประมาณของแผ่นดิน ซึ่งเดิมเราอาจจะมีคนสูงอายุอยู่เป็นจำนวน
5 มากประมาณเกือบ ๗ ล้านกว่าคนเท่าที่มดูจากตัวเลขนะครับ ซึ่งจากตัวเลขที่จ่ายไปเมื่อ
ประมาณปีที่ผ่านมามาประมาณ ๓ ล้านกว่าคน เพราะฉะนั้นตัวเลขจำนวนที่จะเพิ่มขึ้น
จากคนที่สูงอายุ ซึ่งอาจจะไม่ได้เข้าหลักเกณฑ์เดิมนี้นะครับ ก่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
จะมีการแก้ไขนี้ หลักเกณฑ์การจ่ายเงินผู้สูงอายุนี้ก็ปฏิบัติตามระเบียบ ๒ ฉบับ

ฉบับที่ ๑ ก็คือระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ กับระเบียบ

10 อีกฉบับหนึ่งนี้ ก็คือเรื่องระเบียบกระทรวงมหาดไทยนะครับ ซึ่งหลักเกณฑ์ในการที่จะคว่า
บุคคลผู้สูงอายุนี้สามารถที่จะได้รับเงินได้หรือเปล่า ก็คือเรื่องคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับ
เงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงิน
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในข้อ ๕ นะครับ ก็คือหลักการในข้อ ๕ หลักการใหญ่ ๆ
ก็คือ ๑. มีสัญชาติไทย ๒. มีอายุ ๖๐ ปีนะครับ ๓. ก็คือไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือ
15 สิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ได้แก่ ผู้ได้รับเงินบำนาญ ผู้รับเงินเบี้ยยังชีพตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย หรือ
กรุงเทพมหานคร ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ผู้ได้รับเงินเดือนค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นที่รัฐ
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำนะครับ อันนี้คือระเบียบฉบับที่ ๑

20 ฉบับที่ ๒ ก็คือระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์
เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ นะครับ โดยมีการระบุในเรื่อง
คุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไว้ในข้อ ๖ ซึ่งในข้อ ๖ นี้มีการระบุว่าผู้มีสิทธิ
ได้รับเงินสงเคราะห์นี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ (Aids) ผู้ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
นะครับ

25 ข้อที่ ๑ คนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ข้อที่ ๒ มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดอุปการะ
เลี้ยงดู หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้นะครับ

เท่าที่ผมเข้าใจปัญหาในอดีตนี้ ก็คืออาจจะมีปัญหาในเรื่องของการตีความว่า
 5 บางทีในหน่วยงานส่วนท้องถิ่นนี้บางหน่วยงานจะตีความว่าบุคคลคนนั้นเป็นคนที่มียาได้
 ไม่พอยังชีพหรือเปล่านะครับ อาจจะปัญหาทำให้บางอันนี้เกิดการที่จะปฏิบัติไม่เท่าเทียม
 กันนะครับ บางคนอาจจะบอกว่าอาจจะมียาได้ บางองค์กรอาจจะตีความว่าไม่ได้ อันนั้น
 ก็อาจจะเกิดปัญหาในเรื่องของความไม่เท่าเทียมกัน

อีกประการหนึ่ง ก็คือว่าอาจจะมียุคคลที่อยู่ในชุมชนที่อาจจะเรียกว่า
 บุคคลในชุมชนที่อาจจะไม่อยู่ในขอบนะครับ ตกขอบไป ก็คือไม่ได้มาขึ้นคุณสมบัติ ไม่ได้
 10 ขึ้นเพื่อใช้สิทธิบุคคลนั้นก็อาจจะไม่ได้รับเงิน อาจจะเข้าคุณสมบัตินะครับ แต่ไม่ได้ขึ้น
 ความจำนนัน เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้เมื่อมีการแก้ไขตามที่ผมพูด มาตรา ๑๐ (๑๑) นี้
 นะครับ จะให้บุคคลทุกประเภทมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพนี้นะครับ เท่าที่ผมดูนี่ก็คือเท่ากับว่า
 เราก็คงจะให้คนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับเบี้ยยังชีพตรงนี้ สิ่งหนึ่งก็คือจะตกเป็นปัญหาในแง่ของ
 การจัดการงบประมาณของรัฐว่ารัฐบาลมีการจัดงบประมาณพอเพียงไหมนะครับ เท่าที่
 15 ผมอ่านตัวบันทึกหมายเหตุของกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรนี้ นะครับ ก็คือถ้ารัฐบาล
 จะดำเนินการทำอย่างนั้นจริง รัฐบาลก็ต้องจัดเงินงบประมาณให้กับบุคคลผู้สูงอายุทุกคน
 โดยไม่เลือกปฏิบัตินะครับ

อีกประการหนึ่ง ก็คือว่าเดิมนี่เราให้หลักการเฉพาะผู้ยากไร้ วันนี้เราให้กับ
 ทุกคน รวมทั้งคนที่ร่ำรวยด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วนี่เราจะจัดรัฐสวัสดิการ
 20 โดยหลักการรัฐก็ต้องตอบให้ได้ว่าสิ่งที่เราจะให้เงินกับคนคนนั้น เราจะให้ทุกคนแบบ
 เท่าเทียมกันโดยไม่ได้ดูฐานะทั้งคนรวย คนจนหรือเปล่านะครับ

อีกประการหนึ่งที่ผมขอตั้งข้อสังเกต ก็คือว่าในการที่เราจะให้เงินกับใครนี้
 เราก็ต้องดูความสามารถของประเทศด้วย ณ วันนี้ นะครับ ประเทศเรากำลังจะปรับ
 25 แบบขาดดุลมาตลอดนะครับ ผมว่าอยู่ในภาวะที่ค่อนข้างจะมีปัญหาทั้งภาวะเศรษฐกิจ
 ทั้งปัญหาวิกฤติรายได้ นะครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วเราควรมีความพร้อมไหมนะครับ
 ในเรื่องของเงินงบประมาณที่จะจัดสรรให้กับคนทุกประเภทนะครับ โดยที่เดิมนี่หลักการ

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปาติดา ๔๔/๓

เราให้เฉพาะคนที่ยากไร้ นะครับ ตามที่ผมเรียนไปแล้วนี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ต้องดูว่า
สามารถทำได้ไหม

5

- ๔๕/๑

อีกประการหนึ่ง ถ้ารัฐจะดำเนินการที่จะให้เงินเบี้ยยังชีพแก่คนทุกคนนะครับ ตามหลักการตรงนี้ รัฐบาลก็ต้องไปดำเนินการแก้ไขระเบียบต่าง ๆ เหล่านี้ อีก ๒ ฉบับ
5 ตามที่ผมแจ้งที่กล่าวไปแล้วใน ๒ ฉบับนะครับ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่รัฐบาล จะดำเนินการครับ

อีกประการหนึ่ง ก็คือการให้เบี้ยยังชีพนี้ หลักการเดิมนะครับ เรา ก็พยายาม ที่จะให้กับคนที่ยากไร้จริง ๆ เพื่อให้เขารู้ว่าเงินตรงนี้เราให้กับคนที่ เป็นรัฐสวัสดิการหรือ คนที่ยากจน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องให้เขาเป็นในลักษณะของการเก็บออมตรงนั้นไว้เพื่อใช้
10 ประโยชน์กับคนที่ไม่มีความสามารถจริง ๆ แต่คราวนี้ถ้าหลักการเราให้กับคนทุกประเภท เพราะฉะนั้นเราจะต้องพูดอย่างไรกับคนที่เป็นคนยากไร้ว่า เงินตรงนี้ยังต้องให้เขาเก็บรักษา ออมไว้นะครับ ให้เขา รู้ถึงคุณค่าของเงินนะครับ ในกรณีของคนที่มีฐานะร่ำรวยก็รับเงิน ๕๐๐ บาท ก็คงไม่มีความรู้สึกว่าจะออมหรือไม่ออม แต่คนจนนะครับ เงิน ๕๐๐ บาท ของเขามีคุณค่า แต่วันนี้ถ้ารัฐบาลแจกเงิน ๕๐๐ บาท ไปให้กับคนโดยที่ไม่มี การแยกว่า
15 เป็นคนรวยคนจน รัฐบาลก็ต้องมีมาตรการในการที่จะต้องดำเนินการในแง่ที่ว่าให้คนจน รับรู้ถึงว่าเงินตรงนี้ต้องเป็นเงินออม ค่าเงิน ๕๐๐ บาท ของคนรวย คนจนไม่เท่ากันนะครับ

อีกประการหนึ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ แรกเริ่มจากร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกประเด็นนี้พยายามที่จะ ให้แก้ไขก็คือว่า จากเงินสวัสดิการนี้เป็นเงินเบี้ยยังชีพทั้งหมดนะครับ ซึ่งมา รู้ตอนหลังว่า
20 เงินเบี้ยยังชีพไม่ใช่เงินที่สามารถจะจ่ายได้โดยตัวของกองทุนที่ตั้งขึ้นนะครับ แต่เป็นเงิน ที่อยู่จากภายใต้งบประมาณของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับ เพราะฉะนั้นก็เลย ต้องมีการแก้ไขในร่างพระราชบัญญัติจากฉบับที่ ๑ ที่ทางท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านจุติ ร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา ส่วนใหญ่แล้วตั้งแต่มาตรา ๕ (๕) มาตรา ๑๑ (๑๑) มาตรา ๒๐ (๒) ส่วนใหญ่แล้วตอนนั้นร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาวัตถุประสงค์ก็กะว่า
25 คงอยากจะเอาเงินเบี้ยยังชีพนี้สามารถที่จะเอาเงินจากกองทุนได้ แต่ตอนหลังได้พบว่า เงินเบี้ยยังชีพนี้ส่วนใหญ่แล้วอยู่ที่กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น งบประมาณจัดอยู่ ในส่วนนั้น เพราะฉะนั้นในส่วน ของมาตรา ๕ (๕) มาตรา ๒๐ (๒) ก็เลยเปลี่ยนคำนิยาม เป็นว่าตัดคำว่า “เบี้ยยังชีพ” แก้เป็นคำว่า “สวัสดิการ” นะครับ เพราะฉะนั้นคำว่า

“สวัสดิการ” ตรงนี้ก็มีความหมายที่กว้างนะครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วก็ระบุไม่ได้ว่า
 สวัสดิการคืออะไรนะครับ อาจจะเป็นเงินให้กู้ การช่วยเหลือต่าง ๆ เหล่านี้ โดยหลักแล้ว
 5 ก็เป็นการแก้ไขให้มีการขยายความเพื่อเลี่ยงปัญหาเรื่องเบี้ยยังชีพที่กองทุนไม่สามารถ
 จ่ายได้นะครับ

ข้อสังเกตประการสุดท้าย ก็คือว่าเหตุผลในการร่างพระราชบัญญัติ
 เราจะเห็นเลยนะครับว่าในเหตุผลร่างพระราชบัญญัติกับพระราชบัญญัตินี้ขัดกันเอง
 โดยที่เหตุผลนี้อ้างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ นะครับ กำหนดให้บุคคลซึ่งมีอายุเกิน ๖๐ ปี
 10 และไม่มีรายได้พอเพียงแก่การยังชีพมีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกนะครับ
 รัฐธรรมนูญเหตุผลอ้างมาตรา ๕๑ แต่ขณะเดียวกันในมาตรา ๑๑ (๑๑) นี้ นะครับ พอมี
 การแก้ไขแล้วบอกว่า การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพราะฉะนั้น
 โดยหลักการแล้วถ้ามาตรา ๑๑ (๑๑) บอกว่าให้จ่ายได้กับทุกคนนะครับ เพราะฉะนั้น
 โดยหลักการก็ขัดกัน ก็คือเท่ากับว่าก็อาจจะไม่ตรงนะครับ ก็คือไม่ตรงกับมาตรารัฐธรรมนูญ
 15 เพราะว่าเริ่มต้นบอกว่าให้เฉพาะคนจน ไม่มีรายได้ แต่ขณะเดียวกันในมาตรา ๑๑ (๑๑) นี้
 ให้เป็นการทั่วไปนะครับ เพราะฉะนั้นในหลักแล้วก็จะต้องมีการแก้ไข ถ้าเกิดสภาแห่งนี้
 รับตรงนี้ก็ไปก็จะต้องดำเนินการแก้ไขว่าจะเอาหลักการใดหลักการหนึ่งให้เป็น
 หลักการเดียว เพื่อจะให้มันเป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง กราบขอบพระคุณ
 ท่านประธานครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม สุรชัย
 เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นก็ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่าน
 รัฐมนตรีว่าเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของการออกร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ
 25 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. .... แต่มีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีอยู่
 ๒ - ๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือกฎหมายฉบับนี้ การแก้ไขร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ
ครั้งนี้ สืบเนื่องมาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ ที่กำหนดให้บุคคลซึ่งมีอายุ
5 เกิน ๖๐ ปีและมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพนั้นมีสิทธิได้รับสวัสดิการ -----

- ๔๖/๑

- สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรีด้วยนะครับ และได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ ที่นี้ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนผ่านไปยัง
- 5 ท่านรัฐมนตรี ก็คือมาตรา ๕๓ นั้นเป็นมาตราหนึ่งซึ่งอยู่ในหมวด ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นหมวดที่ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทย เมื่อเป็นสิทธิและเสรีภาพแล้ว นั้นหมายความว่ารัฐมีหน้าที่ต้องคุ้มครองให้ประชาชนเข้าถึงซึ่งสิทธิดังกล่าว การที่สภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มานั้นก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ก็คือการพยายาม
- 10 ที่จะให้ประชาชนผู้สูงอายุที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีเข้าถึงสิทธิตามที่บัญญัติอยู่ในมาตรา ๕๓ ที่นี้ถ้าพวกเราลองเปิดดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ท่านประธานจะพบว่าในมาตรา ๓๐๓ บอกว่า กฎหมายในการคุ้มครองเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงเรื่องของสิทธิและเสรีภาพ ในหมวด ๔ โดยเฉพาะในส่วนที่ ๕ ก็คือส่วนที่ว่าด้วยเรื่องของมาตรา ๕๓ นี้ เขาบอกให้ไปออกกฎหมายให้เสร็จภายใน ๑ ปี ตอนนี้อย่างมา ๒ ปี กับ ๑ เดือนแล้วนะครับ
- 15 ที่ผมต้องหยิบประเด็นนี้ขึ้นมากราบเรียนก็เพื่อที่จะให้พวกเราได้ช่วยกันติดตามว่ามีข้อดี ๆ ที่ถูกเขียนอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อีกเยอะมาก ซึ่งเป็นประโยชน์ของพี่น้องประชาชน แล้วสำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือเรื่องของสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่รัฐต้องไปออกกฎหมายมาคุ้มครองส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนเข้าถึง แต่เราละเลยครับ
- 20 ที่ผ่านมา ๑ ปี ๒ ปี เราพูดแต่เรื่องแก้รัฐธรรมนูญ แล้วประชาชนเขาก็ถามว่าแก้รัฐธรรมนูญ แล้วประชาชนได้อะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเปิด ๖ ประเด็นมา แล้วก็บอกเป็นเรื่องของนักการเมืองล้วน ๆ แต่เรื่องของประชาชน อย่างเรื่องของมาตรา ๕๓ นี้ผ่านไป ๒ ปี ๑ เดือน
- วันนี้เราเพิ่งจะมาพูดกันเรื่องสิทธิของผู้สูงอายุ ซึ่งผมกราบเรียนประเด็นนี้ขึ้นมา ก็เพื่อจะกราบเรียนให้ทราบว่าช้าเกินไป แต่ก็ยังดีกว่าเราไม่ได้ทำ แต่ผมจะกราบเรียน
- ท่านรัฐมนตรีว่าไม่ใช่แค่มาตรา ๕๓ มาตราเดียวนะครับ ยังมีอีกหลายมาตรา ท่านลองไป
- 25 เปิดดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ แล้วเราจะค้นพบว่าเรายังละเลยในการออกกฎหมายคุ้มครองประกอบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอีกเยอะมาก มีจำนวนประมาณ ๔๑ ฉบับที่เราจะต้องออกกฎหมายมาประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ขณะนี้ผ่านไป ๒ ปีเศษ

เราทำได้ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง แล้วก็จะบอกว่าเรากำลังจะทำรัฐธรรมนูญเพื่อประชาชน ตรงนี้ อธิบายความค่อนข้างยากนะครับ

- 5 ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียน ก็คือว่าตามข้อมูลฐานประชากร ของประเทศไทย ขณะนี้เรามีประชากรวัยสูงอายุคือเกิน ๖๐ ปีอยู่ประมาณ ๗.๕ ล้านคน ผมเชื่อว่าในห้องนี้ก็มีผู้สูงอายุหลายคนนะครับ อีก ๑๐ ปีข้างหน้าจะเพิ่มเป็น ๗.๘ ล้านคน ที่ผมหยิบตัวเลขตรงนี้มาพูดก็เพื่อที่จะกราบเรียนให้ท่านได้รับทราบว่า นั่นคือภารกิจ หลังจากที่เราผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เป็นภารกิจของรัฐบาลที่ต้องติดตาม
- 10 จัดเตรียมเรื่องงบประมาณพอให้รองรับอย่างน้อย ๑๐ ปีข้างหน้า เพราะตัวเลขออกมาแล้ว ครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ๑๐ ปี เราจะมีผู้สูงอายุ ๗.๘ ล้านคน ท่านต้องไปสำรวจว่าใน ๗.๘ ล้านคน มีผู้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ เท่าไร ท่านจะเอาตัวเลขไหนเป็นตัวเลขในการที่จะเข้าไปจ่ายเบี้ยยังชีพที่สุดแล้วแต่ที่ท่านจะไป
- 15 พิจารณา อาจจะถืออยู่ที่เกณฑ์ ๑๕,๐๐๐ บาทเหมือนกับตอนที่ท่านไปจ่ายเงิน ๒,๐๐๐ บาท ช่วยเหลือประชาชนในการกระตุ้นเศรษฐกิจก็ได้ แต่สุดท้ายก็คือเพื่อการจัดเตรียมเรื่อง งบประมาณให้เพียงพอต่อการจ่ายเบี้ยยังชีพ เพราะสภาผู้แทนราษฎรเสนอมมาแล้วว่าทั่วถึง และเป็นธรรมด้วย ซึ่งนั่นหมายความว่า ประชากรวัยที่ไม่มีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพแล้ว
- 20 แจกแล้วต้องแจกเลยนะครับ แจกแล้วยกเลิกไม่ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็คือภารกิจที่ริเริ่มแล้ว เป็นภารกิจที่ผูกพันรัฐบาลต้องทำอย่างต่อเนื่อง

- 20 ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะกราบเรียน ก็คือในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ เขาไม่ได้เขียนแต่เรื่องเบี้ยยังชีพ ท่านรัฐมนตรี เขาเขียนว่า ประชาชนวัยสูงอายุมีสิทธิอยู่ ๓ ประการ

- 25 ประการแรก ก็คือมีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการจากรัฐ การแจกเบี้ยยังชีพ ก็เป็นการให้สวัสดิการความมั่นคงในเรื่องของความอยู่รอดระดับหนึ่ง แต่ก็คงไม่ใช่ สวัสดิการด้านเดียว ยังจะต้องมีสวัสดิการในเรื่องของที่อยู่อาศัย จะต้องมีสวัสดิการ ในเรื่องของการรักษาพยาบาลตามเจ็บป่วยตามไปอีก เพราะฉะนั้นการที่เราแก้

๑๐๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐกิจพนธ์ ๔๖/๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในขั้นต้นเราทำไปเพียงส่วนหนึ่ง ยังไม่ใช่ทั้งหมดของมาตรา ๕๓
ตามรัฐธรรมนูญนะครับ

5

- ๔๓/๑

ประการที่ ๒ ที่เป็นสิทธิของผู้สูงอายุก็คือ การได้รับความช่วยเหลือ
 สาธารณะจากรัฐอย่างมีศักดิ์ศรีด้วยนะครับ หมายความว่าอย่างไร ที่รัฐธรรมนูญใช้คำว่า
 5 “อย่างมีศักดิ์ศรี” นั้นแปลว่า รัฐธรรมนูญไม่ต้องการให้รัฐไปดูแลผู้สูงอายุอย่าสักว่าแต่จะทำ
 พอให้เห็นว่ามีให้ทำแล้ว เหมือนกับการช่วยเหลือจากรัฐหลาย ๆ อย่างที่เราช่วยเหลือผู้พิการ
 และผู้ทุพพลภาพ ถามว่าผู้โทรศัพท์สาธารณะขณะนี้ที่ติดตั้งอยู่ตามฟุตปาธต่าง ๆ ผู้พิการ
 เอาวีลแชร์ (Wheelchair) เข้าไปโทรศัพท์ได้ไหมครับ ไม่ได้ แต่เราบอกมีแล้ว นั่นบริการ
 สาธารณะ ส่วนคุณจะใช้ คุณเข้าถึงบริการสาธารณะต่าง ๆ เหล่านั้นหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง
 10 เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า ต้องคำนึงความมีศักดิ์ศรี ซึ่งไม่ใช่ศักดิ์ศรี
 ความเป็นมนุษย์อย่างเดียวนะครับ พอพูดถึงผู้สูงอายุ “ศักดิ์ศรี” ในที่นี้หมายถึง ศักดิ์ศรีของ
 มนุษย์ที่อยู่ในวัยสูงอายุ นี่คือเจตนารมณ์ของมาตรา ๕๓ ว่า ทำแล้วต้องให้ผู้สูงอายุเข้าถึง
 การช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ ในต่างประเทศหลายแห่งบริการสาธารณะนั้น ผู้พิการ
 ผู้สูงอายุสามารถเอาวีลแชร์ (Wheelchair) ขึ้นบนรถเมล์ได้เลย ประเทศไทยยังเข้าไม่ถึง
 15 เพราะฉะนั้นท่านบอกว่า เดี่ยวนี้มีรถเมล์ฟรี มีรถไฟฟรี ให้ผู้พิการ ให้ผู้สูงอายุ ถามว่า
 เขาเข้าถึงไหมครับ เขาขึ้นไปใช้บริการได้ไหมครับ อันนั้นฟรีได้ เข้าถึงได้แต่เฉพาะ
 คนในวัยปกติหรือไม่

ประการที่ ๓ เป็นประเด็นที่รัฐยังมีหน้าที่ต้องทำต่อก็คือความช่วยเหลืออื่น
 ที่เหมาะสมจากรัฐ อันนั้นเปิดกว้างไว้ว่าเป็นเรื่องที่แล้วแต่ความสามารถของรัฐบาลแต่ละชุด
 20 ที่จะเข้ามาบริหารจัดการ รวมความแล้วผมอยากจะกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ
 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่เสนอวุฒิสภาในวันนี้ แม้หลักการจะสอดคล้องกับมาตรา ๕๓
 แต่ไม่ใช่ภารกิจทั้งหมด เสียขายแทนที่ท่านจะเสนอมานในลักษณะที่มีความบูรณาการนี้
 ก็คือมากกว่าการแก้ไขจะไปจ่ายเบี้ยยังชีพอย่างเดียว โดยไม่ได้ไปพูดถึงเรื่องการ
 รักษาพยาบาล โดยไม่ได้พูดถึงเรื่องบริการสาธารณะที่รัฐมีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา ๕๓
 25 ให้กับผู้สูงอายุด้วย ก็ฝากกราบเรียนท่านรัฐมนตรีครับว่า ภารกิจในเรื่องของผู้สูงอายุ
 ท่านยังไม่เสร็จสิ้นนะครับ ยังไม่จบแค่เพียงแก้ไขพระราชบัญญัติผู้สูงอายุท่านนี้ หวังว่า
 คณะรัฐมนตรีคงจะนำพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปปรับปรุงแก้ไขเป็นครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓
 มาเสนอวุฒิสภาให้มีโอกาสได้พิจารณาเพิ่มเติมอีก เพื่อให้สิทธิของผู้สูงอายุตามมาตรา ๕๓

ก็เข้าถึงได้ครบถ้วนทุกอย่างตามที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้ เมื่อถึงเวลานั้นประชาชนเขาจะได้มีความชื่นอกชื่นใจว่ารัฐได้ดูแลเขา ให้สิทธิเขาตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้จริง

5 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ต่อไปก็ฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีนะครับ ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีฝากรัฐมนตรี รัฐมนตรีท่านไม่ทำ แต่ฝากไว้ที่ผม ผมก็จะกำชับไปที่รัฐมนตรี เพื่อให้การอภิปรายท่านจะได้เตรียมตัวได้ถูกต้องและทันนะครับ ผมจะ

10 เรียงลำดับที่ ๕ คนก่อนนะครับ ท่านทวีศักดิ์ คิคบรจจ ท่านยุทธนา ยุพฤทธิ ท่านมณฑิธร บุญตัน ท่านเจตน์ ศิรธรานนท์ แล้วก็ท่านวรินทร์ เทียมจรัส แล้วต่อด้วยอาจารย์สุริยา ต่อไปเชิญท่านทวีศักดิ์ คิคบรจจ ครับ

นายทวีศักดิ์ คิคบรจจ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ทวีศักดิ์ คิคบรจจ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ วันนี้ถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีที่เราได้มา

15 พิจารณากฎหมายร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ เนื่องจากว่าจะเป็นการเยียวยาบุคคลที่ได้รับทุกข์ทรมานในเรื่องของความเป็นอยู่ ในฐานะที่เป็นผู้สูงอายุ ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นที่ยอมรับว่าในบรรดาผู้ที่เสียเปรียบหรือด้อยโอกาสทางสังคมในบ้านเรา ยังมีหลายเรื่องหลายราวที่เขาจะต้องได้รับบริการจากรัฐ โดยที่รัฐเองก็ยังไม่ได้มีการให้ความช่วยเหลือเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตามก็ถือว่าเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจครับ เพราะว่าสิทธิเหล่านี้เดิมที่เราได้เรียกร้องกันค่อนข้างจะน้อย ค่อนข้างจะเบาบาง รัฐเองก็ไม่ได้เตรียมในเรื่อง

20 ของสิ่งเหล่านี้ แต่ในขณะนี้เสียงเรียกร้องอย่างนี้นับวันแต่จะหนาหูขึ้นและจะมากขึ้น ----

- ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องเตรียมเพื่อที่จะวางแผนสำหรับอนาคตในการ
 ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสเหล่านี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วบุคคลเหล่านี้ได้รับความคุ้มครอง
 5 จากกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างยิ่ง ในมาตรา ๕๓ ที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว
 มีคำ ๆ หนึ่งที่น่าสนใจก็คือว่า บุคคลซึ่งอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ ไม่มีรายได้เพียงพอ
 แก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ
 อย่างสมศักดิ์ศรี ตรงนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้
 ให้รัฐได้กระทำต่อบุคคลเหล่านี้อย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ท่านประธานครับ
 10 จำนวนผู้ที่สูงอายุที่ช่วยตัวเองไม่ได้ เนื่องจากรายได้ไม่พอหรือว่าถูกทอดทิ้งหรือจะด้วย
 ประการใดก็ได้แล้วแต่ ผมอยากจะแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกก็คือผู้สูงอายุที่ได้รับ
 ความช่วยเหลือจากรัฐอยู่แล้ว รัฐได้จัดที่อยู่อาศัยให้ จัดบุคลากรในการดูแลรักษาให้
 อีกพวกหนึ่งซึ่งก็อยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งนอกเหนือจากที่รัฐจัดหาให้ สำหรับผู้ที่ได้รับ
 การเอื้อเฟื้อจากรัฐจัดที่อยู่อาศัยนั้น เขาเรียกว่า “บ้านพักคนชรา” ซึ่งในขณะนี้ทั่วประเทศ
 15 มีอยู่ ๑๒ แห่งด้วยกัน แห่งหนึ่งก็อยู่ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ คน สภาพความเป็นอยู่ของคนชรา
 หรือผู้สูงอายุในบ้านพักคนชรานั้น ผมไม่แน่ใจว่าจะสอดคล้องกับคำว่า “ได้รับความสะดวก
 อย่างสมศักดิ์ศรี” หรือไม่ เมื่อคุณตรงนี้ก็คงจะต้องดูงบประมาณที่รัฐได้ช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้
 ว่าเป็นอย่างไร รัฐได้จัดให้ค่าอาหารสำหรับผู้สูงอายุที่อยู่ในบ้านพักคนชรา วันละ ๔๘ บาท
 ต่อคน ๔๘ บาท ท่านประธานครับ มีอีกหนึ่ง ๑๖ บาท ถ้าซื้อถ้วยเต๋ยวนี้ได้ประมาณครึ่งชาม
 20 เท่านั้นเอง คงจะไม่สมศักดิ์ศรีอย่างแน่นอน รัฐได้จัดรายจ่ายรายเดือนให้เดือนละ ๒๕๐ บาท
 ประมาณวันละ ๘ บาท อันนี้เป็นค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมดเลยนะครับ ค่ายา ค่าเครื่องอุปโภค
 บริโภคทั้งหลายทั้งปวง ที่นี้มีบางคนที่สูงอายุมาก ๆ ที่ร่างกายมีน้ำหนักมาก หรือบางที
 ค่อนข้างจะหลงลืมเลอะ ๆ เลื่อน ๆ คนเหล่านี้ช่วยตัวเองไม่ได้เลย แม้กระทั่งในระบบขับถ่าย
 เจ้าหน้าที่ก็ต้องใช้ผ้าอ้อม ใช้แพมเพิร์ส (Pampers) นะครับ ซึ่งค่อนข้างแพง เพราะฉะนั้น
 25 เงินวันละ ๘ บาท ไม่เพียงพออย่างแน่นอน นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นในบ้านพักคนชรา ซึ่งเป็น
 สถานที่ที่รัฐได้จัดดูแลผู้สูงอายุ ตรงนี้น่าสงสารมากครับ นอกจากนั้นเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ
 ไม่ว่าจะเป็นวีลแชร์ (Wheelchair) ก็ดีหรือว่าเตียงก็ดี ก็ใช้ระบบแบบดั้งเดิมจริง ๆ คือ
 ถ้าจะลุกจากเตียงก็ต้องอุ้ม เพราะฉะนั้นบางคนก็มีร่างกายสมบูรณ์อ้วนท้วนใหญ่โต

ร่างกายใหญ่โต เจ้าหน้าที่เมื่อไปอุ้มลงจากเตียงก็มีลักษณะกึ่งอุ้มกึ่งลากซึ่งทุกข์ทรมานมาก
ตรงนี้ผมคิดว่าหลังจากที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านไปแล้วนะครับ รัฐคงไม่เพียงแต่ว่า
5 จะจ่ายเงินค่าสวัสดิการเท่านั้น แต่คงจะต้องดูปรับปรุงให้สมเหตุสมผล รวมทั้งการจัด
เครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมที่จะใช้งานด้วย ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าท่านประธาน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีได้ทราบอยู่แล้วนะครับ แล้วก็เท่าที่ผมทราบทางกระทรวง
เองก็ได้พยายามที่จะขอสำนักงานประมาณว่าอยากจะได้เงินค่าอาหารเพิ่มขึ้น อย่างน้อยก็
๖๐ บาท แต่ก็ยังไม่ได้ยอดดี แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้หลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติ
10 ฉบับนี้ผ่านไปแล้วก็จะเป็นการนำร่องในการที่จะขอความช่วยเหลือจากรัฐให้มากขึ้นครับ

๑๑๒

ว. 9 (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งฉวี ๔๕/๑

5   ในส่วนอีกพวกหนึ่งก็คือพวกที่อยู่ร่อนเร่ต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกจากในบ้านพัก
คนชราแล้ว ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ นั้น ผมคิดว่าบุคคลเหล่านี้ก็ยิ่งน่าสงสาร
เพราะว่าบางคนแทบจะไม่มีแหล่งพักพิงที่อยู่ที่อยู่อาศัยเลยครับ บางแห่งยังจะต้องเลี้ยง
หลานเล็ก ๆ ซึ่งขาดแคลนผู้อุปการะดูแลอีก ตรงนี้อยากจะขอเรียนว่า หลังจากที่
พระราชบัญญัตินี้ได้ออกเป็นกฎหมายแล้วนะครับ ก็อยากจะขอกราบเรียนว่าในการ
ร่างระเบียบต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนหรือว่าจะขยายเพื่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
ก็อยากจะขอฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ในการร่างระเบียบต่าง ๆ นั้น
10   ก็ขอให้คำนึงถึงความเป็นจริงด้วยครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมี ๓ เรื่องที่อยากจะขอฝากก็คือ

                  อันที่ ๑ คุณสมบัติของผู้ที่จะรับการดูแลว่า ถ้าหากไม่ได้กำหนดว่า
ทุกคนที่อายุ ๖๐ ปี จะต้องได้รับแล้ว ก็จะต้องมีคนที่มีคุณสมบัติอยู่ส่วนหนึ่ง เงื่อนไข
และระเบียบตรงนี้อยากจะขอให้รัดกุม เพราะว่าจะมีอยู่คนชายขอบนะครับ ซึ่งดูแล
เหมือนจะลำบากยากจนที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือ หรือคู่อีกแง่หนึ่งก็คิดว่าน่าจะช่วยเหลือ
15   ตัวเองได้ตรงนี้จะเป็นเรื่องสำคัญ ก็อยากจะขอให้ห้องที่และห้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วม
ในการพิจารณา ห้องที่นั่นก็คือจะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือกรรมการหมู่บ้าน และห้องถิ่น
ก็คือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ให้เขามีโอกาสได้มาร่วมกันพิจารณาว่า
บุคคลเหล่านี้ บุคคลนี้ควรที่จะได้รับการช่วยเหลือแค่ไหนเพียงไร

                  อันที่ ๒ ก็คือ เรื่องของหลักฐานซึ่งส่วนราชการมักจะกำหนดเพื่อจะป้องกัน
20   ตัวเองว่า คนที่ได้รับการช่วยเหลือจะต้อง ๑. จะต้องมียบัตรประจำตัวประชาชน ๒. จะต้องมี
หลักฐานทะเบียนบ้าน บุคคลเหล่านี้ะครับ บางคนหลงหน้าหลงหลังครับ ไม่มีหรือครับ
บัตรประจำตัวประชาชน ไม่มีหรือครับทะเบียนบ้าน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าคณะกรรมการ
ตามที่ผมได้เสนอไว้แล้ว ห้องที่และห้องถิ่น เขายืนยันว่าคนนี้เป็นคนไทย คนนี้เป็นคน
สูงอายุ และคนนี้เป็นคนที่น่าจะได้รับความช่วยเหลือก็ขอให้อนุมัติเขาไป ไม่จำเป็นที่จะต้อง
25   ไปหาหลักฐานทะเบียนบ้านหรือบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งจะทำให้เกิดความเดือดร้อน
มากยิ่งขึ้นอีกครับ ทั้งหมดนี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องการจะฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรี
นะครับ ผมเองนั้นด้วยความรู้สึกยินดีที่จะสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้อย่างแน่นอนครับ
สวัสดีครับ

๑๑๓

ว. 9 (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งฉวี ๔๕/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไป ท่านยุทธนา ยุพฤทธิ์ ครับ

- 5 นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ยุทธนา
ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ
ฉบับนี้ และต้องขอขอบคุณรัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
และท่านอัยสระ สมชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ แต่ก้อคิดที่จะกังวลและเป็นห่วงในประเด็นที่ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสมาชิก
10 วุฒิสภา ท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ได้กล่าว รวมทั้งท่านอนุรักษด้วย เกี่ยวกับบทบัญญัติ
ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอ
แก่การยังชีพมีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี
และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ ซึ่งหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านไปแล้ว
15 ผู้หนึ่งที่ได้เรียกเรื่องเงินเบี้ยยังชีพและค่าตอบแทนให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
ทางสังคม อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครสาธารณสุขชั้นมูลฐาน หรือ
อสม. มาโดยตลอด -----

- ๕๐/๑

20

ต้องขอขอบคุณรัฐบาลที่ได้กรุณาให้การเข้าใจแก่บุคคลเหล่านั้น ซึ่งถือว่าเขาเหล่านั้น
 เป็นผู้สำคัญในสังคมไทยนะครับ ซึ่งทางรัฐบาลได้กรุณาให้การดูแลเกือบจะทั้งหมด
 5 ก็ยังขาดเพียงอีกบางส่วน อาทิเช่น ในส่วนของผู้พิการก็ยังไม่ได้รับไม่ได้ทั้งหมดของจำนวน
 ผู้พิการและจำนวนเงินที่ให้ ๕๐๐ บาทต่อเดือนนั้นก็น้อย ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
 ต่อการจับจ่ายใช้สอยของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ซึ่งเหลืออีกจำนวนหลายแสนคน
 ในประเทศไทย รวมทั้งสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อีกจำนวนหนึ่ง
 ที่ยังไม่ได้รับการดูแลเช่นเดียวกัน ก็คงจะเหลืออีก ๒ กลุ่มบุคคลที่จะขอฝากท่านรัฐมนตรี
 10 ผ่านไปยังท่านประธานว่ายังเหลืออีก ๒ กลุ่มที่ยังขาดการดูแล ก็คือผู้พิการและสมาชิก
 อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) นะครับ จากการที่ผมได้มีประสบการณ์
 ในการ ได้ลงพื้นที่ นำเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปมอบให้แก่ผู้สูงอายุตามเขตชุมชนเทศบาล
 เมืองยโสธร ซึ่งผมได้ดำรงตำแหน่งและรับผิดชอบทำงานอยู่ที่เทศบาลเมืองยโสธรนั้น
 นะครับ ก็ได้พบเห็นปัญหาและอุปสรรคหลายอย่าง ยกตัวอย่างเช่น มีผู้สูงอายุอีกจำนวนมาก
 15 ที่ยังไม่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพนี้ เนื่องจากปัญหาการถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณ
 จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือประชาสงเคราะห์เดิมนั้น
 ถ่ายโอนเงินงบประมาณในส่วนผู้สูงอายุนี้มาน้อยราย และจำนวนเงินก็ไม่เพียงพอ
 ต่อผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน ขาดไร้ผู้ซึ่งอุปการะอีกจำนวนมาก ประกอบกับปัญหา
 อีกประการหนึ่งก็ปรากฏว่ามีผู้สูงอายุอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งยังไม่มีความเหมาะสมในการได้รับ
 20 เบี้ยยังชีพนี้ แต่กลับได้รับการพิจารณานะครับ ทั้งนี้สืบเนื่องจากการออกสำรวจในเบื้องต้น
 นั้น แต่เดิมนั้นเราให้อาสาสมัครออกเดินสำรวจ รวมทั้งกับทางกรรมการชุมชนหรือ
 กรรมการหมู่บ้าน แล้วก็ปรากฏว่ากรรมการชุมชนหรือกรรมการหมู่บ้านนั้นก็ได้อาศัย
 ความสนิทสนมหรือความเป็นญาติพี่น้องก็มีการลงทะเบียนรายชื่อของญาติตัวเองหรือ
 พรรคพวกเพื่อนฝูงตัวเองที่เป็นผู้สูงอายุไว้เบื้องต้นก่อน ส่วนผู้ที่ไม่ได้เป็นญาติก็จะลงไว้
 25 ลำดับท้าย ๆ ซึ่งก็จะต้องเข้าคิวรอจนกว่ามีผู้สูงอายุในชุมชนนั้นหรือในหมู่บ้านนั้นเสียชีวิต
 ถึงจะได้เข้าคิวต่อ แต่อย่างไรก็ดีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และนโยบายรัฐบาลแห่งนี้
 ก็ได้ปรับปรุงและก็ได้ใช้งบประมาณในการกระตุ้นเศรษฐกิจของงบกลางปี ๒๕๕๒
 มาให้แก่ผู้สูงอายุเหล่านี้ะครับ ก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แต่ก็จะมีข้อสังเกตว่าในส่วน

๑๑๕

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วลัยภรณ์ ๕๐/๒

ของผู้ที่มีฐานะหรือมีรายได้ มีผู้อุปการะก็อาจจะมีปัญหาในการที่จะเบิกจ่าย อาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่ อันนี้ผมก็ขอฝาก

- 5   อีกปัญหาหนึ่งนะครับ ได้รับการร้องเรียนจากพี่น้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกรงว่าภายหลังจากที่รัฐบาลได้สนับสนุนเม็ดเงินงบประมาณลงในเงินกระตุ้นเศรษฐกิจในเอสพี ๑ (SP 1) และเอสพี ๒ (SP 2) ก็คืนะครับ หลังจากนั้นไปแล้วปัญหาและภาระก็จะตกแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกือบ ๘,๐๐๐ แห่งที่จะต้องหางบประมาณมาอุดหนุนเป็นงบเบี่ยงชีฟให้แก่ผู้สูงอายุเหล่านี้ -----

10

- ๕๑/๑

สิ่งเหล่านี้ก็เป็นประเด็นปัญหาที่ผมน่าจะฝากท่านรัฐมนตรีผ่านไปยังท่านประธาน
 ได้ให้การพิจารณา รวมทั้งในรายละเอียดในการที่จะปรับปรุงถ้อยคำ ปรับปรุงรายละเอียด
 5 ในร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งอย่างไรก็ตามผมก็มีความเห็นด้วย แล้วก็ยินดีและเต็มใจที่จะ
 สนับสนุนงบประมาณร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา
 คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา
 คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านมณเฑียรค่ะ

นายมณเฑียร บุญตัน : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร
 บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาประเภทอื่น โดยหลักการแล้วกระผมคิดว่าการแก้ไข
 ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุนั้นมีความสำคัญ แล้วผมก็คิดว่าจริง ๆ แล้วผู้ที่ร่างนั้น
 15 จะมีความกล้ามากกว่านี้ในการที่จะรับรองสิทธิของผู้สูงอายุในบริบทของสังคมฐานสิทธิ
 ไม่ใช่เป็นบริบทของสังคมสงเคราะห์หรือเวทนานิยม การแก้ไขข้อความในมาตรา ๕ ก็ดี
 หรือในมาตรา ๑๑ ก็ดี เป็นเพียงรายละเอียดปลีกย่อย กระผมคิดว่าปัญหาของ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่มาตรา ๑๑ วรรคสองครับ เพราะว่ามาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง
 ได้พูดถึงสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุพึงจะได้รับ ซึ่งก็เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
 20 จะมีการขาดตกบกพร่องก็ควรจะต้องเพิ่มเติมให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับมาตรา ๕๑
 ของรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๑๑ วรรคสอง ก็ไม่ควรจะไปเขียนปิดเอาไว้เช่นนั้น เพราะว่า
 สิทธิควรจะเป็นไปตามกฎหมาย ถ้าคณะกรรมการชุดนี้เป็นกรรมการแห่งชาติ ก็ต้องมีอำนาจ
 ในการกำหนดระเบียบหรือกฎกระทรวง กฎกระทรวงอาจจะเป็นเรื่องของแต่ละกระทรวง
 เป็นเรื่องรัฐมนตรีไป แต่ว่าถ้าเป็นระเบียบหรือนโยบายหลักแห่งชาติก็จะต้องเป็นอำนาจ
 25 ที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งให้เบ็ดเสร็จ และการเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี
 ก็ควรจะต้องเป็นอำนาจหน้าที่ข้อหนึ่งเท่านั้นเองของคณะกรรมการ ไม่ใช่เอาสิทธิที่ผู้สูงอายุ
 ควรจะได้รับทั้งหมดในมาตรา ๑๑ ไปขมวดเป็นมาตรา ๑๑ วรรคสอง แล้วเสนอเป็น
 ความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีให้เป็นดุลพินิจของนายกรัฐมนตรี ไปประกาศ ก็เท่ากับว่า

๑๑๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นิกานต์ ๕๑/๒

- สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุควรจะได้รับตามกฎหมายนั้นก็ยังต้องไปผ่านดุลพินิจ แล้วกลายเป็นนโยบายทางการเมืองประเภทนโยบายประชานิยมเท่านั้นเอง กระผมคิดว่า
- 5   มาตรา ๑๑ วรรคสองนั้นมีความสำคัญมาก แล้วควรจะต้องได้รับการแก้ไข แต่กลับ
ไม่ได้รับการแก้ไข อันนี้เป็นปัญหาในเรื่องของหลักการนะครับ แล้วกระผมเองมีความรู้สึก
ไม่สบายใจมากเวลาหลักการแก้ไขกฎหมายเขาจะระบุมตราไปเลย แทนที่จะระบุหลักการ
ซึ่งเป็นความคิดพื้นฐาน เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการแก้ไขรายละเอียดของมาตรา
10   ที่ประกอบกันขึ้นเวลาเราไปเขียน เราบอกว่าหลักการให้แก้ไขประเด็นใดไปเลย ก็จะทำให้
โอกาสที่สภาสูงจะเข้าไปแก้ไขเพื่อให้ดีขึ้นนั้นไปขัดกับหลักการซึ่งก็เป็นไปได้ยากอีก
กระผมคิดว่าสิทธิของผู้สูงอายุ ซึ่งมีกรรมกรระดับนโยบายแห่งชาติ แล้วกระผมเข้าใจว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ผมไม่ได้ดูรายละเอียดดีพอนะครับ ก็ควรจะต้องมีอำนาจ
ในการกำหนดนโยบาย ไม่ต้องไปหารือและใช้ดุลพินิจส่วนบุคคลอีกแล้ว ระเบียบในการ
จัดสรรเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ ซึ่งก็คล้าย ๆ กับระเบียบเบี้ยยังชีพเดิมของคนพิการนั้น
15   ท่านประธานครับ เป็นระเบียบที่ออกโดยกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น ไม่มีกฎหมายที่เป็นร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดเรื่องสิทธิเหล่านี้เอาไว้อย่างชัดเจน
เพราะฉะนั้นก็เป็นเครื่องมือของฝ่ายการเมืองที่ขึ้นมาผลักดันหมุนเวียนกันเข้ามาบริหาร
ว่าจะกำหนดเป็นนโยบายอย่างไร แล้วเมื่อพ้นยุคของรัฐบาลชุดนั้นไปแล้วก็อาจจะเลิกเสียได้
ง่าย ๆ กรณีที่ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพกันเต็มที่ในสมัยรัฐบาลชุดนี้ก็ไม่น่าเป็น ไม่น่าเสมอไป
20   ว่าจะได้รับต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นในกรณีของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ ครับท่านประธาน -----

- ๕๒/๑

- เราจึงได้เปลี่ยนแปลงให้มีเบี้ยความพิการ ซึ่งคณะกรรมการแห่งชาตินั้นเป็นผู้ออกระเบียบ
 เสียเอง ส่วนจะไปจ่ายผ่านกระทรวง ทบวง กรมไหน ก็เป็นเนื้อในของระเบียบก็จะไป
- 5 กำหนดสิ่งเหล่านั้นเอาไว้ เพราะว่าจะได้ไม่ต้องเป็นดุลพินิจอีกต่อไป จะได้มีหลักประกัน
 ซึ่งก็ทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ
 ชีวิตคนพิการแห่งชาตินั้น ท่านได้รับปากแล้วว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เป็นต้นไป
 เดือนเมษายนก็คงจะเป็นไปตามระเบียบอย่างแน่นอน อันนั้นก็นำยัดกับคนพิการ
 แต่กรณีของผู้สูงอายุนั้นจะเขียนมาตรา ๕ (๕) ว่าจัดสวัสดิการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๒)
- 10 อย่างไม่ก็ตามก็จะมีคลุมเครือไม่แน่นอน แล้วปกติเงินกองทุนก็มีจำนวนน้อยนะครับ
 ปี ๆ หนึ่งได้รับการจัดสรรไม่มาก อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์ทางการเมืองอีก และการใช้
 เงินกองทุนก็ไม่ใช่ว่าใช้ได้ง่ายนะครับ มีปัญหาพอสมควรทีเดียว เพราะฉะนั้นกระผม
 ขอเรียนว่าการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุในครั้งนี้แม้ว่าจะมีเจตนาดีอย่างไรก็ตาม
 แต่ไม่ได้เป็นการแก้ไขจากวิธีคิดแบบสังคมสงเคราะห์ดั้งเดิมไปเป็นวิธีคิดแบบฐานสิทธิ
- 15 ซึ่งมีความจำเป็นอย่างสูง อย่าลืมนะครับว่า สังคมไทยนั้นจะพัฒนาไปเป็นสังคมผู้สูงอายุ
 ในไม่ช้านี้ครับ และผู้สูงอายุที่เก็บหอมรอมริบไว้มีเงินเป็นจำนวนมากก็จะกลายเป็นผู้ซื้อ
 ที่มีกำลังซื้อสูง เพราะฉะนั้นนโยบายไม่ว่าจะเป็นนโยบายทางสังคมก็ดี ไม่ว่าจะนโยบาย
 เกี่ยวกับเรื่องของเศรษฐกิจ เกี่ยวกับเรื่องของการพาณิชย์ เกี่ยวกับเรื่องการจัดทำธุรกิจที่ดี
 ถ้าไม่ตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุ ไม่เป็นนโยบายที่ก้าวไปข้างหน้า สังคมเราก็จะ
- 20 เป็นสังคมที่มีปัญหาอย่างแน่นอน กระผมคิดว่าการจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุ กระผมขออนุญาต
 เรียกอย่างนี้เลยนะครับ โดยกำหนดว่าให้จ่ายอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมนั้นอาจไม่ได้
 หมายความว่าทุกคนจะต้องได้รับในทุกสถานการณ์ก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าเขียนว่าให้ไปกำหนด
 ไว้ในระเบียบอย่างไร เช่น ให้ถือเสียว่าการให้หรือการจ่ายนั้นเป็นหลักทั่วไป แล้วก็
 การยกเว้นนั้นเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล กรณียกเว้นก็อาจจะกำหนดได้ว่าบุคคลที่มีรายได้
- 25 ตั้งแต่เท่าไรขึ้นไป ข้าราชการบำนาญที่มีรายได้ตั้งแต่เท่าไรขึ้นไปอย่างนี้เป็นต้น
 คือให้เป็นหลัก ยกเว้นเป็นรอง ซึ่งกระผมคิดว่าอันนี้ก็ไม่ได้เป็นการถือว่าเป็นการเลือก
 ปฏิบัติแต่ประการใดเพราะว่ากฎหมาย แต่ถ้าเป็นการกระทำขึ้นตามกฎหมายและไม่ได้
 มีจุดมุ่งหมายใดที่จะไปละเมิดสิทธิของบุคคลแล้วก็สามารถกำหนดให้ทำได้ กระผม

๑๑๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สง่า ๕๒/๒

5 จึงไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดมาตรา ๑๑ วรรคสอง จึงไม่ได้รับการแก้ไข เพราะแม้จะแก้ไข
มาตรา ๕ (๕) หรือมาตรา ๒๐ (๒) อย่างไรก็ตาม สิทธิของผู้สูงอายุตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง
ก็ยังเป็นสิทธิที่เขวนอยู่ภายใต้ดุลพินิจของฝ่ายการเมือง และยังคงเป็นเพียงกลไกในการ
ผลักดันเปลี่ยนหมุนเวียนกันนำเสนอนโยบายประชานิยมเท่านั้นเอง ไม่ใช่เป็นการจัดสวัสดิการ
สังคมอย่างแท้จริง กระผมจึงมีความเสียดายถ้าเราจะแก้ไขเพิ่มเติมอะไรไม่ได้เลย เพราะว่า
จะไปขัดหลักการหรือไม่อย่างไร ก็ขอฝากไว้เนะครับว่า ถ้าแม้ว่าต่อไปเรามีการแก้ไข
กฎหมายในลักษณะนี้น่าจะเปิดช่องให้มีการแก้ไขข้อความเพิ่มเติมหรือสาระเพิ่มเติม
10 ที่จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะอันนี้ไม่ได้เป็นการมองภาพรวมภาพใหญ่ แต่เป็นการมอง
รายละเอียดเฉพาะจุดเท่านั้นเองนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๑ ในวรรคหนึ่งนี่ก็แทบจะ
ไม่มีประโยชน์อะไร จะแก้อย่างไรก็ถูกล็อก (Lock) ด้วยมาตรา ๑๑ วรรคสองอยู่ดี -----

- ๕๓/๑

15

จะไปแก้มาตรา ๕ (๕) อย่างไรก็ไม่เกิดประโยชน์เท่าไรนัก เพราะเขาจะถูกจำกัดโดยสภาพ
 ของกองทุนในมาตรา ๒๐ อยู่คิณะครับ ผมจึงขอเรียกร้องผ่านทางท่านประธานไปยังรัฐบาล
 5 นะครับว่า การแก้ไขกฎหมาย โดยเฉพาะกฎหมายทางสังคมนั้นน่าจะได้นำถึงวิจิตร
 ฐานคิดของสังคมที่เป็นสังคมฐานสิทธิได้แล้วนะครับ เพราะสังคมฐานสิทธินั้นเป็นสังคม
 ที่หลีกเลี่ยงไม่พ้นครับ ทุกคนก็ต้องการมีที่อยู่มีที่ยืน มีที่ที่ตัวเองจะสามารถทำหน้าที่เป็น
 พลเมืองอย่างเต็มที่เต็มขั้นไม่ใช่เป็นแค่เศษพลเมือง เพราะฉะนั้นก็ขอฝากเอาไว้ในะครับ
 ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณมากค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านเจตน์ค่ะ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์
 ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ในเรื่องของหลักการของการจ่ายเงินให้กับ
 ผู้สูงอายุเป็นรายเดือน กระผมเห็นด้วย แล้วก็ให้ความเห็นมาตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัติ
 15 งบประมาณเพิ่มเติมปี ๒๕๕๒ ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
 ที่ต้องการให้ผู้สูงอายุได้รับเงินเดือน เดือนละ ๕๐๐ บาท ซึ่งกระผมก็ทำนายไว้แล้วว่า
 ในกรณีนั้นจะต้องเป็นการที่จ่ายต่อเนื่อง คงจะเป็นเฉพาะงบกระตุ้นเศรษฐกิจปี ๒๕๕๒
 แล้วเลิกไปก็คงจะเป็นไปไม่ได้ แล้วปรากฏการณ์ก็พบว่าเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา
 สอดคล้องกับความเห็นของกระผมที่ได้อภิปรายไว้ในตอนที่งบประมาณเพิ่มเติม
 20 ของปี ๒๕๕๒ ในหลักการแล้ว การที่เดิมจ่ายเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุเป็นรายเดือน
 กระผมคิดว่าเป็นหลักการที่ถูกต้องแล้วก็เหมาะสม เนื่องจากสังคมไทย แต่เดิมเป็น
 สังคมใหญ่ แล้วต่อมาเป็นสังคมเดี่ยว เรามีผู้สูงอายุมากมายที่ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการ
 เหลียวดู ไม่ได้รับการดูแลจากครอบครัว จากรัฐบาล ซึ่งมีหน้าที่จะต้องให้การดูแล
 ประชาชนที่อยู่ภายใต้การบริหารของรัฐบาลโดยทั่วถึง แล้วก็เป็นการที่ท่านประธานครับ
 25 ในเรื่องของงบที่เราจะต้องจัดสรรให้กับผู้สูงอายุนั้น กระผมก็เห็นว่ารัฐบาลก็เหมือนกับ
 กิ่งกล้าและกิ่งกล้วย ก็มีการจัดสรรให้ก็แตกต่างจากตอนที่งบประมาณกลางปี คราวนี้
 ก็มีเหมือนกันว่าต้องมึคณะกรรมการที่จะต้องออกกฎระเบียบว่าจะจ่ายให้ใครได้บ้าง
 แต่ว่าในงบประมาณกลางปีนั้นเป็นการที่กำหนดให้ผู้ที่จ่ายให้กับกลุ่มของผู้สูงอายุที่ไม่มี

๑๒๑

ว. 9 (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จ. ๕๓/๒

ฐานเงินเดือน ในหลักการที่จะจ่าย กระทบอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรี
ผ่านถึงท่านนายกรัฐมนตรีด้วย เพราะว่าในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีดูแลกระทรวงการพัฒนา
5 สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ก็มีหน้าที่ที่จะต้องออกนโยบายในการดูแลผู้สูงอายุ
ซึ่งก็ถูกต้อง ก็ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องของงบประมาณแผ่นดิน ปัญหาที่กระทบอยากจะฝาก
ท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งไม่ได้อยู่ในที่นี้ ก็คือเรื่องของงบประมาณ
แผ่นดิน ในขณะที่รัฐบาลทำทุกโครงการ ทำทุกนโยบายออกไปในเรื่องของประชานิยม
แต่ก็ไม่ได้พูดถึงว่าแหล่งที่มาของรายได้จะหามาจากที่ไหน แล้วก็หาอย่างไร เพราะว่า
10 เรามีนโยบายที่เดิมอยู่แล้วสร้างภาระให้กับกระทรวงที่จัดเก็บรายได้ -----

- ๕๔/๑

15

๑๒๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อัญญา ๕๔/๑

โดยเฉพาะสำนักงบประมาณ ไม่ว่าจะป็นนโยบายทั้งด้านเรียนฟรี ๑๕ ปี นโยบายรักษาฟรี
ท่านประธานครับ ภาระเหล่านี้ก็จะเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ ในกรณีอย่างนี้

- 5 ถ้าหากว่าเรากำหนดถึงว่าเมื่อเราจะจัดสรรให้ผู้สูงอายุ ๕๐๐ บาทต่อเดือน ๑๒ เดือน
เป็น ๖,๐๐๐ บาท ธรรมดาเราก็ยังเห็นว่ามีการอภิปรายจากสภาล่าง จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
บางท่านที่เสนอให้ถึงเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ก็ถูกครับ เราก็อยากจะให้ผู้สูงอายุมาก ๆ
แต่ปัญหาก็คือว่าประเทศไทยไม่ได้เป็นประเทศที่ร่ำรวยและก็มีภาระในการที่จะจัดสรร
งบประมาณไปให้อีกมากมายครับ ในกรณีนี้ ๖,๐๐๐ บาทต่อปี ถ้า ๑ ล้านคน เท่ากับ
- 10 ๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าเรามีผู้สูงอายุอยู่ ๗ ล้านคน คุณเข้าไป ๔๒,๐๐๐ ล้านบาท
นี่คือกรณีที่เราคิดว่าถ้ารัฐบาลกล้าจ่ายให้ทุกคนตามหลักของรัฐสวัสดิการ ธรรมดา
ประเทศไทยกำลังก้าวสู่ระบบรัฐสวัสดิการ ถึงว่าจะมีบางท่านไม่เห็นด้วยก็ตาม แต่ธรรมดา
เรากำลังจะเป็นอย่างนั้น เราเป็นประเทศที่เราภูมิใจนะครับ รักษาฟรี (Free) เรียนฟรี แต่ว่า
เป็นการต้องงบประมาณ เป็นการต้องการลงทุน ในขณะที่เศรษฐกิจดีเราก็สามารถจะบริหาร
- 15 บ้านเมืองไปได้ มีงบประมาณให้มากมาย แต่ว่าเศรษฐกิจไม่ดีเราก็มีภาระ จะเห็นว่าใน
ปีงบประมาณแผ่นดินงบประมาณปี ๒๕๕๓ เราแทบจะไม่มีเงินลงทุนเลย เราก็ต้อง
อาศัยเงินลงทุนจากงบไทยเข้มแข็ง อันนั้นก็เป็นเรื่องนอกเหนือจากที่พูดไป แต่จะอ้างถึงว่า
อันนี้คือภาระ แล้วเราก็จะต้องมีภาระที่จะต้องดูแลด้านสังคมของพลเมืองในประเทศ
ขณะนี้เรากำลังจะมีภาระเรื่องของคุณดูแลผู้สูงอายุ ธรรมดาไม่ได้บอกว่าการดูแลผู้สูงอายุ
- 20 เป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ธรรมดาเราเห็นด้วยตามที่อภิปรายมาแล้วแต่รัฐบาลจะต้องคิด
ในอีกมุมหนึ่งของเรื่องภาระเรื่องของงบประมาณแผ่นดิน เมื่อสักครู่นี้ธรรมดาบอกว่า
รัฐบาลกึ่งกั๊กกั๊ก กั๊กกั๊กก็คือว่าจะต้องมีคณะกรรมการที่ออกระเบียบออกกฎหมาย
มาว่าผู้สูงอายุผู้ใดที่จะได้รับเงินเป็นรายเดือนจากรัฐบาลนี้บ้างก็ต้องรอ เพราะว่าเราก็ยัง
ไม่รู้ว่ากฎระเบียบจะเป็นอย่างไร แต่ว่าโดยหลักการแล้วถ้าหากว่ารัฐบาลมุ่งมั่นจะทำโครงการ
- 25 ประชานิยม รัฐต้องจ่ายทุกคน เพราะว่าเป็นสิทธิอันชอบธรรมตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๓
ตามที่หลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว ซึ่งตรงนี้ก็ภาระที่รออยู่ข้างหน้า แล้วโดยเฉพาะสังคม
ผู้สูงอายุกำลังจะสร้างปัญหาให้กับบ้านเมือง เนื่องจากประเทศไทยกำลังก้าวขึ้นสู่สังคม
ผู้สูงอายุ ซึ่งสังคมผู้สูงอายุนี้ก็จะทำให้คนไทยมีอายุยืนยาวขึ้น แต่ว่าก็จะทำให้การเจ็บป่วย

๑๒๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อำนาจ ๕๔/๒

- เป็นการของรัฐบาล ของกระทรวงสาธารณสุขที่จะต้องตามจ่าย กระทบจะยกตัวอย่าง
ให้ฟังเฉพาะสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการในปี ๒๕๕๑ มีผู้ป่วยที่อายุมากกว่า ๖๐ ปี
- 5 ไช้งบประมาณสูงถึงร้อยละ ๕๒.๘ ของผู้ป่วยนอก คิดเป็นวงเงิน ๑๑,๕๔๑ ล้านบาท
จาก ๒๒,๖๐๔ ล้านบาท การเจ็บป่วยด้วยโรคมามากมาย เบาหวาน ไ้ไขมันในเลือดสูง
โรคความดันโลหิตสูง โรคต่อกระจก ข้อเสื่อม สมองเสื่อม สรุปรคือสังคมผู้สูงอายุ
กำลังจะสร้างปัญหาให้กับประเทศไทยในด้านการรักษาพยาบาล นอกเหนือจาก
การเพิ่มรายจ่ายในเรื่องของการสงเคราะห์ผู้สูงอายุเป็นรายเดือนนี้แล้ว รัฐบาลจะต้อง
- 10 มีภาระในเรื่องของการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุนี้อีกจากกระทรวงสาธารณสุข
นี่คือปัญหา -----

- ๕๕/๑

๑๒๔

ว. 9 (ส. นิติบัญญัติ)

ชนาวดี ๕๕/๑

สำหรับทางแก้ไขคงจะยากครับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญกำหนดไว้แล้วว่าผู้สูงอายุคืออายุเกิน ๖๐ ปี อันนี้ผิดกับประเทศอื่น ๆ นะครับ ประเทศเยอรมันเขากำลังจะแก้อายุที่เกษียณ 5 จาก ๖๕ ปี เป็น ๖๗ ปี ประเทศญี่ปุ่นแก้เป็นรายปี จาก ๖๕ ปี เป็น ๖๖ ปี ๖๘ ปี กำลังจะขึ้น ๗๐ ปี แต่ของเราเริ่มต้นที่ ๖๐ ปี โดยที่จริงแล้วประเทศไทยเป็นประเทศที่ ๓ ที่ก้าวสู่ระดับของรีเพลชเมนต์ (Replacement) ก็คือคนที่เกิดไม่สามารถทดแทนคนที่เสียชีวิตได้ อันนี้หมายถึงว่าเกิดน้อยลงแต่อายุยืนยาวมากขึ้น ขณะนี้ผู้ชายอายุ ๖๕ ปี ผู้หญิงอายุ ๗๑ ปี ปัญหาตรงนี้คือการแก้ไขอายุของผู้สูงอายุให้มากกว่า ๖๐ ปี ซึ่งก็แก้ไม่ได้ เพราะที่ต้องไป 10 แก่รัฐธรรมนูญ แต่ว่ากระผมอยากจะฝากตรงนี้ไว้เป็นประเด็นที่จะพูดในวันนี้ว่า ประเทศเรากำลังตามหลังประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศที่พัฒนาแล้วเขามีการแก้ไขอายุของผู้ชรา นะครับ แต่ว่าประเทศของเราตามรัฐธรรมนูญก็ถืออายุ ๖๐ ปี ซึ่งตรงนั้นเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าต่อไปมีปัญหาเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ กระผมเสนอให้แก้ไขข้อนี้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณมากค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านวรินทร์ค่ะ

นายวรินทร์ เทียมจรัส : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม วรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาคเอกชนนะครับ ผมเห็นด้วยนะครับที่จะรับกฎหมายฉบับนี้ เพราะสภาแห่งนี้ต้องร่วมกับรัฐบาลที่จะดูแลผู้สูงอายุ เหตุผลก็เพราะว่ากฎหมาย 20 รัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภา กับหน้าที่รัฐบาลที่จะดูแลผู้สูงอายุ

เหตุผลข้อที่ ๒ ก็คือว่า เรามีหน้าที่ที่จะทำให้ผู้สูงอายุอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ อยู่อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นผู้มีอายุ แล้วก็อยู่อย่างมีคุณค่า ซึ่งผู้สูงอายุในอดีตเขาเคยทำคุณให้แก่แผ่นดินมาตลอดนะครับ

25 เหตุผลข้อที่ ๓ เราต้องแสดงความสำนึกถึงผู้สูงอายุว่า ในอดีตเขาเป็นผู้ที่ได้สร้างสถานะและสร้างความมั่นคงของประเทศจนมาส่งต่อให้เราถึงในยุคนี้ครับ

เหตุผลข้อที่ ๔ ผมเห็นว่าเรื่องการงบประมาณนั้น เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องไปดำเนินการ รัฐบาลจะปฏิเสธว่าจะต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้อง

LIRT

๑๒๕

ว. 9 (ส. นิติบัญญัติ)

ชนาวดี ๕๕/๒

ไปหาเงินหาทองมาเพื่อจะทำให้ศักดิ์ศรีของความเป็นผู้สูงอายุ ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
ของผู้สูงอายุได้รับการรับรองครับ

- 5 ประการสุดท้าย ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง ๒ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลก็ดี สภาก็ดี
ไม่ได้ให้ความสนใจที่สร้างกฎหมายที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่าจะต้องสร้างขึ้นมาก่อน
เครื่องมือในการปกครองประเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป
ถ้าสภาแห่งนี้ สมาชิกสภาแห่งนี้ รวมถึงตลอดรัฐบาลไม่ให้ความสนใจในเรื่องนี้นะครับ
ผมเรียนนะครับว่า ปราบกฏการณ์ในการอ้างแล้วก็ล้มรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็จะเกิดขึ้น
10 เหมือนกับตอนที่เราล้มรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เพราะเราไม่นำพา เราไม่ใส่ใจ เราไม่เข้าใจถึง
หน้าที่ของเราในฐานะที่เป็นรัฐบาลและเป็นวุฒิสภาที่จะสร้างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ทำให้รัฐธรรมนูญนั้นเข้มแข็งสามารถที่จะบังคับได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านสุริยาค่ะ

15

- ๕๖/๑

๑๒๖

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ทิพวรรณ ๕๖/๑

- นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
- ทุกท่าน กระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูลครับ ขอแสดงความ
- 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุที่กำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้
- นะครับ โดยใช้เวลาสั้น ๆ อย่างจำกัด เริ่มแรกก็จะขอเริ่มต้นอย่างนี้นะครับว่า ขณะนี้
- รัฐบาลเราอยู่ในภาวะที่น่าเป็นห่วง อันเนื่องมาจากว่ารายได้ที่เราขวนขวายมาได้
- ตามเป้าที่ตั้งใจ ตามที่คาดหวัง ในขณะที่เดียวกันนั้นรายจ่ายของรัฐบาลก็ต้องเพิ่มพูน
- เป็นทวีคูณ รัฐบาลแก้ปัญหาโดยวิธีต้องออกพระราชกฤษฎีกากู้ยืมเงิน ต้องออก
- 10 ร่างพระราชบัญญัติกู้ยืมเงินถึง ๘ แส่นล้านบาท กับการกู้เงินกลางปีอีก
- ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๑ แส่นกว่าล้านบาท รวมแล้วก็ประมาณ ๕ แส่นล้านบาทครับ
- ซึ่งตรงนี้เป็นห่วงมาก ๆ รัฐบาลได้พยายามทุกวิถีทาง เพื่อที่จะจรรโลงสังคมให้มีความสุข
- เคยนำเงินแจกจ่ายคนละ ๒๐๐ บาท สำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยไม่ถึง ๑๕,๕๐๐ บาท
- ทำไปแล้ว ถามว่าขณะนี้ผลพวงจากการแจกจ่ายเงินอย่างสนุกมือมันมีอนัน ผลเราได้
- 15 อะไรบ้าง พี่น้องชาวบ้านพอใจหรือไม่ นั่นประเด็นที่ ๑
- ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมอยากจะนำเสนอ อยากจะแสดงความคิดเห็นในวันนี้
- ก็คือว่า เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี ซึ่งเราเรียกว่า “คนชรา”
- กระผมเองก็อยู่ในกลุ่มเกินกว่า ๖๐ ปี คงจะได้สิทธิอันนี้ด้วยเดือนละ ๕๐๐ บาท
- แต่ท่านประธานที่เคารพครับ การแจกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักเกณฑ์ กระผมเป็นห่วงมาก ๆ เลย
- 20 เพราะถ้าดูตัวเลข ตัวเลขที่กระผมได้มา ปี ๒๕๓๘ ประชากรที่อยู่ในวัยชราประมาณ
- ๘.๑๑ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๓๘ นะครับ พอมาปี ๒๕๔๓ ตัวเลขนี้ขยับขึ้นเป็น ๘.๑๕ เปอร์เซ็นต์
- ปี ๒๕๔๘ ขยับขึ้นมาอีก ๑๐.๑๗ เปอร์เซ็นต์นะครับ ปี ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นปีที่เราจะต้องใช้
- งบประมาณที่เรากำลังพูดถึงอยู่ก็คือ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๑.๓๖ เปอร์เซ็นต์ครับ อันนี้เป็นตัวเลข
- เป็นเปอร์เซ็นต์นะครับ ๑๑.๓๖ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งตัวเลขถ้าดูคร่าว ๆ ๗,๖๓๕,๐๐๐ คน นี่คนที่
- 25 อยู่ในวัยชรา ท่านลองคิดดูว่าถ้าเอา ๕๐๐ บาท ไปคูณตัวเลขเหล่านี้จะเป็นเงินมหาศาล
- กระผมเห็นใจกับผู้คนชราที่ ๑ ซึ่งอาจจะมียู่ ๓ ประเภท ประเภทที่ ๑ ก็คือรายได้น้อยไม่พอ
- ต่อการยังชีพในชีวิตประจำวัน อันนี้เห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์เลยครับ
- ต้องช่วยครับ แต่ประเภทที่ ๒ ก็คือรายได้น้อย ป่วย ช่วยตัวเองไม่ได้และไม่มีผู้รับผิดชอบ

๑๒๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ทิพวรรณ ๕๖/๒

ตรงนี้ครับ ถ้าได้ ๕๐๐ บาท เหมือนกับคนประเภทที่ ๑ กระทบที่ไม่มีความเป็นธรรม
ซึ่งจริง ๆ แล้วตามมาตราที่แกก็คือว่า กำหนดให้ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง
5 การส่งเสริม และสนับสนุนในด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึง
และเป็นธรรม กระทบชัดเจนได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ท่านประธานครับ คนแรก
ที่กระทบบอกคนชรากลุ่มแรกก็คือ ผู้ที่มีรายได้น้อยไม่พอแก่การยังชีพในชีวิตประจำวันนี้
กลุ่มที่ ๑

กลุ่มที่ ๒ รายได้น้อย ป่วยเป็นอัมพฤกษ์ เป็นอัมพาต เป็นเบาหวาน
10 นอนอยู่ในห้องแคบ ๆ ไม่มีใครดูแลอีกต่างหาก ท่านจะให้ความเป็นธรรมกับกลุ่มนี้ไหม
ถ้าบอกว่าด้วยความเป็นธรรม กลุ่มนี้จะต้องเป็นพิเศษครับ

- ๕๓/๑

15

๑๒๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๕๗/๑

กลุ่มที่ ๑ ที่ผมสงสารมากที่สุด สงสารจริง ๆ เพราะท่านอยู่ในภคหาสน์ มีรถ มีบิรवार มีคนใช้มากมาย มีเงินนับเป็นร้อย ๆ ล้านบาท แต่บังเอิญท่านอายุเกินกว่า 5 ๖๐ ปี ตรงนี้กระผมสงสารมาก ถ้าท่านจะมารับ ๕๐๐ บาท สงสารจริง ๆ ครับ เพราะฉะนั้น ถ้าเพียงแต่บอกว่าอายุเกินกว่า ๖๐ ปี ควรจะได้รับการสนับสนุนอย่างเที่ยงธรรม ตรงนี้แหละครับ เป็นเรื่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข กระผมต้องขอฝากคณะกรรมการผู้สูงอายุ ถ้าคณะกรรมการผู้สูงอายุไม่กำหนดตรงนี้นะครับ กระผมขอตั้งข้อสังเกตว่ายังไม่มีความเป็นธรรมในการที่จะให้ความอนุเคราะห์สงเคราะห์ผู้ชรา ยังไม่มีความเป็นธรรม 10 มาตรฐานนี้ ตรงนี้เรียกว่ายังไม่ถึงใจนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมอยากจะเรียนต่อก็คือว่าถ้ารัฐบาลคิดแต่จะให้ คิดแต่จะแจกโดยไม่คำนึงฐานของผู้ที่จะรับการสงเคราะห์มากนักน้อยเท่าไร กระผมมองว่า 15 ในอนาคตรายได้ส่วนหนึ่งเพราะคุณตัวเลขจากปี ๒๕๓๘ จาก ๘ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นเป็น ๑๑ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ ปีข้างหน้าแน่นอนครับ ก็ต้องขยับขึ้น ทีนี้ในขณะที่เดียวกันภาวะ ทางเศรษฐกิจประเทศไทยเราขณะนี้เราต้องใช้วิธีการกู้ยืม หารายได้ไม่เพียงพอ 20 ต้องใช้วิธีการกู้ยืม กระผมเป็นห่วงประเทศชาติ ในที่สุดประเทศชาติของประเทศเรา ต่อไปข้างหน้าก็อย่างนี้ครับ

ประการที่ ๑ เราจ่ายค่าตอบแทนเบี้ยเงินเดือนให้กับข้าราชการ ซึ่งมีเป็น 25 แแสน ๆ คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์สูงมาก

20 ประการที่ ๒ มาสงเคราะห์ผู้คนชรา ซึ่งมีทั้งเศรษฐกิจอยู่ในนี้ด้วย มีทั้งเศรษฐกิจ มีคนป่วยเป็นอัมพฤกษ์ อัมพาตอย่างที่เราว่าด้วยคละเคล้ากันไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ กระผมอยากจะขอเน้นว่าอย่างไร ๆ ก็ต้องปรับตรงนี้ให้เกิดความเป็นธรรมตามที่แก้ไข อย่างแท้จริงครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน 25 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านวิเชียรค่ะ

นายวิเชียร คันถ้อง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันถ้อง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรัง ท่านประธานครับ ความจริงในการเสนอ กฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีอยู่ ๓ - ๔ ท่าน ก็มีการแก้ไขคล้าย ๆ กันครับ

๑๒๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบรูณ์ ๕๗/๒

สิ่งที่เป็นสาระสำคัญของการแก้ไขก็คือว่าเท่าที่ได้ดูกฎหมายฉบับนี้ก็คือทำอย่างไร
ให้ผู้สูงอายุมีรายได้เป็นรายเดือน นั่นคือสิ่งที่เป็นสาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้
5 การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้มีอยู่ทั้งหมด ๕ มาตรา แต่มาตราที่สำคัญเหมือนอย่างทีกระผม
กราบเรียนมาแล้วก็คือ มาตรา ๔ การจ่ายเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
เหตุผลทีคงมีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้มาตรานี้ เพราะเนื่องมาจากว่ามีการปรารภกันมากกว่า
บางทีผู้สูงอายุนาน ๆ หลายเดือนจึงจะได้รับเบี้ยยังชีพครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมเข้าใจว่า
เจตนารมณ์ของคนที่เป็นผู้แทนคงจะรู้ถึงปัญหาเหล่านี้ ทีเลยในที่สุดได้แก้ไขกฎหมายฉบับนี้
10 มาตรานี้ขึ้นมา แต่บังเอิญการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาไปโยงเข้ากับมาตรา ๘ (๕) แล้วก็
ไปโยงกับมาตรา ๒๐ (๒) ซึ่งในมาตราดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องคณะกรรมการกองทุนผู้สูงอายุ
ครับ คณะกรรมการกองทุนผู้สูงอายุ ในมาตรา ๒๐ ก็บอกว่า พิจารณานอุมัติจ่ายเงิน
เพื่อการคุ้มครองการส่งเสริมและการสนับสนุนผู้สูงอายุตามระเบียบทีคณะกรรมการ
กำหนด คือในเรื่องร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุมีกองทุนผู้สูงอายุ ซึ่งเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา
15 แห่งนี้ได้อภิปรายมาแล้ว ทีนี้บังเอิญแนวความคิดของคนร่างทีเสนอกฎหมายฉบับนี้
ไปคิดจะเอาเงินจากกองทุนผู้สูงอายุมาใช้ -----

- ๕๘/๑

- ความจริงสวัสดิการ หรือว่าเบี้ยยังชีพที่ผู้สูงอายุได้รับได้มาจากพระราชบัญญัติงบประมาณ
 5 จ่ายให้กับผู้สูงอายุ ทีนี้เมื่อไปแก้ว่าให้เอาเงินจากกองทุนผู้สูงอายุมาใช้ เงินเป็นจำนวนเล็ก ๆ
 น้อย ๆ เมื่อเป็นเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าหากมาจ่ายเป็นเบี้ยยังชีพก็ไม่พอ ตรงนี้ต่างหากครับ
 ที่มีปัญหา ในที่สุดเราจะเห็นว่ามีการแก้ตัวตรงนี้ว่าให้เป็นสวัสดิการกับผู้สูงอายุ นั่นคือ
 เรื่องที่อยากทราบเรียนถึงปัญหาในฐานะที่กระผมเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาเกี่ยวกับ
 กฎหมายฉบับนี้ในเบื้องต้น ขออนุญาตที่จะเรียนกับเพื่อนสมาชิกนะครับว่า ความจริง
 10 ตามมาตรา ๕๑ ซึ่งเราได้อภิปรายกันมาแล้ว ในมาตรา ๕๑ ก็บอกว่า “บุคคลซึ่งมีอายุเกิน
 หกสิบปีบริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ
 สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี” ถามว่าตรงนี้ที่เขาบอกว่า
 ที่รัฐบาลจ่ายไปห้าร้อย ๆ ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นครษฐีหรือว่าเป็นยากได้กันทุกคน
 ๕๐๐ บาทนั้น จะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ หรือไม่ เพราะมาตรา ๕๑
 บอกว่า “จ่ายเงินให้กับผู้ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ” คำว่า “ผู้ไม่มีรายได้เพียงพอ
 15 แก่การยังชีพ” ในฐานะที่กระผมเป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการการพัฒนาสังคม
 และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส เราได้ศึกษาเกี่ยวกับ
 เรื่องนี้ะครับ แล้วก็เห็นว่ามาตรา ๕๑ กับแนวทางที่รัฐบาลได้ทำมาคือได้จ่ายเงินให้กับ
 ผู้สูงอายุทั่ว ๆ ไป คนละ ๕๐๐ บาท จะขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ หรือไม่ เรื่องนี้
 ได้เชิญคณะกรรมการกฤษฎีกามาชี้แจง ท่านชี้แจงอย่างนี้ครับ ท่านบอกว่าการจ่ายให้กับ
 20 ผู้สูงอายุทั่ว ๆ ไป เป็นคุณไม่ได้เป็นโทษ เพราะฉะนั้นถือว่าไม่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 นั่นคือความเห็นของกฤษฎีกาท่านหนึ่งที่มาชี้แจงต่อคณะกรรมการการพัฒนาสังคม
 และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส จริงอยู่พวกกระผม
 ไม่ค่อยเห็นด้วย ในฐานะเป็นอนุกรรมการผู้สูงอายุว่า การจ่ายเงินยังชีพ ตามกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญต้องจ่ายให้กับคนที่มียาได้ไม่เพียงพอ พวกกระผมมองว่าถึงอย่างไรก็ตาม
 25 รัฐบาลน่าจะดูว่าสถานะของแต่ละคน คนไหนที่รวยเป็นครษฐีอะไรเหล่านี้ ความจำเป็น
 ในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคิดว่าไม่ควรที่จะให้ ควรที่จะให้กับคนจน แต่เนื่องมาจากว่า
 กรรมการกฤษฎีกาท่านหนึ่งได้มาชี้แจงกับพวกเรา เพราะฉะนั้นในเมื่อท่านมาชี้แจง
 อย่างนี้ ก็ถือว่าดีแล้วที่เป็นคุณกับประชาชนทั่ว ๆ ไป ได้เงินคนละ ๕๐๐ บาทต่อเดือนก็ดี

๑๓๑

ว. 9 (ส. นิติบัญญัติ)

ราชรี ๕๘/๒

- แต่ถึงอย่างไรก็มีปัญหาอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้บอกว่า ในอนาคตข้างหน้า นั้นหมายถึงว่า ประชากรผู้สูงอายุจะมากขึ้น ประชากรวัยแรงงานจะลดลง ถามว่าตรงนี้จะมีปัญหา
- 5 กับรัฐบาลในอนาคตข้างหน้าไหมที่จะต้องเอาเงินงบประมาณจากรัฐมาช่วยดูแลผู้ยากจน
- สิ่งเหล่านี้คิดว่าขออนุญาตนอกเหนือจากที่ได้ประชุมหารือเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายฉบับนี้
- ในการแก้ไขกฎหมายแล้ว ขออนุญาตที่จะเรียนเพื่อนสมาชิกนะครับว่า จากที่เราศึกษามา
- คิดว่าอีกไม่นานน่าจะนำเสนอสู่สภาแห่งนี้ หรือไมอย่างนั้นได้พิมพ์เป็นเอกสารแจกกับ
- เพื่อนสมาชิกแห่งนี้ถึงแนวความคิดและการศึกษาของพวกเขาต่อไปนี้นะครับ
- 10 ท่านประธานที่เคารพครับ จากการศึกษาของพวกเขาเรามองว่าปัญหาต่อไปในอนาคต
- ข้างหน้าจะมีปัญหากับประเทศชาติ เพราะผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น วัยแรงงานจะลดลง
- ด้วยเหตุนี้เราไปศึกษาและบังเอิญมาสอดคล้องกับรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องเงินออมผู้ชราภาพ
- เงินออมผู้ชราภาพที่รัฐบาลกำลังคิดจะเสนอกฎหมายตอนนี้ -----

15

- ๕๕/๑

๑๓๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรนุช ๕๕/๑

น่าจะเป็นโยบายกับคนที่ว่าอยู่แรงงานนอกระบบ ไม่ว่าจะเป็พวกพ่อค้า แม่ค้าหาบเร่
พวกขับซึ่รถจักรยานยนต์รับจ้าง รถเครื่องรับจ้างอะไรเหล่านี้ะครับ นั่นคือคิดว่าน่าจะเป็
5 ผลประโยชน์กับคนเหล่านี้ แต่ตามต่อไปว่าคนที่สามารถจะสมทบเงินเพื่อการยังชีพหรือว่า
การออมแห่งชาติ หรือจะเรียกว่าการออมเพื่อชราภาพก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหากับคนบางคน
ซึ่งในฐานะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มาอยู่
ณ ที่นี้ ก็คิดว่าจะเสนอแนวความคิดตรงนี้ต่อท่านนะครับ คือเราต้องยอมรับนะครับว่า
มีคนอยู่บางส่วนไม่สามารถที่จะสมทบเงินได้ ถามว่าคนเหล่านี้เราจะช่วยเหลืออย่างไร
10 เพราะอย่ามาคิดว่าต่อไปคนทุกคนจะสามารถสมทบเงินเดือนละ ๑๐๐ บาท ได้ตลอดไป
ไม่ใช่ครับ เพราะยังมีบางส่วนอยู่ เช่น คนที่สติสัมปชัญญะไม่ค่อยดีก็มีใช่ไหมครับ
หรือไม่อย่างนั้นก็อาจจะด้วยเหตุบังเอิญจนกระทั่งว่าเกิดบาดเจ็บมีอุบัติเหตุก็ไม่สามารถ
ที่จะสมทบเงินเหล่านี้ได้ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่จะต้องฝากรัฐบาลไปคิดนะครับ สิ่งเหล่านี้
กระผมคิดว่าคนทุกคนก็มีความภูมิใจในความเป็นศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้น
15 รัฐบาลก็ต้องคิดถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เหมือนกันว่าไม่ใช่ว่าคิดจะแจก ๆ อย่างเดียว
ควรจะมีมองความเป็นมนุษย์ของเขา ความมีศักดิ์ศรีของเขา นั่นคือสิ่งที่เป็นสาระสำคัญ
ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ก็คือต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมด้วย เราออกกฎหมายทุกฉบับ
กระผมคิดว่าเราต้องออกกฎหมายบนพื้นฐานของวัฒนธรรมของบ้านเราครับ ประเพณี
20 วัฒนธรรมของบ้านเรา แนวความคิดที่ปฏิบัติกันอยู่ก็คือลูกหลานต้องเป็นผู้ดูแลคนชรา
ผู้สูงอายุ บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย แต่ถ้าเราบอกว่าต่อไปรัฐบาลจะเป็ผู้ดูแลผู้สูงอายุ
ทั้งหมด ต่อไปกระผมคิดว่าประเพณีวัฒนธรรมของเราจะเสียไป นั่นคือสิ่งที่อยากจะ
ให้มุมมองกับท่านประธานผ่านไปถึงรัฐมนตรี นอกจากนี้คิดว่าถึงอย่างไรก็ตามแต่ละคน
กระผมเห็นว่ามีโอกาสที่จะประกอบอาชีพได้ เช่น พวกที่นั่งขอสตางค์อยู่แถว ๆ ข้างถนน
25 บางคนก็มีของเล่นมาขายอะไรมาขาย ถามว่าคนเหล่านี้รัฐบาลสนับสนุนอย่างไร
หรือไม่อย่างนั้นถ้าเขามีอาชีพถนัด แต่ไม่มีที่ทำมาหากิน รัฐบาลจะคิดอย่างไรให้กับ
คนเหล่านี้ให้เขามีที่ทำมาหากิน ก็ต้องเอาป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นป่าเสื่อมโทรมไปแจก
อยู่ในขณะนี้ บางครั้งกระผมคิดว่าในอนาคตข้างหน้าถ้าหากว่าประชากรเรามากขึ้น ๆ

๑๓๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรนุช ๕๕/๒

- ผู้สูงอายุมากขึ้นอย่างที่ว่านี้ รัฐบาลจะต้องแบกภาระนอกเหนือจากที่ได้มาพูดแล้ว ยังมีอีกมาก เพราะถ้าผู้สูงอายุอย่างที่เพื่อนสมาชิกพูด เกิดอายุมาก ๆ แล้ว ลูกหลานก็ไม่มี
- 5 สิ่งเหล่านี้คือรัฐบาลจะต้องมีบ้านพักคนชราให้กับเขา บ้านพักคนชราให้กับเขาไม่ใช่ดูแลเฉพาะให้ที่อยู่ ที่กิน ที่อาศัยใช่ไหมครับ เพราะเวลาเจ็บไข้ไม่สบายขึ้นมา คนเหล่านี้ก็ต้องได้รับการดูแลจากรัฐ ชีวิตบั้นปลายของคนวัยชราคือความสุข เราจะทำอย่างไร
- 10 ให้คนวัยชราที่มีความสุขให้ได้ ท่านประธานครับ กระทบก็ขออนุญาตที่จะพูดกับท่านประธานผ่านไปถึงรัฐมนตรีและบางทีก็อาจจะมีอะไรที่จะพูดกับเพื่อนสมาชิก
- 15 อย่างที่กราบเรียนมาแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้ ความจริงแก้ไข ๔ – ๕ มาตรา แต่มีปัญหาชนิดเดียวเท่านั้นแหละครับก็คือ ไปแก้เงินกองทุนมาใช้เป็นเงินยังชีพ ซึ่งไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ เพราะเงินกองทุนเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าจ่ายเป็นเบี้ยยังชีพก็หมดไป ในที่สุด
- ในเมื่อเสนอกฎหมายนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว มาถึงฝ่ายวุฒิสภาเราก็ต้องมาพิจารณากันว่าถ้าเป็นอย่างนั้นจะใช้ถ้อยคำอันไหนดีเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและก็ไม่ขัดต่อกฎหมาย ก็ปรากฏตามที่เพื่อนสมาชิกได้รับร่างไปแล้ว ขอกราบขอบพระคุณ
- ท่านประธานครับ

- ๖๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บัญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบพระคุณค่ะ ท่านรสนาเชิญค่ะ

- 5 นางสาวรสนา โตสิตระกูล : ขอบคุณค่ะท่านประธาน ดิฉัน รสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร คือดิฉันเองก็ต้องบอกว่า เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะคะ แต่ส่วนของการแก้ไขในมาตรา ๔ ที่เราเปลี่ยนจากการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มาเป็นการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ดิฉันคิดว่าการที่เราพยายามเปลี่ยนมา
- 10 ในลักษณะที่ว่าให้มีความเท่าเทียมกัน แล้วก็มีความเป็นธรรม ก็คือกลายเป็นว่าผู้สูงอายุทุกคนที่อายุถึง ๖๐ ปี แล้วก็จะได้รับเบี้ยยังชีพคนละ ๕๐๐ บาททุกคน ดิฉันเองคิดว่าจริง ๆ แล้วหลักการความเท่าเทียมไม่ได้หมายถึงว่าต้องได้เท่า ๆ กัน เหมือน ๆ กันนะคะ ดิฉันกลับคิดว่าคนที่มีย่อยควรจะได้รับมาก แต่ถ้าหากว่าเราให้ทุกคนที่เป็นผู้สูงอายุซึ่งอาจจะไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งเบี้ยยังชีพ แต่ว่ากฎหมายบัญญัติว่าทุกคนจะได้
- 15 ดิฉันว่าอันนี้ก็จะมีปัญหาในหลาย ๆ ส่วน ตั้งแต่ว่า ๑. ผู้สูงอายุที่มีรายได้อยู่แล้วในการเลี้ยงตัวเอง อาจจะไม่ได้ไปรับสิทธิก็อาจจะทำให้เงินเหล่านี้รั่วไหลได้ ๒. ผู้สูงอายุบางทีก็บอกว่าไม่อยากเสียสิทธิก็จะไปรับเงิน แล้วก็มีการโฆษณาเห็นในทีวี (TV) ให้ผู้สูงอายุนำเงินเบี้ยยังชีพไปทำบุญใส่บาตร ดิฉันคิดว่าอันนี้อาจจะเป็นสิ่งที่ผิดไปจากจุดประสงค์หรือไม่ คือการทำบุญทำทานนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่กลายเป็นว่าการโฆษณานั้นไปแนะนำว่า
- 20 ผู้สูงอายุที่อาจจะไม่ได้เดือดร้อนอะไรก็ไปรับเบี้ยยังชีพมาแล้วก็เอาไปทำบุญใส่บาตร ดิฉันคิดว่าอันนี้ทำให้รัฐในอนาคตจะมีภาระมากขึ้น เนื่องจากเราต้องยอมรับว่า สัดส่วนของผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นรูปปิรามิดในฐานแคบลงไปเรื่อย ๆ ซึ่งถ้าหากว่าเราใช้วิธีการที่จะให้เบี้ยยังชีพกับผู้สูงอายุทุก ๆ คน โดยที่ไม่มีการแยกแยะเลย รัฐบาลต้องคิดถึงในเรื่องของการที่มีฐานหรือแหล่งของรายได้ที่สามารถจะทำรัฐสวัสดิการในลักษณะนี้อย่างจริงจัง
- 25 ไม่ใช่ว่าเขียนกฎหมายไปแล้ว ในอนาคตก็จะเกิดปัญหารายได้เราไม่พอจะต้องกู้ยืมกัน แล้วก็เรามาจ่ายภาษีในลักษณะที่จ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุในลักษณะที่ไม่ได้มีการแยกแยะ แล้วก็คัดลอก ดิฉันเองกลับเห็นว่าผู้สูงอายุที่บางครั้งมีความจำเป็นมีความเดือดร้อนจริง เขาควรได้มากกว่า ๕๐๐ บาท เป็นไปได้ไหมคะ ที่จะมีการทำแยกแยะ

๑๓๕

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๖๐/๒

ออกมาว่า ในจำนวนของผู้สูงอายุ อย่างปี ๒๕๕๒ ที่สำรวจไปมีคนมาขึ้นทะเบียนประมาณ ๓ ล้าน ๕ แสนคน ซึ่งรัฐบาลก็ต้องใช้เงินประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในการที่จะ 5 จ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุเหล่านั้น แต่แทนที่เราจะให้มีลักษณะของการที่จ่ายเบี้ยยังชีพ ให้กับผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปี ทุก ๆ คน เราน่าจะเลือกคนที่มีความจำเป็นจริง ๆ อาจจะเพิ่มขยายจาก ๕๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ บาท หรือ ๑,๕๐๐ บาท อันนี้น่าจะดีกว่า สมมุติเราประเมินว่า ผู้สูงอายุเวลานี้ สมมุติว่า ๓ ล้าน ๕ แสนคน ถ้าหากว่าเป็นตัวเลขทั้งหมดจริง ๆ ของผู้สูงอายุ ซึ่งอาจจะปนกันอยู่ในส่วนของผู้สูงอายุที่ทั้งจำเป็นและไม่จำเป็น ถ้าหากว่า 10 คัดสรรออกมาเฉพาะส่วนที่มีความจำเป็นจริง ๆ อาจจะมีจำนวนน้อยกว่านี้ เช่นสมมุติว่า ๑ ล้านคน คิดันคิดว่า ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่รัฐบาลได้จ่าย เป็นเบี้ยยังชีพไป เอามาหารผู้สูงอายุที่มีความจำเป็นจริง ๆ ๑ ล้านคน จะได้มากกว่า ๕๐๐ บาท ซึ่งจะดีกว่าการที่เราแจก ๕๐๐ บาท กับทุก ๆ คนในจำนวน ๓ ล้าน ๕ แสนบาท หรือในปีต่อไปเราอาจจะมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น แล้วจริง ๆ รัฐบาลเขาคงจะต้องมีภาระในการที่ 15 จะหาเงินในส่วนนี้ หรือถ้าต่อไปงานอันนี้ถูกโอนถ่ายลงไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเวลานี้ คิดันคิดว่าก็ตกอยู่ในสภาพแบบเตี้ยอ้อมค่อม คือ รัฐบาลต้องให้เงินสนับสนุนมากกว่าเงินที่เขาสามารถหาได้เองภายในชุมชนหรือในพื้นที่ ของเขา -----

20

- ๖๑/๑

25

๑๓๖

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยรี ๖๑/๑

ซึ่งอันนี้ก็จะทำให้เกิดปัญหาในระยะยาวได้ แต่ถ้าหากว่าเราระบุไปว่าให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพ
ให้กับผู้สูงอายุที่มีความจำเป็น มีความเดือดร้อนจริงในอัตราที่มากขึ้นมากกว่า ๕๐๐ บาท
5 อันนี้อาจจะเป็นประโยชน์มากกว่าการที่เราเปิดในลักษณะที่มีความเท่าเทียม โดยที่เราไป
เห็นว่าความเท่าเทียมกันหรือความเป็นธรรมนั้น คือทุก ๆ คนจะต้องได้เหมือน ๆ กัน
ในขณะที่ดิฉันคิดว่าในสังคมของเรานั้น เราควรจะสร้างให้เกิดทัศนคติที่ว่า คนที่มีมาก
ก็ช่วยกันเฉลี่ยให้กับคนที่มีน้อย ส่วนคนที่มีน้อยรัฐบาลจะต้องเข้ามาดูแลอุ้มชูให้มากขึ้น
ไม่ใช่ใช้หลักการว่าทุกคนเมื่อถึงอายุ ๖๐ ปีแล้ว คุณจะได้เท่ากัน ๕๐๐ บาท ดิฉันเห็นว่า
10 วิธีการแบบนี้ก่อให้เกิดการรั่วไหลมาก ยกตัวอย่าง กรณีเรื่องเงินประกันสังคมที่มีการจ่าย
เรื่องเช็ค (Cheque) ช่วยชาติไป แม้กระทั่งดิฉันเอง ซึ่งก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา
ดิฉันก็มีการประกันตนหลังจากที่ได้มาเป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็ได้ออกจากการทำงาน
ในที่เดิม แต่ก็ยังจ่ายเงินประกันสังคมทุกเดือน ก็ยังได้รับจดหมายติดต่อให้ไปรับเงิน
๒,๐๐๐ บาท ดิฉันเองก็ปฏิเสธไม่ได้ไปรับนะคะ แต่ดิฉันคิดว่าจริง ๆ แล้วอาจจะ
15 คนไปรับแทนดิฉันก็ได้ ซึ่งอันนี้ยังไม่ได้ไปตรวจสอบดูนะคะ เพราะเห็นมีสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรก็เคยเอาเช็ค (Cheque) ช่วยชาติมาชู้ให้ดู ซึ่งดิฉันคิดว่าอันนี้ก็ทำให้เกิด
ปัญหาค่อนข้างมากกว่า ลักษณะการแจกจ่ายไปโดยไม่ได้มีการแยกแยะแจกแจงแบบนี้
นอกจากไม่ได้ประโยชน์ แล้วก็อาจจะทำให้เงินทองนั้นรั่วไหล ในขณะที่เงินในส่วนของ
รัฐบาลเอง ดิฉันคิดว่ก็มีอยู่ค่อนข้างจำกัด ก็อยากจะให้แก้ตรงส่วนนี้ ดิฉันเองยังไม่เห็นด้วย
20 ในขณะที่ว่าให้ทุกคนได้เหมือนกัน ดิฉันกลับอยากจะเห็นว่าคนที่เดือดร้อนจริง เราให้เขา
มากกว่า ๕๐๐ บาท ยังจะดีเสียกว่าก็ขอเสนอความเห็นอันนี้ไว้ค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ท่านสมาชิกที่ขอแจ้งความจำนงอภิปรายทั้งหมดแล้ว
ดิฉันจะขอเชิญท่านรัฐมนตรีเผื่อจะมีอะไรชี้แจง ขอเชิญค่ะ

25 นายอิสสระ สมชัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาล้งคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายอิสสระ
สมชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาล้งคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอกราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาผ่านไปยังท่านสมาชิก ซึ่งมีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะหลาย ๆ ประการ

๑๓๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

มยรี ๖๑/๒

5 ในประการแรกเท่าที่กระผมฟังก็ต้องขอขอบคุณสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านที่ได้อภิปราย
ไปในทำนองสนับสนุน เห็นด้วยที่จะให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ หลายประเด็น
ที่ท่านได้อภิปราย ทางรัฐบาลก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันครับ แต่มีปัญหาในทางปฏิบัติ
พอสมควร ท่านประธานครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าปัจจุบันนี้นับถึงวันที่ ๓๐
กันยายน ๒๕๕๒ เราจะมีตัวเลขผู้สูงอายุทั้งหมด ๗,๒๓๘,๗๕๕ คน ในจำนวน ๗,๒๓๘,
๗๕๕ คนนั้น ขอกราบเรียนให้ทราบว่า ได้มีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุจริง ๆ แล้ว
ไม่ได้จ่ายถึง ๗ ล้านกว่าคน ได้จ่ายจริง ๆ เพียงประมาณ ๕ ล้าน ๔ แสนคน
10 แค่นั้นเองนะครับ เนื่องจากว่าแม้รัฐบาลในร่างพระราชบัญญัตินี้จะบอกว่าให้จ่ายเบี้ยยังชีพ
ไม่ได้กำหนดเรื่องว่าคนมีฐานะอย่างไรจะได้รับ หรือว่าคนยากจนเท่านั้นจะได้รับ
แต่เขียนไว้ในภาพรวมว่า ถ้าอายุครบ ๖๐ ปี นั้นมีสิทธิที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ท่านประธานครับ
โดยหลักการการจ่ายเบี้ยยังชีพ แม้จะไม่ได้กำหนดเช่นนั้นก็ได้มีเขียนไว้เช่นเดียวกันว่า
ผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพนั้นก็มิข้อยกเว้นคือว่าผู้ที่ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ ได้แก่ ไม่เป็น
15 ผู้ได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ ผู้รับเงินเบี้ยยังชีพ ตามระเบียบของ
กระทรวงมหาดไทยและกรุงเทพมหานคร ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) -----

๑๓๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจา ๖๒/๑

- ผู้ที่รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำหรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จัดให้เป็นประจำ กรณีอย่างนี้ก็ไม่ได้รับ
- 5 ท่านประธานครับอีกส่วนหนึ่งนั้นแม้ว่าจะเป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับ เราไม่สามารถจะเขียนเป็น กฎเกณฑ์ไปว่า จะให้คนเช่นไรได้รับนอกจากที่ผมได้กราบเรียนเบื้องต้นนั้น เนื่องจากว่า รัฐบาลคิดอยู่เช่นเดียวกับที่ท่านคิดว่า คนที่มีฐานะดีก็ไม่ควรจะมารับเอาเงินส่วนนี้ เพราะท่านไม่จำเป็น ไม่เดือดร้อน แต่ปัญหาว่าเราจะแบ่งอย่างไรถึงจะแบ่งออกว่า คนนี้มีฐานะดี คนนี้มีฐานะยากจน เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็จำเป็นต้องประกาศไป
- 10 กราบเรียนให้ทราบว่าเมื่อประกาศไปจริง ๆ แล้ว ผู้ที่มีฐานะดีเป็นจำนวนนับล้านคนครับ ไม่มาลงทะเบียน ผมยกตัวอย่างเช่น ที่กรุงเทพมหานครนี้ครับ มีผู้สูงอายุมีสิทธิจะได้รับ เบี้ยยังชีพทั้งหมด ๖ แสนกว่าคน ในการลงทะเบียนรอบแรก ปรากฏว่ามาลงทะเบียนจริง ๆ เพียง ๓ แสนกว่าคนแค่นั้นเอง นอกจากนั้นเท่าที่เราได้ไปสอบถาม ปรากฏว่าท่านบอกว่า ท่านไม่มีความเดือดร้อน ไม่จำเป็น แม้จะไม่มีรายได้ แต่ก็บอกว่าลูกหลานยังเลี้ยงดูอยู่
- 15 จึงไม่มีความจำเป็นและไม่มาลงทะเบียน อย่างนี้เป็นต้นครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่า ถ้าหากว่าเราจะไปกำหนดในรายละเอียดว่าจะให้จ่ายกับ บุคคลเช่นไร สมควรจะได้รับ ผมอ่านคุณกฎหมายเดิม ซึ่งยังไม่ได้แก่นะครับ ที่มีข้อสงสัยมาก ก็ได้แก่ มาตรา ๑๑ (๑๑) ที่บอกว่า การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ คือเขียนไว้แบบนี้ครับ
- 20 มาตรา ๑๑ ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ (๑๑) บอกว่า “การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม” ท่านประธานครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้มีปัญหาในทางปฏิบัติเนื่องจากการคัดเลือกคน ให้ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมให้แก่ผู้สูงอายุ
- 25 ที่ผมกราบเรียนว่ามีปัญหาในทางปฏิบัติ เราได้ยินเสมอครับว่า คนที่พิจารณาคัดเลือก ผู้ที่มีความจำเป็นนั้น และผู้ที่ได้รับนั้นมักจะเป็นคนใกล้ชิดกับผู้ที่มีการพิจารณา เช่น ใกล้ชิดกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ใกล้ชิดกับผู้ใหญ่บ้าน ใกล้ชิดกับกำนัน เหล่านี้เป็นต้นนะครับ เมื่อได้ตรวจสอบดูรายชื่อแล้วจึงได้รับการร้องเรียนเป็นจำนวนมากว่า ความจริงแล้วเขามีฐานะยากจนกว่าบุคคลเหล่านั้น แต่เป็นเพราะเหตุว่า ไม่มีความใกล้ชิด กับผู้ทำการพิจารณาจึงไม่มีชื่อได้รับเบี้ยยังชีพมาโดยตลอด ท่านประธานครับ

๑๓๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิตา ๖๒/๒

- เพราะเหตุนี้ละครับเราจึงได้มีการแก้ไขมาตรานี้ จากการจ่ายเบี้ยยังชีพตามความจำเป็นนั้น เป็นบอกว่า จ่ายเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ในอดีตนั้นละครับ
- 5 การจ่ายเบี้ยยังชีพจะมีการจ่ายครั้งละ ๖ เดือนละครับ โดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย บอกว่าให้จ่ายครั้งละ ๖ เดือน ปีหนึ่งให้จ่าย ๒ ครั้งท่านประธานครับ ขอกราบเรียน ให้ทราบว่า เดิมนั้นระเบียบกระทรวงมหาดไทยนั้นก็ได้มีการแก้แล้ว แก้จากจ่ายครั้งละ ๖ เดือน แก้โดยกฎหมายฉบับนี้ครับ บอกว่าให้จ่ายเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึง คือผู้ที่เป็นผู้สูงอายุ แต่จะต้องมาลงทะเบียน ไม่ใช่ว่าพอถึงอายุ ๖๐ ปี แล้วจ่ายทุกคนก็ไม่ใช่ จะต้อง
- 10 มาลงทะเบียน ถ้าไม่ลงทะเบียนก็ถือว่าท่านไม่มีสิทธิเช่นเดียวกันครับ ท่านก็ไม่มีสิทธิที่จะได้รับ เพราะฉะนั้นคำว่า “อย่างทั่วถึง” คือสำหรับผู้ที่มาลงทะเบียนนั้นจะต้องได้รับทุกคน ละครับ อย่างทั่วถึง “และเป็นธรรม” ก็คือได้รับเท่ากันครับ ได้รับเดือนละ ๕๐๐ บาทเท่ากัน ถามว่า ๕๐๐ บาทนั้นพอไหมครับ ไม่พอในการใช้จ่าย เราจะพบว่าเงิน ๕๐๐ บาทนั้น ในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันนี้ ไม่สามารถจะไปใช้จ่ายทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นหรอกครับ
- 15 แต่กระผมคิดว่าก็ยังคงดีกว่าที่ว่า ผู้สูงอายุไม่มีสิทธิ ไม่มีรายได้อื่นเลย ปัจจุบันนี้ ถ้าไม่มีเงินก้อนนี้ผู้สูงอายุที่อยู่ตามชนบทต้องคอยว่าลูกหลานมาทำงานที่กรุงเทพมหานคร จะส่งเงินไปให้ ถ้าเดือนไหนได้ทำงานก็มีเงินส่งไปให้ แต่ถ้าเดือนไหนไม่ได้ทำงานเลย ผู้สูงอายุที่อยู่ตามชนบทจะไม่มีโอกาสได้ใช้เงินเลย เงินส่วนนี้จึงเป็นเงินที่มีประโยชน์ สำหรับผู้สูงอายุเป็นอย่างยิ่งละครับ ในการแก้ไขปัญหานี้ในชีวิตประจำวัน ถามว่าถึงขั้น
- 20 จะต้องให้มาแบ่งเป็นเงินออมได้ไหม เงินออมผู้สูงอายุ ท่านครับ เงิน ๕๐๐ บาทนั้น จะใช้ก็ยังไม่พออยู่แล้ว -----

- ๖๓/๑

- อย่าถึงกับว่าให้ทำเป็นเรื่องการออม ออมได้ดีมากครับ เป็นเรื่องที่ดี แต่ปัญหาว่าเงิน ๕๐๐ บาทนั้น ผมว่าไม่เพียงพอจะใช้แล้ว คงไม่ถึงกับว่าจะต้องเอามาเป็นเงินออมได้นะครับ
- 5 ข้อวิตกของท่านมณฑิธรที่บอกว่า การพิจารณา ถ้าหากว่าเรื่องการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ นั้น ถ้าจะใช้เรื่องหลักการพิจารณาแล้วในโอกาสข้างหน้า ถ้าสมมุติว่าไม่มีการพิจารณา จ่ายเบี้ยยังชีพนั้นจะเป็นผลกระทบต่อผู้สูงอายุซึ่งได้รับเป็นประจำหรือไม่ ผมขอกราบเรียน ให้ทราบว่าหลังจากแก้กฎหมายฉบับนี้ มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ไม่ใช่เรื่องเป็นการใช้
- 10 คุกพิณิจแล้วครับ เป็นเรื่องจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อวิตกส่วนนี้ขอให้ท่านได้หายวิตก ได้ครับว่า ไครมาเป็นรัฐบาลจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานครับ มีหลายท่านแสดงความเป็นห่วงเรื่องฐานะทางการเงินที่จะนำมาใช้จ่าย บอกว่าถ้าหากว่า มีการจ่ายตามตัวเลขปัจจุบันนี้ผู้สูงอายุ ๗ ล้านคน จะต้องใช้เงินถึงปีละ ๔๒,๐๐๐ ล้านบาท
- ขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า ปัจจุบันนี้มีผู้มาลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ ๕๔,๐๐๐,๐๐๐ คน ตกเป็นเงินปีละประมาณ ๓๒,๐๐๐ – ๓๓,๐๐๐ ล้านบาทครับ ผมขอกราบเรียนว่าตัวเลข
- 15 นี้อาจจะเป็นตัวเลขที่สูง แต่ผมมองในอีกมุมหนึ่งว่า แม้ว่าจะเป็นตัวเลขที่สูง แต่เป็นการ กระจายรายได้ให้กับผู้สูงอายุ จำนวน ๕,๔๐๐,๐๐๐ คนนั้น ผมว่าก็เป็นเรื่องที่ดีคุ้มค่า ที่เรานำจะไปใช้จ่าย ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาวรินทร์นะครับ ที่ท่าน บอกว่า ผู้สูงอายุเหล่านี้ในอดีตท่านก็เป็นคนวัยทำงานสามารถสร้างคุณประโยชน์
- ให้กับประเทศชาติมาอย่างมากมายมหาศาล ในโอกาสสุดท้ายชีวิตของท่านนะครับ
- 20 เราให้เงินงบประมาณไปเพียงเดือนละ ๕๐๐ บาทนั้น ไม่ใช่หนักหนาอะไรเลยครับ ท่านคงได้ยินนะครับ มีสมาชิกผู้แทนราษฎรบางท่านอภิปรายให้จ่ายถึงเดือนละ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท ก็มีด้วยซ้ำไปครับ เราก็อยากจ่ายเช่นนั้น แต่ปัญหาว่าเราจะ
- สามารถหาเงินมาได้หรือไม่ครับ ในอนาคตอาจจะเป็นไปได้ แต่ในสภาพปัจจุบันนี้
- ผมขอกราบเรียนว่าจำนวน ๕๐๐ บาทนั้น ก็เป็นที่พอใจของท่านผู้สูงอายุซึ่งอยู่ตาม
- 25 ชนบทอยู่แล้วนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับข้อห่วงใยของท่านรสนานะครับ เรื่องว่าการจ่ายเบี้ยยังชีพที่ว่าไม่กำหนดรายละเอียด ไม่กำหนดหลักเกณฑ์ว่าจะจ่ายให้กับ
- คนสูงอายุเช่นไรนะครับ มีการตรวจสอบอย่างไร และมีข้อเป็นห่วงว่าจะเป็นช่องทางให้มีการแอบอ้างชื่อคนสูงอายุมารับเอาเงินผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า ถึงวันนี้ยังไม่ปรากฏว่า

มีองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นแห่งใดได้ไปแอบอ้างเอาผู้สูงอายุซึ่งไม่มาลงทะเบียนมา เพื่อขอรับเงินแทนผู้สูงอายุ เรามีกระบวนการหลายขั้นตอนครั้นก่อนจะจ่ายเงิน เช่น

5 จะต้องมีการไปลงทะเบียน ในใบลงทะเบียนนั้นนะครับ ถ้าสมมุติว่าไม่สามารถจะมาลงทะเบียนด้วยตนเองได้ ก็จะต้องมีใบมอบอำนาจ หลังจากลงทะเบียนเสร็จสิ้นแล้วจะต้องมีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิจะได้รับหน้าที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ว่า

10 มีใครจะมาคัดค้านหรือไม่ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ กระบวนการเหล่านี้เราถือว่าเราได้ทำอย่างรอบคอบที่สุดแล้ว จึงเห็นว่าเบี่ยยังชีพนั้น จะไม่มีผู้ใดมาแอบอ้างเพื่อจะใช้สิทธิแทน

15 ผู้สูงอายุ นอกจากนั้นแล้ว คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ขอกราบเรียนให้ทราบว่า ตอนนี้เราเห็นว่า บรรดาผู้สูงอายุซึ่งไปลงทะเบียนแล้วไม่ได้รับการลงทะเบียน เพราะเหตุว่า ผู้รับลงทะเบียนอ้างว่า ๑. บัตรประชาชนขาดอายุไม่รับลงทะเบียน หรือ ๒. ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชนก็ไม่รับลงทะเบียน กรณีปัญหาอย่างนี้เราได้กำชับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้จดทะเบียนแล้วครับ บอกว่า ผู้สูงอายุ แม้บัตรประจำตัวประชาชนจะหมดอายุก็ต้องรับลงทะเบียน

เพราะเป็นแต่เพียงหลักฐานยืนยันว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้มีชื่อในทะเบียนบ้าน ตรงนี้ใช้ได้แล้วครับ เพราะได้ใช้ประโยชน์อย่างอื่นเลย -----

- ๖๔/๑

หรือกรณีว่าไม่มีบัตรประชาชนเลย ท่านประธานที่เคารพครับ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วย
 บัตรประชาชนนะครับ ถ้าอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป เขาไม่ได้บังคับให้ไปถ่ายบัตรประชาชนนะครับ
 5 เพราะฉะนั้นบางรายจึงจะไม่มีบัตรประชาชนเลย ผมขอกราบเรียนให้ทราบว่าเราก็กำชับ
 ไปว่า ให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองว่าผู้สูงอายุคนนี้เป็นบุคคลคนเดียวกันกับผู้มีชื่อ
 ในทะเบียนบ้าน อย่างนี้ก็ใช้ได้แล้วครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอกราบเรียน
 ให้ทราบว่าปัญหาในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผมได้รับการร้องเรียนมาโดยตลอด ผมเข้าใจว่า
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะได้รับการร้องเรียนเช่นเดียวกันว่ามีปัญหาในการเบิกจ่ายเงิน
 10 เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ เพราะเป็นการจ่ายผ่านองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีการ
 จ่ายล่าช้าเพราะบางแห่งองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีงานมาก เทศบาลมีงานมาก
 ไม่สามารถทำได้ทันนอกทันใจก็มีการร้องเรียนกันขึ้นมา ตอนนี้เรากำลังพยายามจะคิดว่า
 ทำอย่างไรเราจะมีบัตรประจำตัวผู้สูงอายุเป็นบัตรต่างหากขึ้นมา คงไม่ใช่เฉพาะแต่จะมาใช้
 เป็นหลักฐานในการรับเงิน ท่านก็คงทราบนะครับ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๑ นี้ นะครับ
 15 คงไม่ได้พูดเฉพาะเรื่องการจ่ายเบี้ยยังชีพ สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญของผู้สูงอายุ
 มีมากกว่านี้ เพราะฉะนั้นเราจึงคิดว่าเราน่าจะทำบัตรประจำตัวผู้สูงอายุต่างหากขึ้นมา
 ท่านครับ ผมเข้าใจว่าผู้สูงอายุบางท่านท่านไปใช้สิทธิ จะไปขึ้นรถเมล์ก็ดี โดยสารเครื่องบิน
 ก็ดี หรือจะไปโรงพยาบาลก็ดี ถ้าบัตรประชาชนเอาไปแล้วไปบอกว่าเป็นผู้สูงอายุ เจ้าหน้าที่
 บางท่านต้องมาบอก ลบ คุณ หารว่าอายุ ๖๐ ปี จริงหรือไม่ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ
 20 เพราะฉะนั้นเรากำลังคิดว่าถ้าสมมุติว่าเราทำบัตรสิทธิประโยชน์ให้กับผู้สูงอายุขึ้นมา
 ต่างหาก ให้เป็นสีหนึ่งต่างหากไม่เหมือนกับสีบัตรประชาชนเข้าไปแสดงบัตรนี้รู้ได้ทันที
 เลยว่าผู้ถือบัตรนี้เป็นผู้สูงอายุ อย่างนี้ก็จะอำนวยความสะดวก ถ้าหากว่านำบัตรนั้นมาใช้
 ในการกดเอาเงินเบี้ยยังชีพนะครับ พอถึงสิ้นเดือนก็ไปกดเงินเบี้ยยังชีพ ไม่ต้องไปแจ้ง
 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ต่อไปอีก ถ้าอย่างนี้ก็จะอำนวยความสะดวก ตอนนี้
 25 ผมกำลังให้สถานศึกษาหลายแห่งทำการศึกษาวิจัยให้ ถ้าหากว่าจะเกิดประ โยชน์
 เราก็ยินดีจะทำอย่างนั้น ท่านประธานครับ มีข้อสงสัยอีกกรณีที่มีการแก้ไขมาตรา ๕ (๕)
 และมาตรา ๒๐ (๒) ที่ว่าด้วยเรื่องสวัสดิการ ความจริงเรื่องสวัสดิการนั้นขอกราบเรียน
 ให้ทราบว่าไม่เกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนะครับ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนั้น ผมขอกราบเรียน

๑๔๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อัญชสิทธิ์ ๖๔/๒

ให้ทราบว่าต่อไปนี้เป็นเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้ดำเนินการจ่าย
แต่เรื่องสวัสดิการนั้นไม่ได้เกี่ยวกับมาตรา ๑๑ (๑๑) เรื่องสวัสดิการในมาตรา ๕ (๕) นั้น
5 เป็นเรื่องคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติมีอำนาจกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณา
อนุมัติการจ่ายเงินเพื่อการคุ้มครองการส่งเสริม การสนับสนุน และการจัดสวัสดิการ
ให้กับผู้สูงอายุว่าด้วยการกำหนดระเบียบ แล้วส่วนมาตรา ๒๐ (๒) ให้สอดคล้องกันกับ
มาตรา ๕ (๕) นะครับ เป็นเรื่องกรรมการบริหารคณะกรรมการผู้สูงอายุว่าจะดำเนินการ
อย่างไรในการใช้จ่าย ในการดำเนินการตามระเบียบที่ได้ออกไว้ คำว่า “สวัสดิการ” นั้น
10 ที่ผมทราบเรียนว่าไม่เกี่ยวข้องกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เนื่องจากว่าสวัสดิการผู้สูงอายุ
มีมากมายครับ ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายถึง เราก็ได้ทำ กรณีที่เราจะไปดูแล
เรื่องสวัสดิการคงไม่ใช่เฉพาะเรื่องว่าเดือนละ ๕๐๐ บาท อย่างเดียว นอกเหนือจากนี้
ผมขอเรียนให้ทราบว่ากระทรวงเรามีโครงการที่จะดูแลผู้สูงอายุด้านสวัสดิการ เช่น
การสร้างหรือปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน
15 แม้ว่าจะได้รับเดือนละ ๕๐๐ บาท เบี้ยยังชีพอยู่แล้วนะครับ แต่สิทธิที่จะได้รับการ
ดูแลเรื่องนี้ก็ยังไม่หมดไป อันที่ ๑ นะครับ

อันที่ ๒ การช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนเรื่องอาหาร
เรื่องเครื่องนุ่งห่ม ก็สามารถช่วยได้นะครับ รายละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่เกี่ยวกับ
เบี้ยยังชีพ -----

20

- ๖๕/๑

เพราะฉะนั้นผมจะขอกราบเรียนให้ทราบว่า เรื่องสวัสดิการนั้นแยกออกต่างหากจากคำว่า “เบี้ยยังชีพ” ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ ต่อไปจะเป็นการลงมติในวาระที่ ๑ นะคะว่า ท่านจะรับร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไว้พิจารณาหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรนะคะ ซึ่งก่อนจะลงมติดิฉันจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะคะ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมขอความกรุณาเข้าห้องประชุมด้วยค่ะ ขอให้ท่านสมาชิกเสียบบัตรลงคะแนนในช่องเสียบบัตรแล้วก็กดในช่องแสดงตนขอเชิญค่ะ แสดงตนหมดทุกท่านแล้วนะคะ ขอเชิญนับองค์ประชุมด้วยค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มและแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุมจำนวน ๘๐ คน)

- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๘๐ ท่าน ครบองค์ประชุมนะคะ ต่อไปดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า ท่านจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรนะคะ ท่านผู้ใดเห็นชอบให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ เห็นด้วย ถ้าเพื่อท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านลงมติค่ะ ทุกท่านลงมติแล้วนะคะ ขอปิดการลงมติขอเชิญนับคะแนนค่ะ

- 20 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

- 25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณจำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑ ท่าน เห็นด้วย ๕๒ ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๑ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณานะคะ ท่านสมาชิกคะ โดยที่ดิฉันได้พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ซึ่งตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ กำหนดว่า หากวุฒิสภามีได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาให้วุฒิสภาดังคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นคือองค์การเอกชนเกี่ยวกับผู้สูงอายุ นะคะ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓

๑๔๕

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปฐมรัตน์ ๖๕/๒

ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้โดยมีสัดส่วนหญิงและชายใกล้เคียงกัน ดังนั้น
ดิฉันจะถามที่ประชุมนี้ว่าจะให้คณะกรรมการใดเป็นผู้พิจารณา ท่านวิทยาเชิญค่ะ

5

- ๖๖/๑

- นายวิทยา อินาตา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา
 อินาตา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนมมาครับ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
- 5 คณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและ
 ผู้ด้อยโอกาส และคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
 ทั้ง ๒ คณะนี้ได้พิจารณาและตั้งเป็นอนุกรรมาธิการพิจารณาแล้วนะครับ แล้วก็ยังมีมติ
 พิจารณาล่วงหน้าตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ นะครับ มีมติว่า เห็นสมควร
 ให้คณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและ
- 10 ผู้ด้อยโอกาสเป็นผู้พิจารณาร่างฉบับนี้ครับ และก็ขอความเห็นการใช้ข้อบังคับการประชุม
 วุฒิสภา ข้อ ๘๓ เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี ขอผู้รับรองด้วยครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะคะ ท่านสมาชิกค่ะ
- 15 นายสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญค่ะ
 นายสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย : ผม สุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา
 ขออนุญาตเสนอญัตติเพื่อให้เพื่อนวุฒิสภาได้มีโอกาสพิจารณาทบทวนญัตติที่ท่านวิทยา
- 20 ขอภัยที่เอ่ยนามท่านที่ได้กรุณาเสนอในฐานะเลขานุการของวิปที่ขอยกเว้นการใช้ข้อบังคับ
 การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ กระผมไม่เห็นด้วย เนื่องจากว่าข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
 ข้อ ๘๓ นั้น ได้บัญญัติในลักษณะทิศทางและรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๕๒ ซึ่งได้บัญญัติเป็นหลักการสำคัญไว้ว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หรือผู้ทุพพลภาพ รัฐธรรมนูญ
- 25 กำหนดว่าจะต้องตั้งเป็นกรรมาธิการวิสามัญโดยมีสัดส่วนของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับ
 บุคคลประเภทนั้น ๆ เข้ามาอยู่ในกรรมาธิการจำนวน ๑ ใน ๓ ส่วน และข้อบังคับการประชุม
 วุฒิสภา ข้อ ๘๓ เราก็บัญญัติรองรับในลักษณะเช่นเดียวกัน ผมกราบเรียนเพื่อนสมาชิก
 อย่างนี้ครับว่า การที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๒ ก็ดี ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓

๑๔๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เกศราภรณ์ ๖๖/๒

ของสภาแห่งนี้ก็ดี กำหนดว่า ถ้าเราพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวกับเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ
แล้วต้องให้องค์กรเอกชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับบุคคลประเภทนั้น ๆ เข้ามาเป็นกรรมการ
5 ร่วมพิจารณาในสัดส่วน ๑ ใน ๓ และยังเขียนต่อไปว่าต้องมีชายและหญิงในสัดส่วนที่
ใกล้เคียงกัน ก็ด้วยเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ภาคประชาชนได้มีโอกาสที่มีส่วนร่วมในการ
ที่จะมาพิจารณากฎหมายที่จะออกมาใช้บังคับกับบุคคลประเภทนั้น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
ภาคประชาชนที่ให้เข้ามาในที่นี้ในกรรมการ เพราะฉะนั้นการที่กิจการวุฒิสภาหรือ
วิปวุฒิสภาไปลงมติว่าขอให้ยกเว้นการใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ แล้วให้
10 กรรมการสามัญเป็นผู้พิจารณานั้น กระผมไม่เห็นด้วยครับ เพราะเท่ากับว่าเรากำลัง
พยายามที่จะหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายในการที่จะให้ภาคประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วมกับเราในการพิจารณากฎหมายที่จะออกไปใช้บังคับกับพวกเขาเอง
ผมถามว่ากรรมการสามัญก็ดี สมาชิกวุฒิสภาก็ดี เรามีความรู้ลึกซึ้งซึ่งแค่ไหนในการ
ที่จะตรากฎหมายไปประกาศใช้กับผู้สูงอายุ ๓.๕ ล้านคนทั้งประเทศ เรารู้ดีมากกว่า
15 ภาคประชาชนได้อย่างไรครับถึงไปตั้งข้อรังเกียจที่จะไม่ใช่สัดส่วนภาคประชาชน
๑ ใน ๓ ส่วนตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าควรที่จะ
ตั้งเป็นกรรมการวิสามัญตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ ไม่สมควรที่จะไป
ยกเว้นการใช้ข้อบังคับข้อนี้ ท่านประธานเองก็ได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อ ๘๓ แล้ว
ก็คือวินิจฉัยแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ
20 โดยตรง เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอว่าควรที่จะตั้งเป็นกรรมการวิสามัญและปฏิบัติตาม
ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ ก็คือให้มีจำนวนภาคประชาชน ๑ ใน ๓ ส่วนครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวรินทร์ค่ะ

25 นายวรินทร์ เทียมจรัส : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรินทร์ เทียมจรัส
ครับ สมาชิกวุฒิสภาประเภทสรรหา ผมกราบเรียนท่านประธานว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๕๒
ตามรัฐธรรมนูญนั้นเป็นบทบัญญัติเด็ดขาดนะครับ การจะเอา

LIRT

๑๔๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เกศราภรณ์ ๖๖/๓

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภามายกเว้นรัฐธรรมนูญคงทำไม่ได้ คือถ้าฝืนทำไปผมคิดว่า
กระบวนการทั้งหมดที่ทำมาวันนี้จะไม่ชอบด้วยกฎหมายครับ ขอบขอบคุณครับ

5

- ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมณฑิร ขอเชิญค่ะ

- 5 นายมณฑิร บุญตัน : ท่านประธานครับ ผม มณฑิร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาครับ เมื่อสักครู่นี้ผมได้ยกมือรับรองข้อเสนอของคณะกรรมการวิสามัญไป ผมขออนุญาตถอนการรับรองนะครับ ผมขอสนับสนุนการเสนอญัตติของท่านสุรชัย ขอบพระคุณมากครับ

- 10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดิฉันกำลังจะเรียนถามท่านสุรชัยนะคะว่า ท่านเสนอเป็นญัตติแต่ว่ายังไม่ได้มีขอให้ผู้รับรองนะคะ ท่านเสนออีกครั้งหนึ่งแล้วก็ขอผู้รับรองค่ะ เชิญค่ะ

- 15 นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานที่กรุณาเตือนผม ด้วยเหตุผลทั้งหมดที่กราบเรียนก็ขออนุญาตเสนอเป็นญัตติว่า สำหรับการพิจารณาในวาระที่ ๒ ของร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ... ผมเสนอให้มีการตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ ประกอบข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาข้อ ๘๓ ครับ ขอเพื่อนสมาชิกรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

- 20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ ดังนั้นจึงมีอยู่ ๒ มติแล้วนะคะ ท่านวิทยา เชิญค่ะ

- 25 นายวิทยา อินาธา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา อินาธา สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครพนม ในฐานะที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ในเมื่อผมได้รับมอบมติจากคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภามา ผมก็ยังยืนยันเหมือนเดิมนะครับ ก็แล้วแต่มติของที่ประชุมวุฒิสภาของเราจะครับ ขอบคุณครับ

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเรื่องไกร เชิญค่ะ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เรื่องไกร ลีภิพัฒน์ ผมฟังคุณแล้วตอนนี้ก็ทั้งยกมือรับรองทั้ง ๒ ยุติคดีเลขง มติของวิปวุฒิสภา

- 5 ออกมา ผมก็ไม่ได้เข้าไปประชุมด้วยก็เลยไม่ทราบ แต่เมื่อฟัง ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสุรชัย ก็มาคุ้ออกกฎหมายก็เลยนึกย้อนไปว่า การตั้งคณะกรรมการขึ้นมาแล้วถ้าไม่เป็นไปตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จะถือเป็นกระบวนการตรากฎหมายที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่ มาตรา ๑๕๔ ก็เขียนไว้อยู่แล้วว่า กระบวนการตรากฎหมายถ้าไม่ชอบด้วย
- 10 รัฐธรรมนูญก็มีผลทำให้กฎหมายนี้ตกไป ปัญหาก็คือว่าแล้วมติของวิปวุฒิสภา ที่ยังยืนยัน โดยเพื่อนสมาชิกที่เสนอเพราะว่าลงมติไปแล้ว ลงมติดังนี้ชอบหรือเปล่า หรือว่าเสียงของวิปวุฒิสภาก็สามารถที่จะขัดต่อรัฐธรรมนูญได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ยังไม่ได้ลงมติดะ

- นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ : ก็ไม่ทราบ ได้ยืนยันว่าเป็นมตินะครับ ถ้าไม่ใช่
- 15 เป็นมติ เป็นเสียงความเห็นอย่างไรก็แล้วแต่นะครับ แต่ก็ยังจะต้องเน้นไปที่ว่าบทบัญญัติ ของข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แม้ว่าเราจะไปยกเว้นนะครับ แต่ว่าถ้าไปขัดมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญว่าบทบัญญัติของกฎหมายใดอะไรที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนการตรากฎหมายถ้าไปขัดกับมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแล้ว ผลที่จะผ่านไป
- 20 จากสมาชิกวุฒิสภาในวุฒิสภาแห่งนี้จะกลายเป็นประวัติศาสตร์ที่เหมือนกับสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตรากฎหมาย เสร็จแล้วก็ประกาศใช้เป็นกฎหมายร่วม ๑๐๐ ฉบับ นะครับ โดยผ่านมติไม่ถึงกึ่งหนึ่งก็เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะส่งงามมากนัก ก็อยากจะฝากไว้
- ให้เพื่อนสมาชิกในที่ประชุมนี้ได้พิจารณาด้วยความรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านดวงคะ

- 25 นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาครับ ความจริงผมต้องขอภัยที่ต้องเอ่ยนามท่านเรืองไกรว่า เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) นะครับ บางทีเราอย่าไปเอา

๑๕๑

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๖๓/๓

เรื่องอื่นมาจับกับเรื่องอื่นแล้วไปบอกเขาว่าเสียหาย ผมเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้โปรด
5 พิจารณาว่า ถ้าท่านย้อนกลับไปดูข้อ ๘๓ ท่านจะเห็นได้ชัดเจนว่าเขาลอกรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๕๒ มาทั้งหมดเลยครับ ท่านดูพร้อมกับผมครับ แล้วผมเข้าใจว่าเราไม่สามารถที่จะ
ยกเว้นข้อบังคับที่จะไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญได้ ข้อเสนอของท่านสุรชัยนั้นมีน้ำหนัก
มีเหตุผลในทางกฎหมาย -----

๑๕๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๖๘/๑

ถ้าท่านยกเว้นวันนี้ผมยืนยันว่ากฎหมายฉบับนี้ก็จะมีปัญหาทันที แทนที่เราจะใช้กฎหมายนั้น ให้ได้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของคนที่เราได้ร่างมาตั้งแต่วาระที่ ๑ จึงกราบเรียน

5 ท่านประธานว่าถ้าท่านจะพิจารณาเห็นแก่ประโยชน์ของวุฒิสภา ก็ได้โปรดพิจารณา ทบทวนอีกครั้งหนึ่งไม่ได้เสียหายหรือครับ เมื่อเรากันพบข้อเท็จจริงว่า ข้อบังคับ การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ นั้น ลอกมาตรา ๑๕๒ มาทั้งหมด รัฐธรรมนูญจึงมีความสำคัญ ผมไม่อยากจะให้เราขณะคะคานกันบนพื้นฐานว่าเป็นมติแล้วต้องยืนยัน ผมคิดว่า ควรที่จะต้องทบทวน ถ้าเรารู้ว่าผิดก็ต้องทบทวนทำครับ ขอบพระคุณครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวิทยาก่อนนะคะ เพราะว่าท่านวิทยากล่าวถึงถึงคะ นายวิทยา อินทาลา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา อินทาลา สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครพนม จากที่มีสมาชิกวุฒิสภาท่านบอกว่าเกรงว่า จะผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๒ นี้ บังคับไว้เฉพาะสภาผู้แทนราษฎร
15 นะครับ แต่ว่าของเราบังคับไว้ที่ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา คือ ข้อ ๘๓ ครับ ขอเรียนให้ทราบครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษ์คะ
นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม
20 นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภาครับ ขอให้เพื่อนสมาชิกมาตรา ๑๕๒ ในรัฐธรรมนูญ นะครับ ในมาตรา ๑๕๒ รัฐธรรมนูญแตกต่างจากข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ นะครับ เป็นขั้นตอนคนละขั้นตอนนะครับ เพื่อบันทึกลงไว้เป็นหลักฐานก็คือ มาตรา ๑๕๒ บอกว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระ
สำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎร
25 มิได้พิจารณาโดยคณะกรรมการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนเกี่ยวกับบุคคลนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่า
๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมดโดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียง
เพราะฉะนั้นถ้าอ่านจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ เป็นขั้นตอนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑๕๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๖๘/๒

แต่ในส่วนข้องข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ ถ้าท่านเห็นเขียนว่า การพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติที่ประธานวุฒิสภา นี้คือส่วนในขั้นของประธานวุฒิสภาวินิจฉัยว่า
5 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ หรือผู้พิการทุพพลภาพ หากวุฒิสภา
มิได้พิจารณาโดยคณะกรรมการเต็มสภา ให้วุฒิสภาดั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
ประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่า
๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียง
เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ผมเห็นว่ามาตรา ๑๕๒ ก็เป็นเรื่องหนึ่ง
10 นั้นเป็นเรื่องของในชั้นสภาผู้แทนราษฎรนะครับ แต่มาตรา ๘๓ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งนะครับ
โดยหลักการแล้ว สมมุติจะครับว่า ในกรณีที่เราไปยกเว้นข้อ ๘๓ แล้ว จะเป็นการขัดกับ
กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๒ ผมว่าไม่ใช่ คนละเรื่องกัน เพียงแต่ว่าสิทธิของสมาชิก
ว่าจะใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ หรือจะยกเว้น นั้นก็สามารถที่จะดำเนินการได้
ไม่มีอะไรที่ขัดแย้งกับกฎหมายรัฐธรรมนูญครับ กราบขอบพระคุณครับ

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญพลเอก เลิศรัตน์ ค่ะ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม
พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภาครับ ๒ ท่านสุดท้ายที่ได้อภิปรายก็ได้พูด
ชัดเจนว่า มาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดเป็นข้อบังคับไว้
20 สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตรงนั้นก็ยังเปิดโอกาสให้ใช้คณะกรรมการเต็มสภาอีก
แต่สุดท้ายสำหรับพระราชบัญญัติผู้สูงอายุฉบับนี้ สภาผู้แทนราษฎรก็ได้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญให้ไปไปตามสัดส่วนในมาตรา ๑๕๒ ส่วนในกรณีของวุฒิสภาที่ตราไว้ในข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ ที่จริงผมก็เห็นด้วยในเมื่อตราไว้แล้ว คือถ้าจะยกเลิกถามว่า
ผิดรัฐธรรมนูญไหม ก็ยืนยันอย่างที่ว่า ๒ ท่านสุดท้ายได้กรุณาอภิปรายว่าไม่ผิดรัฐธรรมนูญ
25 เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ขอให้ชัดเจนนะครับ ส่วนเราจะเลือกหนทางการตั้งคณะกรรมการ
ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๓ หรือเราจะเลือกใช้เต็มสภาหรือจะเลือกยกเว้นอันนั้นก็
เป็นเรื่องหนึ่ง อยากให้พิจารณาในทั้ง ๓ หนทางปฏิบัติ แล้วแต่เพื่อนสมาชิกจะเห็นชอบ
ในวิธีไหนครับ ขอบพระคุณครับ

LIRT

๑๕๔

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๖๘/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณ ขอเชิญท่าน閣下

5 นาย閣下 ศักดิ์สมบูรณ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม 閣下
ศักดิ์สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดราชบุรี -----

- ๖๕/๑

ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ที่หลายท่านเป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องการจัดรัฐธรรมนูญนั้น ผมว่าไม่น่าจะเป็นห่วงแต่ประการใดนะครับ เพียงแต่เราจะขอยกเว้น

- 5 ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ กันหรือไม่แค่นั้นเอง ถ้าเรายกเว้นก็สามารถดำเนินการต่อไปได้ตามมติที่วิปวุฒิสภามีมติเสนอมา ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีอีกหลายท่านเลยนะคะ ท่านประสารค่ะ

นายประสาร มฤคพิทักษ์ : กราบเรียนประธานที่เคารพครับ เห็นด้วยกับ

- 10 คุณสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปเชิญท่านสุพจน์ค่ะ

นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพจน์

- 15 โพธิ์ทองคำ สมาชิกวุฒิสภานะครับ ผมคิดว่าถึงแม้แต่เราจะขอยกเว้นข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ ก็คงจะไม่ใช่เรื่องผิดรัฐธรรมนูญ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ นั้นเขียนถึงเรื่องของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เมื่อเป็นมติ ๒ อย่างที่ขัดแย้งกันก็ควรจะใช้มติของวุฒิสภาทั้งคณะที่ตัดสินใจว่าจะยกเว้นหรือไม่ หรือว่ายืนยันไปตามที่ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสุรัชย์ได้เสนอว่า จะเป็นการขัดรัฐธรรมนูญก็ใช้โหวต (Vote) ตัดสินก็แล้วกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน

- 20 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ในที่สุดก็คงต้องเป็นเช่นนั้น ขอเชิญท่านสุรัชย์อีกครั้งหนึ่งค่ะ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานครับ ผมขอหารือด่วนได้ไหมครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน

- 25 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนที่ท่านจะบอกว่าจะเป็นอย่างนั้นก็คือโหวต (Vote) หรือว่าจะให้อภิปรายกันต่อ ผมขออนุญาตอย่างนี้ท่านประธานครับ เนื่องจากตอนนี้มีอยู่

๑๕๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ชรินทร์ทิพย์ ๖๕/๓

5 ในรัฐธรรมนูญนั้นใช้กับสภาผู้แทนราษฎร แต่ผมบอกว่าเหตุผลที่ผมนำเสนอในญัตตินี้คือ
ของวุฒิสภามีข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ ซึ่งถ้อยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ ออกมา
นั้นหมายความว่า ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาก็ให้ความสำคัญต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
บุคคลประเภทต่าง ๆ ดังกล่าว -----

- ๓๐/๑

- โดยยึดถือแนวทางของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ นั้นหมายความว่า ถ้าวุฒิสภำทำหน้าที่
 5 กลั่นกรองกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ทุพพลภาพแล้ว
 กฎกติกาข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำให้ปฏิบัติตามข้อ ๘๓ คือถือว่ากฎหมายต่าง ๆ
 เหล่านี้เป็นกฎหมายที่มีลักษณะพิเศษกับบุคคลจำเพาะที่ควรยึดเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
 ก็คือ ให้ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าว ๑ ใน ๓ ส่วน มาประกอบกันเป็น
 กรรมการ เพราะฉะนั้นเราจึงได้ออกแบบในการพิจารณากฎหมายสำหรับบุคคลเฉพาะ
 กลุ่มนี้ไว้ว่าทำได้ ๒ กรณี ไม่พิจารณาโดยคณะกรรมการเต็มสภาที่ต้องตั้ง
 10 คณะกรรมการวิสามัญ โดยให้มีบุคคลดังกล่าว ๑ ใน ๓ ส่วนเป็นองค์ประกอบ ผมถามว่า
 วิปวุฒิสภำใช้อำนาจในการพิจารณากฎหมายเจตนารมณ์ของข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำ
 ซึ่งเจตนารมณ์ของข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำนั้นสืบทอดมาจากเจตนารมณ์ของ
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ ใช้เหตุผลอะไร ท่านไม่ได้อธิบายให้เพื่อนสมาชิกฟังนะ อยู่ ๆ
 ท่านก็เสนอขึ้นมาว่าขอยกเว้นการใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำ ผมกราบเรียนที่ประชุมนะ
 15 ครับว่า เจตนารมณ์ในการเขียนข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำแล้วให้มีการยกเว้นข้อบังคับการประชุม
 ประชุมวุฒิสภำได้ในเฉพาะกรณีแต่ละกรณีนั้น เราจะใช้การยกเว้นข้อบังคับการประชุม
 วุฒิสภำเฉพาะกรณีถ้าปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำแล้วจะเป็นอุปสรรคขัดขวาง
 ต่อการประชุม ถึงจะยกเว้นข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำครับ ถามว่าการที่จะปฏิบัติตาม
 ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำ ข้อ ๘๓ โดยให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วม ๑ ใน ๓ ส่วนเข้ามาเป็น
 20 คณะกรรมการนั้นเป็นอุปสรรคต่อการประชุมร่างกฎหมายฉบับนี้อย่างไร ท่านถึงจะ
 เสนอว่าขอไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำ ข้อ ๘๓ ตรงกันข้ามผมกลับคิดว่า
 เป็นผลร้ายต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ด้วยซ้ำไป เพราะการที่เรา
 ไม่ยอมให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมตรวจสอบร่างกฎหมายฉบับนี้นั้น เราอธิบายสังคมไม่ได้ว่า
 25 ทั้ง ๆ ที่ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำเขียนไว้เช่นนั้น ซึ่งเป็นเช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๕๒ แต่สภาแห่งนี้ก็จะดันทุรังขอยกเว้นไม่เอาข้อบังคับการประชุมวุฒิสภำตรงนั้น
 มาใช้ โดยอธิบายเหตุผลไม่ได้ว่าถ้ายกเว้นแล้วการทำงานในวาระที่ ๒ คือ การตรวจสอบ
 ร่างกฎหมายฉบับนี้จะดีกว่าการที่ให้ภาคเอกชนมาร่วมอย่างไร ถ้าท่านอธิบายได้ว่าการที่
 ให้คณะกรรมการสามัญพิจารณาไปโดยไม่เอาเอกชน ๑ ใน ๓ ส่วนมาร่วมพิจารณาด้วย

๑๕๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สรยุทธ ๓๐/๒

จะทำให้ผลงานดีกว่า ผมจะยอมรับได้ แต่ท่านไม่ได้อธิบายเลยอยู่ ๆ ท่านก็บอกว่า
ขอยกเว้นการใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ตรงนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน
5 เพื่อนสมาชิกว่า เราอย่าพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาตราไว้
แล้วเป็นประโยชน์กับภาคประชาชนมากกว่าเลยครับ อันไหนถ้าเป็นประโยชน์กับ
ประชาชน เป็นสิทธิพึงมีพึงได้ของประชาชนที่เขียนอยู่ในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาแล้ว
จงอย่าไปขอยกเว้นเลยครับ ไม่ได้มีอะไรหนักหนาสาหัสสาครรจ์ แล้วผมไม่ได้เสนออะไร
แปลกพิสดารไปเลยนะครับ ผมเพียงแต่เสนอให้พวกเราปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบข้อบังคับ
10 การประชุมวุฒิสภาเพียงเท่านั้นเองท่านประธาน กราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณมากค่ะ ท่านสมชาย แล้วก็ท่านวรินทร์นะคะ

นายสมชาย แสวงการ : ขอบคุณท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ
สมาชิกวุฒิสภา ก็ต้องเข้าใจว่าตอนนี้วิปวุฒิสภาเองก็อยากยึดเรื่องเดิมที่มีมติไปแล้วนะครับ
15 แต่ผมใคร่ขอเรียนอย่างนี้ครับว่า สิ่งที่ท่านสุรชัยอธิบายผมคิดว่าเป็นสิ่งที่วิปวุฒิสภา
รวมทั้งผมซึ่งเป็นวิปวุฒิสภาในที่ประชุมเหล่านั้นด้วยก็ได้รับฟังครับ เพราะว่าบางประเด็น
เราอาจจะตกบกพร่องไป ก็เรียนว่าการดำเนินการตามข้อ ๘๓ โดยไม่ขอยกเว้นนั้น
น่าจะเกิดประโยชน์กว่า เพราะถ้าเกิดในอนาคตอาจจะมีองค์กรภาคเอกชนหรือผู้สูงอายุ
ท่านไปร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญในอนาคตจะวุ่นวายนะครับ ก็เรียนว่าที่ประชุมแห่งนี้
20 สามารถดำเนินการได้โดยตั้งองค์กรภาคเอกชนเข้ามา ๑ ใน ๓ แล้วก็ขออนุญาตว่า
อาจจะไม่ต้องโหวต (Vote) นะครับ วิปวุฒิสภาอาจจะไม่เสียหายก็หาทางอะลุ่มอล่วย
นะครับ ซึ่งท่านประธานก็สามารถดำเนินการได้ต่อไป ส่วนคณะกรรมการวิสามัญ
ผมลองเสนออย่างนี้ครับ ถ้าท่านตั้งคณะกรรมการวิสามัญสักประมาณ ๒๑ คน
ก็จะได้สัดส่วนภาคเอกชนประมาณ ๗ คน เรามีคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและ
25 กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสอยู่แล้ว ๕ คน สัดส่วนนี้
ก็เป็นของคณะกรรมการด้านนี้โดยตรงนะครับ ส่วนที่เหลือก็อาจจะเป็นส่วนที่

LIRT

๑๖๐

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎา ๓๐/๓

ผู้เสนอกฎหมายในฝั่งรัฐบาลเสนอเข้ามา ผมคิดว่าคณะกรรมการส่วนนี้วุฒิสภารับได้
แล้วก็ประนีประนอมทุกฝ่ายเข้าด้วยกัน -----

5

- ๓๑/๑

ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่าไม่เป็นการเสียหน้าของทุกฝ่ายครับ เป็นการดำเนินการไป
 อย่างถูกต้องตามเหตุผลที่ท่านสมาชิกได้ทักท้วง แล้วก็คิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์
 5 ก็เรียนว่าขอท่านไม่ต้องโหวต (Vote) ก็ได้ครับ ถ้าเป็นไปได้ท่านเลขานุการวิปวุฒิสภา
 ลองหารือกันดู ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวรินทร์ค่ะ

นายวรินทร์ เทียมจรัส : ท่านประธานที่เคารพ ผม วรินทร์ เทียมจรัส
 10 นะครับ ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ๒๕๕๑ ตอนนั้นผมเป็น
 รองประธาน คนที่สอง ผมยืนยันว่าข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ เราล้อมาจาก
 มาตรา ๑๕๒ ซึ่งเป็นเจตนารมณ์สำคัญของรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นถ้าบอกว่าวิปวุฒิสภายืนยันว่า
 เป็นมติของวิปวุฒิสภาขอให้บันทึกในการประชุมครั้งนี้เลยว่า วิปวุฒิสภายืนยันว่าจะใช้
 มติตรงนั้น เพื่อกระบวนการจะได้ดำเนินการต่อไป แล้วผมก็ยืนยันว่าถ้าจะเอากันอย่างนี้
 15 ผมคิดว่าเราไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแน่นอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เรามีเหตุผลที่จะอธิบายต่อกันอย่างสร้างสรรค์ขอเชิญท่าน
 พลเรือเอก สุรศักดิ์ ค่ะ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 20 กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา กระผมได้ฟังคำอธิบายและคำชี้แจง
 ของท่านสุรชัยแล้ว กระผมคิดว่ามีเหตุผลและมีน้ำหนักที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน
 น่าจะคล้อยตามนะครับ เพราะว่าถ้าสมมุติว่าเราให้มีการโหวต (Vote) ในกรณีซึ่งยุติ
 ของท่านวิฑูรย์ก็จะทำให้เราเกิดความเล็งต่อการกระทำ ซึ่งผิดเจตนารมณ์ของ
 รัฐธรรมนูญ ในเมื่อมีหนทางปฏิบัติ ซึ่งดีกว่าและการทำงานของคณะกรรมการ
 25 การพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
 ก็ทำไม่เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นขออนุญาตที่ให้ถอนญัตติของท่านวิฑูรย์ แล้วพักการประชุม
 เพื่อหารือประกอบของคณะกรรมการวิสามัญครับ

๑๖๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จันทร์ตรี ๗๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณมากค่ะ ขอเชิญท่านมณฑิรค่ะ

- 5 นายมณฑิร บุญตัน : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม มณฑิร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาครับ ผมก็เป็นคนหนึ่งที่ได้ขอสนับสนุนข้อเสนอของท่านสุรชัยนะครับ ไม่ได้เป็นเพราะว่าการยกเว้นข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ นั้น จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแต่ประการใด แต่ว่าเป็นการตราข้อ ๘๓ ขึ้นตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๕๒ ผมยืนยันได้แน่ครับ เพราะผมเป็นคนเสนอร่างมาตรา ๘๓ เอง เนื่องจากผมคิดว่าการจะไป
- 10 ตรากฎหมายที่มีผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเหล่านี้บ่อยครั้ง อำนาจอธิปไตยไม่ได้ฟังเสียง ไม่ได้มีโอกาสไม่ได้เปิด โอกาสให้คนเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วม เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๕๒ แม้จะบัญญัติไว้เฉพาะกรณีของสภาผู้แทนราษฎรก็ตามมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง แล้วผมเองจริง ๆ ก็เป็นหนึ่งในคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก
- 15 เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส เพราะฉะนั้นผมเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน แล้วผมคิดว่าไม่ได้เป็นข้อเสียหายใดเลยที่วุฒิสภาจะดำเนินการตามมาตรา ๑๕๒ ซึ่งได้ถูกนำเอาเจตนารมณ์มาตราเป็นข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ และผมเองก็ขอถือโอกาสเห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านสมชายว่าถ้าจะได้ยื่น
- 20 คณะกรรมาธิการสามัญซึ่งเป็นกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส แล้วก็มีผู้แทนจากภาคเอกชนด้านผู้สูงอายุ แล้วก็ผู้แทนจากรัฐบาลเข้ามาก็จะทำให้การทำงานนั้นเป็นการเปิดกว้างให้พี่น้องประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม คงไม่ได้เป็นประเด็นว่าขัดหรือไม่ขัด น่าจะเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดประโยชน์ แล้วก็
- มาตรา ๘๓ ก็ได้เปิดช่องให้เราทำได้แล้ว ขอขอบคุณมากครับ
- ท่านประธาน

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ขอเชิญท่านวิฑิตา

นายวิฑิตา อินาธา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิฑิตา อินาธา นะครับ ผมขอเรียนชี้แจงนิดหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะครบกำหนดก็คือวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ อันนี้คือผมชี้แจงให้ทราบนะครับ ส่วนถามว่าการงดเว้นข้อบังคับ

๑๖๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จันทร์ตรี ๓๑/๓

- การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญได้ไหม ผมขอยืนยันว่าไม่ผิด
ตามมาตรา ๑๕๒ ไม่ผิด อันนี้ขอย้ำ ส่วนเพื่อความเป็นเอกเทศและเพื่อความปลอดภัย
5 ของวุฒิสภาเรา ผมขอถอนญัตติ แล้วก็อยากจะเสนอว่าสัดส่วนกรรมการเสนอชื่อ
ในวันจันทร์ที่ ๕ อาทิตย์หน้าได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านดวงมีอะไรหรือเปล่าคะ
(ที่ประชุมยกมือขึ้นรับรอง)

10

- ๓๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมรับรองว่าขอถอนนะคะ ก็ขอขอบคุณมาก เป็นการพิจารณา
5 ที่สร้างสรรค์นะคะ เพราะว่าให้เกิดสิ่งที่ดีที่สุดขึ้นต่อส่วนรวมเท่านั้นเองนะคะ ในขณะนี้
ก็เป็นอันว่ามีมติของท่านสุรชัยเหลือเพียงอันเดียวก็คือที่จะให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
คดีชั้นขอยื่นยันกับที่ประชุมนี้ว่าที่ประชุมเห็นด้วยใช่ไหมคะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
10 วุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยที่จะให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญนะคะ
โดยที่ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง กำหนดให้ในการเลือก
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายชื่อ
ได้ไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด และประกอบกับข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ กำหนดว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญ
15 เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และทุพพลภาพ หากวุฒิสภามีได้พิจารณาโดย
คณะกรรมการเต็มสภา ให้วุฒิสภที่ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นประกอบด้วย ผู้แทน
องค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่า
๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน
ดังนั้นในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงต้องมี
20 สัดส่วนของกรรมการเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภานะคะ ขอเชิญ
ท่านสมชายค่ะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ
สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าเป็นการประชุมร่วมกันที่ไม่มีใครเสียหน้าครับ แล้วก็คิดว่า
เป็นการสร้างสรรค์ จริง ๆ ต้องขอขอบคุณท่านเลขาธิการวิปวุฒิสภานะครับ เราเอง
25 ก็อาจจะพลาดไปในการประชุมวิปวุฒิสภา แต่ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า ถ้าเลื่อนไปวันที่ ๕
ในสัปดาห์หน้ามีความเป็นหวังว่าการพิจารณาจะตกไปเลย

๑๖๕

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปานชนก ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดิฉันยังไม่ได้บอกให้ใครเลื่อนเลยค่ะ

5 นายสมชาย แสวงการ : เมื่อสักครู่นี้ท่านเลขานุการได้เสนอเลื่อนไปวันที่ ๕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดิฉันยังไม่ได้รับอันนั้นค่ะ แล้วต้องตั้งคณะกรรมการในวันนี้ค่ะ

นายสมชาย แสวงการ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าเผื่ออย่างนั้นจะขอให้ตั้งคณะกรรมการเลยนะคะ ท่านรัฐมนตรีมีรายชื่ออยู่แล้วใช่ไหมคะ ถ้าอย่างนั้นดิฉันก็ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอรายชื่อกรรมการในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรีค่ะ จะขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวนกี่คนคะ คือเมื่อสักครู่นี้ท่านสมชายได้เสนอไว้ ๒๑ คนค่ะ

15 นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ สมชาย แสวงการ หรือด้วยความเคารพนะครับ เนื่องจากผมเข้าใจว่าสมาชิกไม่ได้เตรียมชื่อนะครับ จะขออนุญาตท่านประธานพักการประชุมสักครู่นะครับ เพื่อให้ได้หารือรายชื่อครับ ท่านประธานครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขออนุญาตพักการประชุม ๑๐ นาที ค่ะ

พักการประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

- ๓๔/๑

25

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตามที่มีผู้เสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๒๑ ท่าน จะมีท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่คะ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)
- 10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ต่อไปใครจะเป็นผู้เสนอรายชื่อคะ โดยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง กำหนดให้ในการเลือกคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายชื่อได้ไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และประกอบกับข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๓ กำหนดว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และทุพพลภาพ หากวุฒิสภามีได้พิจารณาโดยคณะกรรมการเต็มสภา ให้วุฒิสภาดัง
- 15 คณะกรรมการวิสามัญขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงต้องมีสัดส่วนของคณะกรรมการเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภานี้คะ
- 20 คือข้อ ๘๑ และข้อ ๘๓ คะ ต่อไปขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอกรรมการในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรีคะ
- 25 นายอิสสระ สมชัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายอิสสระ สมชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอเสนอกรรมการในนามรัฐบาลดังต่อไปนี้
๑. นายอิสสระ สมชัย
  ๒. นางอุบล หลิมสกุล
  ๓. นางฐิติกัลยา หวังเจริญ

๑๖๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๓๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญสมาชิกเสนอรายชื่อกรรมการคณะ

5 ท่านวิทยาขอเชิญค่ะ

นายวิทยา อินาลา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนม ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามสัดส่วนของวุฒิสภานะครับ

๑. นางกัระณา สุมาวงศ์

10

๒. นายประสงค์ นุรักษ์

๓. นายมณฑิธร บุญตัน

๔. พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดิ์

๕. นางยุวดี นิมสมบุญ

๖. นายวิเชียร คันท่อง

15

๗. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์

๘. นายอนันต์ วรดิพงษ์

๙. นางอัจฉรา เตชฤทธิพิทักษ์

๑๐. นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์

๑๑. พันโท กมล ประจวบเหมาะ

20

ผู้แทนองค์กรเอกชน

๑. นายแพทย์บรรลุ ศิริพานิชย์

๒. นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์

๓. คุณหญิงสมศรี กันทมาลา

๔. นางจันทร์ ปิตตระชาติ

25

๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑิรา ลำงำ

๖. นายเค็ดดวง สุคนธ์รัตน์

๗. ดอกเตอร์วีณา เชิดบุญชาติ

๑๖๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๓๔/๓

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ จะมีสมาชิกท่านใดเสนอรายชื่อเป็นอย่างอื่นหรือไม่คะ ท่านประสารค่ะ

10 นายประสาร มฤคพิทักษ์ : กราบเรียนประธานครับ ผมเข้าใจว่ารายชื่อบุคคลภายนอกรายชื่อที่ ๒ นั้นนามสกุลจะคลาดเคลื่อนนะคะ นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์ มิใช่ “โชควัฒนา” นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถามผู้เสนอก่อนว่าใช่ นายแพทย์วิชัยท่านเดียวกันหรือเปล่าคะ

นายวิทยา อินทาลา : ขอโทษครับ มีรายชื่อมาให้ผมเป็นแบบนี้ครับ ขอยืนยันอีกทีก็คือ นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์ ใช่ไหมครับ ขอผู้รับรองครับ

15 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

- ๓๕/๑

20

๑๖๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณ ๓๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าเป็นนายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์ นะคะ ในลำดับที่ ๒

5 ของผู้แทนองค์กรเอกชน จะมีสมาชิกท่านใดเสนอชื่อเป็นอย่างอื่นมีไหมคะ ท่านประสงค์มีอะไรคะ ชื่อใครผิดอีกหรือเปล่าคะ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประสงค์ นุรักษ์ ครับ สมาชิกวุฒิสภา ไม่มีชื่อใครผิดครับ แต่ผมใครจะขอพิสูจน์ตัวเองว่า ผมอยากจะสนับสนุนให้สตรีได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้มากกว่าเท่าที่เป็นอยู่
10 ในขณะที่ เพราะผมพิจารณาแล้วข้อเสนอซึ่งมีผมอยู่ด้วย ผมเป็นบุรุษไม่ได้เป็นสตรี และผมอยากเห็นสัดส่วนของสตรีที่มากกว่านี้ ผมขออนุญาตถอนตัวเพื่อจะให้โอกาสสตรีเข้ามามีส่วนร่วมในครั้งนี้น่าจะมากขึ้นครับ แต่ผมขอสงวนสิทธิที่ว่าผู้ซึ่งจะมาแทนผมนั้นขอให้เป็นผู้หญิงสตรี ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมชายค่ะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาครับ ก็ขอกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ครับ เราเสนอตามข้อตกลงคือพยายามให้เป็นคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก
20 เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสนะครับ ไม่ได้หมายความว่าเสนอท่าน ในฐานะพิจารณากฎหมายเรื่องสตรี เสนอท่านในฐานะคณะกรรมการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ถ้าท่านยังยืนยันจะถอนตัวก็ต้องเสนอชื่อผู้อื่นใหม่ครับ แต่คงไม่ใช่เรื่องสัดส่วนหญิง ชาย เพราะสัดส่วนหญิง ชายได้ดำเนินการไปเรียบร้อยแล้วในส่วนของคุณกรภาคเอกชนอย่างละประมาณ
25 เท่า ๆ กันแล้วละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประสงค์คะ ท่านขยันทำงานอยู่แล้วรับไปเถอะค่ะ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ไม่ใช่อย่างนั้นครับ ท่านประธานครับ ผมต้องการพิสูจน์ครับว่าผมส่งเสริมโอกาสของสตรีครับ และผมขอสงวนสิทธิที่จะทำหน้าที่ส่วนนี้

๑๓๐

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณ ๑๕/๒

ผมไม่ขัดข้องในการปฏิบัติหน้าที่ครับ เพราะผมอยากเห็นสถานี การทำงานของสตรี
ได้มีจุดเด่นที่แน่นอน ประชาชนคนไทยมีสตรีมากกว่าบุรุษครับ ผมอยากจะส่งเสริม
5 และอยากให้เห็นภาพนี้เป็นความจริงในฐานะที่ผมมีส่วนอยู่ด้วยครับ ผมขอถอนตัวครับ
ไม่ใช่ผมหนึ่งงานนะครับ ผมขอถอนตัวเพื่อให้โอกาสสตรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : แล้วท่านจะเสนอใครมาแทนท่านคะ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ถ้าหากว่าทางสถานีเห็นว่าส่วนนี้ควรจะเป็น
10 ของสภาขอให้สภาเป็นผู้พิจารณาครับ ผมไม่มีเสนอใคร ผมไม่รู้จักใครครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ในส่วนนี้เป็นของสมาชิกวุฒิสภานะคะ แล้วท่านได้รับเกียรติ
จากวุฒิสภาเสนอชื่อท่านเข้ามา ที่ประชุมคงจะไม่บันทึกว่าท่านหนึ่งงานหรือคณะ
รับไปเถอะคะ เชิญท่านสมชายคะ

15 นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิก
วุฒิสภา ถ้าท่านประสงค์ถอนก็ขออนุญาตเสนอใหม่ะครับ เป็นท่านดอกเตอร์นิลวรรณ
เพชรบูรณิน ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ ท่านนิลวรรณ ขอบขอบคุณค่ะ ถ้าไม่มีท่านผู้ใด
เสนอชื่อเป็นอย่างอื่นแล้วนะคะ ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองนะคะ ขอเชิญท่านเลขาธิการ
อ่านรายชื่อคณะกรรมการค่ะ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ

25 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จำนวน ๒๑ ท่าน

๑. นายอิสสระ สมชัย

๒. นางอุบล หลิมสกุล

๓. นางจิตติกัลยา หวังเจริญ

LIART

๑๗๑

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณ ๗๕/๓

๕. นางกีระณา สุมาวงศ์
๕. ดอกเตอร์นิลวรรณ เพชรบูรณิน
๖. นายมณฑิธร บุญตัน
๗. พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี
๘. นางยุวดี นิ่มสมบุญ
๙. นายวิเชียร คันท่อง
๑๐. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์
๑๑. นายอนันต์ วรชิตพงษ์
๑๒. นางอัจฉรา เตชฤทธิพิทักษ์
๑๓. นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์
๑๔. พันโท กมล ประจวบเหมาะ
๑๕. นายแพทย์บรรลุ ศิริพาณิชย์
๑๖. นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์
๑๗. คุณหญิงสมศรี กันทมมาลา
๑๘. นางจันทรา ปิตตระชาติ
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑิรา ลำซ่า
๒๐. นายเตี๊ยะดวง สุคนธ์รัตน์
๒๑. ดอกเตอร์วิณา เชิดบุญชาติ
- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณคณะต่อไปที่ประชุมจะกำหนดเวลาแปรญัตติภายในที่วันจะท่านวิทิตายะ
- นายวิทิตาย อินทาลา : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทิตาย อินทาลา
๒๕. ขอเสนอ ๗ วันครับ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๓๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรวรรณ ๓๕/๔

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะค่ะ จะมีท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่คะ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

- ๓๖/๑

๑๗๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นุชฉิษา ๗๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอขอบคุณ
5 คณะกรรมาธิการทั้ง ๒ คณะ ที่ได้กลั่นกรองมาในชั้นแรก เป็นอันจบการพิจารณา
เรื่องด่วนที่ ๑

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียง
ประชามติ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

10

15

20

25

๑๓๔

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นุชณิชา ๗๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาและที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติตั้ง
5 บุคคลสภาคณะ ๑๑ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. .... ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๗ (๓) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เสร็จแล้ว และได้เสนอรายงานผลการพิจารณาต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา รายละเอียดปรากฏ
10 ตามเอกสารรายงานที่ได้จัดไว้ให้สมาชิกทุกท่านแล้วนะค่ะ ขอเชิญคณะกรรมการ
เข้าประจำที่ค่ะ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานครับ ขอความกรุณาคืนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
15 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมชายมีอะไรคะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ
สมาชิกวุฒิสภา เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ ก็ขอความกรุณาทางเจ้าหน้าที่ช่วยเอสเอ็มเอส (SMS) แจ้งสมาชิกวุฒิสภา
ซึ่งประชุมคณะกรรมการอยู่ในห้องอื่นนะครับว่า เดี่ยวตอนลงมติจำเป็นต้องใช้เสียง
20 เกินกึ่งหนึ่งของสภา กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เจ้าหน้าที่ดำเนินการด้วยค่ะ ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการ
แถลงค่ะ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
25 วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ....
ขอกราบเรียนให้ท่านประธานวุฒิสภาทราบว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

๑๓๕

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นุชฉิชา ๗๖/๓

5 ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมของแต่ละสภาได้ตั้งคณะกรรมการร่วมกันสภาละ ๑๑ ท่าน ตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น

10 ขอประทานกราบเรียนว่า บัดนี้คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเสร็จแล้ว และต่อมาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาทุกประเด็นน่ะครับ จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ด้วยความเคารพครับ

15

- ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกอภิปรายหรือตั้งคำถามต่อคณะกรรมการ
5 เพื่อการชี้แจงค่ะ ขอเชิญท่านประสงค์ค่ะ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประสงค์ นุรักษ์
สมาชิกวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนปวงชนชาวไทยนะครับ ผมขอขอบพระคุณ
คณะกรรมการทั้ง ๒ คณะ ทั้งฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ในการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เห็นความสำคัญของประชาชนชาวไทย ซึ่งมีถิ่นที่อยู่
10 ในต่างประเทศ ผมได้ตระหนักในการใช้สิทธิของประชาชนซึ่งอยู่ต่างประเทศ
มาตลอด ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้อย่างชัดเจนในมาตรา ๔ ว่า “ศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับการคุ้มครอง”
และในขณะเดียวกันมาตรา ๗๒ บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การไปหรือไม่ไปนั้น
ย่อมมีผลได้และผลเสียตามมาทีหลัง ประชาชนชาวไทยที่มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศครั้งหนึ่ง
15 ตอนลงประชามติ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คนไทยที่อยู่ต่างประเทศได้ขาดโอกาสอันนั้น
ในการที่จะมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบประเทศร่วมกับคนไทยที่อยู่ในประเทศ
แต่นั้นเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว การที่มีการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาให้สิทธิ
แก่คนไทยในต่างประเทศได้มีโอกาสใช้สิทธิในการลงประชามตินั้นด้วย ผมถือว่าเป็น
เป็นความคิดที่ก้าวไกล เป็นความคิดที่ก้าวหน้า เป็นความตั้งใจที่น่ายกย่องและสรรเสริญ
20 ของคณะกรรมการทั้งคณะ แต่ผมมีความกังวลอยู่อย่างเดียวว่า ทางรัฐบาลและทางฝ่าย
คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานนั้น จะได้มีการประสานงานกัน
อย่างเต็มที่ให้คนไทยที่อยู่ต่างประเทศนั้นได้มีโอกาสใช้สิทธินี้อย่างจริงจังขนาดไหนหรือไม่
ผมคิดว่าทางคณะกรรมการ ได้คำนึงถึงจุดนี้ด้วยในการที่จะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ขึ้นมา แล้วผมหวังไว้อย่างยิ่งว่าคณะกรรมการชุดนี้จะทิ้งผลงานอันนี้ไว้ให้ลูกหลาน
25 ได้จำไว้ว่าเราเคารพถึงสิทธิของความเป็นคนไทยไม่ว่าจะเกิดที่ไหนและอยู่ที่ไหน ตราบใด
ที่เราเป็นคนไทยด้วยกัน เราพร้อมเสมอที่จะรับผิดชอบประเทศนี้ด้วยกันครับ แล้วผมหวังว่า
ทางฝ่ายรัฐบาล ซึ่งจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติกร่วมกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) นั้น
จะได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ อย่างนี้ว่าการใช้สิทธิของคนไทยในต่างประเทสนั้น

๑๓๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศส. ๓๓/๒

จะต้องลงทุนเป็นอย่างมากมหาศาล ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่จริงครับ ผมได้ศึกษาเรื่องนี้มาแล้ว
ที่เมืองจอห์นสัน คันทรี (Johnson country) ที่รัฐไอโอว่า (Iowa) การใช้สิทธิของประชาชน
5 ชาวอเมริกันในการอยู่ต่างประเทศในการออกสิทธิเลือกตั้งแต่ละครั้ง ซึ่งเขาเรียกว่า แอป ซิตี้
แบลลิต (AP city ballot) หรือการใช้สิทธิล่วงหน้านั้นเป็นการลงทุนที่ต่ำมาก แล้วผลที่ได้มา
เป็นสิ่งที่เป็นคุณค่ามหาศาลสำหรับประเทศ ผมหวังว่ากฎหมายมาตรานี้ ดูเหมือนจะเป็น
มาตรา ๓๒ มาตราเท่าไรผมจำไม่ได้ ขอประทานโทษแต่มีแน่นอน ขอให้คนไทยทุกคน
10 ได้มีโอกาสใช้สิทธิในการรับผิดชอบประเทศร่วมกันอย่างเต็มที่และขอขอบคุณมากครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปเชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ
นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภาครับ จากร่างดังกล่าวนี้ นะครับ โดยหลักการแล้ว
ก็คือการทำประชามติที่เป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมายรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๖๕ ครับ
15 แต่สิ่งที่ผมมีข้อสังเกตดังต่อไปนี้ก็คือว่า ในแง่ของคณะกรรมการได้ดำเนินการแก้ไข
ประมาณ ๓๓ จุด แยกเป็นกรณีดังต่อไปนี้ นะครับ ว่าเป็นกรณีให้เห็นด้วย
กับทางสมาชิกวุฒิสภา ๗ ประเด็น ส่วนใหญ่แล้วก็ตั้งแต่พวกมาตรา ๓ มาตรา ๖
มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๘ นี่ก็ส่วนที่เห็นด้วยกับสมาชิกวุฒิสภา
มีส่วนที่ไม่เห็นด้วย ก็คือกลับไปใช้ร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๖ ประเด็น เดียวผม
20 จะตั้งข้อสังเกตนะครับ คือกลับไปเห็นกับร่างเดิมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๖ ประเด็น
คือมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ ๖ ประเด็น
นะครับ นี่ก็ไม่ใช่ร่างของสมาชิกวุฒิสภากลับไปเอาร่างของสภาผู้แทนราษฎรเลย
อีกประเด็นหนึ่งก็คือเป็นส่วนของคณะกรรมการเองดำเนินการแก้ไขเองเป็น ๒๐ ประเด็น
๒๐ ประเด็น ผมแยกออกมาเป็น ๑๑ ประเด็น แก่เองเลยนะครับ โดยที่ที่ไม่ได้ดูทั้งร่าง
25 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ไม่ได้ดูร่างของสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
นะครับ -----

- ๓๘/๑

๑๓๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉุติรัตน์ ๗๘/๑

ส่วนใหญ่แล้วก็คือเป็นเรื่องการเปลี่ยนหัวหมวดนะครับ ก็คือเปลี่ยนหัวเป็นหมวด ๑

หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ หมวด ๘ หมวด ๙ หมวด ๑๐

- 5 ก็คือเรียงลำดับใช้ย่อว่า เดิมคือใช้คำว่า “ส่วนที่” ก็คือ เปลี่ยนเป็น “หมวด” นะครับ อันนี้ ก็คือลักษณะของการทำเอง

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ กรรมการแก้ไขร่างของสมาชิกวุฒิสภาประมาณอีก ๕ ประเด็นก็คือ ตั้งแต่มาตรา ๔ มาตรา ๗ มาตรา ๑๐/๑ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๓ นะครับ

- 10 ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่า ต้องถามถึงเหตุผลว่าในส่วนที่ไม่รับร่างของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดกับไปใช้ร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ๖ จุด กับไปปรับในส่วนที่ดำเนินการแก้ไขเองทั้งหมดใหม่กับแก้ไขในบางประเด็น ก็ต้องถามถึงเหตุผลถึงผลว่าทำไมดำเนินการแก้ไขเรื่องดังกล่าววนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ตามที่คณะกรรมการใช้อำนาจตามเงื่อนไข

- 15 มาตรา ๑๔๗ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในการที่จะแก้ไขร่างและเสนอพระราชบัญญัติต่อสภาตรงนี้ก็คงต้องขอคำยืนยันจากทางคณะกรรมการว่า มีอำนาจในการดำเนินการกระทำดังกล่าวหรือเปล่า เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ ก็ไม่ได้เขียนถึงขนาดชัดเจนว่ามีอำนาจดำเนินการทำได้หรือไม่ได้ ก็คงต้องให้คณะกรรมการชี้แจงนะครับ กราบเรียนท่านประธานว่าสามารถดำเนินการกระทำดังกล่าวได้หรือไม่ เพราะว่ามีส่วนที่กรรมการดำเนินการแก้ไขทั้งเขียนขึ้นเอง รวมทั้งในส่วนของการแก้ไขจากร่างของวุฒิสภานะครับ
- 20 ก็ต้องขอคำชี้แจงนะครับ

ในประเด็นที่ผมมีข้อคำถามหนึ่งก็คือ ในส่วนที่มีการแก้ไขในร่างนะครับ ข้อที่ ๑ ในคำถามที่ผมมีเอง เริ่มต้นตั้งแต่คำนิยามศัพท์ ในเรื่องของคำว่า “หน้าที่ของรัฐ” ซึ่งตรงนี้ประเด็นที่ ๑ คณะกรรมการมีการตัดออกไปเลยจากร่าง ซึ่งเดิมในของวุฒิสภา

- 25 เรามีการนิยามศัพท์คำว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นใดของรัฐและรัฐวิสาหกิจนะครับ อยู่ในข้อ ๖.๑ นะครับ ในรายงานของคณะกรรมการ ปัญหาคณะกรรมการตัดทิ้งนะครับ ในขณะที่เดียวกันในนิยามศัพท์ดังกล่าวถ้าเราไปดูนะครับ มีบางมาตราที่ยังมีนิยามศัพท์

๑๓๘

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐพิธี ๓๘/๒

คำว่า “หน่วยงานของรัฐ” อยู่ ผมขออนุญาตคุณหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้ว
ในการที่ตัดนิยามศัพท์ออกไป ในขณะที่เดียวกันยังมีบางมาตรา อยู่ในมาตรา ๘ นะครับ
5 ขณะเดียวกันมาตรา ๘ จะมีนิยามศัพท์คำว่า “หน่วยงานของรัฐ” อยู่ในทั้งวรรคหนึ่ง
จะมีนิยามศัพท์คำว่า “หน่วยงานของรัฐ” อยู่ นะครับ เพราะฉะนั้น โดยหลักแล้วการที่ตัด
นิยามศัพท์ออกไป โดยหลักแล้วเราจะกลับไปใช้ความหมายที่ไหน อย่างไร ถ้าตัดเนื้อความ
ตรงส่วนนิยามศัพท์ออกไปแล้ว

ประเด็นที่ ๒ ที่เป็นข้อสังเกตก็คือ มาตรา ๓๗ ในส่วนของวุฒิสภาได้มีการ
10 การแก้ไขในมาตรา ๓๗ นี้ก็คือว่า เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำคัดค้านแล้ว
ให้ดำเนินการพิจารณาถึงสอบสวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงโดยพลัน ถ้าเห็นว่าการออกเสียง
ในหน่วยออกเสียงนั้นไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ให้มีคำสั่งดำเนินการออกเสียงใหม่
ในหน่วยออกเสียงนั้น ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่า ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้านนะครับ -----

15

- ๓๘/๑

- ที่นี้ในร่างของวุฒิสภาเราใช้เวลา ๖๐ วัน หมายความว่า ไม่ช้ากว่า ๖๐ วัน ซึ่งพอมีระยะเวลาในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเพื่อสืบสวนสอบสวนนี้ นะครับ แต่ขณะเดียวกัน
- 5 กรรมการได้ลดระยะเวลาลงเหลือแค่ ๓๐ วันนะครับ เพราะฉะนั้นในการที่จะดำเนินการดังกล่าวจะสามารถดำเนินการทำได้ภายในเวลาหรือเปล่า เพราะฉะนั้นคณะกรรมการได้มีการแก้ประเด็นนี้ ซึ่งไม่ได้เป็นตามร่างของวุฒิสภา แล้วก็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ได้เป็นตามนั้นนะครับ ใน ๒ ประเด็นสำคัญ แต่ในส่วนประเด็นอื่น ๆ โดยหลักการแล้วผมก็ไม่ได้มีข้อติดใจอะไรนะครับ เพียงแต่เราก็คงต้องถามเหตุผลของคณะกรรมการว่า
- 10 ดำเนินการแก้ไขในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้มีเหตุผลมีผลอะไรในการดำเนินการนะครับ ซึ่งตัวผมเองนี้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญนะครับ เป็นพระราชบัญญัติประกอบร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกลไกของรัฐบาลที่จะใช้ได้ตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๖๕ ทั้งในวรรคหนึ่ง วรรคสอง เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องร่างออกมาราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ
- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณมากค่ะ ขอเชิญท่านสุพจน์ค่ะ
- นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพจน์ โพธิ์ทองคำ สมาชิกวุฒิสภาครับ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประชามตินี้นะครับ
- ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ....
- 20 เราได้อภิปรายกันมานานพอสมควร รวมทั้งได้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานี้ทั้งหมด ๒๒ ท่าน ทั้ง ๒๒ ท่านนั้นถ้าเราดูจากรายชื่อของแต่ละท่านนั้นจะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการเขียนกฎหมาย มีประสบการณ์ในด้านการอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรกันมาพอสมควร ผมคิดว่าถ้อยคำบางถ้อยคำที่ออกมาเป็นการมีส่วนร่วมเห็นด้วยกันหรือว่ามีความเห็นต่างที่เพิ่มขึ้นมาหรือแก้ไขข้างนั้น ผมคิดว่า
- 25 ประเด็นสำคัญนั้นวุฒิสภาน่าจะพอรับได้ครับ เมื่อเราไว้วางใจให้สมาชิกวุฒิสภาเราไปร่วมถึง ๑๑ ท่าน ได้พิจารณามาแล้ว แล้วก็มีการถกถ่วงแก้ไขกันพอสมควร ก็คิดว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. .... ฉบับนี้น่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่มีความเหมาะสมแล้วครับ

๑๘๑

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จรรยาสุต ๓๕/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณมากค่ะ ขอเชิญท่านอนุศักดิ์ แล้วก็ท่านดวงค่ะ

- 5 นายอนุศักดิ์ คงมาลัย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่นะครับ ตามที่ได้มีกระบวนการของการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. .... ก็เป็นกระบวนการที่ผ่านขั้นตอนของการกลั่นกรองมาแล้วอย่างน้อย ๓ รอบด้วยกันนะครับ
- 10 รอบแรกก็คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รอบที่ ๒ ก็คือสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็รอบที่ ๓ ก็คือคณะกรรมการร่วมกันนะครับ ซึ่งก็ถือว่าเป็นกระบวนการที่มีวิธีการประมวลแนวคิดซึ่งมาจากทั้ง ๒ สภา แล้วผมคิดว่าเป็นกระบวนการที่น่าสนใจ เป็นแต่เพียงว่าหลังจากที่ได้อ่านในรายละเอียด เนื่องจากว่าผมเองได้มีส่วนเป็นกรรมการในการพิจารณาในชั้นของสมาชิกวุฒิสภา นะครับ ก็มีเพียงแค่ประเด็น ๒ ประเด็นเท่านั้นเองที่อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมการ ในส่วนที่ได้มีข้อตกลงกันออกมาเป็น
- 15 ดังกล่าวนะครับ อันแรกนั้นก็คงจะเป็นในมาตรา ๗ นั่นก็คือที่ได้ระบุเอาไว้ว่าภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศให้มีการออกเสียงใดแล้ว ถ้ามีผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นว่าการให้มีการออกเสียงนั้นไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมายที่บัญญัติให้มีการออกเสียงประชามติหรือตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๖๕ ของรัฐธรรมนูญ สามารถเสนอคำฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อให้มีคำวินิจฉัยโดยเร็ว ตรงนี้ก็คงเป็นคำถามต่อ
- 20 ท่านกรรมการว่าในส่วนของการที่ระบุถึงเรื่องของเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๖๕ ของรัฐธรรมนูญนี้เป็นการอ้างถึงเจตนารมณ์ที่สิ้นเกินไปหรือเปล่า -----

- ๘๐/๑

25

๑๘๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉันทันติยร์ตี ๘๐/๑

เพราะเจตนารมณ์ตรงนี้เป็นเจตนารมณ์ที่สำคัญ ซึ่งถูกระบุเอาไว้ในหมวด ๗ ทั้งหมดเลย เป็นหมวดที่ว่าด้วยการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน ซึ่งการที่รัฐธรรมนูญ

5 ปี ๒๕๕๐ ได้มีการบัญญัติหมวดนี้เอาไว้ ได้มีการวางแนวทางเอาไว้อย่างชัดเจน เพื่อที่จะ บอกให้รู้ว่ารัฐธรรมนูญนี้ได้ให้ความสำคัญในการที่จะให้ประชาชนนั้นเข้ามามีส่วนร่วม

10 ทางการเมือง ซึ่งถ้าหากว่าจะอ้างถึงตรงนี้น่าที่จะอ้างถึงว่าเป็นตามรัฐธรรมนูญ ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๖๑ ถึงมาตรา ๑๖๕ ของรัฐธรรมนูญ อันนี้ผมก็ขออนุญาต

เรียนถามนะครับ ถ้าหากว่าท่านมีเหตุผลอธิบายได้ชัดเจนก็คงไม่น่าจะมีปัญหาอะไรครับ

15 ถัดมาเป็นมาตรา ๑๑ ในมาตรานี้เป็นมาตราที่ได้มีการพูดถึงเรื่องของการแสดงความคิดเห็น โดยอิสระและเท่าเทียมกันของบุคคลที่เป็นฝ่ายที่เห็นชอบและไม่เห็นชอบในเรื่องที่จัดทำ

ประชามติแน่นอนที่สุดครับ ในกระบวนการการทำประชามติซึ่งปัจจุบันนี้ผมคิดว่า อยู่ในความสนใจทั้งพี่น้องประชาชน แล้วก็ทั้งสื่อมวลชนมากมายเลยทีเดียว เพราะว่า วันนี้

วุฒิสภาจะผ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหม่ เมื่อผ่านแล้วจะไปอย่างไร และแน่นอนที่สุด

20 กระบวนการของการทำประชามติในวิธีการของการรับรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๕๐ นั้น ยังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ แล้วก็ยังเป็นทีที่กระแสนะกระแสนั้นของคนบางกลุ่ม ในลักษณะที่

เป็นกระบวนการการทำประชามติหลังการปฏิวัติรัฐประหารขึ้นมาหรืออะไรทำนองนั้น แล้วก็กลายเป็นสร้างภาพที่ทำให้กระบวนการของการดึงความเห็นของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนเอามา แม้กระทั่งเพียงแค่เรื่องของตัวเลขของคนจำนวน

25 ๑๔ ล้านกว่าคน กับ ๕ ล้านกว่าคน ก็เอามาเปรียบเทียบว่าบางคนก็เปรียบเทียบไป ในลักษณะที่ว่าเสียงใกล้กันนิดเดียวเท่านั้นเองหรืออะไรทำนองนี้นะครับ ก็สามารถ

ที่จะเอาตัวเลขห่างกัน ๔ - ๕ ล้านคน ซึ่งประมาณตั้ง ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เอามา บิดเบือนกันไป ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่ดีให้เห็นว่าสังคมนี้ยังมีความรู้ที่ไม่เท่าเทียมกัน

มีความเห็นที่แตกต่างกันยังมีความหลากหลายในการที่จะมองในเรื่องของการลง

30 ประชามติไปในทิศทางที่จะทำให้ได้ข้อสรุปออกมา แต่แท้ที่จริงแล้วประชามติไม่ใช่ คำตอบอยู่ที่ประชามติว่า ใครชนะใครเท่าไรเพียงแค่นั้น เพราะกระบวนการของการที่จะ

ไปสู่การทำประชามติจะมีเรื่องของการทำประชามติ เรื่องของการให้ความรู้ เรื่องของ กระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นจะต้องมีวิธีการในการที่จะให้มีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

๑๘๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉันทบัญญัติ ๘๐/๒

- แล้วก็มี การโต้แย้งในข้อดีข้อด้อยของแต่ละเรื่อง ซึ่งแน่นอนที่สุดในส่วน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ให้รายละเอียดตรงนั้นเอาไว้ได้ดีพอสมควรทีเดียวนะครับ
- 5 เป็นแต่เพียงว่าในมาตรา ๑๑ ได้ตัดในสิ่งที่ผมคิดว่าเป็นส่วนที่กระผมเห็นว่ามี
ความสำคัญ นั่นก็คือเรื่องของในกระบวนการให้มีการแสดงความคิดเห็น โดยอิสระและเท่าเทียมกัน
ถ้าหากว่าไม่ได้เข้าถึง ๒ ข้อนี้ก็ทำให้เราปล่อยปละละเลยหรือผู้ที่รับผิดชอบ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งจากที่ได้มีการเลือกตั้งที่ผ่านมาที่ดี
จากที่ได้มีการเลือกในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ดี หรือกระบวนการของการส่งเสริม
10 ประชาธิปไตยของคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัด โดยทั่ว ๆ ไปในแต่ละจังหวัด
ที่ผ่านมาที่ดี หลายจังหวัดแสดงให้เห็นถึงผลงาน ความรู้ ความเข้าใจ แล้วก็ความมุ่งมั่น
ของคณะกรรมการ ตลอดจนข้าราชการในส่วนของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)
ประจำจังหวัดที่ให้ความสนใจ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น การจัดเวที
เพื่อให้ผู้สมัครไม่ว่าจะเป็นเวทีเล็ก เวทีใหญ่ได้มีโอกาสมานั่งแสดงวิสัยทัศน์ ได้แสดง
15 นโยบาย ได้พูดถึงในสิ่งที่เขาจะให้สัญญาประชาคมไว้กับประชาชน สิ่งต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่
เป็นกระบวนการ เป็นวิธีที่จะทำให้ประชาชนที่รู้น้อยก็ได้รู้มากขึ้น ที่รู้ไม่ละเอียดก็ได้รู้
ละเอียดมากขึ้น ที่ไม่รู้ส่วนหนึ่งและรู้ส่วนหนึ่งก็ได้รู้ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งเรื่องเหล่านี้
ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่ดีทั้งสิ้นนะครับ ดังนั้นในส่วน of ร่างวุฒิสภาที่ได้ระบุเอาไว้
จึงได้ระบุว่า ให้จัดให้มีการทั้งสถานที่ แล้วก็ดำเนินการให้ทั้ง ๒ ฝ่ายนั้น ทั้งฝ่ายเห็นชอบ
20 และฝ่ายไม่เห็นชอบในแต่ละเขตออกเสียงได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่จะจัดทำ
ประชามติโดยเท่าเทียมกัน กับอีกอันหนึ่งก็คือการให้ประสานสถานีวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ของรัฐจัดสรรเวลาออกอากาศให้กับทั้ง ๒ ฝ่าย -----

- ๘๑/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ซึ่งตรงนี้ยังมีอยู่เล็กน้อย แต่เป็นวรรคสั้น ๆ ในวรรคสองของมาตรา ๑๑ ซึ่งผมเองถ้าไปอ่าน
 ในมาตรา ๑๑ ที่ผ่านการพิจารณาในร่างของกรรมาธิการร่วมกันแล้วนี่นะครับ ยังอดวิตก
 5 ไม่ได้ถ้าหากว่าในจังหวัดหรือในพื้นที่ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งให้ความสนใจในเรื่องนี้
 น้อยหรือมองข้ามในเรื่องเหล่านี้ แล้วคิดว่าการที่จะมีการดีเบต (Debate) กัน การที่จะนำเอา
 เหตุผลมาแสดงมาได้แย้งกันนั้นเป็นเรื่องที่เสียเวลา เป็นเรื่องที่ควรจจะรวบรัดก็อาจจะทำให้
 ประชาชนในจังหวัดนั้น ๆ เสียโอกาสนะครับ ในการที่จะได้รับรู้ รับฟัง ความคิดเห็น
 ของฝ่ายอื่น ๆ ท่านประธานครับ ดังนั้นจึงขออนุญาตเรียนถามท่านคณะกรรมการ
 10 ผ่านท่านประธานไปในเรื่องที่ว่า ถ้าหากว่ามาตรา ๑๑ ออกมาสั้น ๆ แบบนี้แล้ว เราจะมี
 หลักประกันอะไรที่จะทำให้ประชาชนได้มีส่วน มีสิทธิ ได้มีโอกาส ได้เรียนรู้กระบวนการ
 ในวิธีการที่จะทำประชาพิจารณ์ก่อนที่จะทำประชามติ เพราะแท้ที่จริงแล้วการทำประชามติ
 ในแต่ละครั้ง คงไม่ได้ทำกันบ่อย ๆ คงไม่ได้ทำกันง่าย ๆ และแน่นอนที่สุดในเรื่องของ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำลังรอในเรื่องเหล่านี้อยู่นะครับ ก็มีกระบวนการของ
 15 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นเดียวกันที่กำลังรออยู่ว่า จะมีแนวทางในการทำประชามติ
 ของระดับของรัฐอย่างไรที่จะให้มีพระราชบัญญัติเรื่องของการออกเสียงประชามติออกไป
 และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะนำเอาแนวทางหรือวิธีการเหล่านี้ไปใช้ให้เป็น
 ประโยชน์ ซึ่งมีผู้บริหารองค์กรบริหารท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง
 จำนวนมากเลยทีเดียวที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้แล้วก็พร้อมที่จะนำเอาไปทำในเรื่องของ
 20 ประชาพิจารณ์ แล้วก็ประชามติเฉพาะในพื้นที่ของเขานะครับ แล้วก็รองสุดท้ายนะครับ
 ในมาตรา ๑๖ ที่ได้แก้ไข แก้กั้นไปแก้กั้นมาระหว่างคำว่า “กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ”
 พอมานในชั้นวุฒิสภาก็ระบุไปเป็นว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ” แล้วตอนนี้
 ก็กลับไปเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอีก ผมขออนุญาตเรียนถามผ่านท่านประธาน
 ให้ท่านกรรมาธิการ ได้ช่วยชี้แจงให้เคลียร์ (Clear) ตรงนี้ให้ชัดเจนเพื่อเป็นการตอบ
 25 แล้วก็จะได้ไม่เห็นว่าความแตกต่างระหว่าง ๒ กรรมาธิการที่ผ่านมานั้นมีปัญหาะครับ
 อันสุดท้ายก็จะเป็นเรื่องเหตุผลในมาตรา ๒๓ ในเรื่องของเวลาในการออกเสียงที่ออกเสียง
 ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๕.๐๐ นาฬิกา เดิมทางสภาผู้แทนราษฎรให้ไว้คือเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา
 แล้วก็พอมานเป็นของสมาชิกวุฒิสภาก็เปลี่ยนมาเป็นเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา แล้วก็กลับไปเป็น

- เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกาอีก ในที่นี้รู้สึกว่าจะมีข้อชี้แจงของกรรมการเอาไว้แล้วทำให้เหตุผล
เอาไว้ในลักษณะที่ว่า เพื่อเป็นการยืดระยะเวลาให้กับประชาชนได้มีโอกาสออกเสียง
5 ประชามติได้เพิ่มมากขึ้น แต่มี “แต่ทั้งนี้” ตรงนี้นะครับ ไม่ทราบว่ากรรมการชุดนี้
ไปให้ความเห็นตรงนี้ไว้ได้อย่างไรนะครับว่า “เพื่อมิให้เกิดความลักลั่น จึงควรที่จะต้อง
แก้ไขกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย” ผมไม่เข้าใจว่า พอไปสรุปอย่างนี้แล้ว
กรรมการชุดนี้ก็เลยบอกว่าอันไหนที่ไม่สอดคล้องกับอันนี้ก็จะแก้อันอื่น ๆ ให้สอดคล้อง
กับอันนี้ให้เป็นเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา เหมือนกันหมดเลยหรือเปล่า ซึ่งตรงนี้ก็ เป็นข้อสงสัย
10 ที่จะต้องเรียนถาม แล้วก็ขอให้ท่านกรรมการได้ช่วยกรุณาชี้แจงให้เข้าใจด้วย
ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านดวงค่ะ

- นายดวง อันทะไชย : ท่านประธานที่เคารพ ผม ดวง อันทะไชย
15 สมาชิกวุฒิสภาครับ ก่อนอื่นกราบเรียนท่านประธานว่าสมาชิกหลายคนได้เขียนจดหมาย
ไปหาท่านประธานหนาวมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สั่งให้เพิ่มแล้วค่ะ

- นายดวง อันทะไชย : เพิ่มแอร์ (Air) นะครับ เดี่ยวสมาชิกจะป่วยก่อนครับ
20 ผมกราบเรียนท่านประธานเบื้องต้นว่าต้องขอขอบคุณท่านคณะกรรมการที่ได้ช่วยกัน
ทำงานจนบรรลุเป้าหมาย ก็เห็นด้วยกับสิ่งที่ท่านได้เสนอมาวันนี้ แต่ผมคิดว่ามีคำถาม
เพื่อที่จะต้องให้ท่านได้ช่วยกรุณาตอบ เพราะผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมาย
ที่เราจะใช้ภายในเร็ววันนี้ ผมเริ่มต้นที่ท่านสมาชิกได้กรุณาเปิดประเด็นเรื่องของท่าน
ไปตัดคำนิยามออกไป เรื่องหน่วยงานของรัฐ พอท่านตัดไปแล้วท่านก็ไปตัดในมาตรา ๖
25 ก็คูคตครับ แต่ท่านก็ไปคงเอาไว้ในมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะ เป็นในมาตรา ๘
ท่านคงไว้ในมาตรา ๑๐ วรรคสี่และวรรคหนึ่งครับ -----

มาตรา ๑๐/๑ และมาตราอื่น ๆ คำถามผมก็คือว่าท่านตัดออกไปแล้วทำไมถึงคงเอาไว้
สิ่งที่คงเอาไว้มีความหมายว่าอย่างไร คนที่เขาปฏิบัติลำบากนะครับ เพราะฉะนั้น

- 5 ถ้าตอบได้นี้ก็จะเป็นบรรทัดฐานเวลาเขาไปใช้ เวลาเจ้าหน้าที่ปฏิบัติเขาจะรู้ว่า
คำว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายถึงเขา หมายถึงใคร หรือเป็นคำนิยามที่ท่านกำหนดขึ้นมา
โดยที่ท่านได้เข้าใจแล้ว

- ประการที่ ๒ ผมคิดว่าเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องให้กรรมการได้ย้า
เจตนาสำคัญว่าท่านไปเขียนในมาตรา ๓๖ ครับ ท่านตามผมไปดูนะครับ ผมคิดว่ามาตรานี้
10 มีปัญหาแน่นอนเวลาไปสู่การปฏิบัติ มีคำถามว่าท่านใช้คำว่า “ผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วย
เลือกตั้งที่สามารถที่จะคัดค้านได้” นะครับ คำถามผมก็คือว่าผู้มีสิทธิของท่านนั้นกรรมการ
ได้คุยกันหรือไม่ว่ามีกี่คน ๑ คน สามารถที่จะคัดค้านได้หรือไม่ ถ้า ๑ คน คัดค้านได้
นั่นแปลว่าท่านอย่าลืมนะครับว่า พระราชบัญญัติประชามติฉบับนี้จะไปใช้ในสถานการณ์
ที่ไม่ปกติ ถ้าอยู่บนเงื่อนไขที่เราเห็นว่าเป็นเรื่องปกติ ผมก็มองว่าไม่มีปัญหา แต่ผมเดาว่า
15 วันหนึ่งถ้าไม่ชัดเจนว่ามีกี่คนนี่ก็จะมีผู้คัดค้านครบทุกหน่วยเลือกตั้งครับ แล้วก็จะไม่
สามารถประกาศได้ เพราะฉะนั้นท่านคงจะต้องตอบคำถามว่าได้คุยกันหรือไม่ หรือจะต้อง
ไปใช้กำหนดในรายละเอียดที่มีประกาศประกอบหรืออย่างไร จึงกราบเรียนท่านประธาน
ถามเป็นประกอบ ๒ เหตุการณ์ ซึ่งเป็นข้อสังเกตที่ผมคิดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อกรรมการ
และคนนำไปปฏิบัติครับ ขอบพระคุณครับ

- 20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ในขณะนี้ไม่มีท่านใดขอตั้งคำถามแล้วนี้นะคะ ดิฉันขอเชิญ
ท่านประธานคณะกรรมการค่ะ

- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ ประธานคณะกรรมการร่วมกันนะครับ ต้องกราบ
25 ขอบพระคุณทุกคำถามที่ได้กรุณาเท่ากับเป็นคำชี้แนะนะครับ แต่ว่าทุกคำถามเช่นเดียวกัน
ครับ ท่านประธานครับ เป็นคำถามที่ได้มีการปรึกษาหารือพูดคุยกันอย่างระมัดระวัง
แล้วก็ต้องกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกวุฒิสภานะครับว่า เป็นกฎหมาย
เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ไม่มีการโหวต (Vote) เลยครับ เราใช้เสียงเห็นพ้อง คอนเซนซัส

๑๘๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิทธิพินัย ๘๒/๒

(Consensus) ทุกความเห็นไม่มีการโหวต (Vote) เอาแพ้ เอาชนะ เพราะฉะนั้นต้องเห็นพ้อง
ต้องกันทุกมาตรา ทุกถ้อยคำ อยากจะกราบเรียนเพื่อเป็นเกียรติกับท่านสมาชิกวุฒิสภา
5 ซึ่งเป็นคณะกรรมการร่วมกันว่าเพื่อนของท่านที่มาพร้อมเป็นคณะกรรมการร่วมกัน
ขยันเอาจริงเอาจัง แล้วก็ไม่ได้ปล่อยแม้กระทั่งจุดเล็ก ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นต้องกราบเรียนว่า
ทุกจุดที่ท่านถามมีคำตอบนะครับ ผมจะเริ่มจากข้างหลังไปข้างหน้าครับ เริ่มจากของ
ท่านดวง อันตะไชย ที่ได้ถามกรณีมาตรา ๑๖ อันนี้ ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ เองเป็นคน
ตั้งคำถามว่า ผมอยากให้ได้ ๑๐ คน ๒๐ คน ๕๐ คนนะครับ แต่ก็จบด้วยเกล้า เหตุผลที่จบ
10 เพราะอะไรครับ เพราะที่ประชุมก็บอกว่าเรื่องอย่างนี้ไม่มีใครอยากเอาไปแย้งเข้าคุก
เข้าตารางหรอก เพราะว่าถ้าร้องเท็จเข้ามามีโทษอาญา ผมก็พูดต่ออีกบอกว่า แล้วถ้าเขาได้รับ
เงินสินจ้างมาล่ะจะทำอย่างไร ก็พูดหารือกันในที่ประชุมนะครับ สุดท้ายไปจบด้วยเกล้า
อย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับว่า เราไปผูกไว้กับพฤติกรรมนะครับ
พฤติกรรมแห่งการนั้น หรือพยานหลักฐานตามสมควรนะครับ ซึ่งตอนแรกพฤติกรรม
15 กับหลักฐานไม่มีนะครับ ผมเองก็นำเสนอกับเพื่อนคณะกรรมการร่วมกันบอกว่า
ถ้าไม่เขียนอะไรไว้เลยนี่ ๑. คำร้องคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ต้องตั้งเป็นสำนวน
พันคำร้องต้องตั้งพันสำนวน แสนคำร้องต้องตั้งแสนสำนวน แล้วถ้าเกิดร้องเท็จขึ้นมา
ทั้งแสนสำนวนอะไรจะเกิดขึ้น คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จะต้องตั้งสำนวน
เยอะเยอะ แล้วก็ทำอะไรไม่ได้ ก็เลยมาผูกไว้ว่าต้องมีรายละเอียดและพฤติกรรมและหลักฐาน
20 เพราะฉะนั้นจำนวนจึงไม่จำเป็น เพราะเหตุว่าถ้าเอาจำนวนไปผูกเข้าหลายท่านบอกว่า
เป็นการตัดสิทธิของประชาชนนะครับ อันนี้กราบเรียนมาตรา ๑๖ ให้กับท่านที่ติดใจ
นะครับ มาตรา ๑๐/๑ ประเด็นใดที่กระผมชี้แจงแล้วไม่ชัด ท่านสมาชิกวุฒิสภาในฐานะ
คณะกรรมการร่วมกันได้โปรดชี้แนะด้วยนะครับ เพราะว่าผมเองก็ความรู้ค่อนข้างจำกัด
แต่ถ้ามีความตั้งใจสูงนะครับ -----

25

- ๘๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

5 5 10 15 20 25

กรณีคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” มีการตัดออกไป เพราะเหตุว่าคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามความหมายที่พุดคุยกันนะครับ ก็คือราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นใดของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ก็คือครบทุกเรื่องที่มีอยู่ ที่เขียนไว้ นะครับ และจุด ๆ อีกไปข้างหน้าอีกเยอะแยะ เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่เป็นหน่วยงานของรัฐตามความหมายทั่วไปที่เข้าใจกันอยู่ ณ ปัจจุบันนี้ และหน่วยงานของรัฐที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐทั้งสิ้น ด้วยเหตุเพื่อจะเปิดกว้างไว้ครับท่านประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิก เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้เขียนตรงนี้ ความจริงก็คือทุกอย่างเกี่ยวกับรัฐ เป็นหน่วยงานของรัฐนะครับ ของท่านอนุศักดิ์ในมาตรา ๗ ที่ไม่ได้เขียนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ ถึงมาตรา ๑๖๕ ไว้ นะครับ มาตรา ๑๖๓ ท่านประธานครับเขียนไว้กรณี ประชาชนใช้สิทธิออกกฎหมายใหม่ครับ ยกร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๑๖๔ กรณี ถอดถอนนายกรัฐมนตรี ถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาใหม่ครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๖๕ มาตราเดียวที่เป็นเรื่องประชามติจึงเขียนเฉพาะไว้ตรงนั้น นั่นคือ คำแรกนะครับ ต้องกราบขอบพระคุณท่านอนุศักดิ์ ในกรณีที่ท่านได้เป็นกรรมการ ในชั้นวุฒิสภานะครับ ต้องกราบเรียนว่าพวกเรา พวกผมนี้เจ็บปวดกับการขึ้นนำโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องขอประทานโทษกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ฟังอยู่ไม่ใช่ทุกท่านนะครับ เพียงแต่ว่ามีหลายพื้นที่ กำนันบอกซ้ายไปซ้าย กำนันบอกขวาไปขวานะครับ ร่างอันนี้ ที่ทางวุฒิสภาได้แก้ไขขึ้นทำให้เห็นชัดเจนนะครับว่าได้พูดชัดเจนว่ามีอะไรบ้าง มีการจัดเวที มีการจัดแสดงวิสัยทัศน์ มีการตั้งออกโทรทัศน์ สถานีวิทยุ ทั้งฝ่ายไม่เห็นด้วยและ ฝ่ายเห็นด้วยในอัตราส่วนที่เท่าเทียมกันนะครับ เพราะฉะนั้นการจัดเวทีก็ต้องเท่าเทียม การแสดงวิสัยทัศน์เท่าเทียม วิทยุของรัฐ โทรทัศน์ของรัฐมีหน้าที่ตอนแรกใช้คำว่า “ประธาน” นะครับ เราแก้บอก “มีหน้าที่” เพราะอันนี้เป็นกฎหมายสำคัญ เพราะฉะนั้น รัฐมีหน้าที่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ดำเนินการ สถานีวิทยุโทรทัศน์จะต้อง ดำเนินการถ่ายทอดดำเนินการไปตามหน้าที่นะครับ ส่วนกรณีมาตรา ๒๓ อันนี้ กราบเรียนว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นคณะกรรมการร่วมกันก็ไม่เห็นด้วย แต่บรรดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะที่ผ่านการเลือกตั้ง ก็คือว่าถึงเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา อยู่ในเส้นเชือกไขใหม่ครับ ท่านเห็นเอาเชือกผูกโยงไว้ นะครับ

๑๘๕

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อำนาจริยา ๘๓/๒

อีกไม่รู้สักกี่ร้อยคน เพราะเวลานาฬิกาพอเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ต้องเลิก ก็พยายามเอาเชือก
5 กั้นไว้ว่าคนที่มานี้มาแล้ว ถ้าเราได้ขยายเวลาเป็นเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา เพราะตอนนี้ถนนก็ดี
ไฟฟ้าก็ดี ไม่ต้องกลัวว่ากลับบ้านมืดค่ำ เพื่ออะไรครับ เพื่อเปิดโอกาสให้สิทธิกับพี่น้อง
ประชาชนได้ใช้สิทธิของเขาอย่างเต็มที่ บางคนว่างตอนเช้า บางคนว่างตอนเที่ยง บางคน
ว่างตอนบ่าย บางคนว่างตอนเย็น เปิดโอกาสให้เต็มที่นะครับ เพราะฉะนั้นโดยเหตุ
โดยผลครับ ที่ประชุมซึ่งไม่ได้มีการโหวต (Vote) นะครับ เห็นพ้องตรงกันว่าควรขยาย
เวลาออกไปจนถึงเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา นะครับ ก็กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปจะเป็นการลงมติว่าจะเห็นชอบด้วย
หรือไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งก่อนจะลงมติดิฉันจะขอตรวจสอบ
องค์ประชุมก่อนค่ะ ขอให้ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเชิญเข้ามาในห้องประชุม
ด้วยค่ะ

15 นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ : ขออนุญาตท่านประธานครับ ขอความกรุณา
ชะลอนิดหนึ่ง เพราะยังมีหลายคณะที่ประชุมอยู่ที่อาคารรัฐสภา ๒ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ สมาชิกที่อยู่ข้างนอกห้องนะคะ และอยู่อาคาร
รัฐสภา ๒ ขอความกรุณาเดินกลับมาที่ห้องประชุมด้วยค่ะ ขอให้ท่านสมาชิกเสียบบัตร
20 ลงคะแนนในช่องเสียบบัตร แล้วก็กดปุ่มแสดงตนก่อนคะ เชิญคะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมจำนวน ๕๐ คน)

- ๘๕/๑

๑๕๐

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สภารัตน์ ๘๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีจำนวนสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๕๐ ท่าน ครอบงำการประชุมคณะ
5 ท่านสมาชิกคะ โดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ วรรคห้า บัญญัติว่าการลงมติให้แก้ไข
เพิ่มเติมหรือไม่ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต้องมี
คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของแต่ละสภา ดังนั้นการลงมติของ
วุฒิสภาจึงต้องมีคะแนนเสียงเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ณะคะ เราจะต้องมีคะแนน
ไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง คือจำนวน ๒๕ คะแนนขึ้นไปคะ ต่อไปดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า
10 ท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภา ข้อ ๑๕๑ ณะคะ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กรุณาจดปุ่ม
เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกลงคะแนนคะ
ทุกท่านลงคะแนแล้วนะคะ ขอขอบคุณคะ เป็นอันปิดการลงคะแนนะคะ ขอเชิญ
เจ้าหน้าที่กรูณานับด้วยคะ

15 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑ ท่าน เห็นด้วย ๘๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
งดออกเสียง ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
นะคะ ท่านสมาชิกคะ โดยที่คณะกรรมการได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
20 ฉบับนี้ไว้ด้วยคะ ดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าท่านจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับ
ข้อสังเกตดังกล่าว ซึ่งถ้าเผื่อว่าท่านเห็นด้วยจะได้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการ
พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๕๒
ดังนั้นดิฉันคงจะขอให้ท่านลงมติอีกครั้งหนึ่งคะ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกต
ท่านกรูณาคดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกต กรุณาคดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
25 ขอเชิญท่านสมาชิกลงมติคะ ท่านลงมติหมดแล้วทุกคน ขอเชิญเจ้าหน้าที่นับคะแนด้วยคะ
(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

- ๘๕/๑

๑๕๑

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๘๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑ ท่าน เห็นด้วย ๘๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน
5 งออกเสียง ๔ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่านนะคะ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วย
กับข้อสังเกตตามที่นำเสนอ ขอขอบคุณท่านกรรมการทุกท่านคะ เป็นอันว่าจบการ
พิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒ นี้ นะคะ ขอขอบคุณทุกท่านคะ ท่านสมาชิกคะ โดยที่มีสมาชิก
ขอให้เลื่อนระเบียบวาระที่ ๗ คือเรื่องอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องการตั้งกรรมการแทนตำแหน่ง
ที่ว่างขึ้นมาพิจารณาก่อนระเบียบวาระที่ ๗ คือระเบียบวาระกระทู้ถามนะคะ จะมีสมาชิก
10 ท่านใดขัดข้องหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่คะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะคะ
ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ
15 - ตั้งคณะกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้
กฎหมายและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิของบุคคลในประเทศไทยแทนตำแหน่ง
ที่ว่างนะคะ

20

25

๑๕๒

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๘๕/๒

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ด้วยประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้
- 5 กฎหมายและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย ท่านดวงอันตะไชย ท่านแจ้งว่า นายสมชาย หอมลออ กรรมการในสัดส่วนของบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิของบุคคลในประเทศไทยดังกล่าวแล้วนะคะ ในการนี้คณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหา
- 10 การบังคับใช้กฎหมายและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย จึงขอให้ที่ประชุมวุฒิสภาตั้ง ท่านสุพจน์ เลียดประดัม สมาชิกวุฒิสภาเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงคะ ขอเชิญท่านดวงอันตะไชย ค่ะ

- นายดวง อันตะไชย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
- 15 ที่เคารพครับ ผม ดวง อันตะไชย สมาชิกวุฒิสภาครับ เนื่องจากว่าคณะกรรมการนี้ ได้มีผู้ทรงคุณวุฒิได้ขอลาออก แต่เนื่องจากว่าตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสองนั้น จะต้องมีการมีบุคคลภายนอกเข้ามาในสัดส่วน เพราะฉะนั้นเพื่อให้สามารถที่จะตั้งท่านสุพจน์ เลียดประดัม เข้าไปเป็นคณะกรรมการ เนื่องจากว่าพื้นที่ของท่านมีปัญหาอย่างนี้อยู่ จึงขอประธานอนุญาติได้ขออนุญาตใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๘๑
- 20 งคใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง เพื่อแต่งตั้งท่านสุพจน์ครับ ขอบพระคุณครับ

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ โดยที่ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย
- 25 คือ ท่านดวง อันตะไชย ท่านได้เสนอญัตติให้ขออนุญาตใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณีนี้กรณีเดียวนะคะ โดยขอให้คณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย คณะนี้มีสัดส่วนจำนวนกรรมการที่มีได้เป็นสมาชิกวุฒิสภาน้อยกว่า

๑๕๓

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๘๕/๓

- หนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบในข้อใช้
ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่ประชุมในวุฒิสภา
- 5 จึงจะงดใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาข้อนี้ได้ ดังนั้นก่อนที่จะลงมติว่าเห็นชอบ
ในข้อใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี
หรือไม่ ดิฉันคงต้องดำเนินการตามระเบียบวิธี คือนับองค์ประชุมอีกครั้งหนึ่งจะ
ขอความกรุณาท่านเลียบบัตรลงคะแนนของท่านและแสดงตนอีกครั้งหนึ่งจะ
ขอเชิญท่านกลับเข้ามาในที่ของท่านก่อนค่ะ แล้วก็แสดงตัวหน่อยค่ะ ทุกท่าน
- 10 แสดงตนแล้วนะคะ ขอขอบคุณค่ะ ขอความกรุณานับองค์ประชุมด้วยค่ะ
(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมจำนวน ๙๕ ท่าน)

- ๘๖/๑

๑๕๔

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรณวดี ๘๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕ ท่าน ครอบงำการประชุมณะคะ ต่อไปดิฉัน
5 จะถามว่าท่านผู้ใดเห็นชอบให้คงใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี กรณีกลุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกลุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอความกรุณาลงคะแนนคะ ท่านที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณาเชิญกลับเข้ามา ในห้องประชุมหน่อยคะ ขอเชิญท่านกรณาลงคะแนนว่าท่านผู้ใดเห็นชอบให้คงใช้ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี กรณีกลุ่ม
10 เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรณีกลุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอความกรุณาลงคะแนน ทุกท่านลงคะแนนแล้วนะคะ ขอขอบคุณคะ ขอเชิญคะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๔ ท่าน เห็นด้วย ๘๒ ไม่เห็นด้วย ๑
15 ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณีคะ โดยขอให้คณะกรรมการวิสามัญคณะนี้มีสัดส่วนจำนวนกรรมการที่มีได้เป็นสมาชิกวุฒิสภาน้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน กรรมการทั้งหมด ในการนี้คณะกรรมการวิสามัญจึงขอให้ที่ประชุมวุฒิสภาตั้ง ท่านสุพจน์ เลียดประดม สมาชิกวุฒิสภาเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง จะมี
20 สมาชิกท่านใดขัดข้องหรือไม่คะ หรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะคะ เป็นอันจบการพิจารณา
ระเบียบวาระที่ ๗ คะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ รู้สึกว่าวันนี้เราก็ประชุมยาวนานพอสมควรแล้ว ทุกท่าน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๕

ว. ๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรรณวดี ๘๖/๒

ก็เหนี่ยอกันมาก ดิฉันขอขอบพระคุณทุกท่านที่อยู่กันอย่างอุ่หนาฝาคั่ง ขอขอบพระคุณคะ
ดิฉันขออนุญาตปิดประชุมคะ

5

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๕ นาฬิกา

